

2^ο ΓΕΛ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ

ΣΧ. ΕΤΟΣ : 2012-2013

1^ο – 2^ο ΤΕΤΡΑΜΗΝΟ

«ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΠΙΛΕΓΟΥΝ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ»

ΟΝΟΜΑΤΑ ΜΑΘΗΤΩΝ : ΠΟΝΤΙΚΗ ΣΟΦΙΑ
ΠΡΑΣΙΝΟΥ ΘΕΩΝΗ
ΣΚΑΛΚΟΥ ΜΑΡΙΑ
ΣΚΟΥΦΟΥ ΑΣΠΑΣΙΑ
ΣΠΗΛΙΩΤΗ ΣΥΛΙΑ
ΣΤΑΣΙΝΟΥ ΒΑΣΙΑ

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ : ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ ΕΛΕΝΗ

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ , ΜΑΡΤΙΟΣ 2013

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίδα
Εισαγωγή	3
Οικονομική κρίση και παγκοσμιοποίηση	4
Μεταβολές των επαγγελμάτων	13
Απολαβές του κάθε επαγγέλματος	19
Επαγγελματικές επιλογές εφήβων	27
Οι προσδοκίες και οι βλέψεις των νέων	29
Πρέπει να γνωρίζουν οι νέοι για την οικονομική κρίση ;	33
Ερωτηματολόγιο	36
Συμπεράσματα ερωτηματολογίου	39
Επίλογος	41
Βιβλιογραφία	42

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η εργασία ασχολείται με το ευρύτατο κοινωνικό πρόβλημα της οικονομικής κρίσης, το οποίο επηρεάζει την καθημερινή ζωή. Λόγω του ευρέως φάσματος που καλύπτει, έχει χωριστεί σε έξι κατηγορίες.

Αρχικά, πραγματεύεται για την οικονομική κρίση και την παγκοσμιοποίηση γιατί είναι σημαντική η ανάλυση της κατάστασης.

Στη συνέχεια, αναλύθηκαν τα επαγγέλματα που είχαν ζήτηση, πριν και κατά την διάρκεια της κρίσης, καθώς και τις απολαβές που προσφέρει το κάθε επάγγελμα.

Κατόπιν, ασχολήθηκε με το πώς διαχειρίζονται οι έφηβοι την κατάσταση, καθώς αναφέρονται οι επαγγελματικές τους επιλογές. Παράλληλα, αναφέρονται οι προσδοκίες και οι βλέψεις των νέων για το μέλλον, ενώ, υπάρχει και το ενδεχόμενο μετανάστευσής τους . Τέλος, εξετάζει αν οι έφηβοι αρμόζει να έχουν γνώσεις για την οικονομική κρίση και τα προβλήματα της οικογένειάς τους ή να βρίσκονται σε άγνοια.

Παγκοσμιοποίηση και Οικονομική κρίση

Παγκοσμιοποίηση

Παγκοσμιοποίηση είναι η αυτονόμηση όλων εκείνων των παραμέτρων (οικονομία, επικοινωνία κλπ) οι οποίες μέχρι πρόσφατα (μερικές δεκαετίες) επεδίωκαν να έχουν σύνορα μέσα σε ένα κράτος - προστάτη. Παράμετροι που τείνουν να ελευθερώνονται και να διαχέονται, ακολουθώντας την παγκοσμιοποίηση, είναι το εμπόριο, η κοινωνική δομή, η τεχνολογία, η κουλτούρα, το πολιτικό σύστημα, η γνώση κλπ. Ο όρος συχνά χρησιμοποιείται στην επιχειρηματολογία για την ανάγκη μιας νέας καθολικού τύπου ηγεμονίας στον κόσμο. Ο όρος χρησιμοποιείται τουλάχιστον από το 1944 και ο πρώτος που τον χρησιμοποίησε σε οικονομικό πλαίσιο ήταν ο Θύοντος Λέβιτ.^[1]

Ορισμός Ένας τυπικός, αν και περιοριστικός, ορισμός είναι αυτός που δίνει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, ο οποίος δίνει έμφαση στην αυξανόμενη οικονομική αλληλεξάρτηση των χωρών παγκόσμια μέσω του αυξανόμενου όγκου και ποικιλίας διεθνών συναλλαγών αγαθών και υπηρεσιών, της ελεύθερης ροής κεφαλαίου διεθνώς, και της γρήγορης και ευρείας διάχυσης της τεχνολογίας. Παρόλο που η παγκοσμιοποίηση είναι ένα ιδιαίτερα περίπλοκο σύμπλεγμα φαινομένων και σχέσεων, εντούτοις μπορεί κάποιος να διαχωρίσει διάφορες πτυχές της:

- *βιομηχανική παγκοσμιοποίηση* - η ενίσχυση και επέκταση των πολυεθνικών εταιρειών
- *χρηματοπιστωτική παγκοσμιοποίηση* - η ανάπτυξη παγκόσμιων χρηματοπιστωτικών αγορών και η πιο εύκολη πρόσβαση σε εξωτερικές χρηματοδοτήσεις για εταιρικούς και κρατικούς δανειζόμενους
- *πολιτική παγκοσμιοποίηση* - η επέκταση των πολιτικών συμφερόντων σε περιοχές και χώρες που δεν γειτνιάζουν με τα πολιτικά ισχυρά κράτη
- *παγκοσμιοποίηση της πληροφόρησης* - αύξηση της ροής πληροφόρησης μεταξύ γεωγραφικά μακρινών περιοχών
- *πολιτισμική παγκοσμιοποίηση* - ανάπτυξη διαπολιτισμικών επαφών και δημιουργία μιας παγκόσμιας κουλτούρας.

Σύμφωνα με τον [Ισμαήλ Σαρίφ](#), η παγκοσμιοποίηση είναι η παγκόσμια διαδικασία ομογενοποίησης τιμών, προϊόντων, απολαβών, τόκων, και κερδών.^[2] Η ανάπτυξη της παγκοσμιοποίησης έγκειται σε τρεις παράγοντες: στον ρόλο της [μετανάστευσης](#) ανθρώπων, στο διεθνές [εμπόριο](#), και στις γρήγορες μετακινήσεις [κεφαλαίων](#) και την ολοκλήρωση των χρηματοπιστωτικών [αγορών](#).

Οικονομική κρίση

Η οικονομική κρίση, τις συνέπειες της οποίας βιώνει σήμερα ολόκληρη η ανθρωπότητα, δεν αποτελεί, βέβαια, «κεραυνός εν αιθρία», όπως θέλουν ορισμένοι να πιστεύουν, αλλά λογικό επακόλουθο της απελευθέρωσης των κεφαλαίων που αποφάσισε η κυβέρνηση Νίξον, καταργώντας, το 1970, τη συμφωνία του Μπρέτον Γουντς (1944) που όριζε το δολάριο βασικό νόμισμα για τις διεθνείς συναλλαγές, συνδέοντάς το συγχρόνως με τα αποθέματα χρυσού της Κεντρικής Τράπεζας των Ενωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Η απόφαση των ΕΠΑ να εγκαταλείψουν το «χρυσό κανόνα», τουτέστιν τη μετατρεψιμότητα του δολαρίου σε χρυσό, οδήγησε σταδιακά, στη γενική απελευθέρωση του κεφαλαίου από τους συναλλαγματικούς ελέγχους, ενέργεια που είχε σαν αποτέλεσμα να αυξηθεί εντυπωσιακά η ροή υπερεθνικών κεφαλαίων, καθώς οι επιχειρήσεις επένδυναν στο εξωτερικό χωρίς κανέναν περιορισμό από τις κεντρικές τράπεζες.

Η απελευθέρωση των κεφαλαίων δρομολόγησε, σταδιακά, την περιώνυμη «παγκοσμιοποίηση» λέξη-κλειδί του νεοφιλελεύθερου πολιτικού λόγου από τις αρχές της δεκαετίας του '80 και εντεύθεν. Παγκοσμιοποίηση στην προκειμένη περίπτωση σημαίνει πρωτίστως παγκοσμιοποίηση της κίνησης υπερεθνικών κεφαλαίων και εμπορευμάτων και όχι της ίδιας της οικονομίας στο σύνολό της με την έννοια της ενσωμάτωσης όλων των χωρών στο διεθνή καταμερισμό εργασίας. Οι θιασώτες του νεοφιλελευθερισμού διατείνονται πως η παγκοσμιοποίηση των οικονομικών και πολιτικών δομών ενισχύει την ομογενοποίηση της αγοράς και συνακόλουθα της οικονομίας, γεγονός που θα ωφελήσει, όπως ισχυρίζονται, μακροπρόθεσμα όλους τους λαούς της γης. Η παγκοσμιοποίηση, η οποία, «ειρήσθω εν παρόδω», καμιά σχέση δεν έχει με την ευρύτατη και βαθιά ουμανιστική έννοια της οικουμενικότητας, αντί να συμβάλει στην υπέρβασή τους ενισχύει τις οικονομικές ανισότητες, τις διαφοροποιήσεις και τους κατακερματισμούς τόσο σε διεθνές όσο και σε εθνικό

επίπεδο. Έτσι, το αναπτυξιακό χάσμα μεταξύ Βορρά και Νότου, που χαρακτηρίζει μεταπολεμικά την παγκόσμια οικονομία, όχι μόνον δεν μειώθηκε αλλά, αντίθετα, βαθαίνει ολοένα και πιο πολύ. Το φάσμα της φτώχειας, ωστόσο, δεν απειλεί μόνον του «καταραμένους» (Φανόν) του Τρίτου Κόσμου. Προϊούσης της «παγκοσμιοποίησης» και υπό την επίδραση της τρέχουσας οικονομικής κρίσης βαθαίνει επίσης το χάσμα μεταξύ πλουσίων και φτωχών, μεταξύ «εχόντων και κατεχόντων» και των δεινοπαθούντων εργαζόμενων στις ίδιες τις αναπτυγμένες βιομηχανικές χώρες της Δύσης. Στην Αμερική ο αριθμός των ατόμων που ζούν κάτω από το όριο της φτώχειας ανέρχεται σε 80 εκατομμύρια, ενώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπερβαίνει τα εξήντα εκατομμύρια. Αλλά και στη χώρα μας τα πράγματα εξελίσσονται από το κακό στο χειρότερο. Σύμφωνα με τα στοιχεία πρόσφατης έρευνας της Ευρωστατιστικής για χώρες-μέλη της Ε.Ε., δύο και πλέον εκατομμύρια Έλληνες, τουτέστιν το 20-22% του πληθυσμού της χώρας πένονται. Ο άκρατος ανταγωνισμός μεταξύ των πολυεθνικών επιχειρήσεων, λόγω της πτωτικής τάσης του ποσοστού κέρδους που παρουσίασε η αξιοποίηση του κεφαλαίου με το πέρασμα από το φορντικό μοντέλο της μαζικής παραγωγής, που ίσχυσε μεταπολεμικά σε όλες τις αναπτυγμένες βιομηχανικές χώρες της Δύσης, στο μεταφορντικό πρότυπο της παραγωγής, γνωστό και ως πρότυπο της «ευέλικτης βιομηχανικής παραγωγής», είχε σαν αποτέλεσμα την περαιτέρω «χρηματιστηριοποίηση» της οικονομίας, τη μετατόπιση, δηλαδή, των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων από τον παραγωγικό στο χρηματοπιστωτικό τομέα. Η μεταστροφή αυτή στην επιχειρηματική συμπεριφορά, το λεγόμενο U-turn οδήγησε στην «υπερ-χρηματιστική οικονομία» με κυρίαρχο το κερδοσκοπικό κεφάλαιο. Προκειμένου να εξασφαλίσουν εύκολα υψηλά κέρδη, οι τράπεζες άρχισαν να «εφευρίσκουν» νέα τραπεζικά προϊόντα, τα οποία ανεξέλεγκτα πλέον, ανέτρεψαν τη σχέση μεταξύ πραγματικού και πλασματικού κεφαλαίου, δυναμιτίζοντας κυριολεκτικά την παγκόσμια οικονομία. Αξίζει να σημειωθεί ότι η καθημερινή αξία των συναλλαγών σε ξένο νόμισμα είχε ξεπεράσει ήδη από το 1996 τα 1,2 τρις. δολάρια, ενώ από το ποσό αυτό μόνον το 8% αντιστοιχούσε σε πραγματικές εμπορικές συναλλαγές. Η εξέλιξη αυτή, παρά τις διακηρύξεις των βάρδων του νεοφιλελευθερισμού που πίστευαν ακράδαντα στην «αόρατη χείρα της αγοράς» που θα ρύθμιζε ως «από μηχανής θεός» τα πάντα, οδήγησε, τελικά, στη λεγόμενη «casino society», στην «κοινωνία του τζόγου», με απρόβλεπτες συνέπειες για την οικονομική και κοινωνική συνοχή του πλανήτη μας, όπως αποδεικνύουν οι σπασμωδικές κινήσεις των κυβερνήσεων που συνεχίζουν να βαυκαλίζονται ότι η

οικονομική κρίση θα ξεπεραστεί εφαρμόζοντας στρατηγικές ενίσχυσης των τραπεζών, με χρήματα των φορολογούμενων, αδιαφορώντας, μάλλον συνειδητά, πως η κρίση είναι δομική και δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπιστεί με αποσπασματικά μέτρα, αμφιβόλου αποδοτικότητας, όπως δείχνουν τα μέχρι τώρα αποτελέσματα. Τόσο ο χρηματοπιστωτικός τομέας όσο και οι επιχειρήσεις γενικότερα, εκμεταλλευόμενες την οικονομική κρίση προωθούν την επαναφεουδαρχοποίηση των οικονομικών, κοινωνικών και πολιτικών σχέσεων, βυθίζοντας τις δυνάμεις της εργασίας σε έναν νέο Μεσαίωνα. Στο όνομα της ανταγωνιστικότητας, οι κυβερνήσεις εφαρμόζουν διεθνώς την πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων καθώς και τη ριζική ανατροπή του καθεστώτος των εργασιακών σχέσεων. Έτσι, προωθείται συστηματικά η κατεδάφιση του κοινωνικού κράτους, η ελαστικοποίηση του ωραρίου απασχόλησης, η αναδιάρθρωση του ασφαλιστικού συστήματος με αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης και αντίστοιχες περικοπές στην ιατρική και φαρμακευτική περίθαλψη καθώς και στις συντάξεις, τελικό στόχο την ενίσχυση της ιδιωτικής σε βάρος της δημόσιας ασφάλισης κλπ. Χαρακτηριστικό των εξελίξεων που σημειώνονται στο χώρο των εργασιακών σχέσεων είναι το γεγονός ότι, κάτω από την πίεση της ανεργίας και της ανασφάλειας που επικρατεί μεταξύ των εργαζομένων, η πρωτοβουλία στη διαμόρφωση των εργασιακών σχέσεων περνάει ολοένα και πιο πολύ από τα συνδικάτα στις οργανώσεις των εργοδοτών, ασυδοτούν πλέον σε βάρος των εργαζόμενων. Ενόψει αυτών των εξελίξεων, τίθεται το ερώτημα, αν και σε ποιο βαθμό είναι δυνατόν να αντιμετωπιστεί η οικονομική κρίση με τα εργαλεία που διαθέτει το σύστημα. Λαμβάνοντας υπόψη τον άναρχο τρόπο με τον οποίο λειτουργεί το οικονομικό σύστημα, οι πιθανότητες εξεύρεσης λύσεων για την αντιμετώπιση αυτής της πρωτόγνωρης σε έκταση κρίσης είναι περιορισμένες. Από ό,τι φαίνεται, το μέλλον του συστήματος θα εξαρτηθεί σε σημαντικό βαθμό από τις δυνατότητες των ανθρώπων της εργασίας να συσπειρωθούν, να οργανωθούν αυτόνομα και να αναδείξουν μέσα από τους αγώνες τους νέες συλλογικές ηγεσίες, ικανές να αμφισβητήσουν στην πράξη την επικυριαρχία των οργανωμένων οικονομικών και εξουσιαστικών συμφερόντων, ανοίγοντας το δρόμο για μια πιο ανθρώπινη κοινωνία.

Το Σχέδιο της Παγκοσμιοποίησης η οικονομική κρίση και... ο πόλεμος.

Αυτή η περιβόητη παγκοσμιοποίηση αν και σχεδιάστηκε πολύ πριν τους δύο παγκόσμιους πολέμους ουσιαστικά τέθηκε σε εφαρμογή μετά το 2ο παγκόσμιο

πόλεμο. Η δημιουργία των δύο συνασπισμών του ΝΑΤΟ και του ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ ΤΗΣ ΒΑΡΣΟΒΙΑΣ ήταν μέρος του σχεδίου αυτού. Δημιουργώντας δύο συνασπισμούς χώρισαν ουσιαστικά την γή στα δύο. Υπήρχαν μόνο τα καθεστώτα που στήριζε το ΝΑΤΟ και τα καθεστώτα που στήριζε η ΕΣΣΔ. Όμως και στα δύο κυρίαρχοι ήταν οι σιωνιστές. Στην Σοβιετική Δούμα (βουλή) υπήρχαν 435 εβραϊκής καταγωγής σιωνιστές (όχι απλοί Εβραίοι, λαός δηλαδή). Αυτοί λοιπόν πήραν την εντολή από τις στοές για να διαλύσουν εκ των έσω την Σοβιετική Ένωση και το έκαναν. Από την στιγμή που κατέρρευσε η Σοβιετική Ένωση όλα τα προσκολλημένα έθνη σε αυτήν μέσω των κυβερνώντων σιωνιστών σε αυτά ζήτησαν να προσκολληθούν στο ΝΑΤΟ. Από εκείνη την στιγμή και μετά ξεκινάει το όνειρο της ΝΕΑΣ ΤΑΞΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ. Με την Σοβιετική Ένωση διαλυμένη και τον κύριο πυλώνα της την ΡΩΣΙΑ να παραπαίει οι νεοταξίτες έκαναν ότι ήθελαν. Όποιος σήκωνε κεφάλι και ήταν ανεξάρτητος βομβαρδιζόταν και διαμελιζόταν (π.χ. ΣΕΡΒΙΑ), αλλά και όποιος ήταν όργανό τους τον καιρό του ψυχρού πολέμου το ίδιο έπρεπε να πάθει (Αλ Κάιντα, ΙΡΑΚ) ώστε να μην στραφεί εναντίον τους. Όμως για να γίνει πραγματικότητα η παγκοσμιοποίηση έπρεπε πρώτα να ελεγχθούν οι χώρες που έχουν ενέργεια στο υπέδαφός τους. Πρώτα η ΡΩΣΙΑ διότι έχει και δική της τεχνογνωσία. Έστειλαν το ΔΝΤ να την παγιδεύσουν αλλά δεν τα κατάφεραν. Μετά η ΤΟΥΡΚΙΑ αλλά και πάλι δεν τα κατάφεραν. Και στις δύο αυτές χώρες τους προέκυψαν φιλόδοξοι ηγέτες. Ήρθε η ώρα της ΑΡΓΕΝΤΙΝΗΣ όμως ο λαός πέταξε τους ΝΕΟΤΑΞΙΤΕΣ ΕΞΩ (θυμάστε τι έγινε με το κίνημα της κατσαρόλας). Κάπου εδώ ενδιάμεσα φτιάχτηκε το ΕΥΡΩ. Ο σκοπός δημιουργίας του κοινού Ευρωπαϊκού νομίσματος ήταν τριπλός:

1. Να αφομιωθούν πιο εύκολα οι ανατολικές χώρες προς την παγκοσμιοποίηση πριν προλάβει η ΡΩΣΙΑ να ανακάμψει και τις απορροφήσει πάλι.
2. Να πάρουν μία γεύση ευμάρειας οι λαοί για το πώς λειτουργεί ένα κοινό νόμισμα ώστε να υποταχθούν με την θέλησή τους σε νομισματικές και πολιτικές ενώσεις.
3. Να δημιουργήσουν μία δεύτερη κατάρρευση ανάλογη με την κατάρρευση του Σοβιετικού Μπλοκ ώστε να ρίξουν στην απελπισία τους λαούς και να δεχθούν με φόβο και υποταγή το νέο παγκόσμιο νόμισμα που ετοιμάζουν.

Όπως καταλαβαίνετε δεν έχει σημασία η προσπάθεια παραμονής μας στο ΕΥΡΩ διότι

έχει αποφασιστεί να διαλυθεί έτσι και αλλιώς, με το πρόσχημα ότι αν θέλετε να μην δημιουργούνται οικονομικές κρίσεις που οδηγούν σε πολέμους πρέπει να δεχτείτε το παγκόσμιο νόμισμα. Και τώρα η σειρά της ΕΛΛΑΔΑΣ. Η χώρα μας στηρίζετε αποκλειστικά στην μεσαία τάξη την οποία την ξεζούμισαν αρχικά με την παγίδα του χρηματιστηρίου. Βέβαια για να μην επαναστατήσουμε άμεσα συνέχιζαν να μας δίνουν χρήματα μέσω δανείων και πιστωτικών καρτών. Ελέγχοντας την δικαιοσύνη προωθούσαν την διαφθορά και την ατιμωρησία ώστε το χρέος να μεγαλώνει και ξαφνικά έγινε ΜΠΑΜ. Αρχίζουν να μας εκβιάζουν αφού μας αγόρασαν το μυαλό ότι μόνο με το ευρώ είχαμε μέλλον(ένα νόμισμα το οποίο έχουν αποφασίσει να το διαλύσουν). Μας είπαν ότι για να ξανακάνουμε την ζωή που είχαμε πριν πρέπει να σκύψουμε το κεφάλι χαμηλά. Στην ουσία όμως μας εξοντώνουν. Ότι και να τους δώσουμε θέλουν να μας εξοντώσουν, όμως θέλουν να το διαλέξουμε μόνοι μας ,ώστε μετά να μας φορτώσουν και την ευθύνη. Δεν τους βγαίνουν όμως τα κουκιά και έτσι για να βάλουν μυαλό οι λαοί και να είναι υπάκουοι από εδώ και μπρός αποφάσισαν να δημιουργήσουν αιτίες περιφερειακού πολέμου. Ακόμα και αυτοί οι άνθρωποι που κάθονται τόσο υπομονετικά και φτιάχνουν τέτοια σχέδια που διαρκούν ολόκληρες γενιές έχουν το συναίσθημα του χούλιγκαν που όταν χάνει η ομάδα του δεν ξέρει που να ξεσπάσει και καίει ότι βρει μπροστά. του.

Οι αιτίες πολέμου που έχουν δημιουργήσει πολλές:

ΚΟΡΕΑ, ΓΕΩΡΓΙΑ, ΙΡΑΝ , ΣΥΡΙΑ, ΑΡΚΤΙΚΗ, ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ, ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ, ΙΡΑΚ, ΑΝΤΙΠΥΡΑΥΛΙΚΗ ΑΣΠΙΔΑ, υποτιθέμενος πόλεμος δολαρίου και ευρώ κλπ κλπ.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: ΕΧΟΥΜΕ ΠΕΡΙΕΛΘΕΙ ΣΕ ΕΝΑ ΑΔΙΕΞΟΔΟ ΤΡΟΜΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΑΦΟΡΑ ΟΤΙ ΟΙ ΛΑΟΙ ΚΟΙΜΟΥΝΤΑΙ. ΟΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΟΥΤΕ ΠΟΥ ΥΠΟΨΙΑΖΟΝΤΑΙ ΤΙΠΟΤΑ. ΕΙΜΑΣΤΕ ΣΑΝ ΤΑ ΨΑΡΙΑ ΜΕΣΑ ΣΕ ΜΙΑ ΓΥΑΛΑ ΜΟΝΟ ΠΟΥ Ο ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΕΧΕΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕΙ ΝΑ ΣΠΑΣΕΙ ΤΗΝ ΓΥΑΛΑ.

Οι εκπρόσωποι της παγκοσμιοποίησης είναι τόσο ανεγκέφαλοι και χωρίς συνείδηση άνθρωποι που να είστε σίγουροι ότι θα τον κάνουν τον πόλεμο. Δεν τους ενδιαφέρει πόσοι θα σκοτωθούν και πόσοι θα υποφέρουν. Δεν έχει για αυτούς αξία η ανθρώπινη ζωή. Δεν τους ενδιαφέρουν τα χρήματα έτσι και αλλιώς τα έχουν δικά τους. Αυτό που τους ενδιαφέρει είναι η εξουσία έναντι των ανθρώπων. Μόνο αυτό. Όμως αν δεν

καταφέρουν να μας υποτάξουν στο πνεύμα και στην ψυχή το ξέρουν ότι θα έχουν χάσει. Αυτό που χρειάζεται είναι να παραμείνουμε ψυχραιμοί και να πάρουμε απόφαση ότι για λίγο καιρό θα χάσουμε κάποιες ανέσεις που είχαμε. Δηλαδή:

1. Θα πρέπει να έχουμε τρόφιμα που συντηρούνται και τρόπους να τα παρασκευάσουμε.
2. Θα πρέπει να έχουμε γάλα για τα παιδιά.
3. Θα πρέπει να έχουμε ένα απόθεμα νερού για 3 έως 4 ημέρες ώστε να ανταποκριθούμε σε βλάβες δικτύου ύδρευσης ή ακόμα και σε δολιοφθορές.
4. Για όσους έχουν αρρώστους καλό είναι να έχουν ένα μικρό απόθεμα στο ανάλογο φάρμακο.
5. Σε περίπτωση ραδιενεργού μόλυνσης υπάρχουν χάπια που σε προστατεύουν από αυτή. Δεν είναι πανάκια αλλά αυξάνει τις πιθανότητες επιβίωσης πάρα πολύ. Σας δίνω ένα σχετικό σύνδεσμο (η πηγή είναι τυχαία) για περισσότερες πληροφορίες.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΣ: ΑΝ ΟΝΤΩΣ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΓΙΑ ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΣΤΡΑΤΟΙ ΠΡΟΜΗΘΕΥΟΝΤΑΙ ΑΥΤΑ ΤΑ ΧΑΠΙΑ ΣΕ ΜΕΓΑΛΕΣ ΠΟΣΟΤΗΤΕΣ; ΜΕΤΑ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΕΙ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΗΚΟΥΜΕ ΣΕ ΑΥΤΟΝ.

Οικονομική παγκοσμιοποίηση και κοινωνικό κράτος

Η απάντηση στο δίλημμα «περισσότερη ελευθερία ή περισσότερη ισότητα» ενδεχομένως να δόθηκε από την οικονομία. Η παγκόσμια επικράτηση του νεοφιλελευθερισμού (ορθόδοξου φιλελευθερισμού) έχει επιβάλει ως οικονομική ορθοδοξία την «αρνητική ελευθερία της αγοράς, που λειτουργεί με την ελάχιστη παρέμβαση του κράτους» (Cohn, 2009:134). **Συνεπώς, η ελευθερία των αγορών, των ευκαιριών, των τυχοδιωκτισμών προκρίθηκε ως η μέγιστη αξία. Η ασυδοσία θεωρήθηκε ελευθερία και η απληστία ευημερία.**

Την ίδια στιγμή, συνεχίζουμε να έχουμε πάντοτε μπροστά στα μάτια μας την κοινωνία μέσα στην οποία ζούμε, όπου εξυμνούνται όλες οι ελευθερίες, και με ιδιαίτερη μάλιστα έμφαση η οικονομική ελευθερία, χωρίς κανείς να ασχολείται (ή ασχολείται μόνο περιθωριακά) με τις ανισότητες που πηγάζουν από αυτήν την

αντίληψη (Μπόμπιο, 1995:181)

Όντως, η ελευθερία είναι κολοβή στο βαθμό που περιορίζεται στη μεγιστοποίηση του κέρδους πάση θυσία, αγνοώντας τις υπαρκτές ανισότητες που δημιουργεί. Σύμφωνα με τον Rogers (2011) την περίοδο 1980-2010, όπου παρατηρήθηκε παγκόσμια εξάπλωση του νεοφιλελεύθερου οικονομικού μοντέλου, η παγκόσμια οικονομική ανάπτυξη ήταν χαμηλότερη της περιόδου 1950-80 και υπήρξε μεγαλύτερη αύξηση των παγκόσμιων κοινωνικοοικονομικών ανισοτήτων, με το 20% του πληθυσμού να κρατάει το 84% του παγκόσμιου πλούτου και το 1% να κατέχει πέραν του 20%.

Το σημερινό προβληματικό πολιτικό-οικονομικό σκηνικό διαμορφώθηκε εν πολλοίς μέσω της παγκοσμιοποίησης. Για τον Χάμπερμας η παγκοσμιοποίηση δεν είναι μια τελική κατάσταση αλλά μια διαδικασία (Χάμπερμας, 2003:101). Μια διαδικασία που διευκολύνει την έκταση και ένταση οποιασδήποτε κυκλοφορίας, επικοινωνίας, ανταλλαγής πέρα από τα γεωγραφικά όρια του κράτους. Η πιο σημαντική παράμετρος είναι αδιαμφισβήτητη η οικονομική παγκοσμιοποίηση που δρα ανεξέλεγκτα στην απουσία ουσιαστικών (δια)κρατικών ρυθμίσεων, υπό το επιχείρημα ότι οποιεσδήποτε ρυθμίσεις θα επιβαρύνουν τις παγκόσμιες ισορροπίες. Όμως, διά της βίαιης εξάπλωσης των άνομων οικονομιών η υπόσταση και η κυριαρχία των κρατών κλονίζεται. Απέναντι στην εδαφική βάση του εθνικού κράτους η έκφραση «παγκοσμιοποίηση» θυμίζει την εικόνα φουσκωμένων ποταμών που απειλούν να υπονομεύσουν τους ελέγχους στα σύνορα και να γκρεμίσουν το οικοδόμημα. (Χάμπερμας, 2003:102) Κατά συνέπεια, η οικονομική παγκοσμιοποίηση δοκιμάζει τα όρια του κράτους φτάνοντας σε σημείο να το υποκαθιστά, αφού σε πολλές περιπτώσεις παγκόσμιοι οικονομικοί κύκλοι λειτουργούν ως σκιώδεις κυβερνήσεις.

Οικονομική κρίση, το τρένο της παγκοσμιοποίησης.

Πως χάσαμε την κουλτούρα μας...

Πρώτα μας έκαναν "προοδευτικούς" αφού υιοθετήσαμε τον δυτικό τρόπο ζωής. Στη συνέχεια μας δάνεισαν με σκοπό να μας υποδουλώσουν, γιατί όποιος χρωστάει το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι η επιβίωση. Κατόπιν υλοποίησαν το φοβερό και τρομερό...σχέδιο της αποδόμησης της κοινωνίας μας, με την πολυπολιτισμικότητα, την αχταρματοποίηση, την ισοπέδωση αξιών, αρχών και κάθε έννοιας διαφορετικότητας.

Αφού λοιπόν σταδιακά χάσαμε την κουλτούρα που μας διακρίνει στο πέρασμα των αιώνων και κάθε μορφή ανοσοποιητικού συστήματος έτσι ώστε να μην μπορούμε να αντιστεκόμαστε -γιατί η αντίσταση προϋποθέτει την δυνατότητα της κρίσης και της σκέψης- ήρθε και η οικονομική κρίση να μας οδηγήσει με κεκτημένη ταχύτητα στην παγκοσμιοποίηση. Άλλωστε αυτό είναι και το "ζουμί" της κατάστασης που επικρατεί, μιας και η κρίση που ζούμε παρουσιάζεται ως αποτέλεσμα της μή αποτελεσματικής πολιτικής των τοπικών κυβερνήσεων. Γι' αυτό και οι "εραστές" της παγκοσμιοποίησης μας προτρέπουν, χρησιμοποιώντας την οικονομική κρίση ως δικαιολογία, να μπούμε στο τρένο που θα μας οδηγήσει σ' έναν καλύτερο κόσμο. Μόνο που αυτός, θα είναι ο κόσμος της πλήρης ισοπέδωσης όπου οι λίγοι ή καλύτερα οι ελάχιστοι θα μας διαχειρίζονται με όποιον τρόπο και όπως θα θέλουν, όπου οι αποφάσεις θα παίρνονται ερήμην για το "καλό μας", όπως άλλωστε γίνεται και τώρα.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΜΕ ΖΗΤΗΣΗ ΠΡΙΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ-Η ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Εν μέσω μιας βαθιάς οικονομικής κρίσης, όπως αυτή που διανύουμε τώρα στην Ελλάδα, είναι σημαντικό να γνωρίζουν οι μελλοντικοί εργαζόμενοι (σημερινοί μαθητές Λυκείου) τις προοπτικές που έχουν οι διάφορες κατηγορίες επαγγελμάτων, ώστε να οδηγηθούν στις σωστές επιλογές.

• ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΜΕ ΘΕΤΙΚΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Τα επαγγέλματα που εμφανίζουν ευοίωνες προοπτικές, είναι αυτά που σχετίζονται με την εξέλιξη της τεχνολογίας, της περιθάλψης, την οργάνωση επιχειρήσεων, την πληροφορική, την ανάγκη για εύρεση εναλλακτικών πηγών ενέργειας.

Πιο συγκεκριμένα ,στον τομέα της οικονομίας, πολύ θετικές είναι οι προοπτικές των λογιστών, που παραμένει ένα διαχρονικό επάγγελμα, οι χρηματοοικονομικοί σύμβουλοι και σύμβουλοι επιχειρήσεων, καθώς επίσης και οι αναλυτές αγορών. Στον τομέα της υγείας καλές προοπτικές εμφανίζουν επαγγέλματα όπως λογοθεραπευτές, φυσικοθεραπευτές, νοσοκόμοι και όχι γιατροί. Αυτή η αύξηση της ζήτησης σ' αυτή την κατηγορία οφείλεται στη γήρανση του πληθυσμού .Όσον αφορά την τεχνολογία, μεγάλη άνθηση έχουν όσοι ασχολούνται με την πληροφορική, το διαδίκτυο τις ιστοσελίδες, λόγω της ένταξης του διαδικτύου στην καθημερινή ζωή και τη χρήση του από τις επιχειρήσεις.

Επιπλέον, αυξημένη ζήτηση έχουν τα "πράσινα" επαγγέλματα , όσα ασχολούνται με την αειφόρο ανάπτυξη και τη βιωσιμότητα, τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Σ' αυτή την κατηγορία ανήκει και η γεωργία, που παρόλη την κάμψη της τα προηγούμενα χρόνια, εμφανίζει ανάπτυξη, κυρίως με την καλλιέργεια βοτάνων και σπάνιων ειδών. Επίσης απαραίτητο είναι να αναφερθεί και η απορροφητικότητα που έχουν όσοι είναι γνώστες ξένων γλωσσών, ιδιαίτερα σπανίων όπως κινέζικα ή αραβικά, οι οποίοι βρίσκουν εργασία ως διερμηνείς ή μεταφραστές. Το επάγγελμα του δικηγόρου παραμένει υψηλό στη ζήτηση, αφού προσφέρει πλήθος επαγγελματικών διεξόδων. Τέλος, οι μηχανικοί αυτοκινήτων , παρόλη την κρίση, εμφανίζουν ανάπτυξη, λόγω της έλξης των ατόμων από τα αυτοκίνητα.

Τα επαγγέλματα του μακρινού μέλλοντος σχετίζονται με την εξειδίκευση, την ραγδαία εξέλιξη της τεχνολογίας και της ιατρικής ,τις κλιματικές αλλαγές, την ανάγκη για θρέψη του πλανήτη και την εξαφάνιση του επαγγέλματος του δασκάλου.

• Επαγγέλματα με ζήτηση στα τέλη της δεκαετίας του '90 – 2008.

Επαγγέλματα τα οποία είχαν ζήτηση στα τέλη της δεκαετίας του '90, τότε δηλαδή που η Ελλάδα βίωνε την ανάπτυξη και η ζωή δεν είχε καμιά αναλογία μ' αυτή αυτής της εποχής που η χώρα βυθίζεται στην ύφεση σχετίζονται με το περιβάλλον, την υγεία και την πρόνοια, τα μέσα μαζικής επικοινωνίας την εκπαίδευση, την οικονομία , τον τουρισμό την πληροφορική.

Συγκεκριμένα και αυτή την περίοδο είχαν προοπτικές τα επαγγέλματα που σχετίζονταν με την πληροφορική, την οικονομία, τη διοίκηση επιχειρήσεων , το περιβάλλον ,την υγεία , τις αγροτικές δραστηριότητες. Ωστόσο, τότε είχαν ζήτηση και επαγγέλματα στον τομέα των μέσων μαζικής ενημέρωσης, όπως εικονολήπτες,

ηκολήπτες, δημοσιογράφοι, κατηγορίες απασχόλησης που πλέον βιώνουν βαθιά την κρίση και δεν έχουν καθόλου απορροφητικότητα και ευοίωνες προοπτικές. Ακόμη, αυτή την περίοδο άνθηση είχε το επάγγελμα του δασκάλου και των στρατιωτικών – αστυνομικών, όπως και αυτό των οικοδόμων και όλων των σχετικών κλάδων (αλουμινιάς, πλακάς, ηλεκτρολόγος, υδραυλικός).

Γενικά, η οικονομία βρισκόταν σε μια φάση, ώστε τα περισσότερα επαγγέλματα να μην αντιμετωπίζουν σοβαρό πρόβλημα.

- Επαγγέλματα με αρνητικές προοπτικές.

-Δάσκαλος

Αν και τα τελευταία χρόνια υπήρχε μεγάλη στροφή των νέων στο επάγγελμα του δασκάλου λόγω της άμεσης απορρόφησής τους και της ασφάλειας που δημιουργούσε ,πλέον δεν ισχύει αυτό λόγω κορεσμού του κλάδου, καθώς ανακοινώθηκε πως δεν θα υπάρξουν νέοι διορισμοί για τα επόμενα χρόνια.

- Στρατιωτικοί – Αστυνομικοί

Και αυτή η κατηγορία επαγγελματιών είχε προοπτικές πριν από την κρίση και ακόμα έχει ζήτηση από τους νέους, λόγω της σίγουρης δουλειάς και της οικονομικής σταθερότητας που προσφέρει. Ωστόσο, για τα επόμενα 2 χρόνια, δεν θα υπάρχουν στο μηχανογραφικό οι σχολές της αστυνομίας, ενώ οι εισακτέοι στις στρατιωτικές σχολές θα μειωθούν κατά 30%.

-Οικοδομικά επαγγέλματα και συναφή.

Λόγω της οικονομικής κρίσης, η αγορά ακινήτων έχει μειωθεί ραγδαία, επομένως τα οικοδομικά επαγγέλματα έχουν πληγεί και λόγω της άνθησής τους τα προηγούμενα χρόνια πολλοί από τους επαγγελματίες του χώρου έχουν καταλήξει άνεργοι.

- **Λίστα επαγγελμάτων με ζήτηση.**

Διαδίκτυο περίθαλψη και ασφάλεια

Όλες οι έρευνες αλλά και μια απλή περιήγηση σε ιστοσελίδες εύρεσης εργασίας φαίνεται ότι οι κλάδοι που αναμένεται να παίξουν πρωταγωνιστικό ρόλο σε παγκόσμιο επίπεδο είναι εκείνοι που ασχολούνται με τα οικονομικά, λογιστικά, με την ανακύκλωση και τη διαχείριση αποβλήτων και γενικότερα με τις νέες μορφές ενέργειας. Επίσης με την υγειονομική περίθαλψη, με τις ξένες γλώσσες, τις ασφάλειες, το διαδίκτυο, τη δημιουργία ιστοσελίδων κ.ά. Συγκεκριμένα:

-Διαδίκτυο και ιστοσελίδες: Το διαδίκτυο έχει μπει οριστικά στη ζωή των ανθρώπων σε παγκόσμιο επίπεδο. Ιδιαίτερα οι επιχειρήσεις εξαρτώνται άμεσα από αυτό προκειμένου να διακινήσουν τα προϊόντα τους, όποια και να είναι αυτά. Η τεχνολογία

κινείται με ταχύτατους ρυθμούς και θα συνεχίσει να το κάνει δημιουργώντας συνεχώς νέες ανάγκες και συνεπώς νέες θέσεις εργασίας. Για παράδειγμα, υπάρχει ήδη μια νέα ειδικότητα που σε Ευρώπη και Αμερική έχει τεράστια ζήτηση. Πρόκειται για τον social siter, ο οποίος αναλαμβάνει να ενημερώνει και να τρέχει τους προσωπικούς λογαριασμούς κοινωνικής δικτύωσης (facebook, twitter) ενός επαγγελματία όταν εκείνος δεν διαθέτει ελεύθερο χρόνο γι' αυτό.

-Ξένες γλώσσες: Πάντα από τις σελίδες του ΕΘΝΟΥΣ-ΠΑΙΔΕΙΑ τονίζουμε ότι όποιος ξέρει ξένες γλώσσες έχει ένα τέλειο διαβατήριο για την αγορά εργασίας. Διερμηνείς, εκπαιδευτές και μεταφραστές, που συνδέονται με τον τομέα της γλώσσας έχουν σημαντικές ευκαιρίες απορρόφησης στην αγορά εργασίας. Ειδικότερα οι μεταφραστές γλωσσών εκτός της Ευρώπης, όπως της κινεζικής και της αραβικής γλώσσας, είναι πλέον περιζήτητοι.

-Λογιστές: Το επάγγελμα αυτό δεν «πεθαίνει» ποτέ και πολύ περισσότερο στην εποχή μας όπου οι λογιστές έχουν την τιμητική τους, προκειμένου να ξεμπλέξουν επιχειρήσεις και φυσικά πρόσωπα από τον κυκεώνα της εφορίας. Όσο λοιπόν υπάρχουν φόροι οι λογιστές θα είναι εκεί και θα μας περιμένουν!!

-Διαχειριστές αποβλήτων: Καθώς η ανακύκλωση μπαίνει στην καθημερινότητά μας και η προστασία του περιβάλλοντος αποτελεί επιτακτική ανάγκη, οι κανονισμοί για τη διαχείριση αποβλήτων γίνονται όλο και πιο αυστηροί. Αυτό σημαίνει ότι η συγκεκριμένη βιομηχανία θα παρουσιάσει μίαν ανάπτυξη και θα δημιουργήσει πολλές θέσεις εργασίας. Οι εργαζόμενοι που ασχολούνται με οτιδήποτε αφορά τον τομέα αυτό, από τη συλλογή, την επεξεργασία και την περαιτέρω παρακολούθηση των σκουπιδιών, θα είναι περιζήτητοι. Επιπλέον, οι συνεχώς μεταβαλλόμενες πρακτικές αειφορίας και οι νέοι πιο, οικολογικοί τρόποι για την αντιμετώπιση των αποβλήτων μπορεί να προσφέρουν μια δυναμική καριέρα, με υψηλούς μισθούς στο επιστημονικό προσωπικό που δραστηριοποιείται στον τομέα αυτό.

-Υγειονομική περίθαλψη: Οι έρευνες δείχνουν ότι η αύξηση του προσδόκιμου ζωής και η γήρανση του πληθυσμού, θα δημιουργήσουν νέες ανάγκες και θέσεις στην αγορά εργασίας. Οι νοσοκόμοι και οι νοσοκόμες, αλλά και όσοι μπορούν να προσφέρουν υπηρεσίες υγείας και βοήθεια στο σπίτι θεωρούνται απαραίτητοι για τους ηλικιωμένους που ζουν πλέον μόνοι τους και όχι με τα παιδιά τους, όπως γινόταν τις παλιότερες εποχές.

-Οφθαλμολογία: Ανάπτυξη και θέσεις εργασίας αναμένεται να παρουσιάσει στον κλάδο υγείας και ο τομέας της οφθαλμολογίας. Οι νέες τεχνολογίες που μπαίνουν

σιγά-σιγά στη ζωή όλων μας επιβαρύνουν τα μάτια μας. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα οι αυξανόμενες απαιτήσεις των ασθενών που αναζητούν φροντίδα για τα μάτια τους να κάνει δημοφιλείς τους οφθαλμιάτρους.

-Αποκατάσταση: Εξειδικευμένοι θεραπευτές, λογοθεραπευτές και φυσικοθεραπευτές θα καλύπτουν ανάγκες που δημιουργούνται συνεχώς σε ιατρεία, σχολεία, κέντρα αποκατάστασης κ.α.

-Ασφάλεια: Επιχειρήσεις αλλά και φυσικά πρόσωπα δίνουν μεγάλη βαρύτητα στις υπηρεσίες ασφάλειας κάθε είδους. Επίσης η ειδικότητα του φρουρού θα έχει άνηση όπως δείχνουν τα πράγματα καθώς όλο και περισσότερο αυξάνεται, ιδιαιτέρως στις μεγάλες πόλεις, η ζήτηση για φρουρούς (security), σε επιχειρήσεις, καταστήματα αλλά και δημόσιους χώρους, ενώ επενδύονται χρήματα στην ασφάλεια-φύλαξη, κυρίως με την έννοια της περιπόλου.

-Αειφόρος ανάπτυξη και βιωσιμότητα: Στις μέρες μας η βιωσιμότητα μίας εταιρίας συνδέεται άμεσα με την οικολογική πολιτική που ακολουθεί, προσπαθώντας να αποδείξει ότι λειτουργεί με βάση τους διεθνείς κανονισμούς. Ο κλάδος αυτός θα έχει τεράστια ανάπτυξη.

-Κατασκευή αυτοκινήτων: Μπορεί ο κλάδος του αυτοκινήτου να ήταν από τους πρώτους που βίωσε την κρίση και όλες οι γνωστές αυτοκινητοβιομηχανίες να προχώρησαν σε μαζικές απολύσεις, ωστόσο η ανάπτυξη του θα συνεχιστεί καθώς οι άνθρωποι έλκονται πάντα από τα καινούργια αυτοκίνητα

-Προσωπικοί χρηματοοικονομικοί σύμβουλοι: Προσφέρουν συμβουλευτικές υπηρεσίες για τη φορολογία, τις επενδύσεις και την ασφάλιση. Στο μέλλον όλο και περισσότεροι σύμβουλοι θα χρειάζονται για να βοηθήσουν τα εκατομμύρια των εργαζομένων που αναμένεται να συνταξιοδοτηθούν στα επόμενα 10 χρόνια. Όσο αφορά τις ΗΠΑ τουλάχιστον μέχρι το 2018, ο αριθμός των προσωπικών χρηματοοικονομικών συμβούλων αναμένεται να αυξηθεί κατά 30%.

-Παθολόγοι και χειρουργοί

Οι ειδικότητες αυτές θα έχουν μεγάλη ζήτηση, κάτι που ήδη φαίνεται αν κοιτάξει κάποιος με προσοχή τις σχετικές αγγελίες που ζητούν προσωπικό προκειμένου να στελεχώσουν νοσοκομεία, κλινικές κ.ά., τόσο σε Ευρώπη όσο και σε ΗΠΑ

-Υγιεινή δοντιών

Πρόκειται για ειδικούς που εργάζονται μαζί με οδοντιάτρους για τον καθαρισμό των δοντιών και παρέχουν βοήθεια σε χειρουργικές επεμβάσεις. Πολλά κολέγια της Αμερικής έχουν προγράμματα υγιεινής οδοντιατρικής, τα περισσότερα από τα οποία

ολοκληρώνονται σε λιγότερο από τέσσερα χρόνια. Αναμένεται ότι η ζήτηση για οδοντιατρικές υπηρεσίες θα αυξηθεί λόγω της γήρανσης του πληθυσμού.

-Αναλυτές αγοράς

Οι αναλυτές της αγοράς βοηθούν τις επιχειρήσεις να κατανοήσουν καλύτερα τις ανάγκες της αγοράς. Κατά την επόμενη δεκαετία, τα άτομα αυτά αναμένεται να είναι σε μεγάλη ζήτηση.

-Μηχανικοί λογισμικού

Στην εποχή των εφαρμογών κινητής τηλεφωνίας και του cloud computing, λίγες θέσεις είναι τόσο σημαντικές όσο προγραμματιστές εφαρμογών λογισμικού.

Σύμφωνα με τη μελέτη της BLS, όσον αφορά τις προοπτικές απασχόλησης για τους προγραμματιστές λογισμικού, η αύξηση της απασχόλησης θα είναι ταχεία.

-Σύμβουλοι επιχειρήσεων

Λειτουργούν ως σύμβουλοι για τις επιχειρήσεις βοηθώντας στο management, στην αποτελεσματική λειτουργία τους, και τη διατήρηση βέλτιστου αποθεμάτων. Οι έρευνες δείχνουν ότι η αύξηση της ζήτησης στην ειδικότητα αυτή θα είναι κατακόρυφη.

-Τα πράσινα επαγγέλματα

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΙ ΤΟΜΕΙΣ

ΠΡΑΣΙΝΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ & ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

1. Αναλυτής Αειφόρου Ανάπτυξης
2. Διαχειριστής Πράσινων Επιχειρήσεων

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ & ΘΕΤΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ

3. Βιολόγος Διατήρησης
4. Δασολόγος
5. Χημικός Περιβαλλοντολόγος

ΒΙΟ-ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ/ ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

6. Διαχειριστής αγροκτήματος οργανικής παραγωγής
7. Επιθεωρητής Γεωργικής Παραγωγής
8. Καλλιεργητής

ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΟΙ/ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ

9. Βιο-Μηχανολόγος (Μιμητές Φύσης ή Bio-Mimicry Engineers)
10. Μηχανικός Ελέγχου Μόλυνσης

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟ11. Κατασκευαστής Κτιρίων Ενεργειακής Απόδοσης

Ευκαιρίες σταδιοδρομίας για τους φοιτητές Οικονομικών

Ο ιδιωτικός τομέας

Ποιες είναι οι ευκαιρίες που προσφέρονται στους φοιτητές που σπουδάζουν οικονομικά; Εάν είστε στο δεύτερο ή τελευταίο έτος των οικονομικών σπουδών σας και ενδιαφέρονται για την εξασφάλιση μιας εργασίας ή πρακτικής άσκησης απόφοιτος θα βρεθούμε αντιμέτωποι με μια απίστευτη σειρά από επιλογές. Για να δώσετε στον εαυτό σας την καλύτερη ευκαιρία για να εξασφαλίσουν ένα ρόλο θα πρέπει να επικεντρωθεί στην εφαρμογή σε μία βιομηχανία και να γνωρίζουν ότι η βιομηχανία, όπως το πίσω μέρος του χεριού σας. Υποβολή αιτήσεων σε διάφορους κλάδους θα πρέπει να αποφεύγεται, διότι δεν είναι καιρός αποτελεσματική. Παρακάτω είναι μια λίστα των τομέων που επιδιώκουν να απασχολούν τους οικονομολόγους κάθε χρόνο. Ο κατάλογος αυτός δεν είναι εξαντλητικός, αλλά θα πρέπει να σας δώσει μια ιδέα για το πού να εστιάσει το χρόνο και τις προσπάθειές σας.

Επενδυτική τραπεζική

Πλεονεκτήματα:

Πολύ υψηλός μισθός εκκίνησης

Ποικιλία της εργασίας

Η ευκαιρία να δικτυωθούν με ανώτερα στελέχη

Μειονεκτήματα:

Εξαιρετικά ανταγωνιστικές

Για πολλούς ρόλους »που ξέρετε» είναι πιο σημαντικό από ό, τι 'ό, τι ξέρω »

Πολλές από τις τράπεζες να έχουν στόχο τα πανεπιστήμια

Πολύ πολλές ώρες με το Σαββατοκύριακο μετατοπίσεις θεωρηθεί ως πρότυπο

Υψηλή πίεση του περιβάλλοντος

Χαμηλή ασφάλεια της εργασίας

Κάθε χρόνο, οι επενδυτικές τράπεζες συγκεντρώνουν έναν τεράστιο αριθμό αιτήσεων από φοιτητές οικονομικών για την πρακτική τους και μεταπτυχιακών προγραμμάτων. Με την έναρξη των μισθών των £ 40.000 + και μόνους, είναι εύκολο να καταλάβει κανείς γιατί. Επιπλέον, πολλές από τις θέσεις που προσφέρονται

από τις τράπεζες επενδύσεων είναι προσαρμοσμένα στις ικανότητες ενός οικονομολόγου. Για παράδειγμα, μια θέση στο πάτωμα συναλλαγών απαιτεί αποφοίτους να αναλύσει μια συγκεκριμένη επιχείρηση ή τομέα, ζυγίζουν το κόστος και τα οφέλη και να κατανοήσουν τον κίνδυνο. Όλες αυτές οι δεξιότητες έρχονται φυσικά σε φοιτητές από το υπόβαθρο της οικονομίας. Επιπλέον, η οικονομική φοιτητές είναι συχνά πολύ μεγαλύτερη επίγνωση των σημερινών ζητημάτων γύρω από την οικονομία, καθώς και τον τραπεζικό τομέα. Αυτός είναι ο λόγος που πολλές από τις θέσεις στον τομέα αυτό έχουν δοθεί στους οικονομολόγους.

Ωστόσο, κάθε προπτυχιακό εξετάζει μια σταδιοδρομία στην επενδυτική τραπεζική δεν θα πρέπει να το κάνουν ελαφρά τη καρδιά. Θα απαιτήσει ένα τεράστιο ποσό του χρόνου και της προσπάθειας. Αν έχετε την καρδιά σας σε αυτό το μονοπάτι καριέρας, τότε η προηγούμενη προσαρμογή ξεκινήσετε το βιογραφικό σας τόσο το καλύτερο. Οι περισσότεροι απόφοιτοι που παίρνουν μια θέση σε μια επενδυτική τράπεζα να το πράξουν μέσω μιας πρακτικής. Για να αποκτήσετε ένα οικοτροφείο πρωτοετείς ακαδημαϊκά αποτελέσματα σας πρέπει να είναι εντυπωσιακή. Αυτό θα σημαίνει ότι η πρώτη-ετή εμπειρία σας θα είναι πολύ διαφορετική από εκείνη του καλύτερου φίλου σας που σπουδάζει ταινία. Και να θυμάστε, ακόμα κι αν περάσουν τα τρία χρόνια της πανεπιστημιακής ζωής σας επίτευξη φανταστική ακαδημαϊκά αποτελέσματα, που είναι πρόεδρος της κοινωνίας των τραπεζών και παίζει πέντε διαφορετικά αθλήματα, αυτό μπορεί να μην είναι αρκετή για να σας εξασφαλίσει ένα ρόλο σε μια επενδυτική τράπεζα, επειδή απλά πηγαίνετε στο το λάθος πανεπιστήμιο ή ο μπαμπάς σας δεν είναι ο Διευθύνων Σύμβουλος του Ομίλου Lloyds Banking. Τούτου λεχθέντος, δεν πρέπει να αποθαρρύνονται από την εφαρμογή σε αυτό το προκλητικό, συναρπαστικό και άκρως ικανοποιητική βιομηχανία. Απλά να γνωρίζουν τις θυσίες που πρέπει να γίνουν, προκειμένου να είναι επιτυχής.

Επαγγελματικές υπηρεσίες

Πλεονεκτήματα:

Υψηλή μισθός εκκίνησης

Η ευκαιρία να ολοκληρώσει ένα επαγγελματικό προσόν

Μεγάλη επένδυση απόφοιτος

Μειονεκτήματα:

Πολύ ανταγωνιστική

Πολλοί ρόλοι είναι προσανατολισμένη εξετάσεις

Όταν κάποιος αναφέρει το επαγγελματικό κλάδο των υπηρεσιών η πρώτη σκέψη στο μυαλό κάθε προπτυχιακό είναι «The Big Four» (PwC, Deloitte, KPMG και Ernst & Young). Μεγάλο μέρος του έργου οι τέσσερις μεγάλες επιχειρήσεις πραγματοποιούν, καθώς και άλλους στη βιομηχανία, δεν εξαρτάται από το οικονομικό κλίμα και τη ρύθμιση. Οι οικονομολόγοι της γνώσης »και των δύο αυτών παραγόντων καθιστά ιδιαίτερα ελκυστική για παροχής επαγγελματικών υπηρεσιών.

Ένα από τα σημαντικά οφέλη αυτής της βιομηχανίας είναι ότι οι επιχειρήσεις κάνουν μια μεγάλη επένδυση σε όλα τα απόφοιτοι παίρνουν. Μέρος αυτής της επένδυσης είναι να τεθούν όλοι οι απόφοιτοί τους μέσα από ένα επαγγελματικό προσόν. Τα προσόντα αυτά θα πρέπει να ληφθούν παράλληλα με την ημέρα με την ημέρα τις ευθύνες σας και μπορεί να διαρκέσει από τρία χρόνια (ACA και CIMA) έως έξι (αναλογιστικές εξετάσεις). Οι φοιτητές που σπουδάζουν οικονομικά θα πάρουν συχνά εξαιρέσεις από κάποιες από τις εξετάσεις στο πρώτο έτος του εν λόγω τίτλους. Οι οικονομολόγοι θα βρείτε επίσης το πτυχίο τους είναι πολύ σχετικό με τις ενότητες που έχουν να μελετήσουν κατά τα επόμενα έτη αυτών των προσόντων και των έργων της εταιρείας τους θα τα τοποθετήσετε μέσα

Μελέτη για την αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων μπορεί να μην είναι της αρεσκείας των πτυχιούχων ορισμένων που θέλουν να αφήσουν τους εξετάσεις λήψη ημέρες πίσω τους. Επιπλέον, αν αποτύχει οποιαδήποτε από τις εξετάσεις σας δύο φορές το συμβόλαιό σας με τον εργοδότη σας μπορεί να τερματιστεί. Αυτό μπορεί να είναι πολύ αγχωτική για τους αποφοίτους. Ωστόσο, να πάρει ένα από αυτά τα προσόντα στο βιογραφικό σας φαίνεται πολύ εντυπωσιακό.

Αν σας ενδιαφέρει να ακολουθεί αυτό το μονοπάτι καριέρας βεβαιωθείτε ότι ξοδεύετε πολύ χρόνο ερευνώντας τη γραμμή εξυπηρέτησης που θέλετε να εφαρμόσετε για και των βασικών ικανοτήτων κάθε επιχείρησης. Και οι δύο από αυτούς τους παράγοντες, θα πρέπει να ελέγχονται σε μεγάλο βαθμό, σε κάθε συνέντευξη μπορείτε να πάρετε.

Οι πολυεθνικές εταιρείες

Πλεονεκτήματα:

Καλή μισθός εκκίνησης

Υψηλή ασφάλεια της εργασίας

Υπό-να εφαρμοστεί από τους οικονομολόγους

Μεγάλος αριθμός των ρόλων

Διεθνές ευκαιρίες εργασίας

Μειονεκτήματα:

Οι απόφοιτοι μπορούν να αισθάνονται αποσπαστεί από την ανώτερη διοίκηση

Οι εργασίες δεν μπορούν να έχουν μεγάλο αντίκτυπο

Τα είδη των οργανισμών που θα περιλαμβάνει στον τομέα αυτό είναι η Unilever και P & G, αλλά ο κατάλογος είναι μακρύς. Για παράδειγμα, οι περισσότερες οργανώσεις στη βιομηχανία τροφίμων, την αυτοκινητοβιομηχανία και τον κλάδο των αερομεταφορών θα έχει υπαλλήλους που εργάζονται γι 'αυτούς σε όλη την υδρόγειο. Οι επιχειρήσεις αυτές έχουν πολλούς ρόλους που ταιριάζουν ιδιαίτερα την οικονομική τους φοιτητές, όπως τη χρηματοδότηση, τη στρατηγική και την έρευνα. Κατά τη διάρκεια μιας απόφοιτος τοποθέτηση, οι μαθητές θα παίρνουν συχνά για να ζήσετε περισσότερο από μία από αυτές τις επιχειρηματικές περιοχές. Όπως επίσης και την ευκαιρία να βιώσουν διαφορετικούς ρόλους, ορισμένες από αυτές τις οργανώσεις θα προσφέρουν στους φοιτητές σε ένα χρόνο από ξένα γραφεία τους. Επιπλέον, δεδομένου ότι οι οικονομολόγοι τείνουν να ισχύουν για τις πρώτες δύο τομείς που ήδη αναφέρθηκαν σε αυτό το άρθρο, ο ανταγωνισμός μεταξύ των οικονομικών τους μαθητές για αυτές τις τοποθετήσεις είναι σχετικά χαμηλή. Ωστόσο, δεν νομίζω ότι θα είναι σε θέση να περπατήσει σε μία από αυτές τις εταιρείες. Θα εξακολουθούν να υπάρχουν έντονο ανταγωνισμό από τους μαθητές από κάθε ακαδημαϊκό υπόβαθρο. Υπάρχουν αρνητικά την εργασία σε ένα μεγάλο διεθνή οργανισμό. Κατ 'αρχάς, όπως κατά πάσα πιθανότητα θα θαφτεί κάτω από πολλά στρώματα της ιεραρχίας θα μπορούσαν να υπάρχουν περιορισμένες δυνατότητες για καινοτομία και δημιουργικότητα. Δεύτερον, η δουλειά που κάνεις μπορεί να φαίνεται πολύ μακριά από τη δήλωση αποστολής του οργανισμού. Παρά τις ανησυχίες αυτές, φιλόδοξος νεαρός οικονομολόγοι θα πρέπει να δώσει μεγαλύτερη προσοχή σε μια σταδιοδρομία στον τομέα αυτό.

Δημόσιος τομέας και δημόσιες υπηρεσίες: Συχνές ερωτήσεις καριέρα

Τι προσόντα και δεξιότητες πρέπει να κάνω για να εργαστούν στο δημόσιο τομέα και των δημοσίων υπηρεσιών;

Μπορεί να χρειαστείτε ένα πρώτο ή δεύτερο πτυχίο κατηγορίας τιμά. Για τις ευρωπαϊκές πρακτικής άσκησης, θα πρέπει ευχέρεια σε μια επιπλέον ευρωπαϊκή γλώσσα. Οι ειδικές δεξιότητες που απαιτούνται εξαρτάται από την περιοχή στην οποία εργάζεστε, αλλά και γενικές δεξιότητες που θα σας φανούν χρήσιμες είναι οι δεξιότητες επίλυσης προβλήματος, η επικοινωνία (γραπτή και προφορική), η ομαδική εργασία και η ικανότητα να εργαστούν με δική σας πρωτοβουλία και να πάρουν στα χέρια τους τα έργα. Για ορισμένες θέσεις εργασίας, μπορεί να χρειαστεί επίσης έρευνα και αναλυτικές ικανότητες και μια ισχυρή αριθμητική ικανότητα.

Ποιες είναι οι ευκαιρίες για επαγγελματική ανάπτυξη;

Ο δημόσιος τομέας και η δημόσια διοίκηση έχουν θέσει τους βαθμούς που θα κινηθεί προς τα επάνω, με βάση το μήκος της υπηρεσίας σας. Υπάρχουν επίσης ευκαιρίες για να προχωρήσουμε στο εσωτερικό της δημόσιας υπηρεσίας, αποκτώντας μεγαλύτερη ευθύνη και χρήματα στην πορεία.

Δεν υπάρχει τυπική διαδρομή, ωστόσο, λόγω της διαφορετικής φύσης του επαγγέλματος και το φάσμα των ρόλων θέσεις εργασίας, και τις υπηρεσίες. Οι άνθρωποι τείνουν να ακολουθούν διαφορετικές διαδρομές, ανάλογα με τις δικές του δυνάμεις και τα συμφέροντά τους. Κίνηση μεταξύ των εσωτερικών τμημάτων και μεταξύ των διαφόρων τοπικών συμβουλίων / αρχές είναι αρκετά συχνή και μπορεί να είναι ένας καλός τρόπος για να αποκτήσουν ευρύτερη εμπειρία και την προώθηση της σταδιοδρομίας σας. Είναι δυνατόν να εργαστείτε με τον τρόπο σας επάνω σε ανώτερες διοικητικές θέσεις, αν και προώθησης δεν εξαρτάται μόνο από την ικανότητά σας, αλλά και το μέγεθος του οργανισμού και τη συχνότητα των κενών θέσεων.

Ποιες είναι οι μισθοί στο δημόσιο τομέα και των δημοσίων υπηρεσιών;

Οι μισθοί εξαρτώνται από το επίπεδο εισόδου σας και συνήθως αυξάνουν ανάλογα με τη διάρκεια της υπηρεσίας σας. Βαθμολογία τίτλους και κλίμακες ποικίλουν ανάλογα με το πού εργάζεστε στο δημόσιο τομέα.

Τι είναι η επαγγελματική ζωή, όπως;

Ορισμένες θέσεις εργασίας μπορεί να περιλαμβάνει τις δαπάνες τις ημέρες σε ένα γραφείο, κυρίως μπροστά από έναν υπολογιστή? Κάποιοι θα περιλαμβάνει πολλές συναντήσεις με τους πελάτες? Άλλοι μπορεί να περάσει σε εξωτερικούς χώρους με μια ομάδα επισκεπτών. Αν σας αρέσει η ποικιλία στην εργασία σας, μπορείτε να επιλέξετε μια θέση που περιλαμβάνει μια σειρά από εργασίες. Ανάλογα με το ρόλο σας, μπορεί να χρειαστεί να εργάζονται μετά από ώρες, αλλά ο κανονικός χρόνος εργασίας είναι 9,00 - 5,00.

Οι δημόσιοι χώροι εργασίας στον τομέα συνήθως συνδικαλισμένοι και μπορείτε να περιμένετε καλές συνθήκες εργασίας με δυνατότητες για ευέλικτες ρυθμίσεις εργασίας, διακοπή της σταδιοδρομίας και την ανταλλαγή θέσεων εργασίας. Υπάρχουν συχνά καλές ευκαιρίες εκπαίδευσης και την ενθάρρυνση για την προώθηση της εκπαίδευσης σας, συμπεριλαμβανομένης της μελέτης και άδεια εξετάσεων. Δεν υπάρχει γενικά καλύτερη εργασιακή ασφάλεια από ό, τι στον ιδιωτικό τομέα.

Δικαιώματα των εργαζομένων με συμβάσεις ορισμένου χρόνου

Σε γενικές γραμμές, οι άνθρωποι που απασχολούνται με συμβάσεις αυτές έχουν τα ίδια δικαιώματα με τους υπόλοιπους εργαζόμενους. Για παράδειγμα, οι εργαζόμενοι με συμβάσεις ορισμένου χρόνου έχει την κανονική δικαίωμα [ετήσιας άδειας](#) (διακοπές), [άδεια μητρότητας](#), και [ολισθήσεις μισθών](#). Οι [Όροι Απασχόλησης \(Information\) Act 1994](#) ορίζει ότι οι εργαζόμενοι με σύμβαση ορισμένου χρόνου να πάρει έγγραφη ειδοποίηση από την ημερομηνία λήξης.

Η [προστασία των εργαζομένων \(εργασία ορισμένου χρόνου\) νόμος του 2003](#) ισχύει και για τους περισσότερους εργαζόμενους με συμβάσεις ορισμένου χρόνου. Ωστόσο, αυτό δεν ισχύει για τους εργαζόμενους πρακτορείο τοποθετηθεί από ένα πρακτορείο παροχής προσωρινού προσωπικού στη διάθεση μιας επιχείρησης ή μαθητευόμενους, τους ασκούμενους και τους ανθρώπους σε δημοσίως χρηματοδοτούμενα προγράμματα για την απασχόληση, όπως η απασχόληση της Κοινότητας. Ο νόμος δεν ισχύει για τους εργαζόμενους υπηρεσία που απασχολείται άμεσα από τον οργανισμό απασχόλησης.

Ο νόμος προβλέπει ότι οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου των εργαζομένων δεν μπορεί να αντιμετωπίζονται λιγότερο ευνοϊκά από τους μόνιμους υπαλλήλους, εκτός εάν ο εργοδότης μπορεί να δικαιολογήσει αντικειμενικά τη διαφορετική μεταχείριση. Κάθε προσφορά που παρέχει δικαιολογία δεν μπορεί να συνδέεται με το γεγονός ότι ο εργαζόμενος είναι σε μια σύμβαση ορισμένου χρόνου. Ο ορισμός των συγκρίσιμων εργαζομένων, οι όροι και οι μηχανισμοί εφαρμογής είναι παρόμοιες με εκείνες για [τους εργαζόμενους μερικής απασχόλησης](#). Μόνο οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου των εργαζομένων των οποίων οι κανονικές ώρες εργασίας είναι λιγότερο από το 20% του κανονικού ωραρίου των αντίστοιχους εργαζομένους αορίστου χρόνου μπορεί να αποκλειστεί από το δικαίωμα να συμμετάσχει στο συνταξιοδοτικό σύστημα. Όσο είναι εφικτό, ο εργοδότης υποχρεούται να βοηθήσουν ορισμένου χρόνου των εργαζομένων για να αποκτήσουν πρόσβαση στην κατάρτιση για τη βελτίωση των δεξιοτήτων, την εξέλιξη της σταδιοδρομίας και την επαγγελματική κινητικότητα.

Γραπτή δήλωση

Ο εργοδότης πρέπει να παρέχει ορισμένου χρόνου των εργαζομένων με γραπτή δήλωση όσο το δυνατόν συντομότερα, περιγράφοντας τι θα προκαλέσει ένα τέλος στη σύμβαση. Δηλαδή, αν η σύμβαση θα λήξει σε μια συγκεκριμένη ημερομηνία, μετά την ολοκλήρωση του συγκεκριμένου έργου ή ένα συγκεκριμένο γεγονός. Επιπλέον, όταν ένας εργοδότης προτίθεται να ανανεώσει μια σύμβαση ορισμένου χρόνου, μια γραπτή δήλωση θα πρέπει να παρέχονται στον ορισμένου χρόνου των εργαζομένων όχι αργότερα από την ημερομηνία της ανανέωσης, για τον καθορισμό των αντικειμενικών λόγων που δικαιολογούν την ανανέωση και την αποτυχία να προσφέρουμε ένα ανοιχτό -σύμβαση έληξε. Οι εργοδότες είναι υποχρεωμένοι να ενημερώνουν εργαζομένων ορισμένου χρόνου για κενές θέσεις των μόνιμων θέσεων. Αυτό μπορεί να γίνει με τη βοήθεια μιας γενικής ανακοίνωσης.

Απόλυση

Όταν ένας εργαζόμενος απολυθεί στο τέλος της σύμβασης, η άδικη νομοθεσία απολύσεις ισχύει κανονικά εκτός και αν ο εργοδότης έχει κάνει χρήση της διάταξης για να αποκλείσουν τη λειτουργία της νομοθεσίας. Για να επωφεληθούν από τη διάταξη αυτή, ο εργοδότης οφείλει να θέσει τη σύμβαση γραπτώς. Ο εργοδότης πρέπει να περιλαμβάνει μια ρήτρα σύμφωνα με την οποία οι αθέμιτες πράξεις

Απολύσεις 1977-2007 δεν θα εφαρμόζεται όταν ο μόνος λόγος για τον τερματισμό της σύμβασης είναι η λήξη της ορισμένου χρόνου, ή την ολοκλήρωση του καθορισμένου σκοπού. Τόσο ο εργοδότης και ο εργαζόμενος πρέπει να υπογράψει τη σύμβαση.

Πλεονασμός

Ο εργαζόμενος που έχει εργαστεί συνεχώς για τουλάχιστον 104 εβδομάδες με σύμβαση ορισμένου χρόνου ή σύμβαση συγκεκριμένο σκοπό μπορεί να πληρούν τις προϋποθέσεις για αποζημίωση λόγω απολύσεως, όταν η σύμβαση λήγει.

Στη γη στρέφονται οι νέοι για επαγγελματική αποκατάσταση

Το ενδιαφέρον νέων ανθρώπων, οι οποίοι βλέπουν σ' αυτό μία διέξοδο από τον εφιάλτη της ανεργίας, φαίνεται ότι συγκεντρώνει το πρόγραμμα ενοικίασης αγροτεμαχίων, με συμβολικό μίσθωμα, του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Αυτό τουλάχιστον προκύπτει από το γεγονός ότι οι πέντε πρώτοι που πήραν 14 αγροτεμάχια συνολικής έκτασης 145 στρεμμάτων σε διάφορες περιοχές του Νομού Λάρισας είναι νέοι άνθρωποι, ο μέσος όρος ηλικίας των οποίων δεν ξεπερνάει τα 30 έτη. Ορισμένοι απ' αυτούς ασχολούνται ήδη με τη γη ή την κτηνοτροφία, ενώ οι περισσότεροι στρέφονται προς την κατεύθυνση αυτή, εκμεταλλευόμενοι την ευκαιρία που παρέχεται σε περιόδους κρίσης. Όπως και οι ίδιοι σχολίασαν, εντάχθηκαν στο πρόγραμμα αναζητώντας ευκαιρία απασχόλησης αλλά και δημιουργίας, ενώ είναι χαρακτηριστικό επίσης ότι οι περισσότεροι στρέφονται προς τις βιολογικές καλλιέργειες αλλά και σε εξειδικευμένες, όπως αυτή των φαρμακευτικών φυτών. Είναι χαρακτηριστικό ότι ανάμεσα στους πέντε πρώτους που πήραν τα αγροτεμάχια είναι μία 25χρονη, μητέρα ενός μωρού 7 μηνών, που εγκαταλείπει την Αθήνα με την οικογένειά της προκειμένου να έλθει στην περιοχή και να ασχοληθεί με την καλλιέργεια, όπως επίσης και μία 20χρονη που είναι κάτοικος Αττικής, ενώ και οι υπόλοιποι νέοι που πήραν αγροτεμάχια έχουν ανώτερες και ανώτατες σπουδές και αναζητούν διέξοδο στο επαγγελματικό τους αδιέξοδο στρεφόμενοι στη γη. Όλοι, κινούμενοι στον αστερισμό της οικονομικής κρίσης, δήλωσαν αισιόδοξοι ότι η ενασχόληση με τη γεωργία και την κτηνοτροφία θα τους δώσει τις ευκαιρίες επαγγελματικής αποκατάστασης που επιζητούν. Στον Νομό Λάρισας, ο οποίος είναι

κατ' εξοχήν αγροτικός, έχει προγραμματιστεί να διατεθούν συνολικά 25 χιλιάδες στρέμματα, δηλαδή ο μεγαλύτερος αριθμός στρεμμάτων σε σχέση με τα λοιπά θεσσαλικά διαμερίσματα, τόσο για αγροτική όσο και για κτηνοτροφική χρήση. Όπως έγινε γνωστό από την Περιφέρεια Θεσσαλίας, η Διεύθυνση Πολιτικής Γης έχει ελέγξει μέχρι σήμερα, ως προς το ιδιοκτησιακό καθεστώς, συνολικά 168 αγροτεμάχια. Από αυτά, προέκυψαν 48 διαθέσιμα αγροτεμάχια συνολικής έκτασης 1.066 στρεμμάτων, τα οποία και αναρτήθηκαν στο Διαδίκτυο. Από τα 48 αγροτεμάχια, τα 17 προορίζονται για γεωργική χρήση (164 στρ.) και τα 31 για κτηνοτροφική χρήση (902 στρ.), ενώ ο έλεγχος των αγροτεμαχίων συνεχίζεται, μέχρι να ολοκληρωθεί και για τα υπόλοιπα 1.450 αγροτεμάχια, συνολικής έκτασης 25.000 στρεμμάτων, που περιλαμβάνονται στην Π.Ε. Λάρισας.

Το γεγονός υπογράμμισε και ο περιφερειάρχης Θεσσαλίας Κώστας Αγοραστός, ο οποίος ανέφερε -μεταξύ άλλων- ότι πρόκειται για μία σημαντική διαδικασία, καθώς ξεκαθαρίζεται και αξιοποιείται η περιουσία του Δημοσίου, δίνοντας τη δυνατότητα σε νέους κυρίως ανθρώπους να επιχειρήσουν. Κι αυτό έχει ιδιαίτερα μεγάλη αξία, σχολίασε, καθώς με ελάχιστο τίμημα δίνεται η δυνατότητα να αξιοποιήσουν τη γη και να δημιουργήσουν πάνω σε έναν δυναμικό τομέα, όπως είναι ο αγροδιατροφικός. «Στη δύσκολη αυτή εποχή, ο αγροτικός και ο κτηνοτροφικός τομέας μπορεί να δώσει ευκαιρίες και διέξοδο στην κρίση την οποία βιώνουμε» πρόσθεσε. Χαρακτήρισε, δε, «πολύπλοκη» την προσπάθεια να ξεκαθαριστεί πόση από τη δημόσια γη είναι εκμεταλλεύσιμη και πληροί τις προϋποθέσεις παραχώρησης προς ενοικίαση με στόχο τη δημιουργία θέσεων εργασίας.

Οι προσδοκίες των νέων για το μέλλον και η πιθανότητα μετανάστευσης

Οι βλέψεις των νέων για το μέλλον

Οι νέοι είτε είναι φοιτητές και μαθητές ,είτε εργαζόμενοι ανησυχούν για το μέλλον τους και έρχονται αντιμέτωποι με την οικονομική κρίση ,η οποία έχει επηρεάσει κατά πολύ τον τρόπο ζωής τους και το μέλλον τους επαγγελματικά. Τα ερωτήματα που τους απασχολούν είναι για το εισόδημα τους και αν θα μπορέσουν να ανταπεξέλθουν στις υποχρεώσεις τους. Αν θα βρουν δουλειά πάνω σ' αυτό που έχουν σπουδάσει . Αν θα εκτιμηθεί το πτυχίο τους και αν θα χρειαστεί να μεταναστεύσουν στην αναζήτηση τους για μια καλύτερη δουλειά. Τα ερωτήματα αυτά αφορούν τις σοβαρές μακροπρόθεσμες επιπτώσεις της τρέχουσας οικονομικής κρίσης . Σύμφωνα με μια έρευνα που διεξήχθη στις 24 Νοεμβρίου του 2011 από φοιτητές του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου και από φοιτητές του Πανεπιστημίου της Ερφούρτης στη Γερμανία συνέλεξαν ατομικά στοιχεία για τις προσδοκίες τους σχετικά με την εξέλιξη των καθαρών εισοδημάτων ,τη διάρκεια της αναζήτησης εργασίας και τη διεθνή κινητικότητα της εργασίας. Ως αποτέλεσμα ,οι γερμανοί φοιτητές έχουν επηρεαστεί λιγότερο από την κρίση χρέους της ευρωζώνης. Συνεπώς ,οι προσδοκίες τους έχουν διαμορφωθεί σε ένα πιο σταθερό περιβάλλον. Αντίθετα,οι έλληνες φοιτητές αναμένουν μεγάλες απώλειες στο εισόδημά τους ,ενώ, θεωρούν πως ,πλέον, τα οφέλη της ανωτάτης εκπαίδευσης είναι μικρά. Παράλληλα ,εκφράζουν εντονότερη προθυμία να αναζητήσουν εργασία στο εξωτερικό από τους γερμανούς φοιτητές ,αυτό ίσως να οφείλεται στο ότι πιστεύουν πως χρειάζονται περισσότερο χρόνο για να βρουν στην Ελλάδα δουλειά αντίστοιχη των προσόντων τους. Για τους νέους έλληνες η μέση αναμενόμενη πιθανότητα εξόδου από τη χώρα είναι περίπου 1,5 φορές μεγαλύτερη από αυτή που υπάρχει για τους γερμανούς νέους . Ενώ ,οι εκτιμήσεις για άτομα με πανεπιστημιακό πτυχίο για το καθαρό εισόδημα διαφέρουν μεταξύ των ελλήνων και των γερμανών φοιτητών. Οι πρώτοι θεωρούν πως θα μειωθεί ,ενώ, οι δεύτεροι πως το εισόδημα τους θα παραμείνει σταθερό.Συμπερασματικά, μέσω αυτής της έρευνας προβάλλεται η οικονομική αλλά και η πολιτισμική εξασθένηση της Ελλάδας . Ενώ, οι μελετητές και εκτελεστές της έρευνας αυτής Βασίλειο Χαρίσκο, Φάμπιαν Κλάινε, Μάνφρεντ Κένινγκσταϊν και Κωνσταντίνο Παπαδόπουλο δηλώνουν : «Θεωρήσαμε ενδιαφέρον να εξετάσουμε το μέγεθος της επίπτωσης και να συγκρίνουμε τις ελληνικές απαντήσεις με τις αντίστοιχες της γερμανικής ομάδας ελέγχου, έτσι ώστε να λάβουμε μια σχετική εκτίμηση του μεγέθους».Ωστόσο, το φαινόμενο αυτό της ανασφάλειας που δημιουργείται λόγω της ασταθούς οικονομικής κατάστασης δεν αφορά μόνο τους έλληνες μαθητές και φοιτητές . Δυστυχώς, είναι ένα παγκόσμιο φαινόμενο το οποίο μαστίζει τα νεαρά άτομα παγκοσμίως .

Η πιθανότητα μετανάστευσης

Πολλοί είναι οι νέοι που επιλέγουν είτε να μεταναστεύσουν στο εσωτερικό ,είτε να μεταναστεύσουν στο εξωτερικό ή σύμφωνα με ένα χαρακτηρισμό που έχει δοθεί σε αυτό το φαινόμενο έχουν ήδη πάρει διαζύγιο από το κατεστημένο πολιτικό σύστημα και τα κόμματα εξουσίας . Ένα κύμα μετανάστευσης του νέου επιστημονικού προσωπικού δημιουργεί η παρατεταμένη οικονομική ύφεση και οι νέοι όντας απογοητευμένοι με τη χώρα τους αναζητούν στο εξωτερικό μια αξιοπρεπή ζωή και

δουλειά . Η υψηλή ανεργία, οι χαμηλές απολαβές, η έλλειψη αξιοπιστίας είναι κάποιες από τις αιτίες που οδηγούν τα νεαρά άτομα της χώρας σε αυτή τη λύση .Ανεργία ,υποαπασχόληση ή ετροαπασχόληση είναι αυτό που περιμένει τους νέους μετά την αποφοίτησή τους . Υπολογίζεται ότι στην Ελλάδα το 30% των νέων πτυχιούχων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης είναι άνεργοι ενώ ο ευρωπαϊκός μέσος Όρος είναι 14% . Ενώ, από τους έλληνες που βρίσκονται στο εξωτερικό δηλώνουν πως είναι πρόθυμοι να συνεχίσουν να εργάζονται εκεί και πως ο τρόπος ζωής τους είναι κατά πολύ καλύτερος ,ακόμα, θα προτιμούσαν μια θέση εργασία ,με προοπτική στο μέλλον, στο εξωτερικό παρά μια μόνιμη θέση στον ιδιωτικό ή δημόσιο τομέα στην Ελλάδα .Επιπρόσθετα, με βάση μια άλλη έρευνα που πραγματοποιήθηκε από την Ερευνητική Μονάδα Περιφερειακής Ανάπτυξης και Πολιτικής του Πανεπιστημίου Μακεδονίας οι χώρες που προτιμούν είναι η Βρετανία με ποσοστό 31,7% και οι ΗΠΑ ,ενώ, η Γερμανία έρχεται τρίτη στη σειρά προτίμησης και η Ελβετία τέταρτη. Οι κύριοι λόγοι μετανάστευσης των νέων είναι πως τα χαρακτηριστικά της αγοράς εργασίας

όπως τη βρήκαν μετά την αποφοίτησή τους οι νέοι από τα πανεπιστήμια και τα κολέγια . Την κατάσταση αυτή τα νεαρά άτομα την περιγράφουν εκτενώς με λόγια όπως : «δεν βρήκα δουλειά γιατί δεν είχα γνωριμίες » ή «εδώ δεν μπορείς να ζήσεις μια αξιοπρεπή ζωή». Έπειτα, ο αριθμός αποφοίτων από ανώτερα και ανώτατα ιδρύματα αυξάνεται συνεχώς, καθώς η επιδεινούμενη ύφεση πνίγει την αγορά εργασίας . Ταυτόχρονα, τονίζεται ότι η διαφθορά και η έλλειψη αξιοκρατίας ωθούν τους νέους να στραφούν σε άλλες χώρες ,ώστε να βρουν ένα πιο δίκαιο επαγγελματικό μέλλον .Μια επιπλέον αιτία συνδέεται με την ελλιπή δημιουργία νέων θέσεων εργασίας από τις επιχειρήσεις , οι οποίες στην πλειοψηφία επενδύουν όλο και λιγότερο στην Ελλάδα ή επενδύουν σε εταιρείες στο εξωτερικό . Ενώ, η εισροή ξένων κεφαλαίων στη χώρα μας είναι πολύ μικρή. Παράλληλα ,υπάρχει αδυναμία πρόσβασης στην αγορά εργασίας και αυτό γιατί υπάρχει ανυπαρξία εργασιακής εμπειρίας ·και αυτή είναι μια βασική αιτία για την οποία οι επιχειρήσεις δεν προσλαμβάνουν άτομα . Έτσι θέτονται διάφορα ερωτήματα όπως : « η διέξοδος λοιπόν είναι εκτός συνόρων ;» Η απάντηση που δίνουν ,κυρίως, οι νέοι πτυχιούχοι είναι πως όντως η λύση είναι στο εξωτερικό ·διότι, οι επιλογές εκεί και οι προσφορές για δουλειά στο αντικείμενό τους είναι πάρα πολλές . Εκεί όπου θα μπορούσαν να αναζητήσουν τις ευκαιρίες που αναλογούν στις σπουδές και τα προσόντα τους. Εκεί όπου θα καταφέρουν να αποκατασταθούν επαγγελματικά. Η άποψη αυτή, αν και ακούγεται λογική από τους απογοητευμένους νέους, δεν αποτελεί, ωστόσο, την ορθότερη λύση για τη χώρα ως σύνολο ,καθώς η φυγή πτυχιούχων και νέων στερεί από τη χώρα σημαντικό δυναμικό στο οποίο θα μπορούσε να στηριχτεί η οικονομική ανάκαμψη.Οι εκτιμήσεις για την μελλοντική πορεία του φαινομένου δεν είναι αισιόδοξες . διαχρονικά καταγράφεται μια ισχυρή συρρίκνωση της απασχολησιμότητας των νέων στη χώρα μας. Το 1998 απασχολούνταν το 28,1% των νέων ηλικίας 18 - 25 χρόνων . ως το τέλος του 2010 η ανεργία των νέων προβλεπόταν ότι θα έφτανε το 28% σε σύγκριση με το 2009 που ήταν στο 25,5%. Σύμφωνα με στατιστικά στοιχεία το 85% των νέων Ελλήνων που σπουδάζουν στο εξωτερικό δεν σκοπεύουν να γυρίσουν στην Ελλάδα. «Ο κίνδυνος για την Ελλάδα είναι ότι αυτά τα μυαλά που φεύγουν στο εξωτερικό μπορεί να μην γυρίσουν ποτέ» αναφέρεται χαρακτηριστικά σε ένα άρθρο που αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα του αμερικανικού ειδησεογραφικού δελτίου BBC. Το BBC προσθέτει επίσης ,ότι ένας στους τρεις πτυχιούχους είναι άνεργος ενώ μεγαλύτερα ποσοστά καταγράφει η ανεργία σε όσους έχουν μεταπτυχιακό. «Το υπουργείο Εξωτερικών έχει ήδη ξεκινήσει την διαδικασία συνεννοήσεως με τα συναρμόδια υπουργεία, προκειμένου να δρομολογηθεί η

νομοτεχνική επεξεργασία της συμφωνίας για την κινητικότητα των νέων, τόσο με την Αυστραλία όσο και με τη Νέα Ζηλανδία», αναφέρεται σε έγγραφο του υπουργού Εξωτερικών. Χιλιάδες βιογραφικά στέλνονται στην ηλεκτρονική διεύθυνση «eurorpass» από Έλληνες που σκέφτονται να μεταναστεύσουν με τα κράτη-μέλη της Ε.Ε. να έρχονται πρώτα στη ζήτηση. Δημοφιλής μεταναστευτικός προορισμός γίνεται ξανά και η Αυστραλία που προτιμάται κυρίως λόγω της απουσίας οικονομικής κρίσης. Την ίδια ώρα, μια νέα συγκλονιστική έρευνα από εταιρεία επιλογής στελεχών αποκαλύπτει τα στελέχη των ελληνικών επιχειρήσεων, σε ποσοστό 95% δηλώνουν αποφασισμένα να φύγουν στο εξωτερικό, ή την επαρχία, εάν χάσουν τη δουλειά τους. Η εταιρεία επιλογής στελεχών «People for Business» από 1 Φεβρουαρίου έως 31 Μαρτίου 2011 πραγματοποίησε έρευνα, με αντιπροσωπευτικό δείγμα 385 στελέχη ηλικίας 18-60 χρόνων, που εργάζονται στον οικονομικό, εμπορικό και διοικητικό τομέα, στο χώρο των logistics και της φαρμακοβιομηχανίας. Από τα αποτελέσματα φαίνεται πως εκατοντάδες στελέχη επιχειρήσεων έχουν ήδη μεταναστεύσει σε Ευρώπη, Βαλκάνια, Μέση Ανατολή, Ρωσία, Αυστραλία, κι ακόμα και στα νησιά Κέιμαν, ενώ χιλιάδες άλλοι ετοιμάζονται να ακολουθήσουν το παράδειγμά τους. Ιδιαίτερη εντύπωση προκαλεί το γεγονός ότι από τους ερωτώμενους, το 95% (!), δηλώνει αποφασισμένο να φύγει στο εξωτερικό ή στην επαρχία αν μείνει άνεργο.

« ΣΥΜΠΡΑΞΗ ΤΗΣ ΝΕΟΤΕΡΗΣ ΓΕΝΙΑΣ, Η ΕΞΟΔΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ...μην καταδικάζετε το έμπυχο δυναμικό των νέων σε μετανάστευση!!!! »

Αυτός είναι και ο τίτλος ενός άρθρου το οποίο αναφέρεται στην κρίση του χρέους και πως άνθρωποι νέοι ακολουθούν το δρόμο προς το εξωτερικό για εύρεση εργασίας, είτε ως επιστημονικό – ερευνητικό δυναμικό, είτε ως εργατικό δυναμικό. Νέοι με όρεξη για δουλειά, δημιουργικότητα, ερευνητικότητα, επιχειρηματικότητα και πάνω απ' όλα αγάπη για την πατρίδα τους. Η οποία όμως, δυστυχώς, για άλλη μια φορά, δεν τους προσφέρει τις ανάλογες ευκαιρίες για δουλειά. Η κατάσταση είναι γνωστή σε όλους. Η ανεργία σε αυτές τις ηλικίες στα ύψη!!! Η πολιτεία δια των πολιτικών της εσκεμμένα και μεθοδευμένα δε δίνει ευκαιρίες στη νεότερη γενιά -πιθανόν να τη φοβάται καθώς τους κρίνει πλέον αυστηρά- και προτιμά να της δείχνει το δρόμο για το εξωτερικό. Είναι μέρος του σχεδίου των εντολοδόχων πολιτικών μας και αυτό, για να μη γίνουν οι νεότερες γενιές μέρος της λύσης, για την έξοδο από την κρίση. Είναι γνωστό ότι, δυστυχώς, το 2013 θα αποδειχτεί ως χρονιά που θα έχουμε μεγάλη φυγή νέων ανθρώπων για το εξωτερικό, με σκοπό την εύρεση εργασίας. Το μέλλον της χώρας μας το οποίο είναι οι νέοι φοιτητές και μαθητές στην πλειοψηφία τους και πριν ακόμα αποφοιτήσουν από τις σχολές και τα σχολεία τους έχουν αποφασίσει ότι το μέλλον τους βρίσκεται στο εξωτερικό. Διότι εκεί οι ευκαιρίες και οι προσφορές για δουλειά είναι πολύ περισσότερες, ενώ, έχουν την δυνατότητα να ασχοληθούν με το αντικείμενο τους χωρίς να έχουν περιορισμένες επαγγελματικές επιλογές. Ωστόσο, το κράτος πρέπει να ενεργήσει με διάφορους τρόπους, με τους οποίους θα μπορέσει να κρατήσει τους νέους και να μην τους ωθεί στην μετανάστευση, την οποία βρίσκουν ως έσχατη λύση. Ενώ, αν δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας θα μπορέσουν να αναθεωρήσουν μερικά πράγματα για το μέλλον το δικό τους και της χώρας τους. Οι νέοι οι οποίοι κουράζονται για να περάσουν σε ένα πανεπιστήμιο και σε μια σχολή, που προσπαθούν να αποκτήσουν όσο το δυνατόν καλύτερες γνώσεις, θέλουν να έχουν ένα εύρος δεξιοτήτων και ικανοτήτων, ώστε να βρουν μια καλή θέση εργασίας και αντάξια των σπουδών και του κόπου τους, τώρα, πλέον, δεν έχουν αυτή τη δυνατότητα, διότι δεν δημιουργούνται νέες θέσεις εργασίας. και γι αυτό το κράτος δεν κάνει τίποτα. Οι χώρες που είναι δημογραφικά νεανικές όπως η Ελλάδα πρέπει να δίνουν στους νέους τη δυνατότητα να ηγούνται και να μπορούν να

προσφέρουν στην κοινωνία τους . Και όχι να οδηγούνται στην απόγνωση και σε αδιέξοδα με μόνη τους λύση την μετανάστευση .Τέλος, κάποιοι πολιτικοί αναγνωρίζουν πλέον το πόσο δύσκολο είναι να κερδίσουν ξανά την εμπιστοσύνη των νέων και να βασιστούν στα όσα αυτοί τους υπόσχονται για το μέλλον τους όπως αναφέρει και σε κάποια σχόλιά του ο Μάρτιν Σούλτς ,ένα γερμανός πολιτικός.

Οι έφηβοι πρέπει να γνωρίζουν για την οικονομική κρίση και τα προβλήματα της οικογένειάς τους ή να βρίσκονται σε άγνοια

Η ψυχολογία των εφήβων

Υποστηρίζεται ότι οι νέοι βρίσκονται στην ηλικία που αλλάζουν συναισθηματικά, αλλάζουν τα εσωτερικά και τα εξωτερικά τους χαρακτηριστικά. Αναπτύσσοντας την προσωπικότητά τους, ωριμάζουν ορμονολογικά, αλλά και πνευματικά .έτσι οι έφηβοι κατά την περίοδο την οποία διαπερνούν την παιδική και εντάσσονται στην ενήλικη ζωή αισθάνονται άγχος, εκδηλώνουν νευρικότητα και επιθετικότητα στους ανθρώπους με τους οποίους συναναστρέφονται.

Η επιρροή της οικονομικής κρίσης στους νέους

Οι νέοι θεωρούνται άτομα που επηρεάζονται και παρασύρονται από διάφορους φορείς εύκολα. Τέτοιοι θεωρούνται η οικογένεια, ως βασικός φορέας κοινωνικοποίησης και οι φίλοι. Επίσης οι έφηβοι δέχονται επιρροή από διάφορες πηγές πληροφοριών όπως τον υπολογιστή, τα βιβλία.Απ ‘ αυτούς τους φορείς κοινωνικοποίησης, στους νέους, έχει μεταδοθεί το μήνυμα της οικονομικής κρίσης. Αυτοί, σταδιακά, επηρεάζονται από την κρίση στην καθημερινότητά τους. Δηλαδή, αρχικά η οικογένεια, μειώνει τις δραστηριότητες των εφήβων που απαιτούν μεγάλο ποσό χρημάτων.Στην συνέχεια, μην έχοντας την δυνατότητα να πληρωθούν έστω και οι “φθηνές” ασχολίες των νέων, όπως ο αθλητισμός η οικογένεια αναγκάζεται να τις στερήσει από τα παιδιά τις. Όσον αφορά τις φιλικές σχέσεις οι νέοι παρασύρονται πολύ εύκολα. Οι φίλοι, κυρίως είναι συνομήλικοι και έτσι αυτοί έχουν τα ίδια ενδιαφέροντα και τις ίδιες επιθυμίες, τις περισσότερες φορές. Αυτό ισχύει για διάφορα θέματα και ασχολίες. Ένα από αυτά τα θέματα, θεωρείται και η οικονομική κρίση. Αυτή ασκώντας επιρροή στις οικογένειες πολλών εφήβων επηρεάζει και τους ίδιους. Οι νέοι ζώντας καθημερινά με φίλους μέσα από το σχολείο, για παράδειγμα, μεταφέρει ο ένας στον άλλον τα προβλήματά του. Έτσι, τις έννοιες και τις ανησυχίες του ένας έφηβος της μοιράζεται με τα φιλικά του πρόσωπα, στα οποία, με αυτόν τον τρόπο, ασκεί επιρροή. Συνεπώς, ο νέος που επηρεάζεται υποβάλλεται σε σκέψεις συγκρίνοντας τα προβλήματα του φίλου του με τα δικά του. Συνειδητοποιούμε ότι και μέσα από τις διαπροσωπικές και τις φιλικές σχέσεις που έχουν οι νέοι, μεταδίδεται άμεσα το μήνυμα τις οικονομικής κρίσης. Οι έφηβοι δεχόμενοι επιρροή από τους προαναφερθέντες παράγοντες, έχουν λάβει το μήνυμα της οικονομικής κρίσης. Αυτοί έχοντας συνηθίσει την άνεση και στα πνευματικά τους και στα υλικά αγαθά πριν την κρίση των οικονομικών αντιμετωπίζουν προβλήματα “στέρησης”.

Η ψυχολογία των εφήβων κατά την οικονομική κρίση

Αρχικά νιώθουν λύπη και στεναχώρια, επειδή έχασαν κάποια αγαθά, τα οποία νομίζουν ότι τους είναι απαραίτητα. Αργότερα έχουν την άποψη πως καταπιέζονται από τους κοινωνικούς τους φορείς. Δηλαδή, μη έχοντας τη δυνατότητα να αποκτήσουν κάποια “άχρηστα” για αυτούς αγαθά αισθάνονται πως δεν είναι ελεύθεροι να διαχειριστούν αυτοί την ζωή τους όπως οι ίδιοι επιθυμούν. Επίσης οι έφηβοι γίνονται και κατά συνέπεια επιθετικοί στο κοντινό τους περιβάλλον. Δηλαδή, μη έχοντας ευχαρίστηση για τα λίγα υλικά αγαθά τα οποία κατέχουν εξαιτίας των οικονομικών τους δυσκολιών ξεσπούν σε νεύρα και ασκούν έντονη επίθεση στους συνανθρώπους τους. Αυτό συμβαίνει, επειδή οι νέοι θεωρούν ότι το κοντινό τους και πιο συγκεκριμένα οικογενειακό τους περιβάλλον ευθύνεται για τα αγαθά που δεν κατέχουν και επιθυμούν. Στην πραγματικότητα όμως οι ενήλικες και οι έφηβοι έχουν οδηγήσει τη χώρα σε οικονομική εξαθλίωση εξαιτίας της τάσης που επικρατεί δηλαδή της συνεχούς θέλησης για περισσότερο κέρδος ακόμη και με αθέμιτα μέσα. Η παραπάνω άποψη επιβεβαιώνεται σε ορισμένους τύπους ανθρώπων. Δηλαδή κάποιοι ενήλικες αλλά και νέοι επιδιώκουν να κερδίζουν διαρκώς, υλικά και λιγότερο πνευματικά αγαθά με αδάμαστη θέληση και ζήλο ακόμη και στην περίπτωση που χρειαστεί να βλάψουν κάποιο συνάνθρωπό τους. Συμπεραίνεται, λοιπόν, πως οι έφηβοι οδηγούνται σε ακραίες ψυχολογικές καταστάσεις, εξαιτίας πολλών παραγόντων. Ένας από αυτούς θεωρείται η οικονομική κρίση, η οποία έχει στερήσει στους νέους την απόκτηση κυρίως υλικών και λιγότερο πνευματικών αγαθών.

Η ψυχολογία των ενηλίκων κατά την οικονομική κρίση

Οι ενήλικες, έχοντας φτάσει σε μια ώριμη ηλικία, έχουν ήδη επιλέξει, από προηγούμενα χρόνια, την εργασία με την οποία επιθυμούν να ασχοληθούν. Επίσης έχουν αποφασίσει την εξέλιξη που επιθυμούν να έχει η οικογενειακή τους κατάσταση και γενικότερα η ζωή τους. Δηλαδή είναι άτομα που έχουν επιλέξει τον τρόπο με τον οποίο θα κινηθεί η εξέλιξη της ζωής τους. Οι ενήλικες, όταν βιώνουν την οικονομική κρίση βρίσκονται σε μια ώριμη ηλικία, κατάλληλη για να αντιμετωπίσουν τις δυσκολίες της ζωής τους νικηφόρα. Ωστόσο, επειδή η οικονομική κρίση είναι αναπάντεχη και συμβαίνει για πρώτη φορά στη διάρκεια της ζωής τους αισθάνονται έντονη ταραχή. Αυτοί φοβούνται για την κατάληξη που θα έχει η κρίση και τις επιπτώσεις τις οποίες θα ακολουθήσουν και θα ζήσουν αυτοί και οι συμπολίτες τους. Εξαιτίας, λοιπόν αυτών των συναισθημάτων που νιώθουν κατά την περίοδο της οικονομικής κρίσης, δεν έχουν τη δυνατότητα να την αντιμετωπίσουν. Προσπαθούν, ωστόσο, να βρουν πιθανές λύσεις για να παραμείνουν αλώβητοι από τα προβλήματα που τους προκαλεί.

Η επιρροή της οικονομική κρίσης στους ενήλικες

Οι ενήλικες παρ' όλο που δεν θεωρούνται άτομα που παρασύρονται εύκολα, αλλά άτομα που έχουν διαμορφώσει τον χαρακτήρα τους, επηρεάζονται από το περιβάλλον τους, σε διάφορους τομείς. Ένας σημαντικός παράγοντας που τους επηρεάζει είναι το εργασιακό τους περιβάλλον. Αυτοί συναναστρέφονται σε καθημερινή βάση τους συναδέλφους και τους συνεργάτες τους, έχουν δημιουργήσει φιλικές σχέσεις μεταξύ τους. Μ' αυτό τον τρόπο επικοινωνούν, ανταλλάζοντας απόψεις και ιδέες και

ασκώντας επιρροή ο ένας στον άλλο. Οι ενήλικες, έτσι, λαμβάνουν το μήνυμα της οικονομικής κρίσης. Άλλος παράγοντας που επηρεάζει τους ενήλικες, θεωρείται η οικογένειά τους. Από τους γονείς τους, τους συζύγους, τα παιδιά τους μεταδίδεται το μήνυμα της κρίσης των οικονομικών, από τον τεράστιο όγκο ειδήσεων, που αυτοί λαμβάνουν. Ένας επιπλέον παράγοντας, που ασκεί επιρροή στην ζωή των ενηλίκων είναι ο τεράστιος όγκος πληροφοριών που αυτοί δέχονται από τα ΜΜΕ. Δηλαδή οι ενήλικες παρακολουθώντας τηλεόραση, ακούγοντας ραδιόφωνο, διαβάζοντας βιβλία, εφημερίδες, περιοδικά και επισκεπτόμενοι το διαδίκτυο λαμβάνουν το μήνυμα της οικονομικής κρίσης.

Σημαντική συνέπεια της οικονομικής κρίσης ως προς τους ενήλικες.

Την οικονομική κρίση την καταλαβαίνουν πραγματικά, όταν τη ζουν μέσα στο εργασιακό τους, κυρίως περιβάλλον. Το κράτος, μη έχοντας την οικονομική δυνατότητα να πληρώσει τους εργαζομένους, που παράγουν ένα έργο, για το συμφέρον της χώρας, μειώνει τους μισθούς. Έπειτα σταματά να πληρώνει και απολύει τους εργαζομένους. Μ' αυτόν τον τρόπο, οι ενήλικες οδηγούνται σε οικονομικό αδιέξοδο και σε απόγνωση, μη έχοντας τη δυνατότητα να προσφέρουν τα απαραίτητα αγαθά στην οικογένειά τους. Οι ενήλικες, ενώ έχουν τη θέληση να εργασθούν για να εξυπηρετήσουν τις υλικές και πνευματικές ανάγκες των ιδίων αλλά και των κοντινών τους προσώπων, δεν μπορούν γιατί το κράτος τους στερεί την εργασία. Οι έφηβοι, λοιπόν, καλούνται να αναγνωρίσουν την κατάσταση στην οποία οδηγούνται οι γονείς τους. Αρμόζει, αυτοί να καταλάβουν πως η προσπάθεια της οικογένειάς τους, για περισσότερα κέρδη, αποσκοπεί στην εξυπηρέτηση των δικών τους, κυρίως αναγκών. Οι έφηβοι πρέπει να ενεργοποιηθούν συναισθηματικά και να ανταποδώσουν ισάξια την αγωνία που νιώθουν οι γονείς τους, για την αναζήτηση εξασφάλισης των αναγκαίων αγαθών στα παιδιά τους. Αν οι έφηβοι "ενωθούν" με τους ενήλικες θα μπορέσουν να αντιμετωπίσουν την κρίση αποτελεσματικά, αναζητώντας τρόπους λύσης γι' αυτήν. Τα παιδιά, θεωρείται αναγκαίο να γνωρίζουν την κατάσταση που επικρατεί στον κόσμο, εξαιτίας της οικονομικής κρίσης και να μην νοιάζονται για την εξυπηρέτηση μόνο, των προσωπικών τους αναγκών. Δηλαδή, να κατανοήσουν ότι κάποιοι άνθρωποι δεν έχουν ούτε τα απαραίτητα υλικά αγαθά που για τους εφήβους είναι αυτονόητα, σε καθημερινή βάση. Άρα, αυτοί θα πρέπει να αναγνωρίσουν την οικονομική κατάσταση, στην οποία βρίσκεται το συγγενικό τους περιβάλλον, για να διευθετήσουν και τον τρόπο με τον οποίο θα χειρισθούν τα έξοδά τους με βάση τα οικονομικά τους δεδομένα. Επίσης, απαιτείται να επιδιώκουν να ξοδεύουν λιγότερα χρήματα απ' ό,τι πριν την οικονομική κρίση, για να την αντιμετωπίσουν με επιτυχία.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

ΤΑΞΗ :

ΦΥΛΟ :

1. Οι έφηβοι πρέπει να γνωρίζουν για την οικονομική κρίση και τα προβλήματα της οικογένειάς τους ή να βρίσκονται σε άγνοια ;

Ναι

Όχι

2. Η επιλογή επαγγέλματος με βάση ποια κριτήρια γίνεται ;

Οικονομικά

Τις προσωπικές μου

επιλογές

3. Το επάγγελμα των γονιών σας σας έχει επηρεάσει στις επαγγελματικές επιλογές σας ;

Ναι

Όχι

4. Σε ποιο βαθμό σας επηρεάζει η οικονομική κρίση οικονομικά και στον τρόπο ζωής σας (αγορές ,διασκέδαση κ.τ.λ.) ;

Καθόλου

Λίγο

Μέτριο

Πολύ

5. Έχει μειωθεί το χρηματικό ποσό που σας παρέχει η οικογένειά σας για τις σπουδές σας (μαθήματα αγγλικών , πληροφορικής κ.τ.λ.) ;

Ναι

Όχι

6. Πιστεύετε ότι λόγω της οικονομικής κρίσης επιλέγονται πιο εύκολα χειρωνακτικά επαγγέλματα σε σχέση με αυτά που απαιτούν σπουδές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ;

Ναι

Όχι

7. Θα μεταναστεύατε για να εξασκήσετε ένα επάγγελμα που σχετίζεται με το αντικείμενο των σπουδών σας ;

Ναι Όχι

8. Έχει αλλάξει ο τρόπος που βλέπετε τη ζωή μετά την οικονομική κρίση και έχετε αξιολογήσει διαφορετικά τα πράγματα ;

Ναι Όχι

9. Πιστεύετε ότι θα **επιτύχετε** σε ένα επάγγελμα που αγαπάτε και δεν έχει προοπτικές ;

Ναι Όχι

10 . Πιστεύετε ότι θα **επιτύχετε** σε ένα επάγγελμα που έχει προοπτικές αλλά δεν σας προκαλεί ενδιαφέρον ;

Ναι Όχι

11. Αισθάνεστε ότι δεν είστε ασφαλείς και ότι λόγω της κατάστασης που επικρατεί δεν είστε σε θέση να ελέγξετε και να καθορίσετε τη ζωή σας και το μέλλον σας ;

Ναι Όχι

12. Θεωρείτε ότι το κράτος χρησιμοποιεί την οικονομική κρίση για να παραμελήσει ακόμη περισσότερο τη δωρεάν παιδεία;

Ναι Όχι

13. Παγκοσμιοποίηση είναι η ελεύθερη διακίνηση προϊόντων ,υπηρεσιών ,ανθρώπων στην παγκόσμια οικονομία ;

Ναι Όχι

14. Αν με την πάροδο των χρόνων το επάγγελμά σας δεν σας ικανοποιούσε είτε οικονομικά ,είτε προσωπικά ,θα επιθυμούσατε να το αλλάξετε ;

Ναι Όχι

15. Θεωρείτε ότι ένα επάγγελμα μεταβάλλεται ανάλογα με τις ανάγκες τις εποχής ;

Ναι Όχι

Συμπεράσματα ερωτηματολόγιου

Με βάση μια έρευνα που διεξήχθη σε μαθητές της δευτέρας και τρίτης λυκείου προέκυψαν τα εξής συμπεράσματα :

- Όλοι οι νέοι επιθυμούν να είναι γνώστες της υπάρχουσας κατάστασης τόσο σε συλλογικό ,όσο και σε οικογενειακό επίπεδο. Δείχνοντας πως έχουν ωριμάσει !
- Παρόλη την οικονομική κρίση οι νέοι συνεχίζουν να επιλέγουν επαγγέλματα με βάση τις επιθυμίες τους και όχι τις απόλαβες, που θα τους προσφέρει.Αυτό ,ενδεχομένως, δείχνει πως ακόμη ελπίζουν πως θα τα καταφέρουν!
- Μόλις το 19% των μαθητών επηρεάζεται από το επάγγελμα των γονιών του ,δείχνοντας ανεξαρτησία και πεποίθηση πως θα ανταπεξέλθουν χωρίς σημαντική βοήθεια .
- Οι νέοι έχουν επηρεαστεί από την οικονομική κρίση ,καθώς περίπου το 62% δηλώνει πως τους έχει επηρεάσει μετρία . Ενώ , περίπου το 23% σε μεγάλο βαθμό, το 13,6% λίγο και τέλος το 2,3% δεν έχει επηρεαστεί καθόλου από την οικονομική κρίση.
- Ενδεικτικά είναι και τα αποτελέσματα για το πόσο έχει επηρεάσει η οικονομική κρίση σε βασικά θέματα ,όπως οι σπουδές ,καθώς το 61,4% δηλώνει πως έχει μειωθεί το χρηματικό πόσο που τους παρέχει η οικογένεια τους για σπουδές.
- Οι νέοι ,πλέον, πιστεύουν ότι η οικονομική κρίση ευνοεί τα χειρωνακτικά επαγγέλματα σε σχέση μ'αυτά που απαιτούν σπουδές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης . Αυτό δείχνει μια στροφή στις αντιλήψεις για τα επαγγέλματα , σε σχέση με την προηγούμενη εικοσαετία .τότε που τα άτομα πίστευαν πως οι σπουδές εξασφάλιζαν σίγουρη επαγγελματική αποκατάσταση.
- Το 71 % περίπου των υποψήφιων σπουδαστών σκάφτεται το ενδεχόμενο μετανάστευσης ,γεγονός που δείχνει πως είναι αποφασισμένοι να πετύχουν στο επάγγελμα που έχουν επιλέξει παρόλες τις θυσίες.
- Η οικονομική κρίση έχει οδηγήσει τους νέους να έχουν σχηματίσει μια διαφορετική αντίληψη για τη ζωή σε σχέση μ'αυτήν της προηγούμενης περιόδου · και έχοντας αξιολογήσει διαφορετικά τα πράγματα, φαίνεται πως έχουν ωριμάσει . αυτό αποδεικνύεται από το ότι το 84,6% των μαθητών έχει δηλώσει πως η οικονομική κατάσταση έχει αλλάξει κάποιες αρχές τους .
- Η πεποίθηση των νέων ότι θα πετύχουν στο επάγγελμα που τους ενδιαφέρει , όπως δήλωσε το 63,6% των συμμετεχόντων στην έρευνα , δείχνει πως τρέφουν ακόμα ελπίδες για ένα καλύτερο μέλλον και δεν έχουν απογοητευτεί . Αν και δεν μπορεί να αγνοηθεί πως το 36,4 % των νεαρών ατόμων θεωρούν ότι δεν θα πετύχουν κρατώντας μια απαισιόδοξη στάση .

- Το 75% των νέων θεωρεί ότι δεν θα έχουν την ανάλογη επιτυχία σ'ένα επάγγελμα που έχει προοπτικές αλλά τους ενδιαφέρει .
- Το 68,2% των μαθητών αισθάνεται πως δεν είναι σε θέση να καθορίσουν και να ελέγξουν το μέλλον και τη ζωή τους. Γεγονός που φανερώνει τάση παραίτησης από την προσπάθεια.
- Το συντριπτικό ποσοστό των 97,8% θεωρεί πως το κράτος χρησιμοποιεί ως πρόφαση την οικονομική κρίση για να υποβαθμίσει την παιδεία . αυτό μας οδηγεί στο συμπέρασμα πως οι νεαροί άνθρωποι δεν εμπιστεύονται το κράτος και δεν το θεωρούν σύμμαχό τους .
- Το 39% περίπου των μαθητών δεν γνωρίζει τον ορισμό της παγκοσμιοποίησης επιδεικνύοντας μια αδιαφορία μπροστά στις οικονομικές έννοιες που καθορίζουν τη ζωή τους.
- Υπάρχει στις σκέψεις τους 91% των μαθητών η προοπτική να αλλάξουν το επάγγελμα τους να δεν τους ικανοποιεί είτε σε προσωπικό , είτε σε οικονομικό επίπεδο. Δείχνοντας πως προσαρμόζονται εύκολα .
- Πάνω από το 90% των μελλοντικών εργαζομένων πιστεύει πως τα επαγγέλματα μεταβάλλονται αναγέλα με την εποχή δείχνοντας πως έχουν κατανοήσει το πόσο ευμετάβλητη είναι η κατάσταση .

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ένα γενικό συμπέρασμα της εργασίας είναι ότι οι νέοι επιδεικνύουν ωριμότητα που οφείλεται στο ότι μεγαλώνουν σε μια οικογένεια και μια κοινωνία που αντιμετωπίζουν προβλήματα . Ωστόσο , είναι αισιόδοξοι για το μέλλον , αν και υπάρχει ένα μικρό ποσοστό που είναι απογοητευμένο. Ακόμη, λόγω της οικονομικής κρίσης έχει επηρεαστεί η ζωή τους, η ψυχολογία τους και πως δηλώνουν οι γονείς τους δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να τους προσφέρουν τα απαραίτητα για τη μόρφωσή τους. Όλα αυτά τους έχουν κάνει να μην εμπιστεύονται το κράτος και να το αντιμετωπίζουν εχθρικά.

Επιπλέον, η ρευστή κατάσταση που υπάρχει τους έχει κάνει πιο διαλλακτικούς στο θέμα των επαγγελμάτων , δηλαδή είναι διατεθειμένοι να προσαρμοστούν στη νέα κατάσταση και δεν έχουν ως μονή λύση την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Όμως, παρόλα τα παραπάνω δείχνουν μια αδιαφορία για τα κοινά , που ίσως και να είναι η άμυνα τους.

Βιβλιογραφία

Έθνος

Βήμα

Σημερινή

Zougla.gr

Administrator

Θόδωρος Κατσανέβας

Γιώργος Λαμπίρης

Νικόλαος Ράμμος

Βικιπαίδεια

Eleftheria.gr

Pentapostagma.gr

Ekpaideush.blogspot.gr (του Αντώνη Ζαρίντα)

Thesecretrealtruth.blogspot.gr

Έρευνα Αριστοτελείου Πανεπιστημίου και Πανεπιστημίου Εφούρτης

2^ο ΛΥΚΕΙΟ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ

ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 2012-2013 2^ο ΤΕΤΡΑΜΗΝΟ

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

« ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ »

ΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ: ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ ΗΡΙΑ

ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΡΟΥΤΣΙ ΦΙΟΡΑΛΜΠΑ

ΣΑΜΙΩΤΗ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ

ΣΕΡΔΑΡΗ ΦΩΤΕΙΝΗ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Ε. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ 15/3/2013

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	ΣΕΛ.	3
ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	ΣΕΛ.	4
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ.....	ΣΕΛ.	5-6
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ.....	ΣΕΛ.	7
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ.....	ΣΕΛ.	7-8
ΝΗΠΙΑΓΩΓΟΣ.....	ΣΕΛ.	9
ΒΙΟΛΟΓΟΣ.....	ΣΕΛ.	10
ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΟΣ-ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ.....	ΣΕΛ.	11
ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ.....	ΣΕΛ.	12-13
ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ.....	ΣΕΛ.	14
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	ΣΕΛ.	15
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	ΣΕΛ.	15

Π Ε Ρ Ι Λ Η Ψ Η

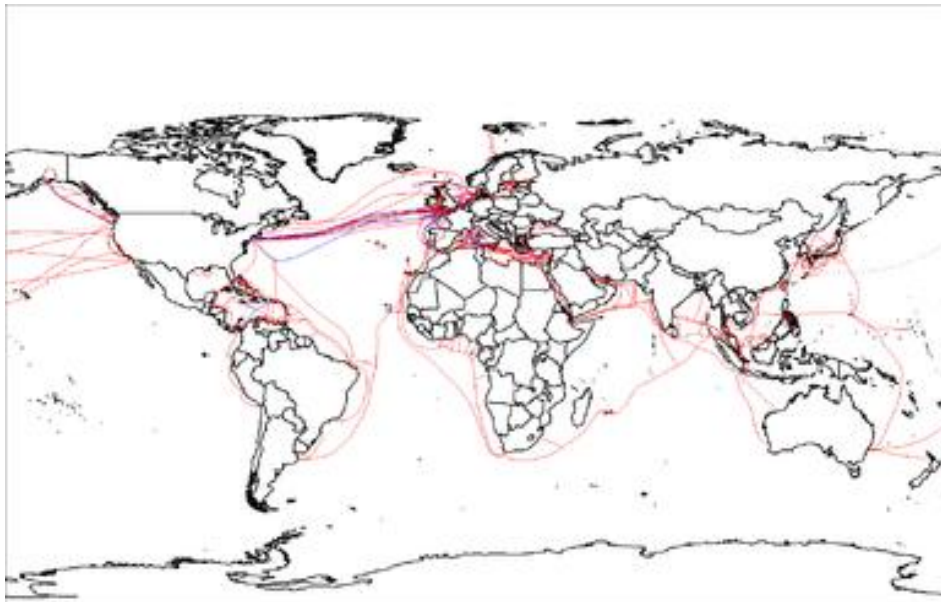
Στην εργασία αυτή αρχικά αναλύονται κάποιοι όροι που χαρακτηρίζουν την εποχή μας (παγκοσμιοποίηση και οικονομική κρίση), οι οποίοι είναι απαραίτητοι για να μπορέσουμε να μελετήσουμε κάποια επαγγέλματα που μας ενδιαφέρουν. Στην συνέχεια ψάξαμε και βρήκαμε μελέτες σχετικά με τα επαγγέλματα που μπορούν να επιβιώσουν στην εποχή που ζούμε. Ερευνήσαμε ορισμένα από αυτά που ενδιέφεραν μέλη της ομάδας μας και παραθέσαμε τα στοιχεία που αφορούν τις σπουδές, το αντικείμενο εργασίας και τις προοπτικές τους. Τέλος μέσα από ερωτηματολόγιο που απαντήθηκε από συμμαθητές μας βγάλαμε τα ποσοστά για το βαθμό κατά τον οποίο επηρεάζει η οικονομική κρίση τον τρόπο ζωής τους και τα κριτήρια με τα οποία θα επιλέξουν το επάγγελμά τους.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στην εποχή που ζούμε είναι γεγονός ότι η οικονομική κρίση μαστίζει την πλειονότητα των ελληνικών οικογενειών. Πολλές επιχειρήσεις σταματούν την λειτουργία τους, με αποτέλεσμα οι θέσεις εργασίας να μειώνονται αισθητά και πολύς κόσμος χάνει την δουλειά του. Το παραπάνω φαινόμενο καθώς και το γεγονός ότι σε λιγότερο από ένα χρόνο θα κληθούμε να πάρουμε μια απόφαση σχετικά με το μέλλον μας, μέσω της σχολής που θα φοιτήσουμε, μας ώθησε στην επιλογή του συγκεκριμένου θέματος ως διερευνητική εργασία.

Αρχικά πρέπει να αναλύσουμε κάποιους όρους που όλοι έχουμε ακούσει και σίγουρα είναι απόλυτα ταυτισμένοι με την εποχή μας.

“Παγκοσμιοποίηση”

Ξεκάθαρη εικόνα της παγκοσμιοποίησης στην επικοινωνία είναι το [ίντερνετ](#). Στο σχήμα διακρίνονται οι υπερπόντιες διασυνδέσεις στην υφήλιο.

Χαρακτηριστικό γνώρισμα της εποχής μας είναι οι ραγδαίες μεταβολές και εξελίξεις σε όλους τους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας . Αυτά που οι διανοούμενοι διατύπωσαν ως ευχή, στις μέρες μας πραγματοποιούνται και γίνονται εφικτά. Οι σχέσεις και η επικοινωνία των κρατών τείνουν να είναι ευκολότερες. Ζούμε σε μια εποχή όπου άνθρωποι, ιδέες, αγαθά και πληροφορίες κυκλοφορούν σε όλο τον πλανήτη με εκπληκτική ταχύτητα, αφήνοντας άναυδους τους ίδιους τους ανθρώπους. Ζούμε σε μια εποχή όπου η οικουμένη μετατρέπεται σε μια ενιαία οικονομική , πολιτική και πολιτιστική επικράτεια. **Με λίγα λόγια ζούμε στην εποχή της παγκοσμιοποίησης!**

Ο όρος παγκοσμιοποίηση είναι τόσο οικείος, ώστε οι περισσότεροι πιστεύουν ότι γνωρίζουν το εννοιολογικό του περιεχόμενο. Δεν είναι όμως έτσι. Η παγκοσμιοποίηση είναι ένα πολυεπίπεδο φαινόμενο, μια συνειδητή επιδίωξη, με ένα ιδιαίτερο νόημα και συνοψίζει εξελίξεις και δυναμικές τάσεις που χαρακτηρίζουν το τελευταίο τέταρτο της δεύτερης χιλιετίας. Ωστόσο, η παγκοσμιοποίηση παρουσιάζει μια αξιόλογη αντίφαση : Από την μία πλευρά ενθαρρύνει τον εμπορικό ανταγωνισμό ενισχύοντας την παραγωγικότητα των ικανότερων επιχειρήσεων. Επιπλέον, αξιοποιώντας τις σύγχρονες τεχνολογικές δυνατότητες , διευκολύνει την επικοινωνία των λαών και διασφαλίζει την ειρήνη παραμερίζοντας εθνικές προκαταλήψεις . Στα πλαίσιά της, πραγματώνεται η διακρατική συνεργασία μέσω των διεθνών οργανισμών που δίνει σε κάθε χώρα το δικαίωμα να υποστηρίξει τα δικά της . Από την άλλη πλευρά όμως, οι διεθνείς οργανισμοί προωθούν τα συμφέροντα των ισχυρών κρατών εις βάρος των εθνικών επιδιώξεων και της δημοκρατίας . Έτσι η παγκοσμιοποίηση τείνει να παρουσιάζει δυσάρεστες συνέπειες σε κάθε επιμέρους τομέα μιας κοινωνίας.

Η παγκοσμιοποίηση σύμφωνα με τους οραματιστές της επεδίωκε την αναβάθμιση του βιοτικού επιπέδου των λαών , την ειρηνική διευθέτηση των όποιων διαφορών μεταξύ των κρατών και την εμπέδωση της ισότητας . Με την προϋπόθεση ότι η τεχνολογική εξέλιξη παρέχει διευρυμένες δυνατότητες για την αύξηση της παραγωγής και την άμεση διάδοση των προϊόντων του υλικού και πνευματικού πολιτισμού , η παγκοσμιοποίηση επιτρέπει και προάγει την ευημερία όλων των λαών και τη συνεργασία για την επίλυση των διαφορών . Επιπλέον, η επαφή των λαών καταργεί τις προκαταλήψεις, προωθώντας την ανοχή και την αλληλεγγύη που αποτελούν προϋποθέσεις για τις πολιτισμικές ανταλλαγές, αλλά και για την κατάργηση των διακρίσεων μεταξύ αναπτυγμένων και αναπτυσσόμενων χωρών . Η παγκοσμιοποίηση, λοιπόν, αν υπάρξει καλή προαίρεση , αποσκοπεί σε μια δικαιότερη οργάνωση του κόσμου βασισμένη στις αρχές της δημοκρατίας και της ισότητας.

"Οικονομική κρίση"

Οικονομική κρίση είναι το φαινόμενο κατά το οποίο μια οικονομία χαρακτηρίζεται από μια διαρκή και αισθητή μείωση της οικονομικής της δραστηριότητας. Όταν λέμε οικονομική δραστηριότητα αναφερόμαστε σε όλα τα μακροοικονομικά μεγέθη της οικονομίας, όπως η απασχόληση, το εθνικό προϊόν, οι τιμές, οι επενδύσεις κ.λπ. Ο βασικότερος δείκτης οικονομικής δραστηριότητας είναι οι επενδύσεις, οι οποίες, όταν αυξομειώνονται, συμπαρασύρουν μαζί τους και όλα τα υπόλοιπα οικονομικά μεγέθη.

Η οικονομική κρίση αποτελεί τη μία από τις δύο φάσεις των οικονομικών διακυμάνσεων και συγκεκριμένα τη φάση της καθόδου, όταν δηλαδή η οικονομική δραστηριότητα βρίσκεται σε μια συνεχή συρρίκνωση

Οι οικονομικές διακυμάνσεις ορίζονται ως οι διαδοχικές αυξομειώσεις της οικονομικής δραστηριότητας μέσα σε μια οικονομία. Λέγονται αλλιώς και κυκλικές διακυμάνσεις ή οικονομικοί κύκλοι. Οι Άγγλοι αποδίδουν το φαινόμενο με τον όρο «business cycles», ακριβώς για να τονίσουν την ιδιαίτερη βαρύτητα των επενδύσεων στην εξέλιξη του οικονομικού κύκλου. Από πολύχρονες στατιστικές παρατηρήσεις διαπιστώθηκε ότι οι οικονομικοί κύκλοι διαρκούν περίπου από 7 έως 11 χρόνια.

“Επαγγέλματα του μέλλοντος-Οικονομική κρίση”

Η οικονομική κρίση βρίσκεται όπως όλα δείχνουν στο κορύφωμά της με τις περισσότερες επαγγελματικές ομάδες να αντιμετωπίζουν προβλήματα που φτάνουν στα όρια της εξόντωσης. Οι δυσοίονες προβλέψεις δεν αφήνουν περιθώρια

αισιοδοξίας, ειδικά για τον τομέα του εμπορίου, ο οποίος είναι μακράν αυτός που πλήττεται περισσότερο από τις συνέπειες της έλλειψης ρευστού. Μέσα στη σκοτεινιά της κρίσης και την περιρρέουσα μίζερια, η λίστα του **Business week** με τα δέκα επαγγέλματα που εμφανίζουν τις καλύτερες προοπτικές για το 2013, ανοίγει μια χαραμάδα αισιοδοξίας.

Οι τεχνικοί ηλεκτρονικών υπολογιστών βρίσκονται ακόμη ψηλά στη λίστα με τα επαγγέλματα που δεν αντιμετωπίζουν τις συνέπειες της κρίσης, καθώς ο επιχειρηματικός κόσμος εισέρχεται στην εποχή των τηλεδιασκέψεων και η τεχνολογία εξελίσσεται με ταχείς ρυθμούς.

Οι χρηματοοικονομικοί αναλυτές θεωρούνται επίσης ένα από τα επαγγέλματα του μέλλοντος, καθώς όλοι οι οργανισμοί, κυβερνητικές υπηρεσίες, κερδοσκοπικές και μη επιχειρήσεις, χρειάζονται έξυπνη χρηματοοικονομική ανάλυση που θα καθοδηγήσει τη λήψη των διοικητικών αποφάσεων.

Ζήτηση αναμένεται να σημειώσουν επίσης **οι φυσιοθεραπευτές** αλλά και οι προπονητές, αφού ο σύγχρονος τρόπος ζωής οδηγεί στη συνειδητοποίηση της ανάγκης για άθληση και θεραπευτικό μασάζ.

Στην συνέχεια παραθέτουμε ένα πίνακα με 22 επαγγέλματα, που προέρχονται από την κυλιόμενη έρευνα της επιστημονικής ομάδας του Πανεπιστημίου Πειραιώς, που **στηρίζεται σε δοκιμασμένη μεθοδολογία και ειδικότερα στο επονομαζόμενο ισοζύγιο της ζήτησης και προσφοράς επαγγελμάτων**.

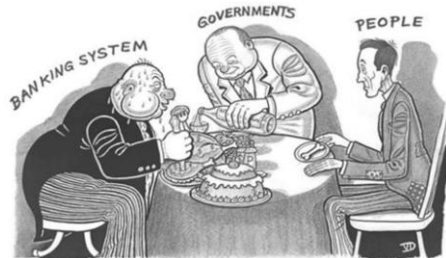
Χαρακτηριστικό των περισσότερων επαγγελμάτων με θετικές προοπτικές σήμερα, είναι ότι, κατά κύριο λόγο, δε συνδέονται με δραστηριότητες γραφείου και θεωρητικές σπουδές. **Ευνόητο είναι ότι, οι υποψήφιοι για ένταξη στα επαγγέλματα αυτά, πρέπει να θέλουν και να μπορούν να προσαρμοστούν στις ιδιαιτερότητες τους, να αποκτήσουν τις σχετικές γνώσεις και δεξιότητες και να παρακολουθούν τις τεχνολογικές εξελίξεις που τα αφορούν.** Όλα τα παραπάνω, πρέπει να ληφθούν σοβαρά υπόψη στις ατομικές επιλογές σπουδών και σταδιοδρομίας.

Η έρευνα παρακολουθεί 700 περίπου επαγγέλματα που ταξινομούνται σε 17 μεγάλες ομάδες και υποομάδες επαγγελμάτων και αξιολογούνται επίσης από το αυτοματοποιημένο τεστ επαγγελματικού προσανατολισμού Career Gate Test K.17, που διανέμεται με επιτυχία στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. (www.careergatetest.com).

22 επαγγέλματα με ευκαιρίες απασχόλησης στην Ελλάδα σήμερα:

1. Πληροφορικός Ψηφιακής Εικόνας,
2. Πληροφορικός-Οικονομολόγος,
3. Φοροτεχνικός-Λογιστής
4. Ορκωτός Ελεγκτής,
5. Εμποροπλοίαρχος,
6. Μηχανικός εμπορικού ναυτικού,

7. Μηχανολόγος-Μηχανικός,
8. Γεωπόνος σύγχρονων καλλιεργειών,
9. Ζωοτεχνικός,
10. Τεχνολόγος γεωργίας και τροφίμων,
11. Μηχανολόγος-Τεχνολόγος ενέργειας,
12. Τεχνολόγος-ακτινολογίας ή ιατρικών εργαστηρίων,
13. Νοσηλευτής,
14. Φυσιοθεραπευτής,
15. Κτηνίατρος,
16. Ιχθυολόγος,
17. Μάγειρας-Ζαχαροπλάστης
18. Κομμωτής,
19. Επιπλοποιός,
20. Ηλεκτρονικός-Ηλεκτρολόγος,
21. Τεχνικός κινητής τηλεφωνίας
22. Φύλακας ιδιωτικής ασφάλειας

Ενδεικτικά παρουσιάζουμε στη συνέχεια αναλυτικά κάποια επαγγέλματα που ερευνήθηκαν από τα μέλη της ομάδας μας.

ΝΗΠΙΑΓΩΓΟΣ

Τα Τμήματα Νηπιαγωγών έχουν ως σκοπό την κατάρτιση επιστημόνων που θα ασχοληθούν επιτυχώς με το ιδιαίτερα δύσκολο έργο της αγωγής των παιδιών προσχολικής ηλικίας. Στόχος του τμήματος είναι οι απόφοιτοί του να αποκτήσουν πρακτικές γνώσεις, αλλά και το απαιτούμενο θεωρητικό υπόβαθρο, ούτως ώστε να υπηρετήσουν το λειτούργημα του Νηπιαγωγού επιτυχώς.

- ΤΟΜΕΙΣ :
1. Γνωστικής και Διαφορικής Ανάλυσης
 2. Θεωρητικής και Εφαρμοσμένης Παιδαγωγικής
 3. Κοινωνικής Θεωρίας και Ανάλυσης.

ΤΥΠΙΚΑ ΠΡΟΣΟΝΤΑ – ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ: Τα Παιδαγωγικά Τμήματα Νηπιαγωγών χορηγούν αντίστοιχο πτυχίο. Οι Νηπιαγωγοί με εφόδιο το πτυχίο τους μπορούν να εργαστούν σε Νηπιαγωγεία, δημόσια και ιδιωτικά, σε παιδικούς σταθμούς (δημόσιους, δημοτικούς, ιδιωτικούς, οργανισμών και ιδρυμάτων), σε Ιδρύματα, φροντίδας, απασχόλησης και περίθαλψης του παιδιού, σε τμήματα προσχολικής ηλικίας των Κέντρων Νεότητας, σε νοσοκομεία παιδιών, σε χώρους ψυχαγωγίας για το παιδί, ως παιδαγωγοί σε φορείς και οργανισμούς που ασχολούνται με το παιδί αυτής της ηλικία.

ΑΓΟΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: Προβληματική είναι η κατάσταση στην αγορά εργασίας για τους Νηπιαγωγούς. Όλοι οι πτυχιούχοι των λεγόμενων "καθηγητικών σχολών", μπορούν να εργαστούν στη δημόσια και ιδιωτική δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Δυστυχώς όμως δεν υπάρχει αναλογία προσφοράς και ζήτησης στην αγορά εργασίας. Από το έτος 2003 οι διορισμοί εκπαιδευτικών γίνονται αποκλειστικά από πίνακες που θα καταρτίζονται ύστερα από διαγωνισμό. Οι επιτυχόντες στο διαγωνισμό

κατατάσσονται κατά τη σειρά της βαθμολογίας τους σε πίνακες επιτυχίας. Από τους πίνακες αυτούς, γίνονται οι διορισμοί στα σχολεία κατά την απόλυτη σειρά των υποψηφίων και με βάση τις δηλούμενες προτιμήσεις τους, λαμβανομένης υπόψη και της τυχόν προϋπηρεσίας που υπάρχει στον δημόσιο τομέα .

Απαραίτητη προϋπόθεση για να λάβει κάποιος πτυχιούχος, μέρος στο διαγωνισμό, είναι η απόκτηση Πιστοποιητικού Παιδαγωγικής Ικανότητας. Δεν υποχρεώνονται να αποκτήσουν το Πιστοποιητικό Παιδαγωγικής Ικανότητας οι Πτυχιούχοι των Τμημάτων Φιλοσοφίας - Παιδαγωγικής και Ψυχολογίας και οι Πτυχιούχοι Παιδαγωγικών Τμημάτων Δημοτικής Εκπαίδευσης. Προβλέπεται επέκταση και ενίσχυση της προσχολικής αγωγής τόσο από το κράτος όσο και από μη κρατικούς φορείς. Επομένως, το μέλλον για τους Νηπιαγωγούς διαγράφεται ενθαρρυντικό.

ΒΙΟΛΟΓΟΣ

Η μελέτη της φύσης καθώς και όλων των ζωντανών οργανισμών, που ελέγχουν και προσδιορίζουν τις λειτουργίες της, χαρακτηρίζουν το αντικείμενο της εργασίας του βιολόγου. Πιο συγκεκριμένα, μελετά τη φύση και αναλύει στο εργαστήριο τη μορφολογία, την ανατομία, τη φυσιολογία και την οικολογία, αναζητώντας και ελέγχοντας τις πολύπλοκες αντιδράσεις των ζωντανών οργανισμών που προσδιορίζουν, επηρεάζουν και μεταβάλλουν τις λειτουργίες της φύσης.

Για το βιολόγο, αν και συχνά εργάζεται σε γραφείο ή εργαστήριο, η φύση είναι ο πραγματικός χώρος εργασίας του. Η αναπτυγμένη παρατηρητικότητα, η ψυχραιμία και η αποφασιστικότητα είναι προσόντα απαραίτητα για το βιολόγο. Σε συνδυασμό με την άρτια επιστημονική κατάρτιση, την επιμονή, τη μεθοδικότητα και τη δεξιοτεχνία είναι σε θέση με τη βοήθεια της σύγχρονης τεχνολογίας να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της επιστήμης του αλλά και στα απρόοπτα που πιθανόν του επιφυλάσσει η μελέτη των ζωντανών οργανισμών στο ζωτικό τους χώρο.

Η άσκηση του επαγγέλματος προϋποθέτει σπουδές στο αντίστοιχο τμήμα των Πανεπιστημίων Αθηνών, Θεσσαλονίκης, Πάτρας και Κρήτης (Ηράκλειο), στο οποίο η διάρκεια σπουδών είναι οχτώ εξάμηνα, συμπεριλαμβανομένων εργαστηριακών μαθημάτων και πρακτικών ασκήσεων· χρειάζεται επίσης εκπόνηση διπλωματικής εργασίας.

Το τμήμα Βιολογίας περιλαμβάνει επτά τομείς: Βιολογίας, Κυττάρου και Βιοφυσιικής, Βιοχημείας και Μοριακής Βιολογίας, Βοτανικής, Τομέας Γενετικής και Βιοτεχνολογίας, Ζωολογίας - Θαλάσσιας Βιολογίας, Οικολογίας και Ταξινομικής, Φυσιολογίας Ζώων και Ανθρώπου. Σπουδές επίσης παρέχονται και από Εργαστήρια Ελευθέρων Σπουδών συνεργαζόμενα με πανεπιστήμια του εξωτερικού με την προϋπόθεση οι παρεχόμενοι τίτλοι σπουδών να αναγνωρίζονται από τον ΔΟΑΤΑΠ και το ΣΑΕΙΤΤΕ, για να κατοχυρώνουν οι απόφοιτοι των κολεγίων ή πανεπιστημίων του εξωτερικού τα επαγγελματικά τους δικαιώματα και προσόντα.

Μπορεί να εργαστεί στην εκπαίδευση (μέση, ανώτερη, ανώτατη), να γίνει ερευνητής σε ερευνητικά κέντρα ή ινστιτούτα, όπως το Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών, το

Ερευνητικό Ινστιτούτο ΠΑΣΤΕΡ, το Εθνικό Κέντρο Θαλάσσιων Ερευνών, το ΕΚΕΦΕ «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ», το Ινστιτούτο Θαλάσσιας Βιολογίας Κρήτης, σε διάφορα Υπουργεία, σε κρατικά ή ιδιωτικά κέντρα όπως μονάδες διάγνωσης μεσογειακής αναιμίας, μονάδες εξωσωματικής γονιμοποίησης κλπ.

Ως περιβαλλοντολόγος σε τομείς σχετιζόμενους με την προστασία και τη διαχείριση του περιβάλλοντος ή τον έλεγχο της ρύπανσης του περιβάλλοντος ή τη βιοτεχνολογία στον ιδιωτικό τομέα, σε ιδιωτικά κέντρα ή ινστιτούτα των χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι προοπτικές του επαγγέλματος είναι θετικές, ιδιαίτερα στον ερευνητικό τομέα, όπου δημιουργούνται νέες θέσεις εργασίας καθώς ο 21ος αιώνας θεωρείται σαν ο αιώνας της βιολογίας. Επομένως, όσοι πάρουν ειδικότητες, όπως η βιοτεχνολογία ή η μοριακή βιολογία θα έχουν καλές προοπτικές απασχόλησης.

ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΟΣ - ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Ο μηχανολόγος μηχανικός πραγματοποιεί τη μελέτη, ελέγχει και επιβλέπει την εγκατάσταση και ασφαλή λειτουργία του μηχανολογικού εξοπλισμού σε κτίρια, οικοδομές ή βιομηχανίες. Ειδικότερα, εξετάζει τους χώρους του κτιρίου ή του εργοστασίου όπου θα εγκατασταθούν τα μηχανήματα και συντάσσει πλήρη μελέτη του μηχανολογικού εξοπλισμού. Καταρτίζει τις προδιαγραφές του εξοπλισμού και των υλικών που πρέπει να χρησιμοποιηθούν, υπολογίζει το κόστος της εργασίας και των υλικών καθώς και τις άλλες δαπάνες της κατασκευής, της εγκατάστασης, της λειτουργίας και της συντήρησης των μηχανημάτων. Επιβλέπει και διευθύνει τις εργασίες για τη συναρμολόγηση, συντήρηση και επισκευή μηχανών και μηχανολογικών εγκαταστάσεων, δοκιμάζει την καλή τους λειτουργία καθώς και την παρεχόμενη ασφάλεια και την αναμενόμενη απόδοσή τους. Έχει το δικαίωμα να υπογράψει μηχανολογικές και ηλεκτρολογικές μελέτες, μελέτες βιομηχανικών και ενεργειακών έργων, καθώς και υδραυλικών έργων με περιορισμό. Οφείλει να επιβλέπει τις εγκαταστάσεις ως την ολοκλήρωση και την τελική τους παράδοση.

Ο μηχανολόγος μηχανικός μπορεί να ειδικευτεί στον ενεργειακό τομέα, στις κατασκευές, στη βιομηχανική διοίκηση ή στον τομέα της εφαρμοσμένης μηχανικής. Ακόμη, μπορεί να ειδικευτεί σε ορισμένους τύπους μηχανών, όπως εργαλειομηχανές, τουρμπίνες, μηχανές εσωτερικής καύσης.

Εκπαίδευση: Ο μηχανολόγος μηχανικός μπορεί να σπουδάσει στο Τμήμα Μηχανολόγων Μηχανικών των Πολυτεχνικών Σχολών. Σπουδές στον ίδιο τομέα σε επίπεδο Υπομηχανικού, προσφέρονται και από τα αντίστοιχα Τμήματα των Τ.Ε.Ι. και της ΑΣΕΤΕΜ-ΣΕΛΕΤΕ. Παίρνει άδεια άσκησης επαγγέλματος από το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας. Μπορεί να αποκτήσει το πτυχίο του μελετητή και το πτυχίο του εργολήπτη τέσσερα και τρία χρόνια αντίστοιχα μετά την απόκτηση της άδειας άσκησης επαγγέλματος, αφού υποβάλλει τα αναγκαία δικαιολογητικά στη Γενική Γραμματεία Δημοσίων Έργων.

Περιβάλλον ενασχόλησης: Ο μηχανολόγος μηχανικός μπορεί να εργαστεί ως μισθωτός στο υπουργείο Βιομηχανίας, σε οργανισμούς ή δημοτικές επιχειρήσεις, σε ιδιωτικές επιχειρήσεις, βιοτεχνίες, βιομηχανίες, σε τεχνικές εταιρίες και σε εταιρίες που ασχολούνται με την εμπορία μηχανολογικού εξοπλισμού. Ως ελεύθερος

επαγγελματίας μπορεί να ασχοληθεί με τη μελέτη και κατασκευή μηχανολογικών εγκαταστάσεων σε κτίρια ή σε άλλα μεγάλα τεχνικά έργα. Μπορεί ακόμα να διδάξει ως καθηγητής σε τεχνικές σχολές και λύκεια, αποφοιτώντας από την ΑΣΕΤΕΜ ΣΕΛΕΤΕ, ή αποκτώντας το πτυχίο της Παιδαγωγικής Τεχνικής Σχολής της ΣΕΛΕΤΕ.

Σήμερα οι μηχανολόγοι μηχανικοί αντιμετωπίζουν κάποια προβλήματα ανεργίας και συχνά, ετεροαπασχολούνται. Ο εκσυγχρονισμός και η επέκταση της βιομηχανικής δραστηριότητας στη χώρα μας, εκτιμάται ότι θα δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας και καλύτερες προοπτικές. Στα προσόντα του μηχανολόγου μηχανικού περιλαμβάνονται η ικανότητα της αξιόπιστης οργάνωσης, διεύθυνσης και επίβλεψης της εφαρμογής των μελετών που αναλαμβάνει, καθώς και η ικανότητα αποτελεσματικής συνεργασίας με τους πελάτες, τους άλλους μηχανικούς και εργαζόμενους στο τεχνικό έργο.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ

Οικονομολόγος θεωρείται γενικά ο απόφοιτος Οικονομικής Σχολής, οικονομικής ή διοικητικής κατεύθυνσης. Ο οικονομολόγος επεξεργάζεται, αναλύει και μελετά οικονομικά φαινόμενα, μεγέθη, τάσεις και δείκτες της οικονομικής δραστηριότητας με τη χρήση μαθηματικών, στατιστικών και οικονομετρικών μεθόδων και τεχνικών. Προτείνει τρόπους για την επίλυση των οικονομικών προβλημάτων (παραγωγή, επιλογή τεχνολογίας, διανομή, οικονομική ανάπτυξη) και τη βελτίωση της απόδοσης και λειτουργίας του οικονομικού συστήματος. Οι οικονομολόγοι παρέχουν συμβουλευτικές υπηρεσίες σε οικονομικά, χρηματοπιστωτικά, αναπτυξιακά, επιχειρηματικά, φορολογικά, λογιστικά, διοικητικά, οργανωτικά κ.ά. θέματα σε επίπεδο επιχείρησης, κλάδου, τομέα και συνολικά της οικονομίας.

Ικανότητες - Δεξιότητες: Ανάλογα με τις σπουδές, την εξειδίκευση και τους ρόλους που ασκούν στο επάγγελμά τους και στην κοινωνία, οι οικονομολόγοι αποδεικνύεται ότι διαθέτουν συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, ικανότητες και δεξιότητες. Κατ' αρχήν, οι σπουδές στην Οικονομική Επιστήμη προϋποθέτουν ένα καλό επίπεδο μαθηματικών γνώσεων και ικανότητα εφαρμογής των ποσοτικών μεθόδων σε εμπειρικές εφαρμογές. Στην πράξη, ένας καλός οικονομολόγος θα πρέπει να έχει συνεχή και σφαιρική ενημέρωση, ικανότητα επικοινωνίας και ομαδικής εργασίας, οξύτητα αντίληψης, ερμηνευτική ικανότητα, ικανότητα στον γραπτό και τον προφορικό λόγο, κριτική σκέψη, ευρύτητα πνεύματος, ωριμότητα, νηφαλιότητα στη λήψη αποφάσεων. Στις αναλύσεις τους, οι οικονομολόγοι στηρίζονται στη συστηματική-διεπιστημονική προσέγγιση των ζητημάτων που μελετούν.

Συνθήκες Εργασίας: Ο οικονομολόγος εργάζεται σε συνθήκες γραφείου. Χρησιμοποιεί όλο τον σύγχρονο τεχνολογικό εξοπλισμό ενός γραφείου, στηρίζεται στη χρήση Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και πρέπει να είναι ικανός να κάνει οργανωμένες παρουσιάσεις της εργασίας του.

Ειδικότητες: Η σύγχρονη Οικονομική Επιστήμη έχει πολλούς κλάδους και εξειδικεύσεις, όπως η Οικονομική Ανάλυση, τα Χρηματοοικονομικά, οι Διεθνείς και Ευρωπαϊκές Οικονομικές Σπουδές, τα Δημόσια Οικονομικά, ο Προγραμματισμός, η

Οικονομική Πολιτική, η Οικονομική Ανάπτυξη, το Διεθνές Εμπόριο, η Περιφερειακή Ανάπτυξη, η Νομισματική Πολιτική, τα Ναυτιλιακά, τα Οικονομικά της Εργασίας, της Υγείας, της Εκπαίδευσης, των Μεταφορών κ.ά.

Τομείς Απασχόλησης: Κλάδοι και τομείς απασχόλησης των οικονομολόγων είναι ο ευρύτερος δημόσιος τομέας (Υπουργεία, Δημόσιες Επιχειρήσεις και Οργανισμοί, Τοπική Αυτοδιοίκηση), ο χρηματοπιστωτικός τομέας (τράπεζες, ασφαλιστικές εταιρείες, χρηματιστηριακές εταιρείες, εταιρείες leasing κ.λ.π.), διεθνείς οικονομικοί οργανισμοί (Ευρωπαϊκή Ένωση, Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, Παγκόσμια Τράπεζα, Διπλωματικό Σώμα), τομείς, τμήματα και λειτουργίες επιχειρήσεων (οικονομική διεύθυνση, λογιστική, marketing, πωλήσεις, διοίκηση ανθρώπινων πόρων, διοίκηση παραγωγής, δημόσιες σχέσεις, διαφήμιση, προβολή-δημοσιότητα, κοστολόγηση, ελεγκτική, logistics κ.ά.), εταιρείες συμβούλων επιχειρήσεων και επενδύσεων, έρευνα (Κέντρο Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών, Ινστιτούτο Βιομηχανικών Ερευνών, Τράπεζα Ελλάδος, τμήματα μελετών τραπεζών), οικονομική δημοσιογραφία, εκπαίδευση (δευτεροβάθμια, τριτοβάθμια, Ινστιτούτα Επαγγελματικής Κατάρτισης, Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης, Κολέγια), ναυτιλία, τουρισμός, κ.λ.π., ελεύθερο επάγγελμα (λογιστής, φοροτεχνικός, κοστολόγος, ελεγκτής κ.ά. - στην περίπτωση αυτή απαιτείται άδεια άσκησης επαγγέλματος που εκδίδεται από το Οικονομικό Επιμελητήριο Ελλάδος), εκπόνηση μελετών, ανάλυση οικονομικών δεικτών, ανάπτυξη οικονομικών μοντέλων. Μια άλλη διέξοδος είναι το Οικονομικό της Στρατιωτικής Σχολής Αξιωματικών Σωμάτων στη Θεσσαλονίκη με σκοπό την καριέρα ως αξιωματικός Οικονομικού στο Στρατό. Φυσικά, οι οικονομολόγοι μπορούν να αναπτύξουν αυτόνομη επιχειρηματική δραστηριότητα σε όλους τους κλάδους της οικονομίας.

Προοπτικές: Το φάσμα των επαγγελματικών δραστηριοτήτων των οικονομολόγων είναι πολύ ευρύ και οι μελλοντικές προοπτικές απασχόλησης των αποφοίτων των οικονομικών σχολών στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα θεωρούνται εξαιρετικές. Φυσικά, η κατοχή ενός μεταπτυχιακού διπλώματος (Master's & Ph.D.) κρίνεται σκόπιμη, για όσους θέλουν να ασχοληθούν στο υψηλό επίπεδο με τα Οικονομικά. Δεν είναι επίσης τυχαίο ότι πολλοί καλοί οικονομολόγοι επιλέγουν να μπουκ στην πολιτική και να αναλάβουν διακριτούς ρόλους και καθήκοντα, επικεφαλής οικονομικών υπουργείων, χρηματοπιστωτικών και δημόσιων οργανισμών, και οι αποφάσεις τους έχουν μεγάλη σημασία για την εξασφάλιση της ομαλής λειτουργίας του οικονομικού συστήματος. Πολλοί διακεκριμένοι πολιτικοί ηγέτες ήταν ή είναι οικονομολόγοι ή έχουν σπουδάσει και Οικονομικά σαν δεύτερο πτυχίο, και έχουν φτάσει μέχρι το αξίωμα του Πρωθυπουργού. Δεν είναι τυχαίο ότι στο παρελθόν - και σε μικρότερο βαθμό σήμερα - η Οικονομική Επιστήμη ονομαζόταν Πολιτική Οικονομία, επειδή ακριβώς η οικονομία διαπλέκεται με πολιτικές αποφάσεις. Σε γενικές γραμμές, ωστόσο, το απλό πτυχίο μιας Οικονομικής Σχολής θεωρείται μια καλή βάση πάνω στην οποία μπορεί να κτίσει στη συνέχεια ο ενδιαφερόμενος τη μεταπτυχιακή του εξειδίκευση και την μελλοντική του καριέρα. Ο ιδιωτικός τομέας της οικονομίας στην Ελλάδα και το εξωτερικό είναι ανεξάντλητος, προσφέρει και δημιουργεί συνεχώς σπουδαίες ευκαιρίες για σημαντικές καριέρες, με πολύ καλές αμοιβές και άριστες συνθήκες εργασίας.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

Σύμφωνα με ερωτηματολόγιο που μοιράστηκε σε μαθητές της Α, Β και Γ τάξης του λυκείου μας, τα επαγγέλματα που αντέχουν στην οικονομική κρίση είναι τα στρατιωτικά με ποσοστό 34,5%. Ακολουθούν τα ιατρικά και πρακτικά με ποσοστά 33% και 25,4% αντίστοιχα ενώ τα φιλοσοφικά και παιδαγωγικά με ποσοστό 4% δεν πείθουν τους μαθητές ότι αντέχουν στην κρίση της εποχής.

Σχετικά με τις δυνατότητες που έχουν οι νέοι σήμερα να ασκήσουν κάποιο επάγγελμα το ποσοστό του 74,5% πιστεύει ότι έχουν πολύ λίγες και με πολύ λίγο ικανοποιητικές απολαβές.

Από τους ερωτηθέντες το 94,5 % απάντησε ότι θα διαλέξουν μόνοι τους το επάγγελμά τους ενώ το 52,7 % δεν πιστεύει ότι θα βρει εύκολα δουλειά πάνω σ' αυτό. Όσον αφορά τους παράγοντες στους οποίους μπορεί να υπολογίσει σήμερα ένας νέος ότι θα του εξασφαλίσει ένα ικανοποιητικό εισόδημα στη μετέπειτα επαγγελματική του σταδιοδρομία, το 96,4% πιστεύει ότι είναι και οι γνώσεις αλλά και οι δεξιότητες.

Σε επίπεδο τρόπου ζωής την εποχή αυτή, της οικονομικής κρίσης, η πλειοψηφία των ερωτηθέντων με ποσοστό 72,7% έχει επηρεαστεί. Το παρηγορητικό είναι όμως, ότι αν και όλοι επηρεάστηκαν αρνητικά (ποσοστό 96,4%) δεν έχουν σταματήσει ακόμη κάποιες σημαντικές ενασχολήσεις τους και η πλειοψηφία των οικογενειών με ποσοστό 71% μπορεί ακόμη να ανταπεξέλθει στην πληρωμή των απαραίτητων λογαριασμών π.χ. ΔΕΗ, ΕΥΔΑΠ κλπ.

Τέλος το 89% των νέων που απάντησαν, αποδίδει την οικονομική κρίση στην κακή διαχείριση των οικονομικών του κράτους ενώ για την επανεκκίνηση της αγοράς το 45,4% πιστεύει στους οικονομικούς παράγοντες το 22% στις συνδικαλιστικές οργανώσεις, μόλις το 11% στην Ευρωπαϊκή Ένωση και 7,2% στις κυβερνήσεις. Το 14,4% δεν πιστεύει ότι κανένας από αυτούς μπορεί να τα καταφέρει και το 72,7 % απάντησε ότι με το πέρασμα του χρόνου η οικονομική κρίση θα χειροτερέψει ακόμη περισσότερο.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Σύμφωνα με τα παραπάνω η ομάδα μας κατέληξε ότι στη νέα γενιά σήμερα κυριαρχεί η απογοήτευση και η ανασφάλεια για το μέλλον. Δυστυχώς οι συνθήκες για επαγγελματική αποκατάσταση στη χώρα μας είναι πλέον μηδαμινές και αυτό κάνει τη γενιά μας να αγωνιά για το αύριο και να στρέφει τις σκέψεις και τα όνειρά της σε ένα μέλλον ακόμη και εκτός των συνόρων της πατρίδας μας. Αυτό κατά τη γνώμη μας είναι ότι χειρότερο για μια χώρα, γιατί ο καλύτερος τρόπος ανάπτυξης είναι οι νέες ιδέες, οι δεξιότητες, τα οράματα και η όρεξη των νέων να σβήσουν τα λάθη του παρελθόντος, να αποδείξουν ότι η νέα γενιά των Ελλήνων είναι έτοιμη να αποδείξει ότι αυτή η χώρα έχει μέλλον και μάλιστα ευοίωνο.

Αν λοιπόν η γενιά μας καταφέρει να ξεπεράσει αυτές τις αντίξοες συνθήκες της εποχής της «οικονομικής κρίσης» είναι σίγουρο ότι η κοινωνία που θα παραδώσουμε εμείς στην επόμενη γενιά θα είναι πιο αξιοκρατική, με ίσες δυνατότητες για όλους και με κίνητρα ανάπτυξης.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Διαδίκτυο : <http://www.users.sch.gr>

<http://www.mhxanologos.com>

<http://el.wikibooks.org>

Βικιπαίδεια,

<http://www.businessweek.com/>

http://www.edu4u.gr/SchoolDetails.aspx?sxolh_id=136.)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

Πρόλογος	σελ. 2
Παγκοσμιοποίηση	σελ. 2
Οικονομία της Ελλάδας	σελ. 4
Οικονομική κρίση της Ελλάδας (σύγχρονη)	σελ. 19
Επαγγελματική αποκατάσταση και νέοι σήμερα	σελ. 28
Επαγγέλματα με ζήτηση και καλές απολαβές	σελ. 30
Νέες Μορφές Επαγγελμάτων σήμερα	σελ. 31
Ανεργία και μετανάστευση για επαγγελματική αποκατάσταση	σελ. 33
Επαγγέλματα που χάθηκαν και επιστρέφουν λόγω κρίσης	σελ. 34
Παράγοντες που επηρεάζουν την λήψη απόφασης για τις επιλογές των νέων	σελ. 35
Αποτελέσματα ερωτηματολογίου	σελ. 45
Επαγγέλματα των μελών της ομάδας του πρότζεκτ	σελ. 47
Πηγές	σελ. 63

Πρόλογος

Με αφορμή την οικονομική κρίση και το γεγονός ότι είμαστε μόλις μερικούς μήνες πριν την επιλογή επαγγελματικού κλάδου που θα μας ακολουθεί καθ' όλη την διάρκεια της ζωής μας αποφασίσαμε υπό την καθοδήγηση της κα. Δεληγιάννη να συγγράψουμε την παρακάτω εργασία με θέμα το πώς γίνεται η επαγγελματική κατάρτιση των μαθητών κατά την περίοδο της οικονομικής κρίσης. Αρχικά αναλύεται το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης και ο τρόπος με τον οποίο επηρεάζει την οικονομική κατάσταση της Ευρώπης στις μέρες μας. Έπειτα, εξηγούνται τα αίτια που έφεραν την χώρα μας, συγκεκριμένα, σ' αυτή την κατάσταση κατά τους 2 τελευταίους αιώνες και αναλύεται ο τρόπος επιρροής της οικονομικής κρίσης στην ψυχολογική ιδιοσυγκρασία των νέων αλλά και γενικότερα όλων των ανθρώπων καθώς και στο πώς επηρεάζεται η επαγγελματική κατάρτιση των αποφοίτων σπουδαστών. Επιπρόσθετα, παραθέτονται τα επαγγέλματα που έχουν εξαφανιστεί και επανέρχονται και αυτά που τείνουν να εξαφανιστούν λόγω της οικονομικής κρίσης. Επιπλέον, αναφέρονται τρόποι λήψης απόφασης επιλογής επαγγελματικού κλάδου των νέων σήμερα. Τέλος αναλύονται αποτελέσματα ερωτηματολόγιου που δημιουργήθηκε και μοιράστηκε από την ομάδα μας σε μαθητές του 2^{ου} λυκείου Κερατσινιού με θέμα τα επαγγέλματα σχετικά με την οικονομική κρίση.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ

Παγκοσμιοποίηση είναι η αυτονόμηση όλων εκείνων των παραμέτρων (οικονομία, επικοινωνία κλπ) οι οποίες μέχρι πρόσφατα (μερικές δεκαετίες) επεδίωκαν να έχουν σύνορα μέσα σε ένα κράτος - προστάτη. Παράμετροι που τείνουν να ελευθερώνονται και να διαχέονται, ακολουθώντας την παγκοσμιοποίηση, είναι το εμπόριο, η κοινωνική δομή, η τεχνολογία, η κουλτούρα, το πολιτικό σύστημα, η γνώση κλπ. Ο όρος συχνά χρησιμοποιείται στην επιχειρηματολόγηση για την ανάγκη μιας νέας καθολικού τύπου ηγεμονίας στον κόσμο. Ο όρος χρησιμοποιείται τουλάχιστον από το 1944 και ο πρώτος που τον χρησιμοποίησε σε οικονομικό πλαίσιο ήταν ο Θήνοντορ Λέβιτ. Η παγκοσμιοποίηση, παράλληλα με τα τεράστια οφέλη και τις ευκαιρίες που προσφέρει, υποχρεώνει την Ευρώπη να αντιμετωπίσει έντονο ανταγωνισμό τόσο από τις οικονομίες χαμηλού κόστους, όπως η Κίνα και η Ινδία, όσο και από οικονομίες που επικεντρώνονται στην καινοτομία, όπως οι ΗΠΑ.

Υπάρχουν διάφοροι ορισμοί για την παγκοσμιοποίηση όπως η βιομηχανική, η χρηματοπιστωτική, η πολιτική, της πληροφόρησης και η πολιτισμική.

Υποστηρικτές της παγκοσμιοποίησης:

Οι υποστηρικτές της δημοκρατικής παγκοσμιοποίησης θεωρούν ότι η πρώτη φάση, η οποία αφορά τις αγορές, πρέπει να ολοκληρωθεί με τη δημιουργία πολιτικών θεσμών που θα εκφράζουν τη θέληση των παγκόσμιων πολιτών. Η διαφορά τους με άλλους γκλομπαλιστές είναι ότι δεν καθορίζουν εκ των προτέρων κάποια ιδεολογία που να συγκεκριμενοποιεί αυτή τη θέληση, η οποία θα πρέπει να αφηθεί στην ελεύθερη επιλογή των πολιτών μέσω δημοκρατικών διαδικασιών. Οι υποστηρικτές του ελεύθερου εμπορίου επισημαίνουν ότι οι οικονομικές θεωρίες για συγκριτικό πλεονέκτημα υποδεικνύουν ότι το ελεύθερο εμπόριο οδηγεί σε πιο αποτελεσματική κατανομή του πλούτου, με όφελος για όλες τις χώρες που μετέχουν στο εμπόριο. Γενικά, αυτό οδηγεί σε χαμηλότερες τιμές, χαμηλότερη ανεργία και υψηλότερη αποδοτικότητα. Οι φιλελεύθεροι και άλλοι υποστηρικτές του *laissez-faire* καπιταλισμού ισχυρίζονται ότι περισσότερη πολιτική και οικονομική ελευθερία υπό τη μορφή δημοκρατίας και καπιταλισμού στον ανεπτυγμένο κόσμο είναι αυτοσκοπός, αλλά παράγει ταυτόχρονα και περισσότερο υλικό πλούτο. Βλέπουν την παγκοσμιοποίηση ως την ωφέλιμη επικράτηση της ελευθερίας και του καπιταλισμού.

Πολέμιοι της παγκοσμιοποίησης:

Διάφορες πτυχές της παγκοσμιοποίησης θεωρούνται ζημιογόνες από πολλές ομάδες ακτιβιστών, καθώς και από εθνικιστές. Στο επίπεδο της οικονομίας, θεωρητικοί που υποστηρίζουν το δίκαιο εμπόριο δηλώνουν ότι το ελεύθερο εμπόριο χωρίς περιορισμούς ευνοεί τους πλούσιους σε βάρος των φτωχών. Ορισμένοι πολέμιοι της παγκοσμιοποίησης βλέπουν το φαινόμενο ως την προώθηση των συμφερόντων των εταιρειών, με πρόθεση να περιοριστούν οι ατομικές ελευθερίες στο όνομα του κέρδους. Υποστηρίζουν επίσης ότι η αυξανόμενη αυτονομία και δύναμη των εταιρειών καθορίζει την πολιτική των κρατών. Ακτιβιστές που είναι εναντίον της παγκοσμιοποίησης αντιδρούν επίσης στο γεγονός ότι η τρέχουσα παγκοσμιοποίηση παγκοσμιοποιεί το κεφάλαιο και τις επιχειρήσεις, αλλά όχι τους ανθρώπους και τις συντεχνίες, υποδεικνύοντας τους αυστηρούς ελέγχους μετανάστευσης σε όλες σχεδόν τις χώρες και την απουσία εργατικών δικαιωμάτων σε πολλές χώρες του αναπτυσσόμενου κόσμου. Μερικές ομάδες που τάσσονται εναντίον ισχυρίζονται ότι η παγκοσμιοποίηση είναι ιμπεριαλιστική, και είναι ένας από τους παράγοντες που οδήγησαν

στον πόλεμο του Ιράκ και συμβάλλουν στην εισροή κεφαλαίων στις ΗΠΑ αντί στον αναπτυσσόμενο κόσμο. Έτσι, από μία άποψη, η «παγκοσμιοποίηση» είναι άλλος ένας όρος για την «αμερικανοποίηση», καθώς κάποιοι υποστηρίζουν ότι οι ΗΠΑ είναι μια από τις πολύ λίγες χώρες που πραγματικά επωφελούνται από την παγκοσμιοποίηση. Μία πιο συντηρητική παράταξη που αντιτίθεται στην παγκοσμιοποίηση είναι οι εθνικιστές που υποστηρίζουν ένα ισχυρό κράτος και οι οποίοι φοβούνται ότι η παγκοσμιοποίηση συρρικνώνει τον ρόλο των εθνικών κρατών στη διεθνή πολιτική, καθώς και ότι οι μη κυβερνητικές οργανώσεις τα αποδυναμώνουν.

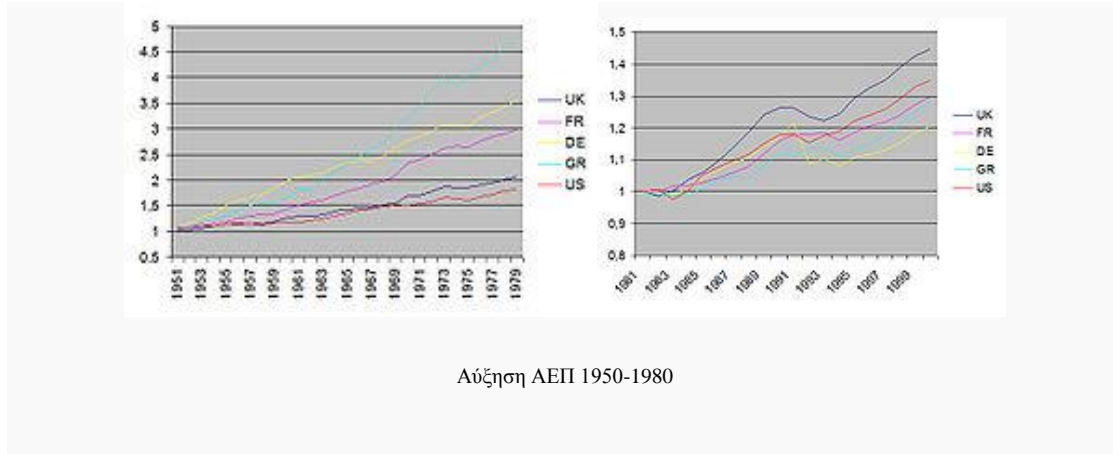
Χαρακτηριστικά:

- 1) Περισσότερες διεθνείς πολιτισμικές ανταλλαγές
- 2) Ενίσχυση της πολυπολιτισμικότητας μέσω της εξαγωγής κουλτούρας, αν και συχνά αυτό καταλήγει σε υβριδοποίηση ή αφομοίωση (π.χ. δυτικοποίηση ή και σινοποίηση)
- 3) Περισσότερα ταξίδια και τουρισμός σε χώρες του εξωτερικού
- 4) Αύξημένη μετανάστευση, περιλαμβανομένης της παράνομης μετανάστευσης
- 5) Εξαγωγή τοπικών καταναλωτικών αγαθών (π.χ. τρόφιμα) σε άλλες χώρες (τα οποία συχνά προσαρμόζονται στην κουλτούρα όπου εισάγονται)
- 6) Παγκόσμιες μόδες και παγκόσμια μαζική κουλτούρα (π.χ. Πόκεμον, Sudoku, ιστολόγιο)
- 7) Διεθνείς αθλητικές διοργανώσεις (π.χ. Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου, Ολυμπιακοί Αγώνες)
- 8) Δημιουργία παγκόσμιων αξιών
- 9) Τεχνικές/νομικές
- 10) Ανάπτυξη παγκόσμιας υποδομής τηλεπικοινωνιών και μεγαλύτερη διασυνοριακή ροή δεδομένων, με χρήση του Διαδικτύου, δορυφόρων επικοινωνίας, υποβρύχιων συρμάτων με οπτικές ίνες, και κινητής τηλεφωνίας
- 11) Αύξηση του αριθμού προτύπων που εφαρμόζονται διεθνώς (π.χ. πνευματική ιδιοκτησία, ευρεσιτεχνία)
- 12) Δημιουργία του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου και του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης.

Παπανδρέου Μάριος

Οικονομία της Ελλάδας

Ιστορία

Η ελληνική οικονομία είχε εντυπωσιακούς ρυθμούς ανόδου μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο και τον Εμφύλιο, κατά κύριο λόγο όμως επειδή ξεκινούσε από πολύ χαμηλή βάση. Η συνεχής σύγκλιση με τις αναπτυγμένες δυτικές χώρες διακόπηκε απότομα το 1973 λόγω της πρώτης μεγάλης πετρελαϊκής κρίσης, κάτι που συνετέλεσε και στην πτώση της χούντας. Ακόμη χειρότερη έγινε η κατάσταση το 1979, με το ξέσπασμα της δεύτερης πετρελαϊκής κρίσης.

Την 1 Ιανουαρίου 2002 η Ελλάδα, και οι άλλες έντεκα τότε χώρες της ευρωζώνης απέκτησαν κοινό νόμισμα, το [ευρώ](#). Η ένταξη της Ελλάδας στη ζώνη του ευρώ έγινε το 2001 μετά την επιτυχή πορεία σύγκλισης των δημοσιονομικών μεγεθών και την ικανοποίηση κατά τη διάρκεια του 2000 των (τεσσάρων από τα πέντε) κριτηρίων της [συνθήκης του Μάαστριχτ](#) ([πληθωρισμός](#), [έλλειμμα](#) γενικής κυβέρνησης, δημόσιο [χρέος](#), [μηχανισμός συναλλαγματικών ισοτιμιών](#), μακροπρόθεσμο [επιτόκιο](#) δανεισμού). Το ακαθάριστο προϊόν συνέχισε να αυξάνεται με ρυθμούς άνω του ευρωπαϊκού μέσου όρου εν μέρει λόγω των επενδύσεων σε υποδομές σχετιζόμενες με τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004, αλλά και λόγω της ευκολίας πρόσβασης σε πιστώσεις για καταναλωτικές δαπάνες. Ωστόσο η Ελλάδα από το 2001 έως και το 2005 βρέθηκε να παραβιάζει το κριτήριο για έλλειμμα κάτω από 3% του [Συμφώνου Σταθερότητας](#) (το οποίο έχει σκοπό να διασφαλίζει ότι τα κράτη μετά την ένταξη στην ευρωζώνη και την ικανοποίηση των κριτηρίων του Μάαστριχτ, συνεχίζουν να τα τηρούν).

Από τα τέλη του 2009 και αρχές 2010, εξαιτίας συνδυασμού διεθνών και τοπικών παραγόντων η ελληνική οικονομία αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα, καθώς έχει το δεύτερο μεγαλύτερο ετήσιο έλλειμμα κρατικού προϋπολογισμού και δημόσιο χρέος στην [Ευρωπαϊκή Ένωση](#).

Πιο αναλυτικά:

Σύγκριση οικονομικών κρίσεων και θέσεων της Ελλάδας τους τελευταίους αιώνες

Η κακή χρήση των κατά καιρούς δανείων καθώς και η αλόγιστη σπατάλη και κατάχρηση του δημόσιου χρήματος έχουν φέρει την Ελλάδα σε σημείο να μην μπορεί πλέον να ανταπεξέλθει στις υποχρεώσεις της. Έχει δημιουργηθεί ένα τεράστιο πρόβλημα ρευστότητας στη χώρα και το μόνο που ακούγεται συνέχεια είναι η λέξη «χρεοκοπία».

Η Ελλάδα σαν χώρα έχει ζητήσει αρκετές φορές βοήθεια από το εξωτερικό όπως και όλα τα κράτη, αλλά δυστυχώς η κακή διαχείριση είχε άλλα αποτελέσματα από αυτά που περίμεναν και οι πολιτικοί και ο κόσμος. Μετά την απελευθέρωση του 1821 η χώρα μας έχει βρεθεί σε κατάσταση πτώχευσης άλλες τέσσερις φορές. Είναι από τα λίγα κράτη που βρέθηκαν, για δεκαετίες υπό Διεθνή Οικονομικό έλεγχο, τόσες φορές.

Όπως αναφέρει και το Νομικό Εγκυκλοπαιδικό Λεξικό: Η **κρατική χρεοκοπία**, ή αλλιώς **πτώχευση**, ενός κράτους είναι ουσιαστικά η δεινή κατάσταση που μπορεί να περιέλθει μια χώρα όπου αδυνατεί να ανταποκριθεί στις οικονομικές της υποχρεώσεις, εσωτερικές και κυρίως εξωτερικές. Η κατάσταση αυτή δηλώνεται με επίσημη εξαγγελία της ίδιας της κυβέρνησης, με την οποία και καθιστά διεθνώς γνωστή την αδυναμία της αυτή, όπως π.χ. να πληρώσει τα ληξιπρόθεσμα χρέη της χώρας της (εξ ολοκλήρου, ενός μέρους ή των τόκων τους).

Αγώνας με λιγοστά έσοδα

Σύμφωνα με όσα αναφέρει ο Ρωμαίος Γεώργιος στο βιβλίο «Η Ελλάδα των Δανείων και των χρεοκοπιών» , τα δύο πρώτα χρόνια της επανάστασης ο ένοπλος αγώνας συντηρούνταν από τα ελάχιστα έσοδα του κράτους, τη λαφυραγωγία των απελευθερωμένων περιοχών και τις συνεισφορές ιδιωτών και φιλελλήνων. Παρά τις δυσκολίες συγκέντρωσης των απαραίτητων χρημάτων για τη διεξαγωγή του αγώνα, οι Εθνοσυνελεύσεις απαγόρευαν την πώληση δημόσιων κτημάτων που εγκατέλειπαν οι Τούρκοι και δυσκόλεψαν την πώληση των φθαρτών κτημάτων. Τα τελευταία, όμως, χρόνια του αγώνα, αυτή η απόφαση καταστρατηγήθηκε με συνέπεια να πουληθούν πολλά φθαρτά κτήματα και πολλές εθνικές γαίες. Ωστόσο, το αντίτιμο δεν εισπράχθηκε ποτέ. Μικρή ήταν και η απόδοση της έκτακτης φορολογίας του κλήρου και των μονών. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι το 1822 συνελέγησαν χρυσά και αργυρά σκεύη από ναούς και μονές των οποίων η αξία ανερχόταν στα 140.000 γρόσια. Σημαντικότερα ήταν τα έσοδα από την εξαγορά αιχμαλωτισθέντων Τούρκων μεγιστάνων και των χαρεμιών τους. Περισσότερα έσοδα θα μπορούσαν να προέλθουν από τα λάφυρα που άφηναν οι Τούρκοι, αλλά «λαφυραγωγούνταν», όπως αναφέρει ο Ρωμαίος Γ., από τους αγωνιστές. Ήταν ένας τρόπος μισθοδοσίας, ο

οποίος είχε αρνητικές επιπτώσεις στη διεξαγωγή του αγώνα. Στα χορηγηθέντα «καταδρομικά γράμματα» οφείλεται η πειρατεία στο Αιγαίο, από την οποία θησαύριζαν οι караβοκύρηδες των νησιών. Όταν ο Υψηλάντης πρότεινε να θεσπιστεί κανόνας ώστε μέρος των λαφύρων να διατίθενται υπέρ του κοινού ταμείου, αντιμετώπιστηκε με γέλια. Υπήρχε απόλυτη ασυδοσία στη διαχείριση των λαφύρων. Από την άλλη, οι εθελούσιες εισφορές, που αποτελούσαν ένα σημαντικό έσοδο, με την πάροδο του χρόνου λιγότευαν και έτσι κατέστησαν σταδιακά υποχρεωτικές, με την ονομασία «χρηματολογία».

Το Πρώτο Δάνειο

Στις αρχές του 1823 η οικονομική κατάσταση ήταν ήδη απελπιστική. Τα τακτικά έσοδα μόλις κάλυπταν το 1/3 των εξόδων. Ο εσωτερικός δανεισμός είχε φτάσει στα όρια και οι εθνικές ομολογίες αγοράζονταν στο 15% με 17% της ονομαστικής τους αξίας. Η προσωρινή κυβέρνηση Κουντουριώτη – Μαυροκορδάτου, μετά την εγκατάσταση της στην Τριπολιτσά, αποφάσισε να προσφύγει στην Αγγλία για την εξεύρεση δανείου. Συγκεκριμένα, στις 2 Ιουνίου του 1823, όπως αναφέρει ο Ρωμαίος Γ., ανέθεσε στους Ι. Ορλάνδο, Ι. Ζαΐμη και Α. Λουριώτη να μεταβούν στο Λονδίνο και σε συνεργασία με το εκεί Φιλελληνικό Κομιτάτο να συνάψουν δάνειο. Έτσι, στις 21 Φεβρουαρίου 1824 είχε συναφθεί δάνειο 800.000 λιρών διάρκειας 36 ετών. Ποσό υπέρογκο όπως αναφέρεται. Τελικά από τις 800.000 λίρες στην Ελλάδα έφτασε με δόσεις και καθυστερήσεις το ποσό των 298.700 λιρών.

Το Δεύτερο Δάνειο Στις 31 Ιουλίου 1824 ψηφίστηκε η σύναψη ενός δεύτερου Δανείου 15 εκατομμυρίων ταλίων και η κυβέρνηση ανέθεσε στους Ορλάνδο, Λουριώτη, και Ζαΐμη να διαπραγματευτούν το Δάνειο. Φεβρουάριο του 1825 ανακλήθηκε ο διορισμός του Ζαΐμη και ορίστηκε αντικαταστάτης του ο Σπανιολάκης, ο οποίος δεν κατάφερε να τα βρει με τους άλλους δύο. Τελικά την σύναψη Δανείου ανέλαβαν οι αδελφοί Ρικάρδου. Έτσι, στις 7 Φεβρουαρίου 1825 υπογράφηκε σύμβαση για Δάνειο 2.000.000 λιρών, διαιρούμενο σε 200.000 ομολογίες των 100 λιρών. Στην Ελλάδα τελικά έφτασε το 55%, δηλαδή το 1.100.000 λίρες. Στη διάθεση των πληρεξουσίων υπήρχαν στο Λονδίνο και τα εξής ποσά : 18.100 λίρες υπόλοιπο από το πρώτο δάνειο, 2.200 λίρες από έρανο των Ελλήνων και 30.500 λίρες από τους τόκους ομολογιών του πρώτου και του δεύτερου δανείου, συνολικά δηλαδή, 1.150.800 λίρες. Από το ποσό αυτό κατακρατήθηκαν 496.220 λίρες για τόκους 2 ετών και χρεολύσιο ενός έτους (220.000), η προμήθεια των Ρικάρδων (64.000) και 212.220 για εξαγορά ομολογιών. Για την προμήθεια στρατιωτικού υλικού 392.600 λίρες και 28.880 για την κάλυψη δαπανών. Τελικά το ποσό που διαβιβάστηκε στην Ελλάδα έφτασε μόλις τις 232.558 λίρες, λιγότερα από το πρώτο δάνειο ονομαστικής αξίας 800.000 λιρών όπως αναφέρει στο βιβλίο «Η Ελλάδα των Δανείων και των χρεοκοπιών» ο Ρωμαίος Γ. Στην πρώτη χρεοκοπία η Αγγλία είχε δανείσει στην Ελλάδα τα λεγόμενα επαναστατικά δάνεια από τα οποία μόνο το 20% είχε φτάσει στον σκοπό τους. Έτσι, το 1827 ο Ιωάννης Καποδίστριας απεύθυνε έκκληση στις μεγάλες δυνάμεις για χορήγηση νέου δανείου, αφού υπολόγιζε ότι με αυτόν τον τρόπο θα μπορούσε να ξεπληρώσει ένα μέρος των τόκων των προηγούμενων δανείων και να ανορθώσει την κατεστραμμένη ελληνική οικονομία. Όμως η απάντηση ήταν αρνητική, διότι οι ξένοι δανειστές δεν είχαν διάθεση να παραχωρήσουν νέα δάνεια στους Έλληνες. Υπό αυτές τις συνθήκες και μπροστά στην αδυναμία εξυπηρέτησης των δανείων της ανεξαρτησίας η ελληνική διοίκηση οδηγείται στην πτώχευση. Η πρώτη πτώχευση της Ελλάδας είναι γεγονός. Πραγματοποιήθηκε το 1827 πριν ακόμα δημιουργηθεί επίσημα το Ελληνικό κράτος. Στο πρώτο «κούρεμα» του ελληνικού χρέους Στη Δ' Εθνοσυνέλευση, στο Άργος στις 26 Ιουλίου του 1829, επισημοποιήθηκε η αναγνώριση του χρέους από τα δάνεια της Ανεξαρτησίας. Από τότε άρχισε ένας μαραθώνιος διαβουλεύσεων με τους δανειστές για την

εξεύρεση συμβιβαστικής συμφωνίας, που θα είχε ως βάση τη μείωση των αξιώσεων των δανειστών και την επιμήκυνση του χρόνου εξόφλησης.

Κινήσεις μετά από την πρώτη χρεοκοπία: Σύμφωνα με τον Σουλτάνη Π. στο βιβλίο «Τα μεγάλα γεγονότα της παγκόσμιας ιστορίας», όταν ο πρώτος κυβερνήτης του ανεξάρτητου, πλέον, ελληνικού κράτους έφτανε στο Ναύπλιο, τον Ιανουάριο του 1828, είχε ήδη επισημοποιηθεί η πρώτη χρεοκοπία. Ο αρμόδιος για τα οικονομικά Λιδωρίκης Π. ενημέρωσε τον Ιωάννη Καποδίστρια ότι όχι μόνο χρήματα δεν υπάρχουν στο Ταμείο, αλλά και Ταμείο δεν υπάρχει, διότι δεν υπήρξε ποτέ. Το Ταμείο άνοιξε με 50.000 γαλλικά φράγκα, κατά το μεγαλύτερο μέρος από την προσωπική εισφορά του Κυβερνήτη και την συνδρομή ομογενών και φιλελλήνων. Από τις πρώτες μέρες ο Καποδίστριας έθεσε σε εφαρμογή ένα ολοκληρωμένο σχέδιο των οικονομικών. Δεν έβαλε νέους φόρους, αλλά επέβαλε φορολογική ισότητα και δικαιοσύνη. Η φοροδιαφυγή έφτανε το 80%. Είχε αρχίσει να εισπράττεται το σύνολο των άμεσων φόρων και να πηγαίνουν όλοι στο Ταμείο και με την αμείλικτη τιμωρία των αρμοδίων υπαλλήλων, οι οποίοι κατακρατούσαν μέρος των εσόδων. Ο Καποδίστριας ακολούθησε το δόγμα των Ρωμαίων, ότι δηλαδή «η οικονομία είναι ο μέγιστος των φόρων». Άρχισε τις οικονομίες από την κυβέρνηση. Η κεντρική διοίκηση απαρτιζόταν από επτά υπουργεία και 185 αρχιγραμματείς. Κατάργησε τα υπουργεία και αντί των αρχιγραμματέων διόρισε ένα γενικό γραμματέα και έντεκα υπαλλήλους. Όλοι πλέον εργάζονταν στο ρυθμό του Κυβερνήτη ολημερής και ακόμα περισσότερο. Τα προβλήματα όμως συνέχιζαν να υπάρχουν, καθώς αυξάνονταν συνεχώς οι δαπάνες για το Στρατό και το Ναυτικό για την περίθαλψη των προσφύγων που έρχονταν από τις περιοχές οι οποίες τελούσαν υπό τουρκική κατοχή, για τα έργα υποδομής και για την παιδεία.

Ο Διεθνής Οικονομικός Έλεγχος στην Ελλάδα

Αναζήτηση Δανείου

Ο Καποδίστριας βρισκόταν σε δύσκολη θέση με αρκετά οικονομικά προβλήματα και δεν είχε πολλές επιλογές ούτε περιθώρια για άλλους φόρους και περικοπές. Δεν υπήρχε άλλη λύση από το δανεισμό. Όλες οι πόρτες όμως ήταν κλειστές από την χρεοκοπία του 1827. Έτσι περιορίστηκε σε «χορηγίες» και λειτούργησε η κρατική μηχανή τα έτη 1830 – 1831.

Ο Όθωνας και το Δάνειο

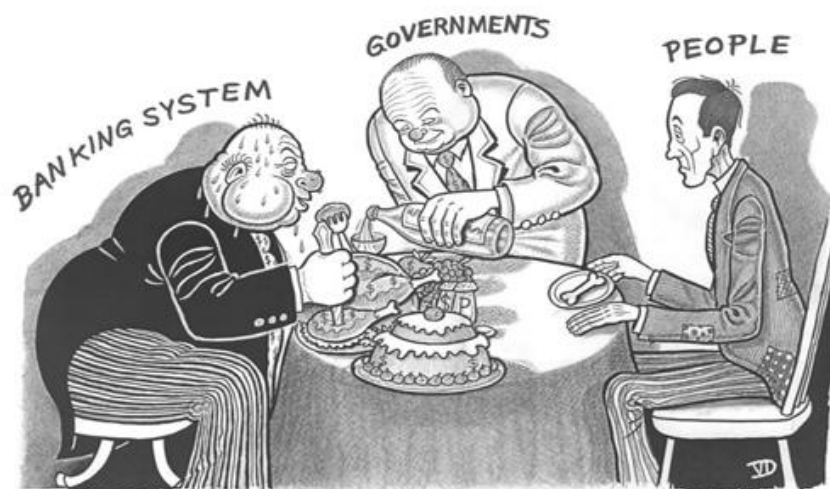
Το Δάνειο των 60 εκατομμυρίων δραχμών, το οποίο οι τρεις Προστάτιδες Δυνάμεις αρνήθηκαν στον Καποδίστρια, το προσέφεραν στον πρίγκιπα Λεοπόλδο, μετά την επιλογή του ως πρώτου βασιλιά του νεοσύστατου Βασιλείου της Ελλάδας. Η παροχή του Δανείου εγκρίθηκε από το Συνέδριο του Λονδίνου το Φεβρουάριο του 1830 με τον όρο ότι αυτά τα χρήματα θα χρησιμοποιηθούν για να καλύψουν τα έξοδα της συντήρησης του στρατού, όπου κυρίαρχος θα είχε στην υπηρεσία του. Ο Λεοπόλδος διαφώνησε με τους όρους χρήσης του δανείου και ζήτησε τη διερεύνηση προς τις γενικές ανάγκες του ελληνικού κράτους. Η πρόταση του έγινε δεκτή και με το πρωτόκολλο της 7ης Μαΐου 1830 ορίστηκε ότι το δάνειο θα ήταν 60 εκατομμύρια.

Τελικά ο Λεοπόλδος παραιτήθηκε στις 21 Μαΐου του 1830 διότι απορρίφθηκε η πρόταση του να συμπεριληφθεί και η Κρήτη στα όρια του νέου ελληνικού κράτους και το στέμμα δόθηκε (13 Φεβρουαρίου 1832) στον ανήλικο Βαυαρό Όθωνα. Μεταξύ των τριών Δυνάμεων και της Βαυαρίας υπογράφηκε συνθήκη (7 Μαΐου 1832) με την οποία οριζόταν ότι το δάνειο θα παραχωρούνταν σε τρεις ισόποσες δόσεις, ανάλογα με τις ανάγκες της χώρας, και ότι η Ελλάδα όφειλε να πληρώνει τους τόκους και τα χρεολύσια από τα δικά της έσοδα. Για τη διασφάλιση της εξυπηρέτησης του δανείου στο άρθρο 12 οριζόταν ότι πριν από κάθε άλλη υποχρέωση από τα δημόσια έσοδα θα προηγούνταν η εξόφληση των τόκων και των τοκοχρεολυσίων. Σύμφωνα με τα στοιχεία που αναφέρονται στο βιβλίο του Ρωμαίου Γ. , το δάνειο πραγματοποιήθηκε στο Παρίσι (Μάιος 1833) με τους αδερφούς Ρότσιλντ. Ο τόκος ορίστηκε σε 5% και το χρεολύσιο στο 1%. Χρόνος απόσβεσης ορίστηκαν τα 36 χρόνια. Οι τραπεζίτες αγόρασαν το δάνειο στο 94% και προμήθεια 2%. Οι δύο πρώτες δόσεις, αξίας 40 εκατομμυρίων εκδόθηκαν σχετικά γρήγορα. Στην καταβολή της τρίτης δόσης των 20 εκατομμυρίων υπήρξε εμπλοκή με τη Ρωσία. Αυτή, ζήτησε το ποσό της τρίτης δόσης να δεσμευτεί για τους τόκους και τα χρεολύσια των 40 εκατομμυρίων αλλά τελικά υποχώρησε. Το ονομαστικό ποσό του δανείου σε δραχμές ήταν 63.924.559. Από αυτό αφαιρέθηκαν : 3.835.473 δρχ. (το 6% με βάση την συμφωνία), 1.186.288 δρχ. (το 3,37% προεξόφλησης του κεφαλαίου) και 1.964.252 δρχ. (άλλα έξοδα). Από τα στοιχεία αυτά, καταλαβαίνουμε ότι έμεινε στην Ελλάδα το ποσό των 56.924.546 δρχ. Μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1843 απορροφήθηκαν για τόκους και χρεολύσια ακόμα 33.080.795 δρχ. Το τελικό ποσό έμεινε για την Ελλάδα ήταν 23.867.751 δρχ. Από αυτά δόθηκαν 12.531.174 δρχ. στην Τουρκία για την εξαγορά της Φθιώτιδας. Τα 9.098.017 δρχ. που τελικά απόμειναν σπαταλήθηκαν από την αντιβασιλεία του Όθωνα.

Οι σπατάλες της αντιβασιλείας

Οι σπατάλες ατελείωτες για τον Όθωνα. Ένας χρόνος παραμονής του κόστισε 4.748.000 δρχ. Υπήρξε όμως και συνέχεια. Το συνολικό κόστος μέχρι τη μεταπολίτευση του, το 1843 έφτασε τα 19.000.000 δρχ. Το 1842 ο προϋπολογισμός έκλεισε με έλλειμμα 3.000.000 δρχ., γεγονός που αναγκαστικά οδηγούσε σε αναστολή πληρωμών. Οι Προστάτιδες Δυνάμεις αποφάσισαν να παρέμβουν. Το Συνέδριο του Λονδίνου εξέτασε τα οικονομικά της Ελλάδας και επέβαλλε ετήσια μείωση των δαπανών του προϋπολογισμού κατά 3.742.000 δρχ., καθώς και παραχώρηση των εισπράξεων του Τελωνείου Σύρου, το οποίο ήταν από τα πλουσιότερα, για την εξυπηρέτηση του Δανείου. Ο Όθωνας αποδέχτηκε το σχετικό

πρωτόκολλο, αλλά δεν πρόλαβε να το εφαρμόσει. Στις 3 Σεπτεμβρίου του 1843, η «συνταγματική επανάσταση» ανέστειλε την εξυπηρέτηση του δανείου. Ήταν η δεύτερη χρεοκοπία της Ελλάδας.

Ο Διεθνής έλεγχος

Μετά το τέλος του Κριμαϊκού Πολέμου (1856), οι Προστάτιδες Δυνάμεις απέστειλαν στην Ελλάδα τριμελή επιτροπή για να ερευνήσει τα οικονομικά και να επιβάλλει όρους για την εξυπηρέτηση του δανείου. Η επιτροπή έκρινε ότι η Ελλάδα είχε μια καλή διοίκηση και μπορούσε τηρήσει τις υποχρεώσεις της, έτσι πρότειναν να ορισθεί ελάχιστος όρος συνεισφοράς σε 900.000 φράγκα βλέποντας την αύξηση των εσόδων. Η λύση αυτή έγινε δεκτή από την ελληνική κυβέρνηση με την υποχρέωση ότι στην εξυπηρέτηση δανείου θα δεσμευόταν και το 1/3 των εισπράξεων του Τελωνείου της Σύρου. Ανάλογη δέσμευση προυπήρχε και για τα δάνεια της Ανεξαρτησίας, τα οποία είχαν εξοφληθεί. Αυτό ήταν και το τέλος των διαπραγματεύσεων που κράτησαν 22 χρόνια. Το 1/3 θα προοριζόταν για την προίκα του νέου βασιλιά Γεωργίου Α'.

Ενδιάμεσες οικονομικές περίοδοι

Η περίοδος από το 1844 έως και το 1860 ήταν μια περίοδος δίχως μεγάλα ελλείμματα και δανεισμό. Παρά τις αρχικές σπατάλες του Όθωνα και της αντιβασιλείας, από το 1836 άρχισε να λειτουργεί αποτελεσματικά η «αποστραγγιστική μηχανή των φόρων», σε συνδυασμό με πρόσθετους φόρους επί των επιτηδευμάτων, των οικοδομών και του χαρτοσήμου. Άλλωστε, η πρόσβαση σε νέα εξωτερικά δάνεια είχε σταματήσει μετά τη χρεοκοπία και τη διακοπή εξυπηρέτησης του δανείου των 60 εκατομμυρίων, αλλά και από το εσωτερικό ήταν ανέφικτη η άντληση πιστώσεων. Από το 1861,

ωστόσο, έως και το 1878, καταγράφεται μια δραματική περίοδος με μεγάλα ελλείμματα και αδυναμία κάλυψής τους, καθώς πολιτικά και στρατιωτικά γεγονότα προκάλεσαν αύξηση των δαπανών και μείωση των εσόδων. Η ναυτιλιακή επανάσταση (Φεβρουάριος 1862) προκάλεσε την πτώση του Όθωνα. Το 1866 ξέσπασε η κρητική επανάσταση που διήρκησε τρία χρόνια. Αναπόφευκτα προκλήθηκαν νέες οικονομικές υποχρεώσεις, με την αποστολή όπλων και ανδρών, αλλά και με την περίθαλψη 30.000 κρητικών γυναικόπαιδων που είχαν γλιτώσει από τις σφαγές των Τούρκων. Τότε προέκυψε και θέμα ενίσχυσης των εξοπλισμών για το ενδεχόμενο σύγκρουσης με την Τουρκία. Το σοβαρότερο όμως πρόβλημα εκείνης της περιόδου ήταν η κυβερνητική αστάθεια που οφειλόταν στον πολυκομματισμό.

Η δωδεκαετία των εξωτερικών δανείων

Η εξεύρεση δανείων από το εξωτερικό για την κάλυψη του ελλείμματος ήταν πλέον ανέφικτη. Αλλά και οι εγχώριοι κεφαλαιούχοι, καθώς είχε αυξηθεί σημαντικά ο κινητός πλούτος, και οι ομογενείς στρέφονταν προς την κερδοσκοπία και προτιμούσαν τα ενυπόθηκα δάνεια. Οι εναλλασσόμενες κυβερνήσεις κατέφευγαν στην εκποίηση της δημόσιας περιουσίας. Άρχισαν με την πώληση 1.000 μετοχών της Εθνικής Τράπεζας προς 2.000 δρχ. έκαστη ενώ η τιμή της έφτανε τις 40.000 δρχ. Από την πώληση κτηρίων, αμπελιών και ελαιώνων αντλήθηκαν 13 εκατομμύρια δρχ. Ο περίφημος ελαιώνας της Άμφισσας πωλήθηκε αντί 2.500.000 δρχ. Μετά από αυτήν την περίοδο, η εικόνα άλλαξε καθώς η χώρα άρχισε και πάλι να δανείζεται από το εξωτερικό προκειμένου να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της και τις ανάγκες της. Έτος Ονομαστικό κεφάλαιο Πραγματικό προϊόν Πραγματικοί τόκοι 1879 60.000.000 44.000.000 8,18% 1880 120.000.000 89.500.000 6,70% 1884 100.000.000 69.786.000 7,15% 1887 135.000.000 90.900.000 5,95% 1887 30.000.000 20.436.000 5,87% 1889 125.000.000 91.000.000 5,50% 1890 60.000.000 53.000.000 5,66% Σύνολο 630.000.000 458.622.000

Από το δάνειο του 1889 αφαιρέθηκε το ποσό των 55 εκατομμυρίων δρχ. για να εξοφληθούν οι ομολογίες του 1879 και άλλα 25.000.000 απορροφήθηκαν για δαπάνες έκδοσης και μεσιτικά. Τελικά από τα 630.000.000 δρχ. εισπράχθηκαν μόνο 365.000.000 δρχ. Επιπλέον, μόνο το δάνειο του 1890 και μέρος του δανείου του 1884 αφορούσαν παραγωγικά έργα, σιδηροδρομικές γραμμές και άλλα. Τα υπόλοιπα διατέθηκαν για στρατιωτικές και ναυτικές δαπάνες και για την εξόφληση παλαιών δανείων.

Δημόσια υποχρέωση, υποτίμηση και πτώχευση

Σύμφωνα με όσα αναφέρει ο Φραγκιάδης Α. στο βιβλίο του «Ελληνική Οικονομία», το 1878 το ελληνικό δημόσιο, έπειτα από δεκαετίες παλινδρομήσεων, κατέληξε σε συμβιβασμό με τους ξένους πιστωτές. Ο διακανονισμός αυτός είχε ως στόχο να ανοίξουν και πάλι οι διεθνείς χρηματαγορές τις θύρες τους στα ελληνικά χρεόγραφα, προκειμένου να χρηματοδοτηθεί η ανάπτυξη του κρατικού μηχανισμού, ιδίως του στρατού, και η κατασκευή έργων υποδομής. Έκτοτε, ο διεθνής δανεισμός της χώρας αυξήθηκε κατακόρυφα και οι δαπάνες εξυπηρέτησης του δημόσιου χρέους

πολλαπλασιάστηκαν : από 5 δραχμές κατά κεφαλήν κατ' έτος στην τετραετία 1875 – 1878, έφθασαν 27 δραχμές στην τετραετία 1887 – 1890 όπως φαίνεται και από τον παραπάνω πίνακα. Στην προσπάθεια να καλύψουν τις δαπάνες αυτές, οι ελληνικές κυβερνήσεις, και κυρίως εκείνες, με πρωθυπουργό τον Χαρίλαο Τρικούπη, αύξησαν τη φορολογική επιβάρυνση, από 18 δραχμές κατά κεφαλήν κατ' έτος στην τετραετία 1875 – 1878 σε 29 δραχμές στην τετραετία 1887 – 1890. Όμως στα τέλη της δεκαετίας του 1880 τα περιθώρια για περαιτέρω αύξηση της φορολογίας είχαν εξαντληθεί, χωρίς τα έσοδα να επαρκούν για να καλύψουν τις ανάγκες της εξυπηρέτησης του δημόσιου χρέους. Έτσι, η χώρα μπήκε σε έναν φαύλο κύκλο δανεισμού. Τα τοκοχρεολύσια αντιμετωπίζονταν με νέα δάνεια και το ύψος του χρέους έφτασε σε υπερβολικά ύψη. Στη δεκαετία του 1880 το κλίμα στις διεθνείς χρηματαγορές ήταν ευνοϊκό για την αύξηση του δημόσιου δανεισμού. Ανατράπηκε όμως το 1890, όταν η αιφνίδια πτώχευση της Αργεντινής προκάλεσε διεθνή κρίση, γνωστή ως Barings (από την ομώνυμη βρετανική τράπεζα που κατέρρευσε τότε). Οι όροι δανεισμού των ασθενέστερων οικονομικά χωρών επιδεινώθηκαν σημαντικά. Το δυσμενές κλίμα επιδείνωσε τους όρους και περιόρισε τη δυνατότητα περαιτέρω δανεισμού. Η ανεπάρκεια των τακτικών εσόδων του ελληνικού κράτους για την κάλυψη των δαπανών εξυπηρέτησης του χρέους έγινε προφανής. Οι αρνητικές προσδοκίες που επικράτησαν περιόρισαν τις εισροές κεφαλαίων στην Ελλάδα. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα από το 1891 και μετά να καμφθεί η ισοτιμία της δραχμής, γεγονός που κατέστησε ακόμη δυσχερέστερη την εξυπηρέτηση των υποχρεώσεων του κράτους. Τα δημόσια οικονομικά βιάζαν πλέον σε τεντωμένο σχοινί και η προσωρινή αναβολή της χρεοκοπίας εξαρτιόταν από την, όλο και δυσκολότερη εξεύρεση νέων δανειστών. Σε αυτήν την τόσο δύσκολη συγκυρία ήρθε να προστεθεί το κλείσιμο της γαλλικής αγοράς στο κυριότερο εξαγωγικό προϊόν της χώρας, τη σταφίδα. Στα τέλη του 1892, όταν οι γαλλικοί αμπελώνες είχαν πλέον ανασυσταθεί από τη φυλλοξήρα, με την εισαγωγή αμερικανικών ποικιλιών κλημάτων, η κυβέρνηση της Γαλλίας επέβαλε στην κορινθιακή σταφίδα υψηλότερους δασμούς, που καθιστούσαν απαγορευτική τη χρήση της για οινοποιητικούς σκοπούς. Η αιφνίδια συρρίκνωση της γαλλικής ζήτησης που είχε φτάσει να απορροφά σχεδόν το 1/3 της συνολικής παραγωγής, οδήγησε τον κλάδο σε οξεία κρίση υπερπροσφοράς. Η κρίση έγινε αισθητή το καλοκαίρι του 1893, με την ένταξη των πωλήσεων της νέας σοδειάς. Οι τιμές κατέρρευσαν σε εξαιρετικά χαμηλά επίπεδα και δεν έφταναν για να καλύψουν ούτε καν το κόστος παραγωγής. Από την άλλη πλευρά, παρά τη μείωση των τιμών, δεν υπήρξε αύξηση των εξαγόμενων ποσοτήτων, καθώς η διεθνής ζήτηση της σταφίδας ήταν ανελαστική ως προς την τιμή. Η μείωση των τιμών οδήγησε, κατά

συνέπεια, σε αναλογική μείωση της αξίας των εξαγωγών. Ο συνδυασμός της δημοσιονομικής κρίσης και κρίσης του εξαγωγικού εμπορίου οδήγησε σε περαιτέρω μείωση της ισοτιμίας της δραχμής, με αποτέλεσμα να μειωθούν ανάλογα και τα συναλλαγματικά έσοδα από τις εξαγωγές. Η μείωση της ισοτιμίας ευθυνόταν για τον περιορισμό των εσόδων όσο και η μείωση της εξαγόμενης ποσότητας. Οι συνθήκες αυτές εξασθένησαν ακόμη περισσότερο το ισοζύγιο διεθνών πληρωμών της χώρας και κατέστησαν πλέον αδύνατη την εξυπηρέτηση των διεθνών της υποχρεώσεων. Το Δεκέμβριο του 1893, και ενώ η δραχμή έχανε περισσότερο από το 1/3 της αξίας της, το Ελληνικό Δημόσιο κήρυξε παύση πληρωμών έναντι των υποχρεώσεων του σε συνάλλαγμα. Η τρίτη χρεοκοπία της Ελλάδας ήταν γεγονός το Δεκέμβρη του 1893 με την έκφραση που έμεινε στην ιστορία από τον Χαρίλαο Τρικούπη: «Δυστυχώς, Κύριοι, επτωχεύσαμεν...».

Οι διαπραγματεύσεις με τους δανειστές

Αμέσως μετά από τη χρεοκοπία του 1893, η κυβέρνηση Τρικούπη ξεκίνησε τις δύσκολες, χωρίς αμφιβολία, διαπραγματεύσεις με τους αντιπροσώπους των χωρών που είχαν επηρεαστεί στο μεγαλύτερο βαθμό από την αδυναμία πληρωμής των ελληνικών εξωτερικών δανείων. Έτσι, τον Ιανουάριο του 1894 κατέφτασαν στην Ελλάδα ο Άγγλος Νταφ, ο Γάλλος Ορνστεϊν και ο Γερμανός Στάεβι σύμφωνα με τις πληροφορίες από τον Ρωμαίο Γ. στο βιβλίο του. Μετά από αρκετές εβδομάδες διαπραγματεύσεων, ο Τρικούπης και οι τρεις ξένοι αντιπρόσωποι κατέληξαν σε έναν συμβιβασμό που έμοιαζε, λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών, αρκετά ευνοϊκός για την Ελλάδα. Η συμφωνία προέβλεπε, μεταξύ άλλων, τον ορισμό των τόκων σε 32%, την απόσβεση του χρέους σε διάστημα 50 ετών και την παραχώρηση των υπεγγύων εσόδων του κράτους (χαρτόσημο, φόρος καπνού, κτλ) ως εγγύηση που θα διαχειριζόταν η Εταιρεία των Μονοπωλίων. Όπως παραδέχτηκε και ο Άγγλος αντιπρόσωπος Νταφ σε επιστολή του προς το Λονδίνο, όλες οι παραχωρήσεις είχαν γίνει από την πλευρά των αντιπροσώπων ενώ η Ελλάδα δεν είχε κάνει καμία παραχώρηση. Πράγματι, οι τρεις ξένοι αντιπρόσωποι είχαν ζητήσει τουλάχιστον 35% τόκο, την αύξηση του τόκου σε περίπτωση βελτίωσης των υπεγγύων εσόδων και τη δημιουργία μιας νέας εταιρείας εκμετάλλευσης των υπεγγύων εσόδων στην οποία θα συμμετείχαν αξιωματούχοι των τριών Δυνάμεων. Τα όσα ακολούθησαν την πτώχευση αποτελούν τον επίλογο της κυριαρχίας του Χαρίλαου Τρικούπη. Στα τέλη του 1894 η κατάληξη της πολιτικής του καριέρας του ίδιου του Τρικούπη είχε προδιαγραφεί. Οι

πάντες είχαν συνασπιστεί εναντίον του. Η αντιπολίτευση θεωρούσε πως ήταν η κατάλληλη ώρα να ενταφιάσει πολιτικά τον μεγάλο αντίπαλο.

Ο Διεθνής Οικονομικός έλεγχος

Η στρατιωτική ήττα της Ελλάδας από την Τουρκία έδωσε την ευκαιρία στις ξένες Δυνάμεις να επιβάλλουν στην Αθήνα τους όρους που εκείνες επιθυμούσαν. Η Ελλάδα, ηττημένη στρατιωτικά και κατεστραμμένη οικονομικά, δεν είχε πια τη δυνατότητα διαπραγμάτευσης. Στις 27 Ιουνίου του 1897, η εφημερίδα «Εμπρός», που είχε πρωτοστατήσει στη φιλοπολεμική προπαγάνδα δημοσίευσε άρθρο με το οποίο επέκρινε τους χειρισμούς της κυβέρνησης του Δημητρίου Ράλλη λίγο πριν επικυρωθεί και επίσημα ο έλεγχος. Η ίδια εφημερίδα, δύο μόλις ημέρες προτού γνωστοποιηθεί το επίσημο έγγραφο της συνθήκης ειρήνης με την Τουρκία, επανήλθε με σκληρότερους χαρακτηρισμούς κατά της κυβέρνησης και με την προειδοποίηση πως οι Μεγάλες Δυνάμεις, μέσω της συνθήκης και της επιβολής σκληρής αποζημίωσης της Αθήνας προς την Τουρκία, επεδίωκαν να μετατρέψουν την Ελλάδα σε «τσιφλίκι» τους, όπως αναφέρει χαρακτηριστικά ο Ρωμαίος Γ. Ήταν ωστόσο αργά για τέτοιου είδους προειδοποιήσεις. Η Ελλάδα το Μάρτιο του 1897 έχασε και την τελευταία ευκαιρία να πετύχει έναν αξιοπρεπή διακανονισμό με τους δανειστές της. Στα τέλη του Οκτωβρίου του 1897, λίγο μετά την συνθήκη της Κωνσταντινούπολης και την σίγουρη απόφαση της επιβολής του Διεθνούς Οικονομικού Ελέγχου στην Ελλάδα, μετέβησαν στην Αθήνα αντιπρόσωποι των ευρωπαϊκών χωρών που θα συμμετείχαν στην επιβολή του ελέγχου (Αγγλία, Γαλλία, Ιταλία, Γερμανία, Ρωσία και Αυστρία). Από την πλευρά της Ελλάδας τις διαπραγματεύσεις θα διεξήγε ο Στέφανος Στρέιτ, υπουργός Οικονομικών πια της κυβέρνησης Αλ. Ζαΐμη, η οποία είχε αντικαταστήσει την κυβέρνηση Δημητρίου Ράλλη που είχε πέσει λόγω της Συνθήκης της Κωνσταντινούπολης.

Οικονομική κρίση 1930

Η διάψευση της αισιοδοξίας

Το 1929 έμοιαζε, στο μεγαλύτερο μέρος, ως ένα αρκετά αισιόδοξο έτος για την ελληνική οικονομία και την Ελλάδα γενικότερα. Σύμφωνα με το δείκτη οικονομικής δραστηριότητας του Ανωτάτου Οικονομικού Συμβουλίου η ελληνική δραστηριότητα

έφτασε στο υψηλότερο σημείο της κατά τη διάρκεια του 1929. Τον Αύγουστο του προηγούμενου έτους, ο Ελευθέριος Βενιζέλος είχε κερδίσει με μεγάλη πλειοψηφία τις εκλογές και ως πρωθυπουργός είχε επιτύχει τη νομισματική σταθεροποίηση (γεγονός που άνοιξε τις ξένες κεφαλαιαγορές και τα εξωτερικά δάνεια για το ελληνικό κράτος) ενώ παράλληλα είχε θέσει σε εφαρμογή ένα φιλόδοξο σχέδιο ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, το οποίο βασιζόταν σε πολλά και μεγάλα παραγωγικά έργα. Ο Βενιζέλος εκτιμούσε πως η απόδοση στο άμεσο μέλλον των δημόσιων έργων θα επέτρεπε στην αγροτική οικονομία της χώρας, που αποτελούσε τον βασικό πυλώνα της ευρύτερης ελληνικής οικονομίας, να αυξήσει τις παραγωγικές της δυνατότητες και να αποτελέσει έναν κύριο μοχλό ανάπτυξης για την Ελλάδα της δεκαετίας του '30. Στον άξονα της οικονομικής πολιτικής του Βενιζέλου βρισκόταν ο διαρκής εξωτερικός δανεισμός καθώς ήταν ο μοναδικός τρόπος με τον οποίο το ελληνικό κράτος θα μπορούσε να χρηματοδοτήσει τα μεγάλα παραγωγικά έργα. Ο εξωτερικός δανεισμός επέτρεπε στην κυβέρνηση να διασφαλίσει τη νομισματική σταθερότητα και να διατηρεί τον προϋπολογισμό ισοσκελισμένο. Εκ των πραγμάτων, η αποπληρωμή του εξωτερικού χρέους ήταν ένα από τα μεγαλύτερα κονδύλια του προϋπολογισμού. Ήταν ουσιαστικά μια «ισορροπία τρόμου», που ωστόσο δεν έμοιαζε τόσο απειλητική όσο ο εξωτερικός δανεισμός ήταν ανοιχτός και τα ευρωπαϊκά κεφάλαια εισέρρεαν στη χώρα. Ο Βενιζέλος όμως δεν είχε υπολογίσει την παγκόσμια οικονομική κρίση του 1929, η οποία ξεκινώντας από τη Νέα Υόρκη, πολύ γρήγορα μεταδόθηκε στην Ευρώπη και στην Ελλάδα.

Η μοιραία απόφαση του Λονδίνου

Την ίδια περίοδο που ο Έλληνας υπουργός Οικονομικών δήλωνε στη Βουλή σίγουρος για την αντοχή της ελληνικής οικονομίας, η Ευρώπη ένωθε για τα καλά τα χτυπήματα του αμερικανικού κραχ. Πρώτη χώρα που δέχτηκε τις συνέπειες της κρίσης ήταν η Γερμανία, που είχε προβεί σε μεγάλο δανεισμό από τις ΗΠΑ. Τον Ιανουάριο του 1931 η Γερμανία ανακοίνωσε στα μέλη και τους συμμάχους της Αντάντ πως δε είχε δυνατότητα να καταβάλει τις αποζημιώσεις για τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Μεταξύ αυτών των χωρών ήταν και η Ελλάδα. Το Σεπτέμβριο, και καθώς η κάθετη πτώση της οικονομίας συνεχιζόταν, η βρετανική κυβέρνηση πήρε την απόφαση της εγκατάλειψης του «χρυσού κανόνα» με τον οποίο ήταν συνδεδεμένη η βρετανική λίρα και προχώρησε στην καθιέρωση της αναγκαστικής κυκλοφορίας του χαρτονομίσματος. Η απόφαση του Λονδίνου προκάλεσε αλυσιδωτές αντιδράσεις στην Ελλάδα και το Χρηματιστήριο της Αθήνας έκλεισε για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Ο Βενιζέλος επιδόθηκε σε μαραθώνιο συσκέψεων με τους συνεργάτες του και τους υπουργούς του. Η απόφαση που τελικά πάρθηκε από την ελληνική κυβέρνηση ήταν η επιλογή σύνδεσης με το δολάριο και όχι η εγκατάλειψη του «χρυσού κανόνα». Ο Βενιζέλος εξακολουθούσε να πιστεύει πως ο δρόμος προς τον εξωτερικό δανεισμό θα κρινόταν από την αδιαπραγμάτευτη διατήρηση της νομισματικής σταθερότητας. Ορισμένα οικονομικά έντυπα και παράγοντες της ελληνικής οικονομικής ζωής εμφανίζονταν καθησυχαστικοί. Υπήρχαν, όμως, και κάποιοι που έβλεπαν την πραγματική διάσταση της κρίσης και ζητούσαν αλλαγή της οικονομικής πολιτικής της κυβέρνησης. Μεταξύ αυτών ήταν δύο επιφανείς οικονομολόγοι, ο Κυριάκος Βαρβαρέσσος και ο Ξενοφών Ζολώτας. Ο Βαρβαρέσσος, σύμβουλος της Τράπεζας της Ελλάδας, διαφωνούσε με τη «μάχη της δραχμής» που είχε αποφασίσει να δώσει ο Βενιζέλος και θεωρούσε πως η Ελλάδα θα έπρεπε να εγκαταλείψει αμέσως το «χρυσό κανόνα». Μετά από μερικούς μήνες ο Βαρβαρέσσος θα καλούνταν από τον Βενιζέλο να αναλάβει τα ηνία της ελληνικής οικονομίας όπως αναφέρει χαρακτηριστικά ο Φραγκιάδης Α. Είναι χαρακτηριστική και η φράση του Βενιζέλου το Νοέμβριο του 1931, σε εκδήλωση της Ένωσης Βιομηχάνων στην Αθήνα, που ανέφερε : «Θα υπερασπιστώ τη νομισματική σταθεροποίηση μέχρι το τελευταίο μπαλωμένο παντελόνι του Έλληνα». Ο Βενιζέλος είχε αποφασίσει την πολιτικής της δραχμής.

Η αισιοδοξία του Βενιζέλου

Η επιμονή της κυβέρνησης Βενιζέλου στην πολιτική της δραχμής άρχισε να προκαλεί σοβαρά προβλήματα στην ελληνική οικονομία και παρά ορισμένα μέτρα του οικονομικού επιτελείου, όπως η επιβολή δασμών στις εισαγωγές ώστε να μειωθεί η εξαγωγή συναλλάγματος στο εξωτερικό, οι οικονομικοί δείκτες άρχισαν να παρουσιάζουν κάθετη πτώση. Τα συναλλαγματικά αποθέματα των τραπεζών μειώθηκαν δραματικά και η ρευστότητα τους περιορίστηκε ακόμα περισσότερο. Στα τέλη του Σεπτεμβρίου, η Τράπεζα της Ελλάδας προχώρησε σε αυστηρούς συναλλαγματικούς ελέγχους όμως οι υποτιμητικές πιέσεις συνεχίστηκαν. Το Δεκέμβριο άρχισαν να κυκλοφορούν έντονες φήμες για άμεση χρεοκοπία της Ελλάδας, τις οποίες έσπευσε να διαψεύσει ο ίδιος ο πρωθυπουργός. Οι φήμες, όμως, εντάθηκαν με ένα άρθρο του Δημητρίου Μεταξά. Στο συγκεκριμένο άρθρο υποστήριζε πως η Ελλάδα έπρεπε να προχωρήσει σε αναστολή όλων των πληρωμών σε συνάλλαγμα γεγονός που σήμαινε ότι η χώρα είχε χρεοκοπήσει. Την ίδια ημέρα, ο πρωθυπουργός κάλεσε τον Μάξιμο στην κατοικία του όπου είχαν συνάντηση αρκετές

ώρας. Αμέσως μετά το γραφείο του πρωθυπουργού εξέδωσε μια ανακοίνωση η οποία απέρριπτε τα μέτρα που είχε προτείνει ο Μάξιμος.

Οι Ευρωπαίοι ζητούν σκληρά μέτρα

Στην συνεδρίαση της Δημοσιονομικής Επιτροπής της Κοινωνίας των Εθνών στο Παρίσι, στις 10 Μαρτίου, οι Τσουδερός, Μαρής και Μαντζαβίνος, που αποτέλεσαν την ελληνική αντιπροσωπεία αντιμετώπισαν την παγερή στάση των Ευρωπαίων όσον αφορά τα αιτήματα της ελληνικής κυβέρνησης για βοήθεια. Η απροθυμία των Ευρωπαίων για να βοηθήσουν την Ελλάδα ήταν χαρακτηριστική. Σκληρή ήταν και η στάση του γάλλου αντιπροσώπου της Δημοσιονομικής Επιτροπής Σαλεντάρ προς τον Έλληνα ομόλογο του Μαντζαβίνο κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης της Επιτροπής. Όπως αναφέρει ο Ρωμαίος Γ., είπε συγκεκριμένα : «Αν πρόκειται να αρνηθείτε τις υποχρεώσεις σας προς το εξωτερικό, οφείλετε πρώτα να κάνετε σκληρή οικονομία και να κλείσετε σχολεία, να σταματήσετε υπαλλήλους διότι έχετε πολλούς, να περιορίσετε τους μισθούς των υπαλλήλων μέχρι 20%. Διαφορετικά δεν δικαιολογείστε να φτάσετε σε αναστολή του χρεολυσίου. Τις ίδιες μέρες οι ξένοι σύμβουλοι που βρίσκονταν στην Ελλάδα πίεζαν το Βενιζέλο να εγκαταλείψει τη μάχη με τη δραχμή.

Ο Βενιζέλος ανακοινώνει την στάση πληρωμών

Στις αρχές Απριλίου, η κυβέρνηση Βενιζέλου βρισκόταν πια με την πλάτη στον τοίχο. Οι ελπίδες του Βενιζέλου για την εξωτερική βοήθεια είχαν σχεδόν εξανεμιστεί. Την ίδια στιγμή, η κατάσταση στο εσωτερικό ήταν δραματική. Τα λουκέτα και οι πτωχεύσεις των εμπορικών αλλά και βιομηχανικών επιχειρήσεων αυξάνονταν μέρα με τη μέρα, οι άνεργοι είχαν ξεπεράσει τους 230.000, οι μισθοί είχαν πέσει σε πραγματική αξία κατά 10%, η οικονομική δραστηριότητα είχε μειωθεί αισθητά και οι τράπεζες αντιμετώπιζαν σοβαρό πρόβλημα ρευστότητας. Καθώς περνούσαν οι μέρες του Απρίλη, ο Βενιζέλος έμοιαζε σιγά – σιγά να έχει αποδεχτεί πως η κατάσταση ήταν πλέον αναστρέψιμη. Ταυτόχρονα, ισχυροί οικονομικοί παράγοντες της χώρας, όπως ο βιομήχανος Επαμεινώνδας Χαρίλαος, ζητούσαν την άμεση εγκατάλειψη του «χρυσού κανόνα», κίνηση που προσδοκούσαν πως θα επέφερε αύξηση των εξαγωγών και άνοιγμα της πιστωτικής πολιτικής. Το ίδιο προσδοκούσαν και όλες οι ελληνικές εμπορικές τράπεζες. Αντίθετα, η Εθνική Τράπεζα, λόγω των αυξημένων καταθέσεων της σε ξένο συνάλλαγμα, δεν επιθυμούσε μια τέτοια εξέλιξη. Στις 16 Απριλίου, ο Βενιζέλος ανακοίνωσε στη Γενεύη, στο πλαίσιο του Συμβουλίου της Κοινωνίας των Εθνών, την αδυναμία καταβολής των χρεών της Ελλάδας και επομένως την επίσημη κήρυξη

στάσης πληρωμών από μέρους της. Ήταν και επίσημα η τέταρτη χρεοκοπία της χώρας μας. Την προηγούμενη μέρα ο έλληνας πρωθυπουργός είχε κάνει την ύστατη προσπάθεια για την πολυπόθητη εξωτερική βοήθεια. Από το βήμα της ΚΤΕ ο Βενιζέλος ανέλυσε στους ευρωπαίους ηγέτες τα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας και επανέλαβε τα αιτήματα της ελληνικής κυβέρνησης, πενταετή αναστολή των πληρωμών των τοκοχρεολυσίων και δάνειο 50.000.000 δολαρίων. Όμως η οριστική απόφαση της ΚΤΕ ήταν αρνητική.

Το σχέδιο Μάρσαλ

Από το 1949 έως το 1952 οι ελληνικές εξαγωγές ήταν ελάχιστες, τα φορολογικά έσοδα εντελώς ανεπαρκή, η εμπιστοσύνη στη δραχμή ήταν ανύπαρκτη. Τη θέση του εθνικού νομίσματος, ως κύριου μέσου συναλλαγών, κατείχε η χρυσή λίρα Αγγλίας, με αποτέλεσμα οι καταθέσεις να είναι μηδαμινές και η αποταμίευση να μη λειτουργεί ως πηγή άντλησης κεφαλαίων και δημιουργίας πιστώσεων όπως αναφέρει ο Φραγκιάδης Α. στο βιβλίο του «Ελληνική Οικονομία». Η αμερικανική βοήθεια έπαιξε κύριο ρόλο στην αντιμετώπιση της εξαιρετικά κρίσιμης οικονομικής κατάστασης. Η εισροή δολαρίων κατέστησε εφικτή την πραγματοποίηση των απαραίτητων εισαγωγών, καλύπτοντας το σύνολο σχεδόν του ελλείμματος του εξωτερικού ισοζυγίου, χρηματοδότησε το δημόσιο έλλειμμα, επιτρέποντας στο κράτος να λειτουργήσει, και έδωσε στην Τράπεζα της Ελλάδας τη δυνατότητα να χορηγήσει πιστώσεις στην οικονομία. Έτσι, τρία χρόνια μετά το τέλος του εμφυλίου, η εγχώρια παραγωγή είχε ανακάμψει σχεδόν στα προπολεμικά επίπεδα. Η ολοκληρωτική στήριξη που παρείχε η αμερικανική οικονομική βοήθεια ήταν, μια έκτακτη κατάσταση, που δύσκολα θα μπορούσε να διαρκέσει. Το 1952 έγινε σαφές ότι οι πιστώσεις πρόκειται να μειωθούν δραστικά, καθώς με τον πόλεμο της Κορέας, οι προτεραιότητες των ΗΠΑ στράφηκαν από την οικονομική ανασυγκρότηση της Ευρώπης στον επανεξοπλισμό του δυτικού μπλοκ. Η προοπτική αυτή προκάλεσε στην Ελλάδα φόβους για ανακοπή της ανασυγκρότησης και πλήρη οικονομική κατάρρευση. Όμως η άμεση αμερικανική επέμβαση στην Ελλάδα είχε ήδη πετύχει τους στόχους της. Όταν τελείωσε το σχέδιο Μάρσαλ, οι περισσότεροι αμερικανικοί σύμβουλοι αποχώρησαν και η οικονομική βοήθεια περιορίστηκε.

Μεταβατική περίοδος

Από την τελευταία χρεοκοπία του Βενιζέλου και για τα επόμενα χρόνια η λέξη χρεοκοπία δεν θα ακουστεί στην Ελληνική επικράτεια. Η Ελλάδα θα καταφέρει να

ρυθμίσει όλες τις οφειλές της με τους ξένους πιστωτές από τα δάνεια της ανεξαρτησίας, τα δάνεια του Όθωνα και τα προπολεμικά δάνεια μετά από πολλές πιέσεις μόλις την δεκαετία του 1960. Εκείνη την περίοδο, και ειδικότερα το 1962, η κατάσταση της ελληνικής οικονομίας βρέθηκε αρκετές φορές στο επίκεντρο του ξένου Τύπου όπως το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η ανταπόκριση του απεσταλμένου των Τάιμς του Λονδίνου στην Αθήνα ο οποίος τον Ιούνιο του 1962 ασχολήθηκε με το ζήτημα της φοροδιαφυγής στην Ελλάδα.

Η οικονομική κρίση του 1965

Στις 3 Δεκεμβρίου του 1965, η Ελλάδα βρέθηκε πάλι στη δίνη οικονομικής κρίσης. Το πρωί εκείνης της ημέρας έλαβε χώρα μια έκτακτη σύσκεψη στο υπουργείο Εξωτερικών, με μοναδικό θέμα τα νέα έντονα προβλήματα που αντιμετώπιζε η ελληνική οικονομία, μεταξύ των οποίων και το συνεχώς αυξανόμενο έλλειμμα του δημοσίου χρέους. Είχε προηγηθεί η πτώση της κυβέρνησης της Ενώσεως Κέντρου του Γεωργίου Παπανδρέου και η συγκρότηση της κυβέρνησης Στέφανου Στεφανόπουλου. Ανώτατο στέλεχος και στην ουσία πρωθυπουργός της κυβέρνησης Στεφανόπουλου ήταν ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης. Υπήρχε ένα κρίσιμο ζήτημα, η προσπάθεια παροχής επιπρόσθετης οικονομικής βοήθειας που επιδίωκε να λάβει η κυβέρνηση Στεφανόπουλου από την Ουάσιγκτον. Την ίδια προσπάθεια είχε κάνει και ο βασιλιάς Κωνσταντίνος λίγους μήνες νωρίτερα. Το απόγευμα της 11ης Δεκεμβρίου του 1965, ο αμερικανός πρεσβευτής Φίλιπ Τάλμποτ επισκέφθηκε τον πρωθυπουργό Στεφανόπουλο και του παρέδωσε την ανακοίνωση της αμερικανικής κυβέρνησης για παροχή βοήθειας προς την Ελλάδα. Η ανακοίνωση της αμερικανικής κυβέρνησης ανέφερε πως θα συνεργαστούν με την Ελλάδα και θα τη βοηθήσουν να αντιμετωπίσει τα προβλήματα της.

Η οικονομική πολιτική της επταετίας

Στις 6:30 το πρωί της Παρασκευής της 21ης Απριλίου του 1967, οι Έλληνες άκουσαν από τα ραδιόφωνα τους πως λόγω της έκρυθμης πολιτικής κατάστασης, τη διακυβέρνηση της χώρας ανέλαβε ο στρατός. Λίγο αργότερα, μετά το υπουργικό συμβούλιο Κόλλια σε νέο ραδιοφωνικό διάγγελμα το στρατιωτικό καθεστώς ανέφερε πως ένας από τους λόγους που ανέλαβε βίαια την εξουσία ήταν και η οικονομική κατάσταση της χώρας. Στην συνέχεια στις προγραμματικές δηλώσεις της «κυβέρνησης» αναφέρονταν ότι θα επιδιώξει με όλα τα μέσα την επιτάχυνση του ρυθμού οικονομικής ανάπτυξης της χώρας βάσει επιστημονικού προγράμματος. Μέσα στα πρώτα δύο έτη, το στρατιωτικό καθεστώς αποφάσισε δύο νόμους, με τους

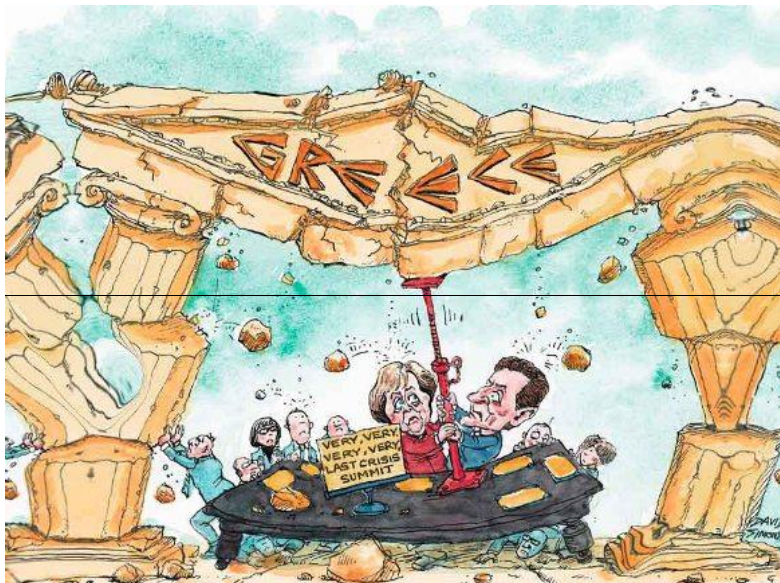
οποίους παρέχονταν σε εταιρείες πολλά φορολογικά προνόμια και εξαιρέσεις. Οι ευνοϊκές ρυθμίσεις μπορεί να προσέλκυσαν ξένες επιχειρήσεις, σύντομα όμως δημιούργησαν ένα άναρχο πλαίσιο εταιρικής δραστηριότητας, όπου δινόταν πολύ μεγαλύτερη βαρύτητα στα οφέλη των εταιρειών σε βάρος του μακροπρόθεσμου οικονομικού σχεδιασμού και των οφελών που θα μπορούσε να έχει η χώρα από αυτές τις επενδύσεις. Την ίδια εποχή η ΕΟΚ σταμάτησε την οικονομική βοήθεια της προς την Αθήνα. Ακόμα δεν προχώρησε και καμία από τις διοικητικές και οικονομικές μεταρρυθμίσεις που ήταν αναγκαίες για τη δύσκολη προσαρμογή της ελληνικής οικονομίας στην Ευρωπαϊκή κοινή αγορά. Αύξησαν τις δημόσιες δαπάνες, ειδικότερα στους τομείς ασφαλείας, και ζητούσαν από το εσωτερικό και από το εξωτερικό κατά διαστήματα δάνεια για να καλύψουν τους ετήσιους προϋπολογισμούς. Πριν το τέλος της επταετίας, το 1972 άρχισαν να διαφαίνονται ξεκάθαρα τα αποτελέσματα των κακών οικονομικών χειρισμών. Τον Οκτώβριο του 1973 εξαιτίας του γενικότερου άσχημου οικονομικού κλίματος και της πετρελαϊκής κρίσης, δημιουργήθηκε μια διεθνής οικονομική κρίση, η οποία βρήκε την Ελλάδα σε δύσκολη θέση. Ο πληθωρισμός εκτινάχθηκε στο 15,5% από το 4,9% στο οποίο βρισκόταν το 1966. Το 1974 (έτος πτώσης της χούντας), ο ρυθμός ανάπτυξης εμφάνισε μετά από πολλά χρόνια αρνητικό πρόσημο. Από το 6,5% που βρισκόταν το 1966 στο -6,4%. Μετά την πτώση του στρατιωτικού καθεστώτος, το Σεπτέμβριο του 1974 παραχωρήθηκε στην Ελλάδα δάνειο 100.000.000 δολαρίων με στόχο την στήριξη της ελληνικής οικονομίας. Μετά από 5 μέρες ανακοινώθηκε η χορήγηση ετήσιας οικονομικής ενίσχυσης προς την Ελλάδα 60.000.000 μάρκων για τα έτη 1974 – 1976 από τη Δυτική Γερμανία.

Η κρίση του 1985 – 1987

Ο Λιαργκόβας Π. στο βιβλίο του «Κρίση, δανεισμός και χρεοκοπία» αναφέρει πως μετά την μεταπολίτευση οι κυβερνήσεις φορτώσανε το χρέος αυτό στις δημόσιες επιχειρήσεις. Υπάρχει έκθεση του 1985 που λέει ότι η ΔΕΗ, η τότε κρατική ΔΕΗ, για κάθε 1000 δραχμές που δανειζόταν είχε εσωτερική ανάγκη μόνο τη μια δραχμή. Όλο το υπόλοιπο ήταν απαιτήσεις εξολογιστικές για πληρωμή χρεών. Την εποχή εκείνη αρχίζουν να δανειζονται ξανά οι κυβερνήσεις για τις δικές τους ανάγκες και ο δανεισμός είναι επαχθέστατος. Για παράδειγμα, το 1977 συνάπτεται με όμιλο τραπεζών από τη Γαλλία δάνειο με την ελληνική κυβέρνηση όπου εκτός από τους τρομακτικά τοκογλυφικούς όρους που επιβάλλονται στην Ελλάδα, της επιβάλλονται και οι εξής όροι. 1) Το πόσο φρεγάτες θα αγοράσει από τη Γαλλία. 2) Πόσο όγκο

κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων θα αγοράσει από τη Lacoste και από τις γαλλικές επιχειρήσεις με αποτέλεσμα φυσικά την καταστροφή της ελληνικής κλωστοϋφαντουργίας γιατί εισάγαμε αυτά που θα μπορούσαμε να παράγουμε οι ίδιοι με έναν αναπτυσσόμενο κλάδο της βιομηχανίας εκείνη την εποχή. Αργότερα έγιναν και άλλες τέτοιες δανειακές συμβάσεις, η μεγαλύτερη ήταν το 1987 η οποία ήταν με τον όμιλο της MitsubishiFunds όπου ανάμεσα σε αυτά που μας ζητούσαν να αγοράσουμε, ήταν και τα περίφημα ιαπωνικά προγράμματα της τηλεόρασης, δηλαδή τότε άρχισε η εισβολή των Pokemon, των Digimon και όλη αυτή την τερατολογία ασ πούμε, που γενιές επί γενιών ζούνε τα δικά μας παιδιά. Από εκεί και πέρα έχουμε την δημιουργία τεράστιων ελλειμμάτων λόγω της σχέσης μας κυρίως με την ΕΟΚ που τα εκτινάσσει μετά το 1984 αλλά και μιας πολιτικής κυριολεκτικά αθώωσης των υπευθύνων για τη λεηλασία αυτού του τόπου και την καταστροφή της βιομηχανίας μέσω κυρίως των προβληματικών. Μιλάμε για 340 περίπου ή 370 βιομηχανικές επιχειρήσεις της χώρας, την αφρόκρεμα της ελληνικής βιομηχανίας και της ελληνικής παραγωγής ευρύτερα. Το ποσό που χρωστάγαμε, το πόσο δηλαδή είχαν φορτώσει οι προηγούμενοι ιδιοκτήτες αυτές τις μεγάλες βιομηχανίες και παραγωγικές επιχειρήσεις κατά μέσο όρο ήταν περίπου 12 φορές το μετοχικό κεφάλαιο των εταιρειών και είχε μετατραπεί σε δανεικά και αγύριστα. Το αποτέλεσμα ήταν να εκτιναχθεί μέσα σε 4 χρόνια στο διπλάσιο το χρέος της χώρας.

Η οικονομική κρίση από το 2006 μέχρι το 2010

Η κρίση του 2008

Ο Λιαργκόβας Π. αναφέρει πως την αμερικανική ύφεση επηρέασε η τρομοκρατική επίθεση της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, που είχε σαν αποτέλεσμα τον Ιούνιο του 2003 τα επιτόκια να διαμορφώνονται στα χαμηλότερα των τελευταίων 50 ετών, στο 1%. Όταν ξέσπασε η κρίση στην Αμερική, η Ευρώπη πίστεψε πως το θέμα δεν την αφορά. Μέχρι που ανακάλυψε πως πολλές ευρωπαϊκές τράπεζες συμμετείχαν σε αυτό το πάρε – δώσε στοιχηματίζοντας με ανύπαρκτο θεωρητικό χρήμα. Σύμφωνα με τον Πετράκη Π. η κρίση του 2008 όσον αφορά την ελληνική οικονομία είχε τέσσερα βασικά χαρακτηριστικά. Πρώτον εμφανίστηκε σε μια ήδη «εξασθενημένη» οικονομία, με την έννοια ότι η ελληνική οικονομία ήδη είχε σε σημαντικό βαθμό εξαντλήσει το παραδοσιακό μέσο για την αντιμετώπιση μιας κλασσικής ύφεσης, το δημοσιονομικό έλλειμμα, αφού εδώ και χρόνια εφαρμόζεται μια επεκτατική δημοσιονομική πολιτική. Δεύτερον εμφανίστηκε σε μια οικονομία, κυρίως μέσω της μείωσης της ζήτησης, με τον μεγαλύτερο σκιώδη τομέα και μικρή έκθεση στην εξωτερική διεθνή οικονομία. Τρίτον απείλησε τον τραπεζικό τομέα. Τέλος επιδείνωσε τα δημόσια οικονομικά. Οι ενδείξεις για την εξασθένηση της ελληνικής οικονομίας είχαν ήδη εμφανιστεί από το 2007, κυρίως μέσω της μείωσης των επενδύσεων, ως αποτέλεσμα της υπερδιόγκωσης των ιδιωτικών επενδύσεων. Αυτή η υπερδιόγκωση ήταν ένα συγχρονισμένο με τη διεθνή οικονομία φαινόμενο αύξησης των επενδύσεων, αλλά και αποτέλεσμα της κυβερνητικής πολιτικής, κυρίως μέσω της δημιουργίας ενός κλίματος των αγορών λόγω της αναμενόμενης εισαγωγής του ΦΠΑ. Στην υπερδιόγκωση της ζήτησης συνέβαλε επίσης η διατήρηση χαμηλών τραπεζικών επιτοκίων μέχρι το 2007. Παράδειγμα το 2007 στην ελληνική οικονομία παρουσιάζονται 250.000 διαμερίσματα προς διάθεση. Η πτώση της οικοδομικής δραστηριότητας κατά 15,6% το α' εξάμηνο του 2009 ήταν αναμενόμενη τόσο για λόγους υπερπροσφοράς, όσο και για λόγους μείωσης της ζήτησης λόγω της κρίσης. Στα μέσα του 2010, και μετά τις αποκαλύψεις ότι το δημοσιονομικό έλλειμμα της Ελλάδας έκλεισε για το 2009 σε επίπεδα πολύ πάνω από αυτά που θα καθιστούσαν το δημόσιο χρέος βιώσιμο, η ελληνική κυβέρνηση αδυνατούσε να δανειστεί με λογικά επιτόκια από τις αγορές για τη χρηματοδότηση του τρέχοντος δημοσιονομικού ελλείμματος και την αναχρηματοδότηση του χρέους. Αποτέλεσμα ήταν ο άμεσος κίνδυνος χρεοκοπίας και στάσης πληρωμών του Ελληνικού Δημοσίου. Η προσπάθεια της κυβέρνησης να ανακτήσει την αξιοπιστία της χώρας στις διεθνείς αγορές και να πετύχει μείωση των επιτοκίων οδήγησε σε λήψη μέτρων μείωσης των δαπανών, τα οποία δεν κατάφεραν να ανατρέψουν το αρνητικό κλίμα. Κατόπιν αυτών η Ελλάδα κατέφυγε στη βοήθεια του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής

Κεντρικής Τράπεζας, που συγκρότησαν από κοινού μηχανισμό βοήθειας για την Ελλάδα. Η ανακοίνωση της προσφυγής στον μηχανισμό στήριξης έγινε στις 23 Απριλίου 2010 από τον πρωθυπουργό ο οποίος βρισκόταν εκείνη την ημέρα στο Καστελόριζο. Η χρηματοδότηση από τον μηχανισμό στήριξης έγινε υπό τους όρους ότι η Ελλάδα θα λάβει μέτρα δημοσιονομικής προσαρμογής και, ειδικότερα, υπό τους όρους ότι θα λάβει μέτρα δημοσιονομικής εξυγίανσης. Με τη χρηματοδότηση από το μηχανισμό αποφεύχθηκε ο άμεσος κίνδυνος χρεοκοπίας της Ελλάδας, που θα είχε πιθανές ανεξέλεγκτες συνέπειες και για όλη τη ζώνη του ευρώ. Τα πρώτα μέτρα ανακοινώθηκαν από τον πρωθυπουργό την Κυριακή 2 Μαΐου 2010. Η Ελληνική οικονομία συνέχισε να βρίσκεται σε κατάσταση δημοσιονομικής ανισορροπίας και το επόμενο διάστημα με αποτέλεσμα ένα χρόνο μετά, τον Ιούνιο του 2011, η κυβέρνηση να καταφύγει στην ψήφιση του μεσοπρόθεσμου προγράμματος, που περιλάμβανε νέα μέτρα λιτότητας και περικοπές. Επίσης τέθηκε θέμα αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας και αναδιάρθρωσης ή «κουρέματος» του χρέους με σκοπό τη μακροπρόθεσμη μείωση του χρέους σε βιώσιμα επίπεδα σύμφωνα με τον Λιαργκόβα Π.

Η Ελληνική Οικονομία σήμερα

Η Ελλάδα είναι μια [ανεπτυγμένη χώρα](#), με ένα υψηλό επίπεδο διαβίωσης και "πολύ υψηλό" [Δείκτη Ανθρώπινης Ανάπτυξης](#), όπου κατατάσσεται [22^η](#) στον κόσμο το 2010, και [22^η](#) στον δείκτη του [The Economist](#) του 2005 για την ποιότητα ζωής παγκοσμίως. Με βάση τα στοιχεία της [Eurostat](#) το κατά κεφαλήν ΑΕΠ της Ελλάδας ήταν ίσο με το 94% του μέσου όρου της ΕΕ το 2008. Οι κύριοι μεγάλοι κλάδοι της Ελληνικής οικονομίας είναι ο [τουρισμός](#), η [ναυτιλία](#), η βιομηχανική παραγωγή [τροφίμων](#) και η επεξεργασία [καπνού](#), [ηυφαντουργία](#), τα [χημικά](#), τα προϊόντα [μετάλλου](#), η [μεταλλευτική](#) και οι μονάδες διύλισης [πετρελαίου](#).

Η μεγέθυνση του [ΑΕΠ](#) της Ελλάδος είναι επίσης, κατά μέσον όρο, από το [1990](#) υψηλότερη από αυτόν του μέσου όρου των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εντούτοις, η ελληνική οικονομία αντιμετωπίζει σημαντικά προβλήματα, περιλαμβανομένων και της αύξησης των επιπέδων της [ανεργίας](#), την γραφειοκρατία και την διαφθορά.

Το [2009](#), η Ελλάδα είχε την δεύτερη χαμηλότερη κατάταξη στην ΕΕ σύμφωνα με τον [Δείκτη Οικονομικής Ελευθερίας](#) (μετά την [Πολωνία](#)), ενώ κατατάσσεται [81^η](#) παγκοσμίως. Η χώρα υποφέρει από υψηλά επίπεδα πολιτικής και οικονομικής διαφθοράς και χαμηλή ανταγωνιστικότητα συγκριτικά με τους Ευρωπαίους εταίρους της.

Λόγω της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, ο ρυθμός μεγέθυνσης της οικονομίας γύρισε σε αρνητικό πρόσημο το 2009, για πρώτη φορά από το 1993. Μια ένδειξη της τάσης υπερχρέωσης τα περασμένα χρόνια είναι το γεγονός ότι η αναλογία ιδιωτικών δανείων προς

καταθέσεις ξεπέρασε τις 100 μονάδες (αναλογία δηλαδή μεγαλύτερη του 1 προς 1) κατά την διάρκεια του πρώτου εξαμήνου του έτους 2007.

Μέχρι το τέλος του 2009, ως αποτέλεσμα του συνδυασμού της διεθνούς οικονομικής κρίσης και εσωτερικών παραγόντων (ανεξέλεγκτης σπατάλης λίγο πριν τις εκλογές του Οκτωβρίου 2009), η Ελληνική οικονομία αντιμετώπισε την πιο σοβαρή της κρίση από το 1993, με το υψηλότερο δημόσιο έλλειμμα (αν και κοντά σε αυτό της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου) καθώς και το δεύτερο υψηλότερο χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ στην [ΕΕ](#). Το δημόσιο έλλειμμα του 2009 έφτασε στο 15,4% του ΑΕΠ. Αυτό, και τα αυξανόμενα επίπεδα χρέους (στο 127,1% του ΑΕΠ το 2009) οδήγησαν σε υψηλό κόστος δανεισμού, που προκάλεσε μια σοβαρή οικονομική κρίση. Η Ελλάδα προσπαθεί να καλύψει το υπερβολικό δημόσιο έλλειμμα της στα ίχνη της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης.

Το εργατικό δυναμικό της Ελλάδος φτάνει συνολικά τα 4,9 εκατομμύρια, και είναι το δεύτερο πιο σκληρά εργαζόμενο ανάμεσα στις χώρες του [ΟΟΣΑ](#), μετά την [Νότιο Κορέα](#). Το [Κέντρο Ανάπτυξης του Γκρόνιγκεν](#) δημοσίευσε μια έρευνα που αποκάλυπτε ότι μεταξύ του [1995](#) και του [2005](#), η Ελλάδα ήταν η χώρα με το μεγαλύτερο ποσοστό ωρών εργασίας ανά εργαζόμενο ανάμεσα στα Ευρωπαϊκά έθνη. Οι Έλληνες εργάστηκαν κατά μέσον όρο 1.900 ώρες ανά έτος, ακολουθούμενοι από τους Ισπανούς (με μέσο όρο 1.800 ώρες ανά έτος).

Η κρίση εξυπηρέτησης του χρέους του 2010

Κατά τις πρώτες εβδομάδες του 2010 παρατηρήθηκε μια ανανεωμένη ανησυχία για το υπερβάλλον δημόσιο χρέος.

Κάποιες Ευρωπαϊκές δεξαμενές σκέψης (think-tanks) στο Οικονομικό Συμβούλιο Καναδά-Ευρώπης ισχυρίστηκαν ότι η δυσχερής θέση μερικών χωρών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στην οποία περιήλθαν σήμερα είναι το αποτέλεσμα μιας δεκαετίας Κεϊνσιανών πολιτικών δανεισμού που επιδίωξαν τοπικοί διαμορφωτές της πολιτικής από κοινού με αυτόρρεσκους κεντρικούς τραπεζίτες της [ΕΕ](#). Πολλοί οικονομολόγοι έχουν προτείνει την επιβολή μιας δέσμης από διορθωτικές πολιτικές για να ελέγξουν το δημόσιο χρέος, όπως την επιβολή δραστικών περιοριστικών μέτρων και ουσιαστικά υψηλότερους φόρους.

Μερικοί υψηλόβαθμοι Γερμανοί πολιτικοί αξιωματούχοι έφτασαν έως το σημείο να πουν ότι τα επείγοντα μέτρα θα έπρεπε να επιφέρουν σκληρές ποινές στις χώρες που λαμβάνουν

την Κοινοτική βοήθεια, όπως η Ελλάδα και η Ιρλανδία. Εντούτοις, τέτοια σχέδια έχουν περιγραφεί ως απαράδεκτες παραβιάσεις της εθνικής κυριαρχίας των κρατών μελών της ευρωζώνης και απορρίφθηκαν από χώρες στυλοβάτες της [ΕΕ](#) όπως η Γαλλία.

Επίσης, ασκήθηκε σκληρή κριτική ενάντια στους κερδοσκόπους για χειραγώγηση των αγορών: η Άνγκελα Μέρκελ έχει δηλώσει ότι "οργανισμοί που στηρίχθηκαν με δημόσια κεφάλαια εκμεταλλεύονται την δημοσιονομική κρίση στην Ελλάδα και αλλού".

Τον Μάιο του 2010 υπογράφηκε Μνημόνιο με το [ΑΝΤ](#) την [ΕΕ](#) και την [ΕΚΤ](#) ώστε να καλυφθεί η δανειακή ανάγκη της χώρας.

Η οικονομική κρίση της Ελλάδας

Η οικονομική κρίση της Ελλάδας που άρχισε πριν από 2 χρόνια έχει βαθιές ρίζες. Το πρόβλημα πολλοί λένε ότι ξεκινά από την κακή διαχείριση της οικονομίας από τα 2 κόμματα που κυβέρνησαν την Ελλάδα εναλλάξ (Πασόκ, ΝΔ) μετά την κατάρρευση της χούντας το 1974. Γεγονός είναι ότι μέχρι το 2004 η χώρα κατάφερε να βρεθεί στις 29 περισσότερο ανεπτυγμένες χώρες του κόσμου. Αλλά ποιος είναι ο βασικότερος λόγος της σημερινής κρίσης?

Όπως ήταν φυσικό η παγκόσμια οικονομική κρίση του 2008 θα έφτανε και στην Ελλάδα όπως και έγινε μετά από ένα χρόνο, Παρόλο που η Ελλάδα δεν είχε κάνει επενδύσεις στην Ισλανδία όπως πολλές άλλες χώρες. Αλλά ας εξετάσουμε πιο βαθιά και περιληπτικά να προσπαθήσουμε να βρούμε τα αίτια αυτής της τραγικής κατάστασης που έχει φέρει την Ελλάδα στα πρόθυρα της πτωχεύσεως. Το 1981 η κυβέρνηση του Πασόκ με τον Ανδρέα Παπανδρέου πράγματι κατάφερε να μειώσει την ανεργία σε μεγάλα επίπεδα ακολουθώντας την πολιτική της πρόσληψης στο δημόσιο τομέα. Χιλιάδες κομματικά στελέχη και μη προσλαμβάνονται σε όλες της δημόσιες υπηρεσίες του κράτους, φυσικά την ίδια πολιτική θα εξακολουθήσει και το συντηρητικό κόμμα της νέας δημοκρατίας όταν αργότερα θα πάρει την εξουσία από το κεντροαριστερό Πασόκ.

Την εποχή αυτή λειτουργεί αυτό που στην Ελλάδα ονομάζετε "Ρουσφέτι" και ισχύει από την εποχή της ίδρυσης του ελληνικού κράτους. Το ρουσφέτι είναι απλά ο διορισμός σε δημόσιες υπηρεσίες από στελέχη του κυβερνώντος κόμματος, ψηφοφόρων, συγγενών και φίλους τους (άδω θα τονίσω ότι με μια μεσολάβηση όχι απαραίτητα από υπουργό αλλά ακόμα και από κάποιο κατώτερο στέλεχος του κόμματος μπορούσε κάποιος να διοριστεί μόνιμος ή προσωρινός υπάλληλος οποιασδήποτε δημοσίας υπηρεσίας. Ένα άλλο αίτιο αυτής της κρίσης ήταν και πολιτική διαφθορά και αδιαφάνεια των συναλλαγών (πράγμα που συμβαίνει σε πολλές χώρες με αναθέσεις μεγάλων οικονομικών έργων σε επιχειρηματίες, κυβερνητικούς φίλους και άλλους παράγοντες, που για την ανάθεση του έργου έδωσαν (και δίνουν) μεγάλα χρηματικά ποσά κάτω από το τραπέζι στους μεσολαβητές κυβερνητικούς υπαλλήλους.

Τα σκάνδαλα της πολιτικής διαφθοράς στην Ελλάδα αποτέλεσαν τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων τα τελευταία 30 χρόνια με αποπομπές ακόμα και υπουργών. Αλλά ας περάσουμε σε ένα άλλο μεγάλο πρόβλημα που αποτελεί και ένα από τα κυριότερα αίτια της κρίσης, την φοροδιαφυγή. Από την εποχή της ίδρυσης του ελληνικού κράτους η φοροδιαφυγή αποτελεί ένα πάγιο καθεστώς στην Ελλάδα. Φυσικά η φοροδιαφυγή δεν γίνεται τόσο από την εργατική τάξη αλλά κυρίως από τα οικονομικά εύρωστα κοινωνικά στρώματα και ειδικότερα από επιχειρήσεις και επιχειρηματίες και επαγγελματίες όλων των κλάδων. Τα τελευταία 30 χρόνια χιλιάδες πολυτελείς βίλλες, κότερα, πολυτελή αυτοκίνητα γέμισαν την Ελλάδα από μια νέα γενιά νεόπλουτων.

Παράνομες εξοχικές κατοικίες δημιουργήθηκαν σε δασικούς χώρους, παραλίες και αλλά δημόσια εδάφη σχεδόν ανεξέλεγκτα. Η αλήθεια είναι ότι πολλές φορές το κράτος έστειλε τις μπουλντόζες να ξηλώσει τα παράνομα κτίσματα αλλά σε μικρό ποσοστό. Τεράστιες περιοχές απαράμιλλης φυσικής ομορφιάς του δημοσίου πλούτου πουλήθηκαν χωρίς διαφάνεια με μεσολαβήσεις ακόμα και μοναχών. (Βατοπέδιο και όχι μόνο) .

Ένα άλλο γεγονός που έχει συνεισφέρει στην κρίση ήταν και ο ανεξέλικτος δανεισμός από τις τράπεζες. Με την εμφάνιση της πιστωτικής κάρτας ο Έλληνας άρχισε να ξοδεύει ανεξέλικτα από ψυγεία και κουζίνες μέχρι αυτοκίνητα πολυτελείας και σκάφη, σαν αποτέλεσμα δισεκατομμύρια χάθηκαν από αυτούς τους δανεισμούς εφόσον πολλοί αδυνατούσαν να πληρώσουν τις δόσεις. Χιλιάδες αυτοκίνητα και σπίτια κατασχέθηκαν από αδυναμία αποπληρωμής των δανείων.

Αλλά εκτός από την εσωτερική κακοδιαχείριση της οικονομίας ας μην ξεχνάμε και ένα άλλο βασικότερο αίτιο της σημερινής κρίσης που έχει πλήξει την Ελλάδα και άλλα ευρωπαϊκά κράτη όπως την Πορτογαλία , Ισπανία και Πορτογαλία είναι και η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας. Το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης έπληξε την Ελλάδα όπου πολλές επιτηρήσεις τοπικές και ξένες προτίμησαν επενδύσεις σε φτηνές αγορές στις χώρες με φτηνό εργατικό δυναμικό, παρόλο που ο μέσος μισθός στην Ελλάδα είναι από τους χαμηλότερους στην δυτική Ευρώπη. Πολλοί Έλληνες επιχειρηματίες έφτιαξαν εργοστάσια στις βαλκανικές χώρες και χιλιάδες τοπικές επιχειρήσεις έκλεισαν. Η ελληνική ναυτιλία και ο ελληνικός εμπορικός στόλος που κάποτε ήταν ο κυριότερος κλάδος εισαγωγής συναλλάγματος της Ελλάδας σήμερα να μεν εξακολουθεί να είναι από τους μεγαλύτερους στον κόσμο αλλά τα περισσότερα πλοία είναι κάτω από “φτηνές σημαίες” με το 90% περίπου των πληρωμάτων να αποτελείται από ξένους, κυρίως από την Ασία και τα κράτη της ανατολικής Ευρώπης. Δεν θα ξεχάσουμε όμως να αναφέρουμε και τις επιπτώσεις την ΕΕ στην ελληνική αγροτική κυρίως οικονομία (και ας μην ξεχνάμε ότι η Ελλάδα είναι ακόμη μια κυρίως αγροτική χώρα). Δεν θα ξεχάσουμε βέβαια τις επιδοτήσεις της ΕΕ προς την Ελλάδα, αλλά και πολλοί κοινοτικοί όροι εξαγωγών σε πολλά είδη προϊόντων ήταν αρνητικοί για τον Έλληνα παράγωγο (ποιος ξεχνάει το θάψιμο χιλιάδων τόνων φρούτων) . Ένας κλάδος της αγροτικής οικονομίας που έχει πληγωθεί ανεπανόληπτα τα τελευταία χρόνια με τους διάφορους νόμους περί προστασίας του θαλασσιού πλούτου είναι και η αλιεία.

Η βασική πληγή της Ελλάδας είναι το γεγονός ότι η οικονομία της είναι μεταπρατική κυρίως, και στηρίζεται στον τουρισμό από την μια και στα παραδοσιακά αγροτικά προϊόντα (λάδι , καπνός και σταφίδες όπως μαθαίναμε στα βιβλία γεωγραφίας του 60) από την άλλη. Η Ελλάδα ποτέ δεν κατάφερε να δημιουργήσει ανταγωνιστική οικονομία που να στηρίζεται στην βαριά βιομηχανία και ίσως εκεί θα έπρεπε να στραφούν τα σχέδια απορρόφησης των πακέτων ενίσχυσης από την ΕΕ.

Γιατί δεν μπορεί να έχει η Ελλάδα αυτοκινητοβιομηχανίες, μεταλλουργεία, ναυπηγεία? Δεν μας αφήνουν η μήπως δεν έχουμε εργατικό δυναμικό η μήπως οι μισθοί ενός εργάτη βαριάς βιομηχανίας είναι μη ανταγωνιστικοί σε σχέση με τους μισθούς της Γερμανίας, Ιταλίας και Γαλλίας? Με τα 300 δις (που θα ξαναμιστούν δίχως να ξέρουμε πού) δεν μπορούν να γίνουν τα ανωτέρω?

Επίπτωση της οικονομικής κρίσης στη ψυχική υγεία στην Ελλάδα

Οι περισσότερες από τις σύγχρονες μελέτες που διερευνούν τις επιπτώσεις των οικονομικών κρίσεων στην ποιότητα ζωής των ατόμων, δείχνουν συσχέτιση ανάμεσα στην ανεργία ή άλλους οικονομικούς δείκτες και τα επίπεδα γενικής νοσηρότητας, θνητότητας, κατάθλιψης και αυτοκτονικότητας. Η τρέχουσα οικονομική κρίση στην Ευρώπη μπορεί να συγκριθεί με τις μεγαλύτερες οικονομικές κρίσεις του περασμένου αιώνα, ενώ πληθώρα επιδημιολογικών μελετών προβάλλει τη θετική συσχέτιση μεταξύ ανεργίας ή χαμηλότερου εισοδήματος και επιβαρυνμένης ψυχικής υγείας.

Η σημασία των ψυχικών και ιδιαίτερος των συναισθηματικών διαταραχών για τη δημόσια υγεία, διαφαίνεται από το γεγονός πως κατατάσσονται ανάμεσα στις πρώτες αιτίες που προκαλούν σημαντική έκπτωση στη λειτουργικότητα του ατόμου, ενώ αναμένεται να αυξηθούν και να γίνουν μέχρι το 2020 δεύτερες σε συχνότητα μετά την ισχαιμική καρδιοπάθεια (WHO, 2001a). Μελετώντας τις υπάρχουσες έρευνες διαπιστώνουμε τον αντίκτυπο των οικονομικών υφέσεων στη ψυχική υγεία, μέσα από την αύξηση των αυτοκτονιών, των ανθρωποκτονιών, των καταχρήσεων αλλά και των ψυχικών διαταραχών (Marmot&Bell, 2009) ενώ παρατηρείται ισχυρή συσχέτιση μεταξύ οικονομικής ανέχειας και εμφάνισης καταθλιπτικής διαταραχής (Scutella, Wooden, 2008) (Butterworth, Rodgers&Windsor, 2009). Παράμετροι όπως το χαμηλό εισόδημα, η ανασφάλεια, η απελπισία, η κοινωνική μεταβολή, ο κοινωνικός αποκλεισμός αλλά και η συν- νοσηρότητα με σωματικά νοσήματα ενισχύουν την συναισθηματική και ψυχική ευαλωτότητα των ανθρώπων που βρίσκονται αντιμέτωποι με μια ισχυρή οικονομική κρίση (Patel&Kleinman, 2003) (Patel, Gwanzura et al, 1995). Σημαντικό ρόλο στη «ψυχολογική επιβίωση» των ανθρώπων αυτών παίζουν τα χαρακτηριστικά της προσωπικότητάς τους τα οποία σχετίζονται με την αυξημένη ευαλωτότητα στην ψυχοκοινωνική απειλή, όπως νεύρωση ή χαμηλή ανοχή στην ματαίωση (Tivendell&Bouronnais, 2008), τα ατομικά χαρακτηριστικά που αντικατοπτρίζουν την ανάγκη αίσθησης ελέγχου των καταστάσεων (Judge&Bono, 2001) και τα ατομικά χαρακτηριστικά που αφορούν στο γενικό αίσθημα αυτοεκτίμησης και προσωπικής αξίας. Ενδιαφέρον προκαλεί η διαπίστωση πως η ψυχική υγεία όσων εργάζονται συχνά δεν επηρεάζεται αρνητικά ή ακόμη μπορεί να επηρεαστεί και θετικά μπροστά στο φαινόμενο της οικονομικής κρίσης -γνωστό ως «healthyworkereffect» φαινόμενο- καθώς βιώνοντας τη συναισθηματική ασφάλεια μιας σταθερής εργασίας αλλά και υψηλότερα επίπεδα αυτοεκτίμησης, στέκονται ψυχικά υγιέστεροι απέναντι στη δίνη της οικονομικής δυσπραγίας.

Με σκοπό τη διερεύνηση ενδεχόμενης επίπτωσης της τρέχουσας οικονομικής κρίσης στη ψυχική υγεία των Ελλήνων, διερευνήθηκε (Γιωτάκος, 2011) η συσχέτιση δύο ισχυρών οικονομικών δεικτών, του ποσοστού ανεργίας και της μεταβολής του μέσου εισοδήματος της τελευταίας εικοσαετίας σε σχέση με μια σειρά δεικτών που αφορούν την ψυχική υγεία:

εισαγωγές σε ψυχιατρική κλινική, επισκέψεις σε εξωτερικά ιατρεία και επείγοντα ψυχιατρικών κλινικών, αυτοκτονίες, ανθρωποκτονίες, θνησιμότητα και διαζύγια την τελευταία δεκαετία. Μελετώντας τα ευρήματα της έρευνας παρατηρούμε πως βρέθηκε σημαντική συσχέτιση μεταξύ του ποσοστού ανεργίας και των επισκέψεων στα εξωτερικά ιατρεία όσο και στο τμήμα επειγόντων του Αιγινήτειου νοσοκομείου. Ακόμη, το ποσοστό ανεργίας βρέθηκε να σχετίζεται θετικά με τον αριθμό των ανθρωποκτονιών όπως επίσης και με τον αριθμό διαζυγίων κατά την ίδια περίοδο. Τα ευρήματα αυτά παρουσιάζουν σημαντικές ομοιότητες με τα ευρήματα σε έρευνες χωρών με αντίστοιχες οικονομικές κρίσεις, όπως σε χώρες του πρώην ανατολικού μπλοκ, στην Ασία και στις ΗΠΑ και συνηγορούν στο συμπέρασμα πως καθώς η οικονομική ανασφάλεια και η ρευστότητα αγγίζουν τις βασικές αξίες της επιβίωσης και του βιοπορισμού, κι ενώ το άγχος, ο φόβος και η συναισθηματική ανασφάλεια χαράσσονται βαθύτερα στο ψυχισμό του ατόμου, η εμφάνιση ψυχικών διαταραχών ευνοείται. Μάλιστα, εστιάζοντας στα σύγχρονα ελληνικά δεδομένα, παρατηρούμε πως βιώνοντας σημαντικές απώλειες, όπως αυτή της εργασίας, της προσδοκίας και των ονείρων, ο μέσος Έλληνας βρίσκεται αντιμέτωπος με μια ουσιαστική κρίση ταυτότητας και ένα έντονο άγχος επιβίωσης που σε βάθος χρόνου τον οδηγούν στη συναισθηματική απομόνωση αλλά και στην ανάπτυξη ψυχικών διαταραχών, με συχνότερη την κατάθλιψη.

Η οικονομική κρίση και οι επιπτώσεις στην ψυχική υγεία των νέων

Σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας (2005), 9,5-22% των παιδιών και των εφήβων παρουσιάζουν διαταραχές και προβλήματα συναισθήματος, συμπεριφοράς, ανάπτυξης, με σημαντικές βραχυπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες επιπτώσεις. 50% των ψυχικών διαταραχών στους ανθρώπους ξεκινούν πριν από την ηλικία των 14 ετών και συχνά υποτροπιάζουν ή χρονίζονται. Η πλειονότητα των παιδιών και των εφήβων με

σημαντικές ανάγκες ψυχικής υγείας δεν φτάνουν στις υπηρεσίες, ακόμα και σήμερα.

Τα προβλήματα ψυχικής υγείας παιδιών και εφήβων συχνά συνοδεύονται από ψυχικό, κοινωνικό και οικονομικό βάρος. Επίσης, συχνά συνοδεύονται από σημαντικές δυσκολίες στις σχέσεις με συνομηλίκους, στις σχολικές επιδόσεις, καθώς και στην ενήλικη ζωή, με δυσκολίες στις διαπροσωπικές σχέσεις και αυξημένα ποσοστά εμπλοκής με το νόμο και τις υπηρεσίες ΨΥΠΕ και πρόνοιας. Η ανάγκη για δράση επιβάλλεται επιπλέον και από την εφαρμογή στην πράξη της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού. Παρά ταύτα, η επένδυση στην ψυχική υγεία παιδιών και εφήβων είναι μικρότερη αυτής στην ψυχική υγεία ενηλίκων και αυτής στη γενική υγεία.

Διαταραχές διαγωγής

Είναι γνωστό το παράδειγμα των διαταραχών διαγωγής, των οποίων έχει μετρηθεί η οικονομική επιβάρυνση που προκαλούν. Η αγγλική αυτή μελέτη συνέκρινε παιδιά χωρίς προβλήματα, παιδιά με προβλήματα διαγωγής και παιδιά με διαταραχή διαγωγής (επιθετικότητα, κλοπές, ψέματα, σκασιαρχείο, φυγές, βανδαλισμοί, κ.λπ.). Γνωρίζουμε δε πως τουλάχιστον 30% των παιδιών της τελευταίας κατηγορίας εξελίσσονται σε ενήλικες με αντικοινωνικότητα (με ακραία εκδήλωση την εγκληματικότητα). Η μελέτη αξιολόγησε το κόστος από την ηλικία των 10 έως την ηλικία των 28 ετών σε υπηρεσίες ψυχικής υγείας, εκπαίδευσης, πρόνοιας, δικαστικές, κ.λπ. Το αποτέλεσμα; Η 1η ομάδα παιδιών κόστισε στο κράτος περίπου 12.500 —, η 2η σχεδόν 50.000 — και η 3η 125.000 — (τιμές 2002)...

Σύμφωνα με μελέτη, σε εξέλιξη της Πανεπιστημιακής Παιδοψυχιατρικής Κλινικής, σχεδόν 3 στις 4 οικογένειες παιδιών με διαταραχές του φάσματος του αυτισμού ξοδεύουν περισσότερα από 800 — μηνιαίως για την αντιμετώπιση μόνο του προβλήματος του παιδιού τους, ενώ λιγότερο από τα μισά καλύπτονται από ασφαλιστικά ταμεία. Οι μισές μητέρες φαίνεται να έχουν σημαντικό σωματικό πρόβλημα ή πρόβλημα ψυχικής υγείας, κυρίως συμπτώματα κατάθλιψης. Αναρωτιέται, λοιπόν, κανείς πώς θα μπορέσουν οι συγκεκριμένες οικογένειες να ανταποκριθούν με επάρκεια στις ιδιαίτερα αυξημένες απαιτήσεις σε συνθήκες οικονομικής κρίσης.

Οι επιπτώσεις ψυχοκοινωνικών αντιξοοτήτων, όπως π.χ. η φτώχεια στα παιδιά, μπορεί να είναι έμμεσες και άμεσες. Πιο συγκεκριμένα, η φτώχεια μπορεί να οδηγήσει σε σκληρή και τιμωρητική στάση των γονέων (άμεση επίδραση) και τελικά σε αντικοινωνική συμπεριφορά (έμμεση επίδραση). Διάφορες μελέτες δείχνουν τη συσχέτιση φτώχειας με προβλήματα ψυχικής υγείας στα παιδιά μέσω διάφορων μηχανισμών.

Πειραματικές μελέτες στη συμπεριφορά αναζήτησης τροφής σε σκιουροπιθήκους (squirrelmonkeys) έχουν δείξει ότι όταν τα θηλυκά αντιμετώπιζαν δυσκολίες στην ανεύρεση τροφής γίνονταν πιο αδρανή και είχαν ανεβασμένες τιμές κορτιζόλης για μεγάλα διαστήματα (απ' όταν η τροφή ήταν πιο εύκολα διαθέσιμη). Επιπλέον, η άσκηση του γονικού ρόλου γινόταν λιγότερη καλή (οι μητέρες είχαν μικρότερη επαφή με τα μικρά τους, ενώ εκείνα απαιτούσαν μεγαλύτερη). Αν και δεν εξομοιώνεται η έλλειψη τροφής στους πιθήκους με τη φτώχεια στους ανθρώπους, υπάρχουν κοινά στοιχεία στην εμπειρία μη πρόσβασης στα βασικά, που υποστηρίζουν την ύπαρξη της επίδρασης στα φυσιολογικά συστήματα σε ζώα και ανθρώπους. Η έκθεση, λοιπόν, μητέρων σε έλλειψη τροφής είχε αρνητική επίδραση στο δικό τους στρες, καθώς και στη γονική συμπεριφορά τους.

Το χαμηλό κοινωνικοοικονομικό επίπεδο μπορεί να οδηγήσει σε χειρότερη ψυχική υγεία, ενώ η κακή ψυχική υγεία μειώνει την ικανότητα του ατόμου να βελτιώσει ή να αποκτήσει υψηλό κοινωνικοοικονομικό επίπεδο. Σε πρόσφατη (2007) μελέτη του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας σε 7 ευρωπαϊκές χώρες, μεταξύ των οποίων και η χώρα μας, βρέθηκε ότι το υψηλότερο εκπαιδευτικό επίπεδο των γονέων και το υψηλότερο επίπεδο της οικογένειας σχετιζόταν με πιο θετικές αντιλήψεις και συναισθήματα στα παιδιά και καλύτερη ψυχική υγεία.

Νεότερες κυρίως απόψεις τονίζουν πως δεν είναι η απόλυτη έλλειψη, αλλά μάλλον οι ανισότητες, που αυξάνουν τα προβλήματα ψυχικής υγείας. Πιο συγκεκριμένα, παιδιά που μεγαλώνουν σε μακροχρόνια φτώχεια παρουσιάζουν συναισθηματικά προβλήματα (π.χ. άγχος, δυστυχία), ενώ εκείνα που ζουν για λίγο σε συνθήκες φτώχειας παρουσιάζουν προβλήματα, όπως υπερκινητικότητα και συγκρούσεις με συνομηλίκους.

Τέλος, είναι πολύ σημαντικό να έχουμε υπόψη πως οι ανισότητες και η κακή ψυχική υγεία σχετίζονται με χειρότερη έκβαση της κατάστασης των παιδιών στην ενήλικη ζωή. Μεταξύ άλλων, η κακή ψυχική υγεία στην παιδική ηλικία συνδέεται με άλλα προβλήματα υγείας στη νεαρή ενήλικη ζωή (π.χ. χρήση ουσιών, βία, μικρότερη εκπαιδευτική πρόοδος, κακή αναπαραγωγική και σεξουαλική ζωή), ενώ υψηλότερα ποσοστά ψυχικών διαταραχών στην ενήλικη ζωή συνδέονται με πολλαπλά μειονεκτήματα στην παιδική ηλικία (π.χ. διαζύγιο γονέων, οικονομική δυσπραγία, ψυχική νόσος γονέα).

Έλλειψη σε δομές

Δυστυχώς, και στη χώρα μας η επένδυση στην ψυχική υγεία των νέων είναι μικρότερη αυτής στην ψυχική υγεία ενηλίκων και αυτής στη γενική υγεία. Αυτό επιβεβαιώθηκε και από την προ έτους αξιολόγηση του Εθνικού Σχεδίου Δράσης «Ψυχαργώ» για την περίοδο 2000-2009.

Η ομάδα Ευρωπαίων αξιολογητών κατέληξε, μεταξύ άλλων, ότι τα ποσοστά επίτευξης είναι αρκετά μικρά για υπηρεσίες και δομές, όπως π.χ. ιατροπαιδαγωγικά κέντρα (30%), ολοκληρωμένα κέντρα για αυτισμό (5,5%), κέντρα ημέρας αυτισμού (48%), ξενώνες για άτομα με αυτισμό (6%), ξενώνες βραχείας παραμονής (14,5%), κ.λπ. Επίσης, ότι υπάρχει σημαντική έλλειψη σε δομές και υπηρεσίες που αφορούν ειδικές κατηγορίες ασθενών: άτομα στο ευρύτερο φάσμα του αυτισμού, άτομα με νοητική υστέρηση, διατροφικές διαταραχές, κ.λπ.

Η κατανομή των παιδοψυχιατρικών υπηρεσιών χαρακτηρίζεται από μεγάλη ανισότητα, με τον νομό Αττικής να διαθέτει τις περισσότερες μονάδες και το μεγαλύτερο εύρος υπηρεσιών. Οι υπόλοιποι νομοί υστερούν σημαντικά τόσο σε αριθμό όσο και σε τύπο υπηρεσιών που παρέχουν. Ενδεικτικά αναφέρονται τα εξής: στην Αττική υπάρχουν 13 ιατροπαιδαγωγικά κέντρα, ενώ ο συνολικός αριθμός τους είναι 22.

Η πρόταση της ομάδας αξιολόγησης είναι ότι θα πρέπει να ληφθούν σοβαρά υπόψη σαν προτεραιότητα τα υπάρχοντα μεγάλα κενά στις υπηρεσίες. Επίσης, ότι χρειάζονται εξειδικευμένες υπηρεσίες για άτομα με αυτιστικές διαταραχές, νοητική υστέρηση, διατροφικές διαταραχές, κ.λπ.

Δράσεις που θα πρέπει να ενισχυθούν κατά προτεραιότητα είναι οι ακόλουθες: Υποστήριξη γονέων (και κυρίως εκείνων με ψυχικά προβλήματα) στην άσκηση του γονικού

ρόλου τους και στην πρόληψη της παραμέλησης και της κακοποίησης. Πρόληψη εκφοβισμού (bullying) και επιθετικότητας. Μείωση κατάθλιψης και αυτοκτονικότητας. Αντιμετώπιση βίας, τραύματος και προστασία δικαιωμάτων παιδιών. Υποστήριξη παιδιών και εφήβων με ψυχικές διαταραχές. Καταπολέμηση στίγματος και διακρίσεων. Προαγωγή ΨΥΠΕ στο σχολείο και συνεργασία μεταξύ σχολείων, οικογενειών και υπηρεσιών για την κοινωνική συμμετοχή των νέων. Ενίσχυση ρόλου γειτονιάς και κοινότητας για συμμετοχή νέων και καλύτερη ψυχική υγεία.

Επιπλέον, θα πρέπει να φροντίσουμε για τη βελτίωση της υπάρχουσας επιστημονικής γνώσης, την έρευνα στην αξιολόγηση των παρεχόμενων υπηρεσιών και σχέση κόστους/αποτελεσματικότητας των παρεμβάσεων, τη συνεχιζόμενη εκπαίδευση των ειδικών, κ.λπ.

Σύμφωνα με πρόσφατη μελέτη του ευρωπαϊκού κλάδου του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (2011), χρειάζεται να γίνει διατήρηση των συστημάτων ψυχικής υγείας στην οικονομική κρίση με αντιμετώπιση του στίγματος της ψυχικής νόσου, επένδυση στην ψυχική υγεία, συνέχιση των ψυχιατρικών μεταρρυθμίσεων, κ.λπ. Αντίθετα, στη χώρα μας σήμερα 210 δομές του προγράμματος «Ψυχαργός» φαίνεται να οδηγούνται σε κλείσιμο.

Η ανάγκη για οικονομία σήμερα στη χώρα μας, εντός και εκτός του Εθνικού Συστήματος Υγείας, είναι προφανής. Δεν θα πρέπει, όμως, να αποτελέσει το πράσινο φως για περικοπές στον πολύ ευαίσθητο τομέα της ψυχικής υγείας, ιδιαίτερα στις μικρές ηλικίες, και μάλιστα σε περίοδο που οι απαιτήσεις για τέτοιου είδους υπηρεσίες αυξάνουν και οι υπάρχουσες υπηρεσίες είναι ήδη ανεπαρκείς σε αριθμό (ή και εξειδίκευση), υποστελεχωμένες ή/και με προσωπικό υπό αποχώρηση και συχνά με χαμηλό ηθικό.

Τα παιδιά που εγκαταλείπονται στα παιδιατρικά νοσοκομεία, επειδή οι γονείς τους δεν μπορούν να τα μεγαλώσουν ολοένα και πληθαίνουν και ο κίνδυνος παλινδρόμησης στην Ελλάδα των ιδρυμάτων είναι πλέον ορατός. Ολοένα και συχνότερες είναι επίσης οι περιπτώσεις παιδιών που παραπέμπονται στην Πανεπιστημιακή Παιδοψυχιατρική Κλινική μετά από αυτοκτονία του γονέα τους, ως απόρροια της κρίσης.

Συνέπειες των περικοπών

Η περίοδος της λιτότητας που ζούμε είναι ακριβώς η πιο ακατάλληλη περίοδος για περικοπές στην ψυχική υγεία. Οι συνέπειες των περικοπών σήμερα είναι πολύ πιθανό ότι θα φέρουν πόνο στο μέλλον, αφού η μη θεραπεία των προβλημάτων ψυχικής υγείας των νέων κοστίζει σε πολλούς τομείς περισσότερο από τη θεραπεία τους.

Αντίθετα, αυτή είναι η κατάλληλη περίοδος για επένδυση σε επιστημονικά τεκμηριωμένες παρεμβάσεις πρόληψης, έγκαιρης παρέμβασης και θεραπείας ψυχικών διαταραχών, που μπορεί να έχουν οικονομικό όφελος και σε τομείς εκτός της υγείας.

Οικονομική κρίση και επιρροή στους νέους

Ο κάθε νέος άνθρωπος με το ξεκίνημα της ενήλικης ζωής του έχει τις δικές του φιλοδοξίες, τα δικά του πλάνα, τα δικά του όνειρα για το μέλλον και δίνει όλη του την ενέργεια για να εκπληρώσει αυτές τους τις επιθυμίες. Ένα μεγάλο ποσοστό νέων ανθρώπων θυσιάζει τον χρόνο του, τα λεφτά(δικά του ή της οικογένειας του) για να σπουδάσει, και να πάρει το πολύτιμο αυτό χαρτί που θα ανοίξει τις πόρτες της καριέρας του και θα θέσει γερά θεμέλια για να γίνουν τα όνειρα του πραγματικότητα. Με το ξεκίνημα της καριέρας του ο κάθε άνθρωπος γίνεται παραγωγικός και βρίσκει περεταίρω πόρους μέσα από τους οποίους ευελπιστεί να κτίσει καλύτερες συνθήκες ζωής, να δημιουργήσει οικογένεια, και να ετοιμαστεί να κάνει το επόμενο βήμα στη ζωή του σύμφωνα με τις δικές του προσδοκίες. Στη κρίση αυτή που ζούμε ένα μεγάλο ποσοστό νέων ανθρώπων βλέπουν τα όνειρα τους να μπαίνουν προσωρινά στο συρτάρι. Πολλοί νέοι βλέπουν την καριέρα τους να τελειώνει πριν καν αρχίσει λόγω του ότι δεν είναι σε θέση να βρουν δουλειά από την στιγμή που υπάρχουν τεράστια ποσά ανεργίας σε όλους τους εργασιακούς τομείς. Συνεπώς, η οικονομική κρίση έχει καταστροφικές επιπτώσεις στη κοινωνική ζωή ενός νέου αλλά και στη ψυχική του υγεία.

Οι καθημερινές συνήθειες αυτόματα τροποποιούνται και ο κάθε νέος άνθρωπος είναι αναγκασμένος παρά τη θέληση του να υποστεί αυτές τις τροποποιήσεις. Ένας νέος άνθρωπος είναι αναγκασμένος να κάνει περικοπές στις βασικές του ανάγκες όπως φαγητό, χώρους διαμονής, ενδυμασία, και εξόδους κοινωνικοποίησης με φίλους.

Αυτόματα αυτές οι περικοπές στην καθημερινότητα πιθανόν να φέρουν αρνητικές εξελίξεις στην ψυχική υγεία ενός ανθρώπου. Για παράδειγμα ένας νέος άνθρωπος ο οποίος κατά τη διάρκεια των σπουδών του έμαθε να ζει μόνος και ανεξάρτητος είναι αναγκασμένος να μένει με τους γονείς του λόγω του ότι είναι άνεργος ή το ενοίκιο είναι ακριβό για κάποιον που μόλις βρήκε δουλειά, πέραν των αναγκών του. Πολύ πιθανόν ο νέος αυτός να μην μπορέσει να προσαρμοστεί στα δεδομένα και στις συνήθειες που είχε όταν ήταν κάτω από την στέγη των γονιών του. Έχει συνηθίσει σε ένα διαφορετικό πρόγραμμα διαμορφωμένο στα δικά του δεδομένα.

Επίσης η μη παραγωγικότητα και τα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζει ένας νέος πιθανόν να του προκαλέσουν μια αίσθηση ενοχής, την απώλεια της αυτοεκτίμησης, και πολλές φορές ταπεινώση. Παρ' όλα αυτά, υπάρχουν και αυτοί οι άνθρωποι που μέσα στην οικονομική κρίση στάθηκαν πιο τυχεροί από άλλους και βρήκαν απασχόληση και δουλειά. Πολλοί είναι αυτοί που λένε ότι η δουλειά σε τέτοιους καιρούς είναι ευλογία και σαφώς έχουν δίκαιο, όμως ένα σύνηθες φαινόμενο στους καιρούς μας είναι και η απασχόληση νέων σε εφήμερες εργασίες μόνο και μόνο για να βγάλουν ένα μεροκάματο και να αντεπεξέλθουν στα καθημερινά τους έξοδα, έτσι ένας μεγάλος αριθμός νέων δεν απασχολείται στο αντικείμενο που ειδικεύτηκε κατά τη

διάρκεια των σπουδών του. Συγκεκριμένα, έρευνες δείχνουν ότι 6 στους 10 ανθρώπους δεν είναι ικανοποιημένοι με τη δουλειά τους λόγω έλλειψης επαγγελματικών προοπτικών στους τομείς ειδικειών τους. Ακόμα, οι διαπροσωπικές σχέσεις δοκιμάζονται καθώς τα άτομα που επηρεάζονται από την οικονομική κρίση αρκετές φορές χάνουν εύκολα την ψυχραιμία τους, κάνουν λάθος χειρισμούς σε διάφορες καταστάσεις, και το γνωστικό τους σύστημα θωρακίζεται από αρνητικές σκέψεις.

Σε αυτές τις περιόδους οικονομικής ύφεσης δοκιμάζονται οι φυσικές και ψυχικές αντοχές ενός ανθρώπου. Μερικοί θα καταφέρουν να ξεπεράσουν κάθε δυσκολία, και κάθε εμπόδιο που θα βρεθεί στο δρόμο τους με τη βοήθεια των ανθρώπων που βρίσκονται δίπλα τους. Υπάρχουν όμως και αυτοί που θα καταρρεύσουν, θα μείνουν από αντοχές. Για αυτό, οφείλουμε όλοι μας να δώσουμε αγάπη, συμπόνια, και αλληλεγγύη στις ευάλωτες ομάδες ανθρώπων που η κρίση προσπαθεί να τους αφανίσει. Οφείλουμε να τους σηκώσουμε όταν γονατίσουν γιατί κάλλιστα στη θέση τους θα μπορούσε να ήταν ένα δικό μας άτομο, ακόμη και ο ίδιος ο εαυτός μας.

Επιπτώσεις στους νέους

Μείωση στο χαρτζιλίκι και το μισθό τους, περικοπές στις εξόδους και λιγότερα χρήματα για τις προσωπικές τους αγορές είναι ο αντίκτυπος που έχει η οικονομική κρίση στους νέους. Σύμφωνα με έρευνα της Μη Κυβερνητικής Οργάνωσης “ΝΕΟΙ”, το 33,1% των ερωτηθέντων θεωρεί ότι έχει επηρεαστεί από την οικονομική κρίση στην Ελλάδα και έχει αλλάξει αρκετά τον τρόπο διάθεσης των χρημάτων του.

Nomoney, nohoney!

Από τα συμπεράσματα της έρευνας προκύπτει ότι το 30% των συμμετεχόντων έχει υποστεί μείωση στο χαρτζιλίκι του ή το μισθό του, με αποτέλεσμα να μειώνει και σε μεγάλο βαθμό τις εξόδους του. Τα χρήματα που ξοδεύουν σήμερα, ελέω οικονομικής κρίσης, οι νέοι είναι μετρημένα, ενώ όπως προκύπτει το 26% έχει ελαττώσει τον προϋπολογισμό κάθε εξόδου.

Οι προσωπικές αγορές δεν έχουν μείνει αλώβητες καθώς το 62% των νέων δηλώνει πως διαθέτει πολύ λιγότερα χρήματα από πριν για τις προσωπικές του αγορές. “Μαχαίρι” όμως έβαλαν οι νέοι και στα χρήματα που ξόδεψαν για τις καλοκαιρινές τους διακοπές ενώ η κρίση επηρέασε τη διάρκεια και τον τόπο των διακοπών τους. Σχεδόν οι μισοί μάλιστα έχουν αρχίσει τις παλιές, καλές συνήθειες της... αποταμίευσης.

Σύμφωνα με τα συμπεράσματα της έρευνας η κρίση έχει επηρεάσει την αύξηση στο χαρτζιλίκι κατά 16% , την αύξηση στο μισθό σε ποσοστό 22% , την εύρεση εργασίας κατά 54%, τη διατήρηση της υπάρχουσας εργασίας κατά 28% και κατά 17% τις ευκαιρίες επαγγελματικής ανέλιξης και τους υπάρχοντες οικονομικούς πόρους.

Η οικονομική κρίση αποτελεί το κύριο θέμα συζήτησης στα νεανικά πηγαδάκια, ενώ τα ηνία στην ενημέρωση των νέων για το πρόβλημα κατέχει το διαδίκτυο σε ποσοστό 25%.

Η κ. Ελένη Τσακιρίδου, Επίκ. Καθηγήτρια, Εφαρμοσμένης Στατιστικής & Εκπαιδευτικής Έρευνας στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης, Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας επισημαίνει: «Οι νέοι δηλώνουν ότι έχουν επηρεαστεί αρκετά από την οικονομική κρίση και έχουν αλλάξει τον τρόπο διάθεσης και διαχείρισης των χρημάτων τους. Ο μόνος τομέας που ακόμη δεν έχει επηρεάσει η οικονομική κρίση είναι οι εβδομαδιαίες τους έξοδοι. Ωστόσο, έχουν μειώσει το ποσό που διαθέτουν για τις προσωπικές τους αγορές και για τις διακοπές τους και έχουν αρχίσει να μπαίνουν στη διαδικασία ιεράρχησης των αναγκών τους, προκειμένου να εξοικονομούν χρήματα. Οι νέοι θεωρούν ότι βρίσκονται σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τους νέους άλλων χωρών και φαίνονται ιδιαίτερα προβληματισμένοι για τις συνέπειες της οικονομικής κρίσης στη χώρα μας.»

Η ανεργία πλήττει τους νέους

Σύμφωνα με την Κα. Άννα Ευθυμίου «Οι νέοι είναι τα θύματα της ανεργίας αλλά και της κρίσης γενικότερα.» Αυτό αποτυπώνεται και στη χώρα μας, όπου η κρίση στην ελληνική οικονομία πλήττει ιδιαίτερα τη νεολαία. Αυτοί που υποφέρουν περισσότερο από την οικονομική κρίση είναι οι νέοι άνθρωποι, ηλικίας 15- 29 ετών. Η ανεργία στους νέους αγγίζει το 25% για το 2010, κάτι που σημαίνει ότι το μέλλον είναι παντελώς αβέβαιο και απαισιόδοξο. Το ίδιο απογοητευτικό φαινόμενο επικρατεί και στους μισθούς.

Η εργασιακή, λοιπόν, ανασφάλεια σε συνδυασμό με την ακρίβεια έχουν ως συνέπεια να κρατούν όλο και περισσότερους νέους στο πατρικό τους σπίτι. Κι ενώ για κάποιους το επόμενο βήμα της ανεξαρτησίας φαντάζει μακρινό όνειρο, κάποιοι άλλοι το τόλμησαν αλλά τα ακριβά ενοίκια, οι λογαριασμοί και οι χαμηλοί μισθοί τους ανάγκασαν να το ξανασκεφτούν και να γυρίσουν στη σιγουριά της οικογενειακής εστίας. Τέλος, βλέπουμε την πατρίδα μας να χάνει το πιο πολύτιμο και παραγωγικό της κομμάτι· τους νέους της, οι οποίοι ως άριστα εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό θα προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε άλλες χώρες και θα διαπρέπουν εκεί.

Ελίνα Πόγκα

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΝΕΟΙ ΣΗΜΕΡΑ

Η εποχή που ζούμε ως γνωστό βυθίζει μεγάλο ποσοστό τού πληθυσμού στην ανεργία και κυρίως την νέα γένια η οποία τελειώνοντας κάποια σχολή ή πανεπιστήμιο αναζητεί εργασία αντιμετωπίζοντας το χάος και μηδαμινές ως ανύπαρκτες θέσεις εργασίας! Υπάρχουν όμως **Οι σχολές που εμφανίζουν μεγαλύτερη ζήτηση στην αγορά εργασίας σε Ελλάδα και εξωτερικό είναι:**

Αναλυτικά...:

- Οικονομικές
- Νοσηλευτικής
- Φυσικοθεραπείας
- Λογοθεραπευτής
- Λογιστικής
- Τεχνολογίας Ιατρικών Οργάνων και Τροφίμων
- Διοίκησης Επιχειρήσεων

-Ιατρικές

-Πληροφορικής

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΜΕ ΖΗΤΗΣΗ ΚΑΙ ΚΑΛΕΣ ΑΠΟΛΑΒΕΣ

Το παράδοξο που είδαμε τα τελευταία τρία χρόνια, εξαιτίας της οικονομικής ύφεσης, ήταν να ανατρέπονται όλα όσα ξέραμε για τα παραδοσιακά επαγγέλματα. Χαρακτηριστικό είναι ότι εργασίες όπως αυτή του ηλεκτρολόγου και του υδραυλικού, μπορεί παλαιότερα να μη προτιμούνταν από την πλειοψηφία των νέων, γιατί ήθελαν να σπουδάσουν κάποιο επάγγελμα που θα τους εξασφάλιζε μια καλή θέση σε κάποια πολυεθνική εταιρεία και φυσικά υψηλό κοινωνικό status. Ωστόσο, οι εποχές άλλαξαν και πλέον όλο και περισσότεροι νέοι επιστρέφουν στις χειρωνακτικές εργασίες, βλέποντας ότι ακόμα και κάτοχοι μάστερ είναι άνεργοι. Έτσι, τα δεδομένα για τα επαγγέλματα με τις καλύτερες προοπτικές απασχόλησης έχουν ανατραπεί, για να προσαρμοστούν στις ανάγκες της αγοράς εργασίας. Από την άλλη, επαγγέλματα που σχετίζονται με την υψηλή τεχνολογία, καθώς και με οικονομικούς, διοικητικούς, τραπεζικούς, εμπορικούς και κατασκευαστικούς τομείς, που έχουν και τώρα ζήτηση, φαίνεται πως θα συνεχίσουν να είναι στην κορυφή των προτιμήσεων των υποψηφίων για την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Για τον λόγο αυτόν, λοιπόν, ειδικότητες που ασχολούνται με τη γεωργία και ειδικά τη βιολογική καλλιέργεια, με τις κατασκευές, με την πληροφορική και τα οικονομικά αναμένεται και τα επόμενα χρόνια της κρίσης να προσφέρουν μεροκάματο σε αντίθεση με αυτές του γιατρού και του δασκάλου.

Τα 10 επαγγέλματα με ζήτηση και καλές απολαβές

- 1 Προγραμματιστές
- 2 Λογιστές Φοροτεχνικοί
- 3 Στελέχη μάρκετινγκ
- 4 Στελέχη πωλήσεων
- 5 Στελέχη οικονομ. κλάδοι
- 6 Στελέχη εξυπηρέτησης πελατών
- 7 Μηχανικοί Μηχανολόγοι
- 8 Πολιτικοί μηχανικοί
- 9 Ηλεκτρολόγοι
- 10 Υδραυλικοί

Οι προοπτικές απορρόφησης

Πολύ θετικές ως θετικές: Πληροφορικός, ηλεκτρονικός, μηχανικός πληροφορικής, δικτύων και τηλεπικοινωνίας, πληροφορικός οικονομολόγος πληροφορικής τηλεργασίας, τεχνολόγος

εκτυπώσεων, οικονομολόγος, φοροτεχνικός, οικονομολόγος σύμβουλος επενδύσεων, projectmanager, marketingmanager, στέλεχος τουριστικών επιχειρήσεων, μηχανολόγος ηλεκτρολόγος, πολιτικός μηχανικός, ιχθυολόγος, γεωπόνος εναλλακτικής ή οικολογικής γεωργίας, τεχνολόγος τροφίμων, ελεγκτής τροφίμων, περιβαλλοντολόγος, ελεγκτής ποιότητας, τεχνολόγος ιατρικών μηχανημάτων και εργαστηρίων, νοσηλεύτης, φυσιοθεραπευτής, οπτικός, διαιτολόγος, αισθητικός, ψυχολόγος.

Πολύ αρνητικές ως αρνητικές: γιατρός, οδοντίατρος, φαρμακοποιός, βιολόγος χημικός, χημικός μηχανικός, γεωλόγος, μεταλλειολόγος, ναυπηγός, δικηγόρος, δικαστής, συμβολαιογράφος, χρηματιστής, δημοσιογράφος, ηθοποιός, μουσικός, σκηνοθέτης, καθηγητής Γυμνασίου Λυκείου, δάσκαλος, νηπιαγωγός, κοινωνιολόγος, πολιτικός επιστήμονας, διεθνολόγος, ανθρωπολόγος, λαογράφος, αρχαιολόγος, ιστορικός, φιλόλογος, θεολόγος, φυσικός, μαθηματικός, μετεωρολόγος, αστρονόμος

Ουδέτερες: Κτηνίατρος, γεωπόνος, αρχιτέκτονας, καθηγητής ξένων γλωσσών, ξεναγός, διερμηνέας, τεχνικός κλωστοϋφαντουργίας, χορευτής, χορογράφος, γυμναστής, πιλότος πολιτικής αεροπορίας, πλοίαρχος εμπορικού ναυτικού.

Εργατικότητα: Ωστόσο, τα παραπάνω δεν αποτελούν απόλυτο κανόνα. Η επιλογή ενός επαγγέλματος με μέλλον δε συνεπάγεται απόλυτη βεβαιότητα επιτυχημένης εργασιακής προοπτικής, αν ο ενδιαφερόμενος δεν είναι εργατικός. Και το αντίθετο. Όποιος επιλέξει ένα επάγγελμα που εμφανίζεται κορεσμένο, μπορεί να πετύχει επαγγελματικά εφ' όσον διαθέτει τις κατάλληλες γνώσεις και δείχνει ιδιαίτερο ζήλο και ενδιαφέρον για τη δουλειά του.

ΝΕΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΣΗΜΕΡΑ

Τα πράσινα επαγγέλματα

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΙ ΤΟΜΕΙΣ

ΠΡΑΣΙΝΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ & ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

- 1. Αναλυτής Αειφόρου Ανάπτυξης*
- 2. Διαχειριστής Πράσινων Επιχειρήσεων*

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ & ΘΕΤΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ

- 3. Βιολόγος Διατήρησης*
- 4. Δασολόγος*
- 5. Χημικός Περιβαλλοντολόγος*

ΒΙΟ-ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ/ ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

- 6. Διαχειριστής αγροκτήματος οργανικής παραγωγής*
- 7. Επιθεωρητής Γεωργικής Παραγωγής*
- 8. Καλλιεργητής*

ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΟΙ/ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ

9. Βιο-Μηχανολόγος (Μιμητές Φύσης ή Bio-MimicryEngineers)

10. Μηχανικός Ελέγχου Μόλυνσης

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ

11. Κατασκευαστής Κτιρίων Ενεργειακής Απόδοσης

12. Περιβαλλοντικός Αρχιτέκτονας

13. «Πράσινος» Σχεδιαστής Εσωτερικού Χώρου

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ/ΜΟΛΥΝΣΗΣ

14. Σύμβουλος Αποβλήτων/ Άχρηστων Υλικών

15. Τοξικολόγος

16. Τεχνικός Ελέγχου Μόλυνσης

ΟΙ ΠΕΡΙΖΗΤΗΤΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ

17. Ειδικός Ανάπτυξης Συστημάτων Αειφόρου Ανάπτυξης

18. Διαχειριστής Ανανεώσιμης Ενέργειας

19. Κλιματολόγος.

20. Περιβαλλοντολόγος

21. Μετεωρολόγος

22. Υδρολόγος

23. Περιβαλλοντολόγος Μηχανικός

24. Αστικός & Περιφερειακός Σχεδιαστής

25. Εμπορικός/Βιομηχανικός Σχεδιαστής

26. Δικηγόρος Περιβαλλοντικού

Δικαίου

ΑΝΕΡΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΓΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Η εκτίναξη της ανεργίας την τελευταία διετία οδηγεί όλο και περισσότερους πολίτες να αναζητούν εργασία εκτός των συνόρων της χώρας που διαμένουν.

Στην Ελλάδα το γεγονός ότι ήδη 1,2 εκατ. Έλληνες είναι άνεργοι στρέφει όλο και περισσότερους να αναζητήσουν στην τύχη τους σε άλλες χώρες της Ε.Ε. αλλά και εκτός αυτής, όπου υπάρχουν διαθέσιμες θέσεις εργασίας

. Σύμφωνα με εφημερίδα, οι επαγγελματικοί τομείς στους οποίους υπάρχει μεγαλύτερο ενδιαφέρον «μετανάστευσης» είναι:

1. Διοίκηση, οικονομία, νομικά
2. Πωλήσεις, αγορές, εμπορία (marketing)
3. Ξενοδοχεία, εστιατόρια, κυλικεία
4. τεχνικές εργασίες
5. Πολιτισμός, Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, σχέδιο
6. Πληροφορική /ΤΠ
7. Κατασκευές
8. Μεταφορές
9. Παιδαγωγική εργασία
10. Βιομηχανική παραγωγή

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΠΟΥ ΧΑΘΗΚΑΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΕΦΟΥΝ ΛΟΓΩ ΚΡΙΣΗΣ

Η οικονομική ευρωστία των προηγούμενων χρόνων οδήγησαν πολλά επαγγέλματα σε μαρασμό ακόμα και σε εξαφάνιση. Τα νέα, όμως, οικονομικά δεδομένα αλλάζουν, σταδιακά, τις μέχρι τώρα συνήθειες των καταναλωτών.

Μοδίστρες, τσαγκάρηδες μπακάληδες και πολλές άλλες επαγγελματικές κατηγορίες που τα

προηγούμενα χρόνια περνούσαν κρίση, επιστρέφουν στην καθημερινότητα των πολιτών, καθώς φαίνεται πως σε δύσκολους καιρούς προσφέρουν λύσεις με ποιότητα και φθηνές τιμές.

Όταν τα χρήματα μιας οικογένειας δεν περισσεύουν για την αγορά καινούριων ρούχων, την "ανανέωση" της γκαρνταρόμπας αναλαμβάνουν οι ράφτες και οι μοδίστρες, η πελατεία των οποίων έχει αυξηθεί κατακόρυφα τον τελευταίο χρόνο, καθώς ολοένα και περισσότεροι έχουν αρχίσει να "ξεθάβουν" από τις ντουλάπες τα παλιά τους ρούχα. Παντελόνια-καμπάνες, σακάκια με βάτες και παλτό μιας άλλης εποχής χρειάζονται τροποποιήσεις για να μπορέσουν να είναι στη μόδα και να ξαναφορηθούν.

Πλέον, πελάτες πηγαίνουν τα ρούχα που είχαν στις ντουλάπες τους από τις δεκαετίες του '80 και του '90 για επιδιορθώσεις και τροποποιήσεις. Τίποτα δεν πετιέται και ξαναγίνεται καινούριο. Όπως είπε, τα προηγούμενα χρόνια αρκετοί είχαν φτάσει στο στάδιο της υπερκατανάλωσης, αλλά τώρα, με την οικονομική κρίση, αρχίζουν να αλλάζουν συνήθειες: "Μας φέρνουν ρούχα με τα καρτελάκια τους, αφόρετα. Τα είχαν αγοράσει πριν από χρόνια, όμως δεν τα φόρεσαν ούτε μία φορά. Τώρα, θέλουν να τους κάνουμε κάποιες επιδιορθώσεις για να τα χρησιμοποιήσουν".

Ανάλογη είναι η κατάσταση και στα τσαγκαράδικα. Τα παπούτσια πλέον φοριούνται περισσότερο καιρό και είναι απαραίτητη η συμβολή του τσαγκάρη για να κολλήσει η σόλα και να επιδιορθωθεί το σπασμένο τακούνι.

"Οι άνθρωποι περιορίζουν τις ανάγκες τους και δεν αγοράζουν τόσο εύκολα καινούρια παπούτσια. Πηγαίνουν τα παλιά τους για να τα επιδιορθώσουν και να βγάλουν τη σεζόν. Τους αλλάζουν σόλες, τακούνια ακόμη και χρώμα, για να φαίνονται σαν καινούρια", δήλωσε ο τσαγκάρης. Η κρίση φαίνεται να "ανασταίνει" και τα μπακάλικα της γειτονιάς. Οι στενές σχέσεις με τον ιδιοκτήτη, η ποιότητα των προϊόντων και οι καλές τιμές οδηγούν ολοένα και περισσότερους να αποφεύγουν τα μεγάλα σούπερ-μάρκετ. "Στα συννοικιακά καταστήματα, υπάρχει η διαπροσωπική σχέση με τον πελάτη.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΕΞΑΦΑΝΙΣΤΕΙ Με το πέρασμα των χρόνων, καθώς ο τρόπος ζωής, οι ανάγκες των ανθρώπων και ο τρόπος παραγωγής πολλών προϊόντων αλλάζουν, πολλά επαγγέλματα εξαφανίζονται ή αντικαθιστούνται από άλλα που έχουν να κάνουν με το σύγχρονο τρόπο ζωής.

Μερικά από αυτά είναι:

***Γανωτής = Γανωτζής = Γανωματής ...**

Γανωτής ή γανωτζής ή γανώματος ονομάζεται ο τεχνίτης που επικαλύπτει χάλκινα σκεύη με κασσίτερο (καλάι), ο κασσιτερωτής= καλαϊτζής. Οι γανωτζήδες ήταν συνήθως πλανόδιοι τεχνίτες που αναλάμβαναν το γαλβανισμό και το στίλβωμα των χάλκινων οικιακών σκευών, όπως τα ταχυριά, τα καζάνια, τα κουτάλια, τα πιρούνια κλπ.

***Λούστρος* Πλανόδιος Μανάβης**

***Νερουλάς = Υδρονομέας = Νεροκόπος**

***Υαλοποιός* Ο Τσαγκάρης**

***Παγωτατζής**

***Ο εφημεριδοπώλης**

Κατερίνα Σανιδά

Παράγοντες που επηρεάζουν την λήψη απόφασης για τις επιλογές των νέων

Το θέμα των εκπαιδευτικών-επαγγελματικών επιλογών των μαθητών είναι ένα από τα σημαντικότερα θέματα της εκπαίδευσης. Οι μελέτες για θέματα εκπαίδευσης δε μπορούν να αγνοήσουν το κοινωνικό πλαίσιο μέσα από το οποίο οι μαθητές παίρνουν τις επαγγελματικές αποφάσεις τους .

Σημαντικοί παράγοντες στη ζωή ενός ανθρώπου αποτελούν η οικογένεια, η εκπαίδευση που έχει λάβει και το επάγγελμα που ακολουθεί. Η επαγγελματική απασχόληση αποτελεί καθοριστική παράμετρο για τη θέση κάποιου ανθρώπου στον κοινωνικό ιστό και τονίζει ότι, η επαγγελματική ανάπτυξη και ολοκλήρωση είναι μια

διαδικασία πολύπλοκη, που πολλές φορές δεν επιτυγχάνεται σε όλη τη διάρκεια της ενεργητικής απασχόλησης του ατόμου .

Η επαγγελματική ανάπτυξη περιγράφεται, επίσης, ως ένα δίπολο, μια ενεργητική διαδικασία ανθρώπου και επαγγέλματος. Για τον λόγο αυτό η επιλογή του επαγγέλματος δεν μπορεί να είναι στιγμιαία απόφαση, αλλά μακροχρόνια διαδικασία που διαπερνά όλα τα αναπτυξιακά στάδια του ανθρώπου.

Έρευνες επαγγελματικού προσανατολισμού που προσπαθούν να ερμηνεύσουν τη διαδικασία των επαγγελματικών επιλογών των νεαρών ατόμων μιας κοινωνίας, έχουν καταδείξει ως κύριους πρωτογενείς παράγοντες διαμόρφωσης των επαγγελματικών σχεδίων την οικογένεια και το σχολείο. Η οικογένεια, αξεχώριστα ιδωμένη από την κοινωνική και οικονομική τάξη των μελών της, είναι η πρώτη κοινωνική ομάδα που αντιλαμβάνονται τα παιδιά. Στα πρώτα ιδιαίτερα στάδια της ανάπτυξης, η οικογένεια είναι για το παιδί η μόνη ομάδα αναφοράς και σαν τέτοια επηρεάζει καθοριστικά τη διαμόρφωση κινήτρων και τύπων συμπεριφοράς .

Ο δεύτερος σημαντικός παράγοντας επηρεασμού των επαγγελματικών επιδιώξεων των νέων είναι το σχολείο, που σαν βασικός μηχανισμός κοινωνικοποίησης χαράζει στα παιδιά ένα σύστημα αξιών και προτύπων, ενώ ταυτόχρονα καθορίζει σε όλο και μεγαλύτερο βαθμό το είδος και την κατεύθυνση της επαγγελματικής μόρφωσης του ατόμου μέσα από την αξιολόγηση των ικανοτήτων που επιβάλλει, αλλά και μέσα από το είδος των γνώσεων που παρέχει .

Η ενημέρωση και η μύηση των μαθητών στον κόσμο του επαγγέλματος πρέπει να γίνεται σε όλη τη διάρκεια της φοιτήσεως στο σχολείο με ιδιαίτερη έμφαση σε περιόδους πιο κρίσιμες από άλλες .

Η σχετική με την εκλογή επαγγέλματος προετοιμασία του εφήβου συνίσταται καταρχήν στην κατάλληλη υποβοήθησή του, για να αποκτήσει ορθή αυτογνωσία. Ο έφηβος χωρίς να υπερτιμά ή να υποτιμά τις ιδιαίτερες κλίσεις και δεξιότητές του θα πρέπει να αξιοποιήσει το πραγματικό πνευματικό του δυναμικό και να συνειδητοποιήσει τα πραγματικά ενδιαφέροντά του .

Ο έφηβος περνάει από διάφορα στάδια στην προσπάθειά του να διαμορφώσει την ταυτότητά του που σχετίζονται με την επαγγελματική του αποκατάσταση κατά την προσπάθειά του να χαράξει μια πορεία ζωής .

Οι έφηβοι, κατά τη διάρκεια του δοκιμαστικού σταδίου (11 έως 18 ετών) του Ginzberg, αρχίζουν να αναρωτιούνται «ποιά είναι τα ενδιαφέροντά μου όσον αφορά το χώρο των επαγγελμάτων;». Σύντομα ανακαλύπτουν ότι σε ορισμένα πράγματα έχουν περισσότερες δυνατότητες και μπορούν να τα κάνουν καλύτερα από ορισμένα άλλα.

Παράλληλα αρχίζουν να κάνουν αναδιάταξη των ενδιαφερόντων τους. Γύρω στην ηλικία των δεκαέξι, οι αξίες αρχίζουν να διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στις επαγγελματικές τους αποφάσεις και, κατά το στάδιο της μετάβασης (γύρω στα 18) οι νέοι είναι έτοιμοι να δοκιμάσουν να ενσωματώσουν τα ενδιαφέροντα και τις ικανότητές τους σε μια ρεαλιστική πραγματικότητα .

Κατά το ρεαλιστικό στάδιο, δηλαδή, της επαγγελματικής του ανάπτυξης, ο νέος ή η νέα διερευνά τους τρόπους με τους οποίους μπορεί να πραγματοποιήσει τις δοκιμαστικές του επιλογές. Έτσι, σιγά-σιγά αρχίζει να καταλήγει σε ένα αποκρυσταλλωμένο επαγγελματικό πρότυπο, κατά το υπο-στάδιο του προσδιορισμού το οποίο οδηγεί στη τελική επιλογή .

Μετά την προετοιμασία του εφήβου για την ορθή επαγγελματική εκλογή ακολουθεί η εκ μέρους του εφήβου τελική απόφαση που αφορά την εκλογή του επαγγέλματος. Το τελευταίο αυτό στάδιο της διαδικασίας του Επαγγελματικού Προσανατολισμού (Ε.Π.) σχετίζεται άμεσα με ορισμένες τελευταίες ενέργειες και αποφάσεις του εφήβου που αποσκοπούν στην προπαρασκευή του για το επάγγελμα και στην είσοδο και επιτυχή προσαρμογή του σε αυτό .

Το στάδιο της δημιουργίας επαγγελματικής ταυτότητας στην εφηβεία αποτελεί σημαντικό σύνδεσμο με την ενηλικίωση, διότι λειτουργεί σαν γέφυρα ανάμεσα στις παιδικές εμπειρίες και τους προσωπικούς στόχους, τις αξίες και τις αποφάσεις που επιτρέπουν στο νέο να πάρει τη δική του θέση στην κοινωνία.

Η διαδικασία της δημιουργίας της ταυτότητας αυτής επηρεάζεται σε μεγάλο βαθμό από τις πιέσεις που το άτομο δέχεται από τον κοινωνικό του περίγυρο, που μπορεί να είναι η οικογένεια, το σχολείο με τις υποχρεώσεις που επιβάλλει, οι συμμαθητές και οι φίλοι του. Για το λόγο αυτό ο εκπαιδευτικός που αναλαμβάνει το Σχολικό Επαγγελματικό Προσανατολισμό (Σ.Ε.Π.) θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη του τις ανάγκες του ατόμου στο συγκεκριμένο αναπτυξιακό στάδιο της ζωής του, στην εφηβεία δηλαδή, και την επίδραση των σημαντικών άλλων παραγόντων (οικογένεια, συνομήλικοι, εκπαιδευτικοί) στη διαμόρφωση της ταυτότητάς του και στις επιλογές του.

Από τις πιο σημαντικές έρευνες που μελέτησαν την επαγγελματική ωριμότητα (vocationalmaturity) κατά την εφηβεία ήταν η Μελέτη προτύπων σταδιοδρομίας (careerpatternstudy), μία διαχρονική έρευνα που πρωτοπαρουσιάστηκε από τους Miller και Form (1951) και που αργότερα υιοθετήθηκε από τον Super (1957). Η έρευνα αυτή άρχισε το 1951 με υποκείμενα 200 αγόρια, που τότε βρίσκονταν στο μέσο του κύκλου της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (15 ετών). Τα αποτελέσματα της έρευνας αυτής έδειξαν ότι οι μαθητές στην ηλικία των δεκαπέντε ετών, όπου χρονικά

λαμβάνει χώρα η λήψη αποφάσεων για το εάν ένας μαθητής θα παραμείνει ή όχι στο εκπαιδευτικό σύστημα, δεν διέθεταν αρκετά υψηλή επαγγελματική ωριμότητα έτσι ώστε να γίνουν εφικτές οι επαγγελματικές τους αποφάσεις .

Μια νεότερη ανάλυση των στοιχείων της έρευνας έδειξε ότι στην ηλικία των δεκαοκτώ ετών οι νεαροί του δείγματος είχαν περιοριστεί σε λιγότερα επαγγελματικά επίπεδα και ήταν περισσότερο αφοσιωμένοι στους στόχους τους, αλλά οι στόχοι τους δεν ήταν ούτε περισσότερο κατάλληλοι ούτε περισσότερο ρεαλιστικοί. Στην ηλικία αυτή οι νέοι αξιολογούσαν περισσότερο από ό, τι προηγουμένως τις διάφορες εναλλακτικές επαγγελματικές διεξόδους 2.

Τα προαναφερόμενα αποτελέσματα της έρευνας επιβεβαιώνουν ότι τα χρόνια της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης είναι στην ουσία χρόνια επαγγελματικών διερευνήσεων και όχι χρόνια προετοιμασίας για ένα επάγγελμα.

Επίσης, έρευνες που έχουν αναζητήσει τους παράγοντες που επηρεάζουν τα άτομα κατά την εκλογή των σχολικών ή επαγγελματικών κατευθύνσεων που σχεδιάζουν να ακολουθήσουν δείχνουν ότι σημαντική θέση ανάμεσα σε αυτούς κατέχουν οι αντιλήψεις που επικρατούν μέσα στο κοινωνικό σύνολο όσον αφορά τις σχολικές κατευθύνσεις και τα επαγγέλματα. Το γεγονός αυτό έχει ως αποτέλεσμα πολλές φορές να παραγνωρίζονται ουσιώδη πλεονεκτήματα πολλών επαγγελματικών ασχολιών και να επιλέγονται επαγγέλματα τα οποία ελάχιστες δυνατότητες εργασίας προσφέρουν μόνο και μόνο επειδή προσδίδουν γόητρο και κύρος.

3. Ο ρόλος των γονέων στη διαμόρφωση της επαγγελματικής επιλογής των εφήβων
Η περίοδος της εφηβείας περιλαμβάνει τις πρώτες αποφάσεις (εκπαιδευτικές επιλογές, επιλογές σπουδών) που καλείται να πάρει ο έφηβος στην πορεία της επαγγελματικής του ανάπτυξης. Σε αυτήν την πορεία οι γονείς παίζουν πολύ σημαντικό ρόλο.

Στη θεωρία της Roe για την επαγγελματική ανάπτυξη και επιλογή του ατόμου, αναφέρθηκε η σπουδαιότητα των παραγόντων οικογένεια, οικογενειακό περιβάλλον και γενετικοί παράγοντες οι οποίοι συμβάλλουν στη διαμόρφωση των χαρακτηριστικών προσωπικότητας, τα οποία θα οδηγήσουν με τη σειρά τους στην μετέπειτα επαγγελματική συμπεριφορά και επιλογή .

Οι θετικές σχέσεις των εφήβων με τους γονείς τους προάγουν την ψυχοκοινωνική προσαρμογή και το ψυχολογικό ευ ζην των εφήβων. Αντίθετα, η έλλειψη γονικής στήριξης και η έλλειψη ενασχόλησης των γονέων με τα παιδιά τους αυξάνουν την πιθανότητα εκδήλωσης προβλημάτων συμπεριφοράς στην εφηβεία.

Αν τα παιδιά βιώσουν την απόρριψη, την παραμέληση και την εχθρότητα από τους γονείς τους, είναι πολύ πιθανόν να εκδηλώσουν μεγάλο αριθμό προβλημάτων σε διάφορους λειτουργικούς τομείς της προσωπικότητάς τους, όπως μαθησιακές δυσκολίες, νευρωσικές διαταραχές, γνωστικά προβλήματα, ψυχοσωματικά προβλήματα και διαταραχές της προσωπικότητας. Αντίθετα, η απόκτηση αυτονομίας μέσα σε ένα περιβάλλον θετικών σχέσεων με τους γονείς οδηγεί σε καλύτερη προσαρμογή του νεαρού ατόμου κατά την προοδευτική απομάκρυνσή του από την επίδραση των ενηλίκων, αυξημένη αυτοπεποίθηση, ενισχυμένη αντίσταση στην πίεση από τους συνομηλίκους και υψηλότερη αυτοεκτίμηση .

Η διατήρηση στην εφηβεία της επιρροής των δεσμών προσκόλλησης με τους γονείς υποστηρίζεται από τα ευρήματα σχετικών εμπειρικών μελετών, οι οποίες έχουν δείξει ότι η ασφαλής προσκόλληση στους γονείς κατά την εφηβεία σχετίζεται με υψηλότερη αυτοεκτίμηση, μεγαλύτερη ικανοποίηση από τη ζωή, καλύτερη προσαρμογή στο πανεπιστημιακό περιβάλλον και υψηλότερα επίπεδα αντιλαμβανόμενης κοινωνικής στήριξης .

Πολλές από τις έρευνες, έχουν εξετάσει και τον τρόπο διαπαιδαγώγησης σε σχέση με τις διάφορες μορφές ταυτότητας. Οι αυταρχικοί γονείς, οι οποίοι με κανόνες και περιορισμούς ελέγχουν τη συμπεριφορά των παιδιών τους, προωθούν μάλλον τη δοτή παρά την κεκτημένη ταυτότητα. Οι υπερβολικά ανεκτικοί γονείς, οι οποίοι παρέχουν στα παιδιά τους πλήρη και ανεξέλεγκτη ελευθερία επιλογών και αποφάσεων, φαίνεται να τα οδηγούν στο τέλμα της διάχυτης ταυτότητας. Οι δημοκρατικοί γονείς, οι οποίοι ενθαρρύνουν τα παιδιά τους να συμμετέχουν στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων και να εξετάζουν εναλλακτικές επιλογές, προάγουν την απόκτηση ταυτότητας .

Το οικογενειακό περιβάλλον, το σπίτι, μπορεί να επιδράσει στις επαγγελματικές αποφάσεις του παιδιού είτε άμεσα με τη μορφή της άμεσης παρέμβασης (υπόδειξη, απαγόρευση, συμβουλή), είτε έμμεσα μέσα από τη μετάδοση των γονικών αξιών και στάσεων .

Η γνώμη του πατέρα και της μητέρας μπορεί να έχει ευεργετικά αποτελέσματα και να λειτουργήσει ουσιαστικά στη διαδικασία διαφοροποίησης και ψυχοκοινωνικής συγκρότησης του νέου ατόμου, ως σημείο αναφοράς 11. Το θέμα, ωστόσο, διαφοροποιείται στην περίπτωση που υπάρχουν παράγοντες οι οποίοι μπορεί να εμποδίσουν ένα νέο άνθρωπο στην επαγγελματική του επιλογή. Η δύναμη των προσδοκιών και των επιθυμιών των γονέων σε σχέση με την επαγγελματική επιλογή των παιδιών τους, μπορεί να οδηγήσει είτε σε συμπεριφορά συμμόρφωσης είτε, ακόμα, σε αντιδραστική συμπεριφορά. Πολύ συχνά, οι νέοι καταλήγουν σε μια μη

συνειδητή επιλογή και τίθεται το ερώτημα, αν, ως προς την επαγγελματική επιλογή, βρίσκονται μπροστά σε μια γνήσια ελευθερία επιλογών ή θα αποφασίσουν τυπικά, καθώς η απόφαση έχει ήδη ληφθεί πριν από αυτούς γι' αυτούς.

Υπάρχουν πολλές ενδείξεις από έρευνες ότι οι νέοι επιδιώκουν ή τελικά καταλήγουν σε εργασίες παρόμοιες με αυτές των πατέρων τους. Στο δεύτερο μέρος της διαχρονικής έρευνας των Douglas, Ross και Simpson (1968) σε ένα πολύ μεγάλο δείγμα παιδιών από την Αγγλία, διαπιστώθηκε ότι μόνο ένα πολύ μικρό ποσοστό (13% των αγοριών και 9% των κοριτσιών) επιδίωκαν να βρουν δουλειά σε διαφορετική κατηγορία από αυτήν που επιθυμούσαν οι γονείς τους (επάγγελμα ανωτέρου επιπέδου, χειρωνακτικό, μη χειρωνακτικό) .

B. Θεωρίες λήψης επαγγελματικής απόφασης

B. 1. Το μοντέλο του Hilton

Το μοντέλο που προτείνει ο Hilton (1962) συνδυάζει τη θεωρία του Festinger για τη «γνωστική ασυμφωνία» με τη γνωστική ψυχολογία και ειδικά με τη γνωστική επεξεργασία πληροφοριών. Γνωστική ασυμφωνία υπάρχει όταν το άτομο ασπάζεται ταυτόχρονα στάσεις ασυμβίβαστες μεταξύ τους ή όταν υπάρχει διάσταση μεταξύ των πεποιθήσεων του και της πραγματικής συμπεριφοράς. Όταν το άτομο πρέπει να κάνει μια επιλογή (ο Hilton κάνει λόγο ειδικά για επιλογή επαγγελματικής κατεύθυνσης) βρίσκεται σε κατάσταση μη ισορροπίας και επιδιώκει την αποκατάσταση της νοητικής ισορροπίας.

Η διαδικασία λήψης απόφασης αρχίζει με κάποιο περιβαλλοντικό ερέθισμα, το οποίο φέρνει το άτομο σε κατάσταση μη ισορροπίας. Τότε ενεργοποιείται ο μηχανισμός αποκατάστασης της νοητικής ισορροπίας. Αρχικά, γίνεται έλεγχος για να διαπιστωθεί αν υπάρχει γνωστική ασυμφωνία. Αν δεν υπάρχει τότε η λήψη απόφασης είναι εύκολη. Αν όμως υπάρχει, τότε ενεργοποιείται το σύστημα επανεξέτασης και αναπροσαρμογής του ερεθίσματος των πληροφοριών για ανατροφοδότηση στην είσοδο και δημιουργία ενός σχεδίου δοκιμαστικής απόφασης. Μια σειρά τέτοιων διαδικασιών οδηγεί στην τελική ενέργεια που επαναφέρει την ισορροπία.

Σε καταστάσεις γνωστικής ασυμφωνίας τα άτομα αντιδρούν με ποικίλους τρόπους. Ο Hilton κάνει λόγο για τέσσερις:

προσωρινός συμβιβασμός με πιθανή αναβολή της απόφασης

απόρριψη του ερεθίσματος λόγω σοβαρής ασυμφωνίας

υπερίσχυση του ερεθίσματος και λήψη ευνοϊκής απόφασης

τροποποίηση τόσο στοιχείων σχετικών με το ερέθισμα όσο και στοιχείων σχετικών με την αντίδραση ώστε να επέλθει ισορροπία.

B. 2. Το μοντέλο του Katz

Το μοντέλο που προτείνει ο Katz (1963) αναφέρεται ειδικά στη λήψη αποφάσεων σχετικών με τη σταδιοδρομία. Κατά τη διαδικασία λήψης απόφασης παίζουν ρόλο τρία κυρίως στοιχεία:

σύστημα αξιών του ατόμου

σύστημα πληροφοριών

σύστημα πρόβλεψης των πιθανών εκβάσεων.

Το άτομο αξιολογεί και ιεραρχεί τις εναλλακτικές επιλογές λαμβάνοντας υπόψη την πιθανότητα επιτυχίας και την αξία που τους έχει προσδώσει. Καλύτερη λύση κρίνεται αυτή με τη μεγαλύτερη προσδοκώμενη αξία.

B. 3. Η θεωρία των Kaldor&Zytowsky

Η θεωρία αυτή (1969) ανήκει στις λογικο-οικονομικές θεωρίες λήψης απόφασης.

Εστιάζεται κυρίως στη λήψη επαγγελματικών αποφάσεων. Οι ακόλουθοι παράγοντες επηρεάζουν τη διαδικασία λήψης απόφασης:

το σύστημα προτιμήσεων του ατόμου

τα διαθέσιμα μέσα τη στιγμή της απόφασης

ο βαθμός ικανοποίησης από κάθε πιθανή έκβαση.

Κατά τη διαδικασία λήψης απόφασης το άτομο συγκρίνει τα «εισερχόμενα» με τα «εξερχόμενα», συγκρίνει δηλ. το όφελος των αποτελεσμάτων με το κόστος επίτευξής τους. Έτσι, προκύπτει η καθαρή αξία κάθε εναλλακτικής επιλογής.

B. 4. Η θεωρία του Gati

Ο Gati (1986) διαμόρφωσε ένα μοντέλο λήψης αποφάσεων το οποίο ονόμασε «μοντέλο διαδοχικού αποκλεισμού». Για την ανάπτυξη της θεωρίας αυτής βασίστηκε στις απόψεις του Tversky για τον αποκλεισμό εναλλακτικών επιλογών με βάση κάποιες προδιαγραφές.

Σε κάθε εναλλακτική επιλογή υπάρχουν διάφορες ποιοτικές και ποσοτικές διαστάσεις.

Το άτομο επιλέγει μια τέτοια διάσταση και τη μετατρέπει σε κριτήριο, σύμφωνα με το οποίο συγκρίνει τις διάφορες επιλογές μεταξύ τους. Έτσι με κριτήριο τη διάσταση αυτή το άτομο καταλήγει στον αποκλεισμό κάποιων επιλογών.

B. 5. Το μοντέλο του Gellat

Σύμφωνα με τον Gellat (1962) οι απαιτούμενες προϋποθέσεις για τη λήψη απόφασης είναι: ύπαρξη ενός ατόμου που πρέπει να πάρει κάποια απόφαση και ύπαρξη τουλάχιστον δύο εναλλακτικών επιλογών. Πολύ σημαντικός είναι ο ρόλος των πληροφοριών που έχει το άτομο στη διάθεση του.

Η διαδικασία λήψης απόφασης, σύμφωνα με το μοντέλο του Gellat έχει διάφορα στάδια:

συλλογή των σχετικών πληροφοριών, εκτίμηση των πιθανών αποτελεσμάτων κάθε επιλογής και εκτίμηση της πιθανότητας να πραγματοποιηθούν,

εκτίμηση του πόσο επιθυμητά είναι τα αποτελέσματα αυτά.

κατάληξη σε μια απόφαση (τελική ή διερευνητική). Αν η απόφαση είναι διερευνητική τότε το άτομο αναζητά περισσότερες πληροφορίες και αρχίζει νέος κύκλος μέχρι να καταλήξει σε νέα απόφαση (τελική ή διερευνητική).

B. 6. Η θεωρία του Vroom

Ο Vroom (1964) πρότεινε ένα ιδιαίτερα σύνθετο μαθηματικο-στατιστικό μοντέλο λήψης επαγγελματικής απόφασης. Περιλαμβάνει δύο επιμέρους μοντέλα: το μοντέλο του σθένους και το μοντέλο της δύναμης. Γίνεται διάκριση μεταξύ προτίμησης, επιλογής και κατάληξης σε λύση. Πιο συγκεκριμένα:

το άτομο προτιμά την επιλογή με το μεγαλύτερο «σθένος». Το σθένος είναι ο βαθμός επιθυμητότητας της επιλογής και προκύπτει από τη συνεκτίμηση των προβλεπόμενων αποτελεσμάτων και των αξιών του ατόμου.

το άτομο επιλέγει τη λύση με τη μεγαλύτερη «δύναμη». Η δύναμη είναι οι «προσδοκίες», δηλ. οι πιθανότητες επιτυχίας κάθε εναλλακτικής επιλογής.

το άτομο καταλήγει στη λύση με τις ρεαλιστικότερες πιθανότητες για επιτυχία.

B. 7. Η θεωρία των Tiedeman&O'Hara

Η θεωρία των Tiedeman&O'Hara (1963) αναφέρεται στη διαδικασία λήψης επαγγελματικής απόφασης. Η αρχική της μορφή διατυπώθηκε από τον Tiedeman το 1961.

Σύμφωνα με την θεωρία αυτή, η διαδικασία λήψης επαγγελματικής απόφασης περιλαμβάνει δύο κύρια στάδια:

Φάση προετοιμασίας. Περιλαμβάνει τα ακόλουθα υποστάδια:

διερεύνηση (το άτομο συλλέγει πληροφορίες και εξετάζει τις εναλλακτικές λύσεις).

αποκρυστάλλωση (το άτομο εστιάζει την προσοχή του σε μια ομάδα λύσεων).

επιλογή (το άτομο επιλέγει συγκεκριμένη κατεύθυνση).

διασάφηση (το άτομο οριστικοποιεί την επιλογή του και δημιουργεί σχέδιο δράσης).

Φάση υλοποίησης και προσαρμογής. Περιλαμβάνει τα ακόλουθα υποστάδια:

είσοδος στο νέο επαγγελματικό / εκπαιδευτικό χώρο και προσπάθεια προσαρμογής.

στάδιο αναμόρφωσης: Το άτομο, αφού νιώσει αποδεκτό, προσπαθεί να επηρεάσει το περιβάλλον του.

στάδιο ολοκλήρωσης: Επιτυγχάνεται ισορροπία ανάμεσα στις απαιτήσεις του περιβάλλοντος και τις επιθυμίες και ανάγκες του ατόμου.

Στη διαδικασία αυτή σημαντικό ρόλο παίζουν οι μηχανισμοί ταύτισης και διαφοροποίησης με πρόσωπα και απόψεις.

B. 8. Η θεωρία του Harren

Ο Harren (1979) βασίστηκε στη θεωρία των Tiedeman & O'Hara για να διαμορφώσει μια νέα θεωρία λήψης απόφασης, σύμφωνα με την οποία η διαδικασία λήψης απόφασης έχει τα ακόλουθα στάδια:

Γνώση του εαυτού και γνώση του περιβάλλοντος.

Σχεδιασμός, οργάνωση και υλοποίηση όλης της διαδικασίας λήψης απόφασης.

Δέσμευση του ατόμου για την υλοποίηση της συγκεκριμένης επιλογής.

Υλοποίηση της συγκεκριμένης επιλογής.

Ο Harren ασχολήθηκε και με τον τρόπο που λαμβάνουν αποφάσεις τα άτομα.

Γ. Μορφές συμπεριφοράς κατά τη λήψη αποφάσεων

Αρκετοί ερευνητές έχουν ασχοληθεί με τις μορφές συμπεριφοράς που εκδηλώνει το άτομο κατά τη διαδικασία λήψης απόφασης (λ.χ. Arroba, 1977· Gellat, 1989· Krumboltz et al., 1979).

Ένα από τα πιο ευρέως αναγνωρισμένα συστήματα ταξινόμησης των τρόπων λήψης απόφασης (Leonget al., 1987· Phillipset al., 1984· Phillipset al., 1985) πρότεινε ο Harren (1979), ο οποίος κάνει λόγο για τρία πρότυπα συμπεριφοράς που εμφανίζονται πιο συστηματικά στη λήψη αποφάσεων και σηματοδοτούν τρεις τρόπους λήψης απόφασης: τον λογικό, τον διαισθητικό και τον εξαρτημένο. Αυτοί οι τρόποι δείχνουν τον βαθμό στον οποίο το άτομο αναλαμβάνει προσωπική ευθύνη για τη λήψη απόφασης ή επιρρίπτει την ευθύνη στην τύχη ή στους άλλους και τον βαθμό στον οποίο χρησιμοποιεί λογικές αντί για συναισθηματικές στρατηγικές στη λήψη απόφασης.

· Λογικός τρόπος: Στηρίζεται στη λογική επεξεργασία. Τα άτομα αναλαμβάνουν την ευθύνη των πράξεων τους. Ενεργούν με βάση την προγενέστερη εμπειρία και συσχετίζουν τις εμπειρίες με πιθανές επιπτώσεις στο μέλλον. Οι ενέργειες τους είναι συνειδητές, αναζητούν πληροφορίες σχετικές με την απόφαση και δρουν υπεύθυνα (Δημητρόπουλος, 2003· Σιδηροπούλου-Δημακάκου, 1993). Αυτός ο τρόπος λήψης απόφασης λαμβάνει υπόψη τόσο τη διάσταση του εαυτού όσο και τη διάσταση του περιβάλλοντος. Μολονότι ο λογικός τρόπος θεωρείται ο καλύτερος τρόπος λήψης απόφασης, δεν πρέπει να παραγνωρίζεται η σημασία των συναισθημάτων των ατόμων αλλά και η σημασία που έχει για τα άτομα αυτά η γνώμη των άλλων.

Η διαδικασία λήψης απόφασης που βασίζεται στον λογικό τρόπο περιλαμβάνει τα ακόλουθα στάδια (Sidiroroulou-Dimakakou et al, 2006):

Γνώση του προβλήματος: Χρειάζεται σαφής προσδιορισμός της κατάστασης που

απαιτεί τη λήψη απόφασης.

Συγκέντρωση σχετικών πληροφοριών: Το άτομο πρέπει να αναζητήσει πληροφορίες από έγκυρες πηγές, να μιλήσει με άτομα που γνωρίζουν το θέμα κ.α. Στο τέλος του σταδίου αυτού πρέπει να έχει αποκτήσει γνώση τόσο σχετικά με τα χαρακτηριστικά του εαυτού του όσο και σχετικά με τον κόσμο της εργασίας.

Παραγωγή εναλλακτικών λύσεων: Το άτομο βλέπει το θέμα από διάφορες οπτικές γωνίες και δημιουργεί διάφορες εναλλακτικές επιλογές. Πρέπει να δώσει προσοχή στα παρακάτω στοιχεία: α) για την αξιολόγηση κάποιων από τις εναλλακτικές λύσεις ενδέχεται να χρειάζεται η συγκέντρωση περισσότερων πληροφοριών, β) ενδεχομένως κάποιες από τις επιλογές μπορούν να συνδυαστούν και γ) κάθε επιλογή θα έχει συγκεκριμένες συνέπειες.

Αξιολόγηση των εναλλακτικών επιλογών και δέσμευση σε μία: Οι υπόλοιπες επιλογές θα διαγραφούν πρόσκαιρα και μερικές φορές μόνιμα.

Εφαρμογή: Χρειάζεται βήμα προς βήμα προγραμματισμός των ενεργειών που πρέπει να γίνουν για την υλοποίηση της απόφασης και στη συνέχεια υλοποίηση των ενεργειών αυτών.

Αξιολόγηση: Αν η πορεία δράσης που επέλεξε το άτομο δεν έχει τα προσδοκώμενα ή επιθυμητά αποτελέσματα, τότε πρέπει να επανεκτιμήσει τους στόχους του και τις εναλλακτικές του επιλογές.

· Διαισθητικός τρόπος: Στηρίζεται περισσότερο στη διαίσθηση και λιγότερο στη λογική. Οι αποφάσεις αυτού του τύπου είναι αυθόρμητες και απαιτούν λίγο χρόνο, λίγες πληροφορίες και ελάχιστο σχεδιασμό. Το άτομο χρησιμοποιεί τη φαντασία του και δίνει προσοχή στα παρόντα συναισθήματα (Frank, 1988). Ο διαισθητικός τρόπος λήψης απόφασης χαρακτηρίζεται από μικρή πρόβλεψη του μέλλοντος και έλλειψη αναζήτησης πληροφοριών και ορθολογικής αξιολόγησης των εναλλακτικών επιλογών. Οι διαισθητικές αποφάσεις είναι χρήσιμες σε επείγουσες ή απρόβλεπτες καταστάσεις και στις διαπροσωπικές σχέσεις (όπου υπάρχει αδυναμία πρόβλεψης των αντιδράσεων των άλλων). Δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται ως εύκολη λύση για να αποφύγει το άτομο τη συλλογή πληροφοριών.

· Εξαρτημένος τρόπος: Χρησιμοποιείται από άτομα που κατά τη λήψη αποφάσεων εξαρτώνται από τη γνώμη, τις επιθυμίες και τις προσδοκίες των άλλων. Υπάρχει άρνηση της προσωπικής ευθύνης και το άτομο την επιρρίπτει σε άλλους. Όμως, ακόμα και αν η λήψη απόφασης ανατεθεί σε άλλους, οι συνέπειες της απόφασης θα αφορούν το ίδιο το άτομο. Οι αποφάσεις αυτού του τύπου είναι εύκολες αφού απαιτούν απλή αποδοχή της επιλογής των άλλων. Είναι χρήσιμες για ζητήματα μικρής σημασίας, καθώς έτσι το άτομο εξοικονομεί χρόνο. Δεν πρέπει να

χρησιμοποιούνται ως εύκολη λύση για να αποφύγει το άτομο τη συλλογή πληροφοριών ή επειδή φοβάται να επιλέξει μόνο του.

Κατά τους Tiedeman&O'Hara (1963) η αποτελεσματικότητα μιας απόφασης εξαρτάται από τον βαθμό γνώσης του εαυτού και του περιβάλλοντος. Στη θεωρία τους κάνουν λόγο για τέσσερις τρόπους προσέγγισης της κατάστασης απόφασης: α) η αδυναμία γνώσης τόσο του εαυτού μας όσο και του περιβάλλοντος προκαλεί μια κατάσταση σύγχυσης (ή «παράλυσης») που καθιστά αδύνατη τη λήψη απόφασης, β) η γνώση του εαυτού σε συνδυασμό με την έλλειψη γνώσης του περιβάλλοντος οδηγεί σε διαισθητική απόφαση, γ) η έλλειψη γνώσης του εαυτού σε συνδυασμό με γνώση των συνθηκών του περιβάλλοντος οδηγεί σε εξαρτημένη απόφαση και δ) η γνώση τόσο του εαυτού όσο και του περιβάλλοντος συνδέεται με τη λογική απόφαση.

Επίσης, τα παιδιά επιλέγουν επάγγελμα παρόμοιο με αυτό του πατέρα τους σε βαθμό που αποκλείεται να είναι τυχαίος και αν δεν καταλήξουν στο ίδιο επάγγελμα είναι πολύ πιθανό να καταλήξουν σε κάποιο με ίδιες αξίες και γενικές δραστηριότητες .

Παρόμοιες απόψεις υποστηρίζουν ότι η κληροδότηση του επαγγέλματος εμφανίζεται συχνότερα στις περιπτώσεις των οικογενειών που έχουν κάνει μεγάλες οικονομικές επενδύσεις στο επάγγελμα αυτό ή στις περιπτώσεις μικρών κοινοτήτων (ψαράδες, ανθρακωρύχοι, γεωργοί) όπου λίγο πολύ ασχολούνται με το ίδιο επάγγελμα .

Η είσοδος σε ένα επάγγελμα είναι το αποτέλεσμα κάποιου είδους 'κατήχησης' που επιτυγχάνεται μέσα από τη συνεχή επαφή του παιδιού με τη δουλειά του πατέρα, τις αμοιβές και από τις συζητήσεις για τη δουλειά, τα ωράρια, τη φύση της εργασίας .

Υπάρχουν τρία είδη οικογενειακού περιβάλλοντος που ασκούν επίδραση στις στάσεις και τις προσδοκίες των παιδιών: α) το περιβάλλον που έχει για επίκεντρο την οικογενειακή ζωή και καλλιεργεί τις φιλοδοξίες για κοινωνική άνοδο, β) το περιβάλλον της εργατικής τάξης, όπου τα παιδιά δεν έχουν μεγάλο περιθώριο για επιλογή, προορίζονται απλώς για εργασίες παρόμοιες με αυτές των πατέρων τους ή των μητέρων τους και γ) το «σκληρό» περιβάλλον των ανειδίκευτων και μη προνομιούχων στρωμάτων όπου στον τύπο αυτό του οικογενειακού περιβάλλοντος οι γονείς δεν ενδιαφέρονται για το τι δουλειά θα κάνουν τα παιδιά τους, φτάνει να φέρνουν κάποιο εισόδημα στο σπίτι.

Επίσης, έχει παρατηρηθεί μια πολύπλοκη σχέση των γονέων με τα παιδιά, σε ό, τι έχει να κάνει με την επιλογή επαγγέλματος που καθορίζεται από την κοινωνικοοικονομική θέση των γονέων. Συνήθως, οι γονείς που ζουν σε αστικό περιβάλλον προσπαθούν να προσανατολίσουν τα παιδιά τους σε επαγγέλματα που θεωρούν κατάλληλα, σύμφωνα με τη δική τους αξιολόγηση. Αντίθετα, για τους γονείς

που ζουν έξω από τα αστικά κέντρα θεωρείται πολύ σημαντικό να προσανατολίσουν τα παιδιά τους σε επαγγέλματα που ευκολότερα και γρηγορότερα θα βοηθήσουν στην ενίσχυση του οικογενειακού εισοδήματος .

Κατά τη Lease (2003) οι γονείς από ανώτερα κοινωνικό-οικονομικά στρώματα προβάλλουν τις φιλοδοξίες τους στα παιδιά τους και μπορούν να χρηματοδοτούν μακροχρόνιες σπουδές, που οδηγούν σε μεταπτυχιακούς τίτλους. Στην περίπτωση αυτή οι κοινωνικές προσδοκίες είναι υψηλότερες .

Παρόλα αυτά, το μορφωτικό επίπεδο των γονέων θεωρείται πολύ σημαντικό και φαίνεται ότι επηρεάζει, σε μεγάλο βαθμό, τα εκπαιδευτικά και επαγγελματικά σχέδια των παιδιών περισσότερο από ό, τι η οικονομική τους κατάσταση. Η οικονομική κατάσταση της οικογένειας είναι πολύ σημαντικός και πολλές φορές καθοριστικός παράγοντας για το αν το παιδί θα συνεχίσει την εκπαίδευσή του μετά το λύκειο, ιδιαίτερα σε περιπτώσεις που το παιδί δεν εισαχθεί στην τριτοβάθμια εκπαίδευση . Συνήθως οι Έλληνες γονείς με χαμηλό μορφωτικό επίπεδο δίνουν ιδιαίτερη βαρύτητα στην αξία της εκπαίδευσης, με τη διαφορά ότι την αντιλαμβάνονται ως μέσο κοινωνικής και οικονομικής ανόδου και όχι ως αξία αυτή καθαυτή. Οι γονείς επηρεάζουν έμμεσα (αρνητικά πολλές φορές) τα παιδιά τους κατευθύνοντας τις επαγγελματικές τους προθέσεις και περιορίζοντας τα ενδιαφέροντά τους. Οι σχέσεις των νέων και της οικογένειάς τους με την τοπική κοινότητα και τους γείτονες αποτελούν βασική πηγή απ' όπου αντλούν ιδέες για τις επαγγελματικές τους προτιμήσεις κατά τις τελευταίες τάξεις του σχολείου .

Τέλος, η σχέση που υπάρχει ανάμεσα στο μέγεθος της οικογένειας και στις επαγγελματικές προτιμήσεις και επιλογές των νέων φαίνεται να είναι στενή.

4. Η επίδραση του σχολείου στη διαμόρφωση επαγγελματικών επιλογών στην εφηβεία

Ένα μεγάλο μέρος της διαδικασίας της επαγγελματικής διαπαιδαγώγησης μπορεί να αποτελέσει το σχολικό περιβάλλον μέσα στο οποίο ο μαθητής μπορεί να αποσαφηνίσει τα ενδιαφέροντα και τις φιλοδοξίες του και να συνειδητοποιήσει τις δυνατότητές του.

Το σχολείο, ως κοινωνικός αλλά και εκπαιδευτικός συγχρόνως θεσμός, αποτελεί βασικό παράγοντα που επηρεάζει τον επαγγελματικό προσανατολισμό των εφήβων. Ο χώρος του σχολείου είναι πολύ σημαντικός για τα παιδιά, μετά το οικογενειακό και το στενό κοινωνικό περιβάλλον, γιατί τα παιδιά βρίσκονται σε διαρκή αλληλεπίδραση με τους διδάσκοντες και τους άλλους μαθητές. Αποτελεί το ιδανικό περιβάλλον όπου τα παιδιά παίρνουν χρήσιμες πληροφορίες, για διάφορα επαγγέλματα, που θα

βοηθήσουν στη σωστή επιλογή της παραπέρα εκπαίδευσης και εξειδίκευσης αλλά και μηχανισμός που στοχευμένα ωθεί τα παιδιά στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και στην αγορά εργασίας. Κατά τη διάρκεια της εκπαιδευτικής διαδικασίας οι μαθητές δέχονται κρυφά και φανερά μηνύματα και δομούν μία τράπεζα πληροφοριών που βοηθά στον επαγγελματικό προσανατολισμό .

Επίσης, εδώ αξίζει να σημειωθεί ότι σήμερα όλο και περισσότερο επικρατεί η άποψη ότι το εκπαιδευτικό σύστημα μεσολαβεί ώστε να γίνεται η διοχέτευση των νέων στον ταξικά διαστρωματωμένο κόσμο της εργασίας. Το σχολείο συνεχίζει το έργο της ταξικής αναπαραγωγής που έχει ξεκινήσει η οικογένεια. Πιστεύει πως το σχολείο δεν μένει ανεπηρέαστο από το κοινωνικό περιβάλλον, στο οποίο βρίσκεται το σχολείο και οι εκπαιδευτικοί, ούτε μπορεί να απογαλακτιστεί από τη στερεότυπη συμπεριφορά όλων των ομάδων που εμπλέκονται στο χώρο του σχολείου .

Επίσης, οι εκπαιδευτικοί, όπως και οι γονείς, έχοντας τα ίδια βιώματα δεν μπορούν να απεμπλακούν από το σύστημα των στερεότυπων ρόλων και τις στερεότυπες προσδοκίες για τους ρόλους και τις επαγγελματικές δυνατότητες των παιδιών τους. Θεωρούν φυσιολογικό για τα κορίτσια, ακόμα και για εκείνα που έχουν εξαιρετική επίδοση, να ακολουθήσουν επαγγέλματα παραδοσιακά γυναικεία, και αντίθετα από τα αγόρια, να ασχοληθούν με «οικογενειακά καθήκοντα». Πολλοί εκπαιδευτικοί πιστεύουν πως για τα κορίτσια δεν είναι απαραίτητα τεχνικά και επιστημονικά μαθήματα, εξαιτίας του ότι θα γίνουν μητέρες, περιορίζοντας τις επαγγελματικές τους φιλοδοξίες .

Συμπερασματικά, οι μηχανισμοί κοινωνικοποίησης του εφήβου μέσα στη σχολική κοινότητα, οι σχέσεις του με τους διδάσκοντες και τους συνομηλίκους, ο ταυτισμός με διαφορετικά πρότυπα και οι ρόλοι που διαδραματίζει στην ομάδα των συνομηλίκων είναι δυνατό να επηρεάσουν τις επαγγελματικές του επιλογές.

Με βάση τα παραπάνω θα μπορούσαμε να πούμε ότι η διαδικασία με την οποία οι νέοι φτάνουν σε διαφορετικές επαγγελματικές αποφάσεις δεν καθορίζεται πάντοτε από ατομικές επιλογές αλλά πολλές φορές μέσα από τις σχολικές διαδικασίες, την εκπαιδευτική αξιολόγηση και τα μηνύματα που δέχονται οι νέοι από τους δασκάλους κατά τη διάρκεια της σχολικής τους ζωής.

5. Η επίδραση της κουλτούρας των συνομηλίκων στα πλαίσια του σχολείου

Εκτός από τον ρόλο των γονέων και του σχολείου σχετικά με την επαγγελματική επιλογή των νέων θα πρέπει να αναφερθούμε και στην επίδραση της κουλτούρας των συνομηλίκων στο πλαίσιο του σχολείου. Πολλοί έφηβοι στρέφονται προς ορισμένη

εκπαιδευτική ή επαγγελματική κατεύθυνση ακολουθώντας το παράδειγμα των φίλων τους, από τους οποίους οι περισσότεροι είναι συμμαθητές τους .

Οι έφηβοι αλληλεπιδρούν με τους συνομηλικούς τους κατά την διάρκεια των μαθημάτων στο σχολείο παίζοντας διάφορα αθλήματα και άλλα παιχνίδια, με αποτέλεσμα οι ιδέες τους να διαμορφώνονται από τις συζητήσεις με τους συμμαθητές τους. Μολονότι οι συνομήλικοι και οι φίλοι παίζουν σημαντικό ρόλο στον επαγγελματικό προσανατολισμό των νέων ο ρόλος τους αυτός είναι μάλλον περιορισμένος, τόσο σε ένταση όσο και σε χρονική διάρκεια σε σύγκριση με τον επηρεασμό που δέχονται από τους γονείς και από τις σχολικές διαδικασίες κοινωνικοποίησης όπως είναι η εκπαιδευτική αξιολόγηση των διδασκόντων και τα μηνύματα που μεταφέρουν στο σχολικό περιβάλλον.

6. Συμπεράσματα

Τα τελευταία χρόνια η επαγγελματική ανάπτυξη θεωρείται όλο και περισσότερο μία πορεία προσωπικής ανάπτυξης που διαρκεί ολόκληρη τη ζωή.

Ειδικότερα, οι έφηβοι δεν έχουν ξεκάθαρες επαγγελματικές φιλοδοξίες αλλά και όταν έχουν δεν γνωρίζουν πώς θα μπορέσουν να τις πραγματοποιήσουν, αντιμετωπίζοντας συνεχώς την εργασιακή και κοινωνική αβεβαιότητα. Κατά την εφηβεία χρειάζονται να γίνουν επιλογές που σχετίζονται με τις προσωπικές σχέσεις, αλλά και με τις εκπαιδευτικές και επαγγελματικές αποφάσεις οι οποίες δεν είναι καθορισμένες πάντοτε με βάση τις προσωπικές τους επιλογές .

Σημαντικότερος και αποφασιστικότερος παράγοντας που επηρεάζει την επαγγελματική εξέλιξη του ατόμου είναι το οικογενειακό του περιβάλλον. Οι εμπειρίες της παιδικής ηλικίας, τα πρότυπα ανατροφής και τα επαγγελματικά πρότυπα που καθιερώνονται από τους γονείς, το κοινωνικοοικονομικό επίπεδο της οικογένειας και η μόρφωση των γονέων αποτελούν μερικές από τις διαστάσεις της οικογένειας που επηρεάζουν άμεσα τις επαγγελματικές επιλογές και αποφάσεις και την επαγγελματική εξέλιξη των εφήβων.

Οι σχέσεις των γονέων με τα παιδιά τους πρέπει να είναι τέτοιες που να βοηθούν τους νέους να σχηματίσουν ολοκληρωμένη εικόνα για τον εαυτό τους, να τους ενθαρρύνουν στις επιλογές τους και να τους βοηθήσουν να διαμορφώσουν την ταυτότητά τους.

Το σχολείο, από την πλευρά του, όπως διαπιστώθηκε, μπορεί εν δυνάμει να παράγει και να αναπαράγει τις πατριαρχικές σχέσεις των φύλων λειτουργώντας ως ένας φορέας κοινωνικοποίησης που επηρεάζει τόσο τη συναισθηματική όσο και την κοινωνική ανάπτυξη των παιδιών. Σε αντίθεση με την παλιά αντίληψη, ότι το σχολείο

έχει αποστολή να μεταδώσει στο άτομο ανθρώπινη μόνο μόρφωση και γενικές γνώσεις, οι σημερινές παιδαγωγικές αντιλήψεις υποστηρίζουν ότι μία από τις βασικές επιδιώξεις του σχολείου αποτελεί η επαγγελματική προετοιμασία των μαθητών και η υποβοήθησή τους στο να διαλέξουν το επάγγελμα που τους ταιριάζει.

Τέλος οι επιρροές των συνομηλικών αποτελούν ένα σημαντικό κοινωνικό χαρακτηριστικό των εφήβων, που συμβάλλει στην επαγγελματική επιλογή βοηθώντας έμμεσα στην ανάπτυξη των δεξιοτήτων αντίληψης ρόλων και άμεσα παρέχοντας τις εμπειρίες που χρειάζονται οι έφηβοι για να μάθουν πώς είναι οι άλλοι. Υπάρχουν πολλοί ορισμοί για την έννοια της «απόφασης». Γενικότερα, η διαδικασία λήψης απόφασης είναι η διαδικασία κατά την οποία το άτομο επιλέγει μεταξύ δύο ή περισσότερων άνισων εναλλακτικών λύσεων για να λύσει κάποιο άμεσο ή μακροπρόθεσμο πρόβλημά του ή για να εκμεταλλευτεί μια άμεση ευκαιρία. Η απόφαση, λοιπόν, είναι μια διαδικασία που οδηγεί σε κάποιο αποτέλεσμα και δεν αποτελεί απλώς τη στιγμή της επιλογής.

Οι παράγοντες που επηρεάζουν το άτομο στη λήψη αποφάσεων έχουν γίνει αντικείμενο μελέτης από πολλούς ερευνητές. Μια λειτουργική ομαδοποίηση των παραγόντων αυτών είναι η ακόλουθη (Δημητρόπουλος, 2003· Goldstein&Hogarth, 1997· Rosenhead, 1996):

Προσωπικά χαρακτηριστικά

Σε αυτή την ομάδα ανήκουν οι παράγοντες που έχουν την αφετηρία τους στο άτομο. Διακρίνονται σε βιολογικούς/κληρονομικούς και σε επίκτητους. Πολλοί παράγοντες είναι δύσκολο να ενταχθούν σε μία μόνο από τις παραπάνω κατηγορίες, καθώς είναι αποτέλεσμα συνδυασμού βιολογικών και περιβαλλοντικών επιδράσεων. Επομένως, η διάκριση σε αυτές πρέπει να χρησιμοποιείται μόνο ενδεικτικά. Στα προσωπικά χαρακτηριστικά εντάσσονται παράγοντες όπως οι ανάγκες, οι αξίες, η νοητική κατάσταση, τα κίνητρα, η συναισθηματική ωριμότητα, ο βαθμός αυτογνωσίας κ.α.

Περιβαλλοντικοί παράγοντες

Το περιβάλλον, λαμβανόμενο ως σύστημα, αποτελείται από υποσυστήματα, όπως το φυσικό, το οικονομικό, το επαγγελματικό, το εκπαιδευτικό, το θρησκευτικό, το πολιτισμικό κ.α. που επηρεάζουν το άτομο στη λήψη αποφάσεων.

Παράγοντες σχετικοί με την απόφαση

Αυτοί οι παράγοντες είναι εξωτερικοί αλλά έχουν άμεση σχέση με την ίδια την απόφαση. Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται παράγοντες όπως η ποιότητα και ποσότητα της πληροφορίας, ο βαθμός επικινδυνότητας, η πίεση χρόνου, η δυνατότητα αναστρεψιμότητας, οι πιθανές συνέπειες, ο βαθμός πιθανής αλλαγής κ.α. Πολλά από τα λάθη που γίνονται κατά τη λήψη αποφάσεων σχετίζονται με ελλιπή

πληροφόρηση, μη επαρκή γνώση του εαυτού, υπερβολική εμπιστοσύνη στον εαυτό ή υποτίμησή του, λανθασμένες κρίσεις και εκτιμήσεις κ.α.

Η φυσικοθεραπεία αποτελεί αναγνωρισμένο ανεξάρτητο επάγγελμα υγείας, με σαφείς και οριοθετημένες αρμοδιότητες, τόσο στην Ελλάδα, όσο και στις χώρες του δυτικού κόσμου. Η φύση της εργασίας του φυσιοθεραπευτή αφορά κυρίως, στην ανακούφιση των ατόμων από τον πόνο και στην αποκατάσταση της κινητικότητάς τους.

Ειδικότερα, ο φυσιοθεραπευτής, χρησιμοποιώντας διάφορες μεθόδους και τεχνικές, βοηθά όσους υποφέρουν από μυοσκελετικές παθήσεις να αποκαταστήσουν την κινητικότητα των αρθρώσεών τους και όσους έχουν περιορίσει την κινητικότητά τους εξαιτίας νευρολογικών παθήσεων να αποκτήσουν και πάλι, ή τουλάχιστον, να προσεγγίσουν τα φυσιολογικά πρότυπα κίνησης.

Βεβαίως για να ακολουθήσει κάποιος αυτό το επάγγελμα θα πρέπει να έχει κάποια χαρακτηριστικά προσωπικότητας και κάποιες ικανότητες που διευκολύνουν την εργασία μας. Είναι απαραίτητη καταρχήν, η αγάπη προς το συνάνθρωπο και η διάθεση προσφοράς. Ο φυσιοθεραπευτής θα πρέπει να διαθέτει σωματική αντοχή και επιδεξιότητα στις κινήσεις των χεριών, να είναι έντιμος και ειλικρινής απέναντι στους πελάτες του, να τους εξηγεί την ιδιαιτερότητα της πάθησής τους στις πραγματικές της διαστάσεις και να τους βοηθά να την αντιμετωπίσουν. Χρειάζεται επίσης, να έχει υπομονή κατά τη διάρκεια εφαρμογής των διαφόρων τεχνικών στους ασθενείς του και διάθεση να κατανοήσει τον πόνο τους.

Φυσικά όπως όλα τα επαγγέλματα έτσι και αυτό έχει τις θετικές και τις αρνητικές του πλευρές. Ως θετικά στοιχεία θα χαρακτήριζα την καθημερινή επαφή με τους συνανθρώπους μας, το ενδιαφέρον για την ιδιαιτερότητα της πάθησης του καθενός και την πρόκληση για τον Φυσιοθεραπευτή να ανταποκριθεί με τον αποτελεσματικότερο και ταχύτερο τρόπο στη θεραπεία της. Μείζον αρνητικό στοιχείο για το επάγγελμα μας αποτελεί το εξαντλητικό ωράριο εργασίας.

Τώρα όσο για το μέλλον του επαγγέλματος στο πλαίσιο της γενικότερης οικονομικής κρίσης, το μέλλον προδιαγράφεται και για εμάς δυσόιωνο, μιας και μειώνεται η αγοραστική δύναμη του κάθε πολίτη, αλλά φαίνεται ότι αντέχει στην κρίση μιας και οι απολαβές του είναι εύλογες. Ξεκινάνε από 850€ και μπορούν να φτάσουν και τα 2000€.

Πιστεύω ότι αν κάποιος αγαπάει αυτό που κάνει, όπως εγώ, με αγάπη και κόπο για αυτό και συνεχή παρακολούθηση σεμιναρίων για καλύτερο επαγγελματισμό μπορεί να τα καταφέρει άψογα.

Σταμπούλογλου Αθηνά

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ

Μοιραστήκαν ερωτηματολόγια στα τμήματα A1, B1, B3 σε σύνολο 70 μαθητών εκ των οποίων το 50% ήταν αγόρια και το 50% κορίτσια. Στην ερώτηση 'Ποιο είναι το επάγγελμα που θέλεις να ακολουθήσεις;' Στην Β' τάξη σημειώθηκε ποσοστό 14,8% αναποφάσιστων, 8,5% που θέλουν ν' ασχοληθούν με τον κλάδο της βιολογίας, 8,5% που επιθυμεί να περάσει στην γυμναστική ακαδημία. Στην Α τάξη εντύπωση έκανε το γεγονός πως κανείς δεν είναι αναποφάσιστος. Το 17,3% θέλει να ασχοληθεί με στρατιωτικές σχολές, το ίδιο ποσοστό με οικονομικές σχολές, και το μεγαλύτερο ποσοστό 21,7% συγκεντρώσαν οι σχολές πληροφορικής. Συνεπώς το μεγαλύτερο ποσοστό στο σύνολο των τμημάτων συγκέντρωσαν τα επαγγελματία σχετικά με την βιολογία με ποσοστό 11,4%. Στην ερώτηση 'Θεωρείς πως σε έχει επηρεάσει η οικονομική κατάσταση της οικογενείας σου στην λήψη απόφασης για την σχολή στην οποία σκοπεύεις να σπουδάσεις;' υπήρχε μεγάλη διάφορα μεταξύ των απαντήσεων της Α τάξης και της Β τάξης. Στην Α τάξη σημειώθηκε ποσοστό 22% που απάντησε 'ΝΑΙ' εκ των οποίων το 57% 'αρνητικά' και το 43% θετικά. Ακόμη σημειώθηκε ποσοστό 78% που απάντησε 'ΟΧΙ'. Στην Β τάξη αντιθέτως το 44,7% απάντησε 'ΟΧΙ' ενώ το 55,3% 'ΝΑΙ' εκ των οποίων 53,8% αρνητικά, το 34,6% θετικά ενώ το 11,5% δεν απάντησε θετικά η αρνητικά. Στην ερώτηση 'Το επάγγελμα που σκοπεύεις ν' ακολουθήσεις πιστεύεις πως θα σε βγάλει από τη δύσκολη οικονομική θέση στην οποία έχουμε φτάσει σαν χώρα;' στην Β τάξη τα ποσοστά ήταν μοιρασμένα με τους μαθητές που απάντησαν 'ΝΑΙ', να κυμαίνονται στο 48,9% και αυτοί που απάντησαν 'ΟΧΙ' στο 44,6%. Αναπάντητη άφησαν αυτή την ερώτηση το 6,3%. Στην Α τάξη υψηλό ήταν το ποσοστό που απάντησε 'ΝΑΙ' φτάνοντας το 70% ενώ 'ΟΧΙ' απάντησε το 30%. Στην ερώτηση 'Τα περισσότερα επαγγελματία θεωρείς πως έχουν προοπτικές και μέλλον στις μέρες μας, που επικρατεί οικονομική εξαθλίωση σε όλους τους τομείς;' και στις 2 τάξεις Α και Β τα ποσοστά ήταν παρόμοια με 23% να απαντάει 'ΝΑΙ' στην Β τάξη και 26% στην Α. 'ΟΧΙ' απάντησε το 77% στην Β τάξη και το 74% στην Α. Στην ερώτηση 'Οι επαγγελματικές σου επιλογές και οι σχολές που θα ήθελες ν' ακολουθήσεις περιορίζονται μόνο σε αυτές που βρίσκονται κοντά στον τόπο κατοικίας σου;' υπήρχε μεγάλη διάφορα μεταξύ Β και Α τάξης. Στην Β τάξη το 59,5% απάντησε θετικά ενώ το 40,5% αρνητικά. Αντιθέτως στην Α τάξη μόλις το 17,3% περιορίζει την σχολή του στον τόπο κατοικίας του ενώ το 82,7% επιλέγει σχολές σε όλη την Ελλάδα. Στην ερώτηση 'Θα ήθελες κάποια στιγμή να συνεχίσεις τις σπουδές σου στο εξωτερικό αλλά οι βιοτικές και οικονομικές συνθήκες της χώρας μας νιώθεις πως δεν σου το επιτρέπουν;' Τα ποσοστά ήταν παρόμοια ανάμεσα στις 2 τάξεις. Συγκεκριμένα το 70% των μαθητών της Α τάξης απάντησε 'ΝΑΙ' ενώ το 30% 'ΟΧΙ'. Στην Β τάξη θετικά απάντησε το 64% και αρνητικά το 36%. Συνεπώς οι περισσότεροι μαθητές θα ήθελαν να συνεχίσουν τις σπουδές τους στο εξωτερικό αλλά δυστυχώς οι οικονομικές συνθήκες τους το καθιστούν ανέφικτο. Επομένη ερώτηση ήταν 'Θεωρείς πως η μείωση των επαγγελμάτων οφείλεται στην οικονομική κρίση;'. Τα ποσοστά και των 2 τάξεων στην απάντηση 'ΝΑΙ' ήταν αρκετά υψηλή. Στην Β τάξη ήταν 89% ενώ στην Α 91,3%. Στην ερώτηση 'Πιστεύεις η οικονομική κρίση επηρεάζει τον τρόπο ζωής σας;' τα ποσοστά δεν διέφεραν μεταξύ των τάξεων. Στην Α τάξη 'ΟΧΙ' απάντησε το 17,3% και 'ΝΑΙ' το 82,7% εκ των οποίων όλοι απάντησαν πως η επίδραση αυτή είναι αρνητική. Στην Β τάξη 'ΟΧΙ' απάντησε το 8,6% και 'ΝΑΙ' το 91,4% εκ των οποίων το 95,8% η επίδραση είναι αρνητική και το 4,2% η επίδραση είναι θετική. Στην Α τάξη στην ερώτηση 'Σε ποιο βαθμό σας επηρεάζει η οικονομική κρίση;' το 8,7% απάντησε 'υψηλό' το 78,3% 'μέτριο' το 8,7% 'χαμηλό' και το 4,3% 'καθόλου'. Στην Β τάξη το 17% απάντησε 'υψηλό' το 72% 'μέτριο' και το 11% 'χαμηλό'. Στην επομένη ερώτηση δόθηκαν στους μαθητές οι επιλογές 5 επαγγελμάτων τα οποία θέλουν να ακολουθήσουν τα μελή της

ομάδας του προτρεφτώ και ζητήθηκε από τους μαθητές να απαντήσουν ποιο πιστεύουν πως έχει επαγγελματικό μέλλον. Στην Α τάξη η 'Αρχιτεκτονική' συγκέντρωσε 13% η 'Δημοσιογραφία' το 17,3% η 'Φυσικοθεραπεία' το 8,7% η 'Σκηνοθεσία' το 4% και οι 'Οικονομικές Επιστήμες' το 52%. Στην Β τάξη αρχιτεκτονική απέσπασε το 11% η 'Δημοσιογραφία' το 13% η 'Φυσικοθεραπεία' το 29% η 'Σκηνοθεσία' το 4% οι 'Οικονομικές Επιστήμες' το 46% και ένα ποσοστό της τάξεως του 8% απάντησε 'κανένα'. Συνεπώς σύμφωνα με τα ποσοστά φαίνεται καθαρά πως οι οικονομικές επιστήμες έχουν μέλλον. Στην ερώτηση 'Θεωρείς πως τα επαγγέλματα τα οποία έχουν εξαφανιστεί με την παροδο των χρόνων (π.χ. τσαγκαρης, μοδίστρα, κ.α) ανερχονται ξανά στην επιφάνεια με την οικονομική κρίση;' στην Α τάξη απάντησε το 13% 'ΝΑΙ' το 17,3% 'ΟΧΙ' και το 69,7% 'ΙΣΩΣ'. Στην Β τάξη το 49% 'ΝΑΙ' το 12% 'ΟΧΙ' και το 29% 'ΙΣΩΣ'. Τέλος, στην ερώτηση 'Το επάγγελμα που θέλεις ν' ακολουθήσεις το επέλεξες με βάση τις χρηματικές απολαβές του η είναι αυτό που σου αρέσει;' στην Α τάξη το 60% διαλέγει το επάγγελμα με βάση την αρέσκεια και το 40% δίνει σημασία και στα 2. Στην Β τάξη το 4% διαλέγει το επάγγελμα με βάση τις χρηματικές απολαβές, το 42,5% με βάση την αρέσκεια και το 53,5% δίνει βάση και στα 2. Εν κατακλείδι, το ερωτηματολόγιο έγινε με σκοπό να δούμε πως βλέπουν οι μαθητές που τώρα διαλέγουν επαγγελματικό κλάδο, πως βλέπουν την οικονομική κρίση και αν τους έχει επηρεάσει στις επιλογές τους και γενικότερα στον τρόπο ζωής τους.

Παπανδρέου Μάριος

Επαγγέλματα των μελών της ομάδας του πρότζεκτ

Ελίνα Πόγκα

Αρχιτέκτονας

Το επάγγελμα που προσωπικά θα ήθελα να ακολουθήσω είναι η αρχιτεκτονική, η τέχνη δηλαδή και η επιστήμη του σχεδιασμού και της υλοποίησης κτηρίων. Το γεγονός ότι το συγκεκριμένο επάγγελμα δεν είναι μισθωτό αλλά ο καθένας που το ασκεί είναι ελεύθερος επαγγελματίας και έχει την δυνατότητα να το αναπτύξει όσο θέλει, είναι ένας από τους παράγοντες που με οδήγησαν σε αυτή την απόφαση. Από την άλλη πλευρά, γνωρίζω πως ένα μη μισθωτό επάγγελμα στις μέρες μας μπορεί να αποβεί μοιραία επιλογή και ιδιαίτερα όσον αφορά τον κλάδο της αρχιτεκτονικής που όσο υπάρχει οικονομική κρίση θεωρείται ένα από τα 'νεκρά' επαγγέλματα. Παράλληλα όμως, πιστεύω πως οποιοσδήποτε έχει θέληση φτάνει στην επιτυχία ανεξάρτητα από τις συνθήκες που τον επηρεάζουν.

Θεωρώ, πως το συγκεκριμένο επάγγελμα έχει μεγάλες προοπτικές για τον καθένα που το ασκεί, απλώς κάποιοι βρίσκουν τον τρόπο να φτάσουν στην επιτυχία και κάποιοι παραμένουν στάσιμοι γιατί ακριβώς δεν έχουν βρει τον τρόπο να προχωρήσουν ή δεν τους δόθηκε η ευκαιρία. Όσον αφορά εμένα τώρα, έχω καταλήξει σε αυτό αρχικά γιατί το σχέδιο και γενικότερα οι τέχνες με εκφράζουν απόλυτα –για αυτό και σαν δεύτερη επιλογή μου θα έθετα τη σχολή Μουσικολογίας- αλλά και γιατί πιστεύω πως όταν βάζω έναν στόχο παλεύω για αυτόν και εφόσον μου αρέσει η συγκεκριμένη σχολή θα παλέψω τόσο για να μπω όσο και για να αποκατασταθώ οικονομικά στο μέλλον από το συγκεκριμένο επάγγελμα.

Αρχιτεκτονική

Αρχιτεκτονική είναι τόσο η τέχνη όσο και η επιστήμη του σχεδιασμού (με την έννοια της μελέτης, όχι μόνο του γραφικού σχεδίου) και της υλοποίησης κτιρίων. Το σχέδιο και η έκφραση του, που είναι ο σχεδιασμός, πραγματώνουν ένα αντικείμενο, ένα σύστημα μία αντικειμενική υλική διάσταση. Ένας πιο γενικός ορισμός θα περιελάμβανε το σχεδιασμό όλων των κτιστών υποδομών στο περιβάλλον, από το μακροσκοπικό επίπεδο του σχεδιασμού πόλεων ως το μικροσκοπικό του σχεδιασμού επίπλων και προϊόντων καθημερινής χρήσης. Η αρχιτεκτονική περιλαμβάνει όχι μόνο το σχεδιασμό αλλά και το προϊόν της υλοποίησης.

Ετυμολογικά, ο όρος προέρχεται από το ελληνικό *αρχή* και *τέχνη* - *τεκτονική* (κατασκευή/δημιουργία).

Σκοποί και προθέσεις

Σύμφωνα με την πιο πρώιμη μελέτη γύρω από το αντικείμενο, ο Βιτρούβιος στο έργο του *περί Αρχιτεκτονικής* βασίζει την καλή αρχιτεκτονική σε τρεις αρχές: Ομορφιά (*Venustas*), Σταθερότης (*Firmitas*) και Ευχρηστία (*Utilitas*). Λέγεται ότι η αρχιτεκτονική οφείλει να εξισορροπεί και να συντονίζει με βάση αυτά τα τρία στοιχεία, χωρίς κανένα να υπερβαίνει τα άλλα. Ένας πιο σύγχρονος ορισμός, από μια διαφορετική οπτική γωνία θα διέκρινε στη λειτουργικότητα όλα τα υπόλοιπα κριτήρια, συμπεριλαμβανομένης της καλαισθησίας και λοιπών ψυχολογικών παραγόντων.

Η αρχιτεκτονική περιλαμβάνει ένα ευρύτερο πεδίο γνώσεων, που περιλαμβάνει ιστορία, κοινωνικές επιστήμες, οικονομία, πολιτική, τέχνη, τεχνολογία, φιλοσοφία, φυσικές επιστήμες, κ.α. Χρησιμοποιώντας τα λόγια του Βιτρούβιου, μπορεί να ειπωθεί ότι η "αρχιτεκτονική είναι η επιστήμη η οποία ανέρχεται εκ άλλων επιστημών, πλαισιωμένη από πλούσια γνώση". Τονίζει επίσης ότι ο αρχιτέκτονας πρέπει να είναι βαθύς γνώστης θεμάτων όπως η μουσική, η αστρονομία κ.α.

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ

Περιγραφή Επαγγέλματος: Ο αρχιτέκτονας μηχανικός έχει ως αντικείμενο απασχόλησης τις περιοχές του αρχιτεκτονικού και αστικού σχεδιασμού, της συντήρησης και αποκατάστασης, του σχεδιασμού τοπίου και περιβάλλοντος, και του πολεοδομικού και χωροταξικού σχεδιασμού, με σκοπό την καλύτερη αξιοποίηση του χώρου με πρακτικές, χρήσιμες και αισθητικά ικανοποιητικές λύσεις. Μελετά και σχεδιάζει τη διαμόρφωση του εσωτερικού και εξωτερικού των κτιρίων σύμφωνα με τις προδιαγραφές και τη σχετική νομοθεσία, συνεργαζόμενος με τον πολιτικό μηχανικό, τον τοπογράφο, τον μηχανολόγο μηχανικό.

Ποια είναι τα καθήκοντα του; Αυτά περιλαμβάνουν: σχεδιασμό πολυκατοικιών, δημόσιων κτιρίων (σχολεία, τράπεζες κλπ.), εργοστασίων και εγκαταστάσεων γεωργικής παραγωγής, σχεδιασμός ανακαίνισης ιστορικών κτιρίων, σχεδιασμός εσωτερικών χώρων όλων των ειδών οικοδομημάτων, σχεδιασμός εσωτερικών χώρων εκθέσεων, οικονομικές προεργασίες σχετικές με την οικοδόμηση και εκτέλεση της κατασκευής, σχεδιασμός της κατασκευής, ανακαίνισης, αναδιοργάνωσης μεγάλων περιοχών ως μονάδων ή των τμημάτων τους, διαμόρφωση του περιβάλλοντος, γνωμάτευση επί των αρχιτεκτονικών δημιουργιών από καλλιτεχνικής άποψης, συμβουλευτικές δραστηριότητες και προτάσεις για την κατάλληλη μορφή του οικοδομήματος, επιστημονικές, ερευνητικές και παιδαγωγικές δραστηριότητες στο πλαίσιο της αρχιτεκτονικής.

Που εργάζεται και υπό ποιες συνθήκες; Η εργασία αυτή εκτελείται σε αίθουσες γραφείων και στους χώρους που γίνεται η κατασκευή. Ο αρχιτέκτονας μπορεί να εργάζεται και ως ελεύθερος επαγγελματίας ή ως υπάλληλος κατασκευαστικής εταιρείας. Επικρατούν ευχάριστες συνθήκες εργασιακού περιβάλλοντος. Επίσης, είναι υποχρεωμένος να παρευρίσκεται και να επιβλέπει τις εργασίες που γίνονται σε εσωτερικούς ή εξωτερικούς χώρους.

Τι εργαλεία/ εξοπλισμό χρησιμοποιεί; είδη σχεδίου και υπολογιστές.

Σπουδές: Τα Τμήματα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών ανήκουν στο 4ο Επιστημονικό Πεδίο Τεχνολογικών Επιστημών (πρόσβαση από θετική ή τεχνολογική κατεύθυνση α. Τεχνολογίας και Παραγωγής β. Πληροφορικής και Υπηρεσιών, χωρίς απώλεια μορίων) και για την εισαγωγή, απαιτείται επιπλέον η εξέταση στα ειδικά μαθήματα Ελεύθερο Σχέδιο και Γραμμικό Σχέδιο. Οι προπτυχιακές σπουδές στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών διαρκούν δέκα (10) εξάμηνα, στα οποία συμπεριλαμβάνεται και η εκπόνηση Ερευνητικής και Διπλωματικής Εργασίας και οδηγούν σε ενιαίο δίπλωμα αρχιτέκτονα μηχανικού (Επιπέδου 5+). Αποσκοπούν στην εκπαίδευση και υψηλή κατάρτιση με γνώσεις, που καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα θεμάτων της τέχνης, της τεχνολογίας και της επιστήμης, συνδέοντας τη θεωρία με το σχεδιασμό και παρέχονται από τα αντίστοιχα Τμήματα του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου (Αθήνα), του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, του Πανεπιστημίου Πάτρας, του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας (Βόλος), του Πανεπιστημίου Θράκης (Ξάνθη), του Πολυτεχνείου Κρήτης (Χανιά).

Ιδιαίτερα Προσωπικά Χαρακτηριστικά και Ικανότητες: Η σχεδιαστική ικανότητα σε συνδυασμό με την καλλιτεχνική ευαισθησία και τη δημιουργική φαντασία είναι απαραίτητα προσόντα για τον αρχιτέκτονα μηχανικό. Πρέπει όμως, να λαμβάνει πάντα υπόψη του τις απαιτήσεις των πελατών του και κυρίως να δείχνει ευαισθησία σε θέματα που αφορούν στην προστασία του περιβάλλοντος.

Τομείς απασχόλησης και προοπτικές αγοράς εργασίας: Μπορεί να εργαστεί στο δημόσιο τομέα, σε υπουργεία, οργανισμούς, τράπεζες, ως ελεύθερος επαγγελματίας (τεχνικό γραφείο), ως καθηγητής εκπαίδευσης και κατάρτισης, αφού φοιτήσει στην Παιδαγωγική Σχολή της ΑΣΠΑΙΤΕ. Οι νέοι τομείς της αρχιτεκτονικής, με τους οποίους μπορεί να ασχοληθεί επαγγελματικά είναι: η περιβαλλοντική μέριμνα και η μέριμνα για το τοπίο, η βιομηχανοποιημένη παραγωγή εγκαταστάσεων και εξοπλισμού, η συντήρηση, ο επανασχεδιασμός και η επαναχρησιμοποίηση παλαιών κτισμάτων, η αρχιτεκτονική τοπίου, οι νέες τεχνολογίες στο σχεδιασμό και την κατασκευή, οι κοινωνιολογικές και εθνολογικές προσεγγίσεις για το σχεδιασμό και οι οπτικοακουστικές παράμετροι, ως στοιχείο για την χρήση του χώρου. Σήμερα, οι προοπτικές του επαγγέλματος παρουσιάζονται πολύ θετικές.

**Η ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΤΟΥ Ε.Μ.Π. ΣΤΗΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΔΟΜΙΚΗΣ ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ:** Αποτελεί χαρακτηριστικό τηςκάθε

επιστήμης η εμπάθυνση σε ένα, κάθε φορά, μέρος του αντίστοιχου γνωστικού πεδίου, η εμπάθυνση αυτή κατά κανόνα συνοδεύεται και από τον σύγχρονο περιορισμό του εύρους του. Όμως ο Αρχιτέκτονας είναι εκείνος ο Μηχανικός ο οποίος κατά την άσκηση του επαγγέλματος του, πρέπει να συνδυάζει ένα ιδιαίτερα μεγάλο εύρος γνώσεων από γνωστικά πεδία τα οποία μεταξύ τους διαφέρουν τόσο ως προς το περιεχόμενό τους, όσο και ως προς τον τρόπο απόκτησης αυτών των σχετικών γνώσεων.

Έτσι ο Αρχιτέκτων Μηχανικός πλην αυτού, πρέπει να είναι και Πολιτικός Μηχανικός και Η/Μ Μηχανικός και Κοινωνιολόγος και Γεωπόνος και Ιστορικός και Ζωγράφος και

Ήδη όμως το εύρος αυτό έχει αναπτυχθεί και έχει λάβει μία έκταση γνώσεων η οποία έχει σχεδόν συντριπτικό χαρακτήρα. Αυτός είναι άλλωστε και ο λόγος για τον οποίο, ορισμένες φορές, η αύξηση της έκτασης συνοδεύεται με τον κίνδυνο μείωσης του βάθους της κατακτώμενης γνώσης.

Προκύπτει όμως σαφώς ότι αυτή η πολύπλευρη συγκέντρωση γνώσεων και κυρίως η εμπέδωση και αξιοποίησή τους, από το ίδιο πρόσωπο, απαιτεί και μεγάλη προσπάθεια κατά την διάρκεια των προπτυχιακών του σπουδών. Στην συνέχεια η συνεχής επικαιροποίηση των ήδη υφιστάμενων γνώσεων, με σύγχρονη κάθε φορά ενημέρωση και απόκτηση εμπειρίας καθ' όλη την διάρκεια άσκησης του επαγγέλματος του Αρχιτέκτονα Μηχανικού, καλλιεργούν εκτός των άλλων και την αυτοπεποίθηση, μέσα από την προσεκτική και εμπνευσμένη εργασία και βοηθούν στην βαθύτερη κατανόηση του αντικειμένου. Συνθέτοντας ο Αρχιτέκτονας με επιτυχία την, Τέχνη και την Τεχνική Γνώση κατά τρόπο αδιαίρετο, εργάζεται δημιουργικά.

Η πραγματικότητα των προβλημάτων, όσο και η εξαρχής ποσοτικοποίηση των εκφράσεών των, είναι εκείνα τα πρωταρχικά στοιχεία, τα οποία μαζί με την σχετική θεωρητική κατάρτιση, θα οδηγήσουν αθροιστικά στην καλλιέργεια εμπειρίας, επιστημονικού χαρακτήρα.

Επιπροσθέτως, αναγνωρίζοντας και την μεγάλη σημασία την οποία έχει η δημιουργία παραστάσεων για τον προπτυχιακό Αρχιτέκτονα Μηχανικό, οφείλει η επί της Δομομηχανικής παρεχόμενη γνώση και πληροφορία να αποδεικνύει κάθε στιγμή, την σύζευξή της με τα υπάρχοντα καθημερινά προβλήματα.

Έτσι μέσα από την παράθεση δεδομένων και τις διαδικασίες οι οποίες συνιστούν την σύνθεση προς τον τελικό σχεδιασμό, αφ' ενός γίνεται η εμπέδωση των παρεχόμενων γνώσεων και αφετέρου δημιουργείται συνειδητή πείρα με επιστημονικές γνώσεις και στέρεες βάσεις, μακριά από έναν τυφλό και στείρο εμπειρισμό.

Είναι απολύτως βέβαιο όμως ότι η υλοποίηση αυτών των σκέψεων και προσπαθειών, συνεπάγεται εύλογο αριθμό σπουδαστών, προκειμένου η εκπαιδευτική διαδικασία, συμπεριλαμβανομένης και της καλλιέργειας συναντίληψης και προσωπικής αξιολόγησης να οδηγεί στα επιδιωκόμενα άριστα αποτελέσματα. Σε διαφορετική περίπτωση όμως, ελλοχεύει ο κίνδυνος εφόσον διαμορφωθούν δυσμενείς συνθήκες «μαζικής παραγωγής» να υπάρξουν αποτελέσματα χαμηλής ποιότητας.

Κατερίνα Σανιδά

Δημοσιογράφος

Δημοσιογραφία

Δημοσιογραφία είναι η συγκέντρωση ειδήσεων και πληροφοριών, και η διάδοση τους μέσω των μέσων μαζικής ενημέρωσης με στόχο την πληροφόρηση των πολιτών. Υπάρχει επίσης και παραπληροφόρηση στην δημοσιογραφία. Η δημοσιογραφία εμπεριέχει την υποκειμενική άποψη αυτού που την ασκεί, από τον τρόπο διαμόρφωσης ή παρουσίασης των συγκεντρωμένων πληροφοριών, μέχρι τον άμεσο σχολιασμό αυτών. Όποιος ασκεί τη δημοσιογραφία ως επάγγελμα υπόκειται στον κώδικα δημοσιογραφικής δεοντολογίας της ένωσης συντακτών στην οποία ανήκει.

Οι τομείς με τους οποίους ασχολείται η δημοσιογραφία καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα της πραγματικότητας: από πολιτικά, οικονομικά, νομικά, ιστορικά, κοινωνικά θέματα μέχρι αθλητισμό, πολιτισμό, τεχνολογία, περιβάλλον, μόδα, υγεία κ.λ.π. Το επάγγελμα του δημοσιογράφου θεωρείται από κάποιους λειτούργημα από την άποψη ότι ο δημοσιογράφος επιτελεί κοινωνικό έργο, εργάζεται προς όφελος του συνόλου της κοινωνίας και συμβάλλει στην εύρυθμη λειτουργία (π.χ. με την αποκάλυψη σκανδάλων).

Δημοσιογραφία στο διαδίκτυο

Η δημοσιογραφία στον Ιστό, η δημοσιογραφία δηλαδή που υπάρχει μόνο στο Ιντερνέτ αναπτύχθηκε ραγδαία από την δεκαετία του '90 μέχρι σήμερα. Οι πιο γνώστες μορφές δημοσιογραφίας στον ιστό είναι:

1. Οι ιστότοποι ειδησεογραφικών εταιρειών εκτός δικτύου με υλικό προσαρμοσμένο απλά μορφολογικά για τον ιστό
2. Οι ιστότοποι ειδησεογραφικών εταιρειών εκτός δικτύου με παραγωγή ειδήσεων αποκλειστικά για τον ιστό
3. Οι ιστότοποι περιεχομένου και κατηγοριών - ανεύρεσης πληροφοριών
4. Οι ιστότοποι μετα-δημοσιογραφίας και σχολιασμού
5. Οι ιστότοποι μοιράσματος και συζήτησης

(Τα μπλογκ κατηγοριοποιούνται ανάμεσα στις μορφές 3 και 4, καθώς προσφέρουν περιορισμένη συμμετοχική επικοινωνία και ταυτόχρονα παρουσιάζουν περιεχόμενο και σχόλια πάνω σε αυτό). Η δημοσιογραφία στο διαδίκτυο ενώ μοιράζεται τους ίδιους στόχους με την παραδοσιακή δημοσιογραφία (π.χ. ενημέρωση του πολίτη), διαφέρει από αυτήν σε

ορισμένα καίρια σημεία. Αυτό συμβαίνει κυρίως λόγω των χαρακτηριστικών του νέου μέσου: τη διαδραστικότητα, την πολυμεσικότητα και την υπερκειμενικότητα. Συγκεκριμένα, το διαδραστικό περιεχόμενο των δημοσιογραφικών ιστοτόπων μετακινεί τους πολίτες από την θέση του καταναλωτή στη θέση του υψηλού τελικού χρήστη, αυτό εξαρτάται βέβαια και από άλλους τέσσερις παράγοντες: περιπλοκότητα της διαθέσιμης επιλογής, ανταπόκριση στον χρήστη, διευκόλυνση διαπροσωπικής επικοινωνίας και ευκολία προσθήκης πληροφοριών. Ταυτόχρονα, με την πολυμεσικότητα δίνεται η δυνατότητα στους on-line δημοσιογράφους να χρησιμοποιήσουν διάφορων μορφών υλικό πέρα από κείμενο, όπως ψηφιακές φωτογραφίες, video και ήχο. Όσον αφορά στην υπερκειμενικότητα, συνδέει το δημοσιογραφικό υλικό με υλικό που βρίσκεται εσωτερικά ή εξωτερικά του συγκεκριμένου ιστοτόπου, π.χ. με κείμενα άλλων συντακτών, με παλαιότερες καταχωρίσεις για ένα θέμα, με σκοπό να προσφέρει πληθώρα πληροφοριών και διαφορετικών πηγών πάνω σε ένα θέμα. Καθίσταται σαφές, λοιπόν, ότι η διαδραστικότητα, η υπερκειμενικότητα και η πολυμεσικότητα είναι κύρια χαρακτηριστικά της on-line δημοσιογραφίας, τα οποία τη διαφοροποιούν ουσιαστικά από την παραδοσιακή. Αυτά τα τρία μοναδικά χαρακτηριστικά που προσφέρονται από το νέο μέσο χρησιμοποιούνται προκειμένου να επιτευχθούν επιτυχώς οι στόχοι της δημοσιογραφίας στον διαδίκτυο.

Η Παραδοσιακή Δημοσιογραφία στην Εποχή του Internet

Το μοντέλο της παραδοσιακής δημοσιογραφίας έχει αλλάξει σημαντικά με την ανάπτυξη του Internet. Από τη μια μεριά, το Internet είναι μια νέα, τεράστια πηγή πληροφόρησης και έρευνας για τους δημοσιογράφους, αλλά από την άλλη αποτελεί αυτόνομο μέσο πληροφόρησης, που αποκτά όλο και μεγαλύτερο κοινό σύμφωνα με έρευνες

Με αυτά τα νέα δεδομένα στη δημοσιογραφία υπάρχει η άποψη ότι το παραδοσιακό δημοσιογραφικό επάγγελμα, και κυρίως αυτό του αρθρογράφου, απειλείται από την ύπαρξη του Διαδικτύου. Ως αποτέλεσμα της επιρροής αυτής του Internet στη παραγωγή ειδήσεων και των δυνατοτήτων που παρέχουν τα νέα μέσα επικοινωνίας (blogs, σχολιασμός κ.α.), τα όρια μεταξύ ενός απλού χρήστη του διαδικτύου και ενός επαγγελματία δημοσιογράφου γίνονται περισσότερο δυσδιάκριτα. Αυτό με τη σειρά του οδηγεί στην ανάγκη για επαναπροσδιορισμό της έννοιας της δημοσιογραφίας, καθώς η εκπαίδευση των δημοσιογράφων στη νέα πραγματικότητα ή η πρόσληψη ειδικών που θα ασχοληθούν με την μεταφορά του δημοσιογραφικού προϊόντος από το χαρτί στο διαδίκτυο κρίνονται ως απαραίτητες ενέργειες.

Βέβαια, υπάρχει και η άποψη ότι οι δημοσιογράφοι δεν απειλούνται από την έλευση και την εξάπλωση του Internet και ότι η έντυπη δημοσιογραφία, κινούμενη και προς ψηφιακές μορφές, έχει μέλλον. Κύριο επιχείρημα των υποστηρικτών της συγκεκριμένης άποψης είναι ότι η πληθώρα πληροφοριών που προσφέρει το Internet δε προϋποθέτει σωστή πληροφόρηση και ενημέρωση. Ο ρόλος του επαγγελματία δημοσιογράφου θα παραμείνει ουσιώδης, καθώς προσφέρει στο άρθρο του άρτια γραφή, επιμέλεια, πολλές φορές στοιχεία από δημοσιογραφική, ουσιαστική έρευνα και υπάρχει η δυνατότητα τα άρθρα να πλαισιωθούν από σκίτσα και επαγγελματική φωτογραφία.

Σχετικά με το μέλλον της έντυπης δημοσιογραφίας, σε διάλεξή του ο Μάικλ Γκαέντα που διετέλεσε διευθυντής της Αυστραλιανής εφημερίδας The Age, δήλωσε ότι "Το ρόλο της εφημερίδας δεν μπορεί να τον υποκαταστήσει ούτε η τηλεόραση, ούτε το ραδιόφωνο, ούτε το Διαδίκτυο [...] Οι σημερινές πολυσέλιδες εκδόσεις είναι φτωχές δημοσιογραφικά, καθώς οι δημοσιογράφοι σήμερα κάνουν ρεπορτάζ μέσω του Google και δίνουν έμφαση σε θέματα

lifestyle, εγκαταλείποντας τις αποκαλύψεις".

Πολίτες ή Δημοσιογράφοι; Τα όρια μεταξύ δημοσιογράφου και ενός απλού πολίτη που εκφράζει την γνώμη του είναι πλέον θολά. Μέχρι πρότινος ο απλός πολίτης μπορούσε να εκφράσει την άποψη του δημοσίως αλλά δύσκολα μπορούσε να αγγίξει το ευρύ κοινό. Με το διαδίκτυο έχει αυτήν την δυνατότητα δημιουργώντας την προσωπική του ιστοσελίδα, συμμετέχοντας σε ένα μπλογκ ή απαντώντας σε έναν επαγγελματία δημοσιογράφο.
 Πλέον, ο κάθε πολίτης όχι μόνο έχει τη δυνατότητα να εκφράζει τη γνώμη του, αλλά μπορεί να παράγει πληροφορίες καταγράφοντας ή σχολιάζοντας την επικαιρότητα. Ο όρος που χρησιμοποιείται για να περιγράψει αυτή τη δυνατότητα και την εξέλιξη στο χώρο της δημοσιογραφίας είναι δημοσιογραφία των πολιτών.

Δημοσιογραφία και Εκδημοκρατισμός Επιχειρήματα υπέρ

Υπάρχει η άποψη ότι η ανάπτυξη του διαδικτύου συμβάλλει στον εκδημοκρατισμό της κοινωνίας. Η άποψη αυτή στηρίζεται στο ότι πλέον ο κάθε πολίτης μπορεί να εκφραστεί ελεύθερα μέσω του διαδικτύου, και πόσο μάλλον ένας δημοσιογράφος, ο οποίος έχει τη δυνατότητα να προβάλει το δημοσιογραφικό του προϊόν, δημιουργώντας μια ιστοσελίδα, χωρίς να χρειάζεται να λογοδοτεί σε εκδότες ή καναλάρχες και χωρίς να υποχρεούται να συμβαδίσει με συγκεκριμένες πολιτικές. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι σε έρευνα της VPRC 65% των δημοσιογράφων δήλωσε ότι το προϊόν που οι ίδιοι παράγουν υπόκειται παρεμβάσεις.

Επίσης, η δημοσιογραφική έρευνα αλλάζει προς όφελος του δημοσιογράφου, αφού στο διαδίκτυο υπάρχει πληθώρα στοιχείων που μπορούν να συνθέσουν την έρευνα ενός δημοσιογράφου. Αυτό, αφενός, έχει ως αποτέλεσμα να μειώνεται ο χρόνος για τη συλλογή των απαραίτητων στοιχείων και επομένως, να αυξάνεται το χρονικό διάστημα που μπορεί να διαθέσει για το δημιουργικό κομμάτι της εργασίας του, και αφετέρου να βρίσκει τις χρήσιμες πληροφορίες χωρίς να βρίσκεται σε κοινή θέα. Δείτε την έρευνα TheEuro RSCG/Columbia που πραγματοποιήθηκε το 2005 στις ΗΠΑ σε δείγμα 1200 δημοσιογράφων, το 51% εκ των οποίων υποστηρίζουν ότι είναι συστηματικοί αναγνώστες blogs και το 28% βασίζονται σε αυτά το καθημερινό του ρεπορτάζ.

Τέλος, ένα ακόμη επιχειρήματα υπέρ της άποψης του εκδημοκρατισμού είναι το ότι με το διαδίκτυο η κατανάλωση του δημοσιογραφικού προϊόντος παύει να είναι τοπική. Για παράδειγμα, ένας Έλληνας πλέον έχει τη δυνατότητα να ενημερωθεί για τα ελληνικά τεκταινόμενα από δημοσιογράφους του εξωτερικού, οι οποίοι βλέπουν και παρουσιάζουν τα γεγονότα και από την δική τους κριτική σκοπιά που ενδέχεται λόγω της απόστασης και άλλων παραγόντων να είναι περισσότερο αμερόληπτη.

Επιχειρήματα κατά

Από την άλλη μεριά, η θεωρία κατά την οποία ο Παγκόσμιος Ιστός θα εκδημοκρατίσει την κοινωνία βρίσκει και θερμούς αντιπάλους. Συγκεκριμένα, βασικό επιχειρήματα είναι το ότι δεν μπορεί να επέλθει εκδημοκρατισμός αν ένα μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας αντιμετωπίζει πρόβλημα προσβασιμότητας στο διαδίκτυο, είτε λόγω έλλειψης υποδομών, είτε λόγω χαμηλών εισοδημάτων, είτε λόγω αναλφαβητισμού, που σύμφωνα με πολλούς δεν αναμένεται να λυθεί στο άμεσο μέλλον.

Επίσης, υποστηρίζεται ότι το πλήθος των πληροφοριών στο διαδίκτυο είναι αδύνατο να

ταξινομηθεί από το μέσο χρήστη. Έτσι, η ανάδειξη ενός ιστοτόπου εξαρτάται από τη λειτουργία των μηχανών αναζήτησης και ταξινόμησης. Λαμβάνοντας υπόψη τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούν οι μηχανές, φαίνεται ότι ευνοημένοι είναι οι ιστότοποι με μεγάλη επισκεψιμότητα. Με άλλα λόγια, είναι πολύ πιθανότερο να επισκεφτεί κανείς τον ιστότοπο μιας γνωστής εφημερίδας από αυτόν ενός ανεξάρτητου δημοσιογράφου. Παράλληλα, το ζήτημα της λογοκρισίας και των γενικότερων πολιτικών που ακολουθούνται παραμένει ανοιχτό, διότι οι δημοσιογραφικοί ιστότοποι στο διαδίκτυο όχι μόνο λειτουργούν στο ίδιο κοινωνικοπολιτικό πλαίσιο με τα μέσα εκτός διαδικτύου, αλλά και πολλοί από αυτούς ανήκουν σε ομίλους, οι οποίοι διαχειρίζονται και μεγάλα παραδοσιακά μέσα.

Τέλος, υποστηρίζεται ότι ακόμα και η γνώση που αποκτά ο χρήστης μέσα σε μια ιστοσελίδα μπορεί να επηρεαστεί η , διότι αφενός η διαφορετική μορφοποίηση και διάταξη ενός δημοσιογραφικού προϊόντος on-line τραβούν την προσοχή του αναγνώστη, και αφετέρου η υπερκειμενικότητα μπορεί να καθοδηγήσει το χρήστη σε συγκεκριμένες πληροφορίες.

Ηθικά Θέματα Ηθικά ζητήματα που προκύπτουν από τη δημοσιογραφία στον ιστό, αλλά και γενικότερα σε πολλούς χώρους του internet, σχετίζονται με την ιδιωτικότητα, την ανωνυμία και τη διαχείριση της ταυτότητας.

Το ζήτημα της ιδιωτικότητας χρήζει ιδιαίτερης εξέτασης κυρίως λόγω των ιστοσελίδων κοινωνικών δικτύων (τύπου facebook, myspace κτλ), αλλά και γενικώς της κοινωνιολογίας του κυβερνοχώρου, όπου τα όρια μεταξύ δημόσιας και ιδιωτικής πραγματικότητας μπλέκονται και επαναπροσδιορίζονται ως μία νέα δυναμική πραγματικότητα, όπου με τη σειρά του το άτομο μπαίνει σε μία διαδικασία επαναπροσδιορισμού και επαναδόμησης της ταυτότητάς του. Αυτή η επικάλυψη του ιδιωτικού με το δημόσιο μπορεί να γίνει αντιληπτή ως κάτι «δημόσια ιδιωτικό», για παράδειγμα κάποιος δημοσιεύει μία ιδιωτική συμπεριφορά αποκαλύπτοντας την πραγματική του ταυτότητα, και ως κάτι «ιδιωτικά δημόσιο», δηλαδή κάποια δημοσίευση που θα μπορούσε να είναι προσβάσιμη με πολλούς άλλους τρόπους χωρίς όμως να αποκαλύπτει την πραγματική του ταυτότητα αυτός που έκανε τη δημοσίευση . Δεν είναι ξεκάθαρο ποια από τις δύο περιπτώσεις είναι υπέρ της ιδιωτικότητας ή της δημοσιότητας. Με άλλα λόγια, το internet, και κυρίως μέσω των ιστοσελίδων κοινωνικών δικτύων όπου γίνεται η διαμόρφωση ενός προσωπικού προφίλ, διαφοροποιεί τον τρόπο διαχείρισης αλλά και της τελικής μορφής της ταυτότητας, καθώς ο καθένας δυναμικά καθορίζεται από αυτό που επιλέγει ο ίδιος να παρουσιάσει (μέσω των ενδιαφερόντων, φίλων, φωτογραφιών, συνδέσμων και ομάδων που επιλέγει να δημοσιοποιήσει) σε συνδυασμό με αυτό που, άθελά του εν μέρει, του επιβάλλεται από την αρχιτεκτονική, αισθητική και κατάσταση του πλαισίου του εκάστοτε χώρου στον οποίο επιλέγει να παρουσιάσει τον εαυτό του. Ακόμη, οι ιστοσελίδες κοινωνικών δικτύων έχουν χαρακτηριστεί ως «εγωκεντρικές» υπό την έννοια ότι εστιάζουν στο ατομικό προφίλ δίνοντας έτσι έμφαση στη λειτουργία του δικτύου σε αντιδιαστολή με αυτή της ομάδας.

Οι ανώνυμες δημοσιεύσεις είναι πλέον μία συνηθισμένη πραγματικότητα (κυρίως λόγω ανάπτυξης των blogs). Η ανωνυμία προασπίζει την ελευθερία του λόγου αλλά δημιουργεί προβλήματα όσο αφορά σε παράνομες δημοσιεύσεις για την εύρεση του υπευθύνου. Βέβαια, ο εντοπισμός του είναι δυνατός μέσω της διεύθυνσης IP αλλά υπάρχουν και τρόποι να αποφευχθεί αυτό. Επίσης, τα δυσνόητα όρια του τι αποτελεί στο internet δημόσιο χώρο καθιστούν δυσκολότερη την αποσαφήνιση του ποιος αποτελεί δημόσιο πρόσωπο σε οποιοδήποτε βαθμό. Το internet θολώνοντας τα όρια της ιδιωτικής και δημόσιας σφαίρας καθιστά δυνατή την παρουσία του δημοσιογράφου όλο και πιο βαθιά στην ιδιωτική σφαίρα,

νομιμοποιώντας έτσι τη «δυναμική περσόνα» και κατ' επέκταση την ανωνυμία, τουλάχιστον σε κάποιους κώδικες δεοντολογίας.

Πανεπιστήμια για δημοσιογραφία

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Τμήμα Δημοσιογραφίας και Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας

Ο πρόσφατα ανανεωμένος δικτυακός τόπος του τμήματος περιλαμβάνει όλες τις πληροφορίες που αφορούν το τμήμα, τους διδάσκοντες, το πρόγραμμα σπουδών κλπ. Η σχολή διαθέτει επίσης και δικτυακό τόπο του εργαστηρίου ηλεκτρονικών υπολογιστών.

Μεταπτυχιακό πρόγραμμα

Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών με κατευθύνσεις: α) στη Δημοσιογραφία και τα Νέα Μέσα Επικοινωνίας,

β) στην Επικοινωνία και τον Πολιτισμό

Διατμηματικό Μεταπτυχιακό πρόγραμμα

Σπουδών «Προηγμένα Συστήματα Υπολογιστών και Επικοινωνιών», που απονέμει Διεπιστημονικό Μεταπτυχιακό Δίπλωμα Ειδίκευσης στα «Προηγμένα Συστήματα Υπολογιστών και Επικοινωνιών»

Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Τμήμα Επικοινωνίας και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης

Ο δικτυακός χώρος του τμήματος επιτρέπει στους φοιτητές του τμήματος και όχι μόνο να ενημερώνονται σε θέματα που αφορούν το πρόγραμμα σπουδών ανακοινώσεις κ.α

Μεταπτυχιακό πρόγραμμα

Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών με δύο κατευθύνσεις: Πολιτική Επικοινωνία και Νέες Τεχνολογίες, Πολιτισμικές Σπουδές και Ανθρώπινη Επικοινωνία.

Επιπλέον οι σπουδές των ΜΜΕ μπορεί να γίνει και γίνεται σε πολλές ιδιωτικές σχολές.

Απασχόληση σε θέσεις εργασίας για δημοσιογράφους

-Δημοσιογράφος

-Εθελοντής/ τρια Δημοσιογράφος

-Δημοσιογράφοι - Συντάκτες

-Συντάκτες-Δημοσιογράφοι τεχνολογίας

-Δημοσιογράφοι και υπεύθυνοι δημοσίων σχέσεων at κ. ΚΩΣΤΑΣ

-Δακτυλογραφήσεις

-Αρθογράφος

-Αθλητικογράφος

Παπανδρέου Μάριος

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ

Ορισμός: Ο οικονομολόγος μελετά δεδομένα/στατιστικές, εντοπίζει/διερευνά τις τάσεις στην οικονομική δραστηριότητα, προτείνει τρόπους για την βελτίωση της λειτουργίας & της αποδοτικότητας του οικονομικού συστήματος & την καλύτερη δυνατή εκμετάλλευση των τάσεων.

Περιγραφή: Οι τάσεις που αναλύει ένας οικονομολόγος μπορεί να αφορούν τόσο την εθνική και διεθνή οικονομία, όσο και μία επιχείρηση ή ένα συγκεκριμένο καταναλωτικό κοινό. Ο εντοπισμός των τάσεων είναι αποτέλεσμα μιας διαδικασίας που περιλαμβάνει, την επιλογή και συγκέντρωση των απαραίτητων στοιχείων, την μελέτη των στοιχείων και την επιλογή των μεθόδων που θα χρησιμοποιηθούν, την επεξεργασία και ανάλυση των δεδομένων με τις επιλεγείσες μεθόδους, την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων και την ερμηνεία των αποτελεσμάτων.

Για να επεξεργαστεί και να αξιολογήσει τα δεδομένα που έχει στη διάθεσή του ο οικονομολόγος, χρησιμοποιεί μεθόδους στατιστικής ανάλυσης, μαθηματικών και προγραμματισμού ηλεκτρονικών υπολογιστών. Για να ερμηνεύσει τα αποτελέσματα, χρησιμοποιεί αρχές και μεθόδους της οικονομικής θεωρίας.

Το φάσμα των τομέων που μπορεί να καλύψει ένας οικονομολόγος είναι ευρύτατο. Ορισμένοι οικονομολόγοι απασχολούνται σε τμήματα επενδύσεων και χρηματοοικονομικού σχεδιασμού επιχειρήσεων, όπου προσπαθούν να προβλέψουν τις τάσεις των αγορών σε εθνικό ή παγκόσμιο επίπεδο. Άλλοι, ασχολούνται με τα διεθνή οικονομικά όπου και εξετάζουν τις τάσεις των αγορών στα οικονομικά συστήματα του εξωτερικού. Μπορεί ακόμα να ασχολούνται με την ανάλυση επιμέρους τομέων της οικονομίας, όπως για παράδειγμα την αγροτική οικονομική ή την οικονομική στον χώρο της εργασίας. Ταυτόχρονα, συνδυάζουν τα αποτελέσματα των αναλύσεων στους διάφορους τομείς της οικονομίας και συγκρίνουν τα αποτελέσματα αυτά, με τα δεδομένα μιας συγκεκριμένης επιχείρησης ή ενός συγκεκριμένου καταναλωτικού κοινού. Έτσι, βοηθούν τη διοίκηση μιας επιχείρησης να λάβει τις αποφάσεις που προσδιορίζουν την οικονομική πολιτική αυτής της επιχείρησης.

Η οικονομική πολιτική των κυβερνήσεων ή των διαφόρων διεθνών οικονομικών οργανισμών, προτείνεται και διαμορφώνεται από οικονομολόγους. Αυτή η πολιτική έχει άμεσο αντίκτυπο στην καθημερινή ζωή και ευημερία του κοινωνικού συνόλου.

Προϋποθέσεις άσκησης: Εφόσον επιθυμεί να εργαστεί ως ελεύθερος επαγγελματίας, απαιτείται άδεια από το Οικονομικό Επιμελητήριο. Άδεια μπορούν να λάβουν οι απόφοιτοι της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Εκπαίδευση: Ο οικονομολόγος θα πρέπει να έχει πτυχίο οικονομικού τμήματος Α.Ε.Ι. ή Τ.Ε.Ι., είτε γενικότερα οικονομικής κατεύθυνσης. Τέτοια τμήματα που περιλαμβάνονται στον ευρύτερο κλάδο των οικονομικών, είναι για παράδειγμα το Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων, Χρηματοοικονομικών και άλλα που περιλαμβάνουν αρκετά μαθήματα που είναι κοινά με αυτά του τμήματος Οικονομικής Επιστήμης. Βασικές γνώσεις της οικονομικής επιστήμης μπορεί να διδαχθεί κάποιος στα Ινστιτούτα Επαγγελματικής Κατάρτισης και τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών.

Η γνώση ξένων γλωσσών αποτελεί ένα σημαντικό εφόδιο, ενώ για όσους ασχολούνται με τα διεθνή οικονομικά αποτελεί βασική προϋπόθεση. Η χρήση ηλεκτρονικών υπολογιστών είναι αναγκαία, ενώ πολύ συχνά μπορεί να απαιτηθεί και η γνώση συγκεκριμένων προγραμμάτων που έχουν αναπτυχθεί για την παρακολούθηση οικονομικών στοιχείων και φαινομένων.

Σπουδαιότητα: Ο οικονομολόγος χρειάζεται να έχει καλό θεωρητικό υπόβαθρο στην οικονομική επιστήμη, στη στατιστική, τα μαθηματικά και τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Είναι απαραίτητο να διαθέτει κριτικό, συνθετικό και αναλυτικό πνεύμα. Επίσης η διορατικότητα, η ικανότητα να προσαρμόζεται στα πλαίσια ομάδων εργασίας και η έφεση στη διεξαγωγή ερευνών αποτελούν στοιχεία που τον χαρακτηρίζουν. Άλλες αναγκαίες προϋποθέσεις είναι η μαθηματική και υπολογιστική ικανότητα, η επαγωγική σκέψη, η ικανότητα για δουλειές γραφείου και η ευχέρεια στη χρήση ηλεκτρονικών υπολογιστών.

Μέλλον: Το επάγγελμα του οικονομολόγου χαιρεί ιδιαίτερης ζήτησης στην αγορά εργασίας, αντίστοιχη όμως είναι και η προσφορά στελεχών για τον συγκεκριμένο χώρο. Σήμερα η ζήτηση φαίνεται ότι εξαρτάται από την εξειδίκευση που θα λάβει ο κάθε οικονομολόγος. Οι αμοιβές ενός οικονομολόγου είναι ανάλογες με τη θέση που κατέχει και σε ορισμένες περιπτώσεις, μπορεί να φτάσουν πολύ υψηλά.

Περιβάλλον ενασχόλησης: Οι απόφοιτοι ανωτέρων και ανωτάτων οικονομικών σχολών αποτελούν την κύρια πηγή στελεχών των οικονομικών και άλλων τμημάτων φορέων, οργανισμών, επιχειρήσεων, τραπεζών, ιδρυμάτων, κέντρων ερευνών και δημοσίων υπηρεσιών. Σε αυτούς τους χώρους απασχολείται η πλειοψηφία των οικονομολόγων. Οι απόφοιτοι σχολών μη τριτοβάθμιας εκπαίδευσης μπορούν να απασχοληθούν σε βοηθητικές θέσεις στους παραπάνω χώρους, υπό την επίβλεψη ανώτερων στελεχών.

Οι πτυχιούχοι έχουν την δυνατότητα να ανοίξουν ιδιωτικό γραφείο παροχής οικονομικών υπηρεσιών, φροντιστήριο, ή και να ασχοληθούν με την παροχή ιδιαίτερων μαθημάτων. Τέλος, μπορούν να γίνουν καθηγητές ενιαίων λυκείων και Τ.Ε.Ε., μετά από φοίτηση στην Παιδαγωγική Τεχνική Σχολή της ΣΕΛΕΤΕ.

Επαγγελματικές συνθήκες: Η άσκηση του επαγγέλματος συνεπάγεται σημαντικό βαθμό ευθύνης, αφού σε οποιοδήποτε επίπεδο (ατόμου, επιχείρησης, τοπικού, εθνικού ή διεθνούς), η πτυχή των οικονομικών είναι πρωτεύουσας σημασίας. Όταν κατέχουν θέσεις με αυξημένες ευθύνες, ασχολούνται με την έρευνα ή είναι ελεύθεροι επαγγελματίες, οι οικονομολόγοι εργάζονται κατά κύριο λόγο πολύ περισσότερο από το τυπικό καθημερινό ωράριο. Η εργασία που πραγματοποιούν είναι ημερήσια, καθιστική και πνευματική. Αυτό συνεπάγεται μικρή

σωματική κούραση. Ακόμα, πολλές φορές δημιουργείται η ανάγκη εργασίας στα πλαίσια ομάδων ή συνεργασίας και συναλλαγών με συναδέλφους άλλων φορέων.

Ο εργασιακός του χώρος είναι αυτός του γραφείου και η ποιότητά του υψηλή, εξασφαλίζοντας συνθήκες- άριστες συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας.

Όταν επιτύχει την αναρρίχηση σε υψηλά κλιμάκια της ιεραρχίας, ή σταθερή πελατεία αν είναι ελεύθερος επαγγελματίας, οι αμοιβές του οικονομολόγου είναι ιδιαίτερα ελκυστικές, κάτι που δεν συμβαίνει όταν βρίσκεται στα κατώτερα και μέσα κλιμάκια ιεραρχίας του χώρου εργασίας του.

Γενικά σχόλια: Ο οικονομολόγος μέσα στο πλαίσιο της επιστήμης του ασχολείται με συγκεκριμένα προβλήματα που αφορούν την παραγωγή και παραγωγικότητα, την πολιτική αμοιβών και τιμών, τον πληθωρισμό, το φορολογικό σύστημα, την απασχόληση, τον καταμερισμό εργασίας και με όλα εκείνα που αφορούν την οργάνωση και την οικονομική διαχείριση της επιχείρησης.

Τον επαγγελματία οικονομολόγο χαρακτηρίζει η οξυδέρκεια, η ευελιξία και η ικανότητα πρόβλεψης, διάγνωσης και προσέγγισης στα φαινόμενα και προβλήματα της οικονομικής και κοινωνικής ζωής.

Σταμπούλογλου Αθηνά

Φυσικοθεραπεία

Η Φυσικοθεραπεία (PhysicalTherapy) είναι η θεραπευτική προσέγγιση που βασίζεται στα φυσικά μέσα (κίνηση, φως, νερό, ηλεκτρικό ρεύμα κ.λπ.) που χρησιμοποιούνται από τον εξειδικευμένο επαγγελματία υγείας πτυχιούχο Φυσικοθεραπευτή, για θεραπευτικούς σκοπούς. Η Φυσικοθεραπεία έχει εφαρμογή σε ασθενείς όλων των ιατρικών ειδικοτήτων (Ορθοπαιδική (ή Ορθοπεδική), Νευρολογία, Γενική Χειρουργική, Νευροχειρουργική, Καρδιοχειρουργική, Παιδιατρική, Πνευμονολογία, Παιδιατρική, Ουρολογία κ.λπ.). Η ενίοτε εμφανιζόμενη λέξη «φυσιοθεραπεία», αποτελεί γλωσσολογικό σφάλμα, δεν προσανατολίζει σε διαφορετική οντότητα και πιθανότατα προέκυψε ως αντιδάνειον από την επικρατούσα αγγλική λέξη Physiotherapy = "Φυσιοθεραπεία".

Ιστορία της Φυσικοθεραπείας

Επί αιώνες ο άνθρωπος χρησιμοποιούσε τις ιδιότητες του ήλιου, της κίνησης και του νερού για να θεραπεύσει τις παθήσεις του. Ωστόσο η φυσικοθεραπεία αναπτύχθηκε σε αυτοτελή θεραπευτικό κλάδο κυρίως μετά τον Α' και περισσότερο τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο εξαιτίας της παρουσίας μεγάλου αριθμού ανθρώπων με σοβαρές αναπηρίες οφειλόμενες αφενός στις πολεμικές κακώσεις και αφετέρου σε ένα βαρύ λοιμώδες νόσημα, την πολιομυελίτιδα για την οποία έως το 1960 περίπου δεν γίνονταν προστατευτικός εμβολιασμός.

Αντικείμενο σπουδών

Η πρώτη Σχολή Φυσικοθεραπείας λειτούργησε στο Γενικό Νοσοκομείο "Βασιλεύς Παύλος" στην Αθήνα το 1958. Το Φεβρουάριο του 1974 λειτούργησαν Τμήματα Φυσικοθεραπείας στα

Κέντρα Ανωτέρας Τεχνικής Εκπαιδεύσεως (Κ.Α.Τ.Ε.) Θεσσαλονίκης και Αθήνας, τα οποία το 1975 μετονομάστηκαν σε Κέντρα Ανωτέρας Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαιδεύσεως (Κ.Α.Τ.Ε.Ε.). Από το 1983 έως και σήμερα, τα Τμήματα Φυσικοθεραπείας λειτουργούν στο πλαίσιο της Τριτοβάθμιας Τεχνολογικής Εκπαίδευσης στα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης και της Λαμίας, βάσει του Ν.1404/83, αναβαθμισμένα και με προοπτική για ακόμη μεγαλύτερη, χρόνο με το χρόνο, βελτίωση.

Το Τμήμα Φυσικοθεραπείας έχει ως αποστολή να προάγει την ανάπτυξη και την μετάδοση των γνώσεων στην Επιστήμη και την τεχνολογία, που περιλαμβάνει το γνωστικό αντικείμενο της Φυσικοθεραπείας, με τη διδασκαλία και την εφαρμοσμένη έρευνα. Επίσης, να παρέχει στους φοιτητές τα απαραίτητα εφόδια που εξασφαλίζουν την άρτια εκπαίδευση/κατάρτισή τους για την επιστημονική και επαγγελματική τους σταδιοδρομία και εξέλιξη.

Δομή των σπουδών

Οι σπουδές διαρκούν οκτώ εξάμηνα. Στη διάρκεια των επτά πρώτων εξαμήνων, η θεωρητική εκπαίδευση συνδυάζεται με την πρακτική και κλινική άσκηση για την ανάπτυξη γνώσεων, δεξιοτήτων και εμπειριών με σκοπό την εκπαίδευση των φοιτητών, στην απόκτηση γνώσεων και εμπειρίας στις ανάγκες του επαγγέλματος.

Το περιεχόμενο σπουδών είναι δομημένο κατά τρόπο ώστε οι πτυχιούχοι να είναι σε θέση να αξιολογούν δυσλειτουργίες του ανθρώπινου σώματος για τις οποίες η φυσικοθεραπεία επιλέγεται και μπορεί να αντιμετωπίσει, καθώς και να επιλέγουν και να εφαρμόζουν τις κατάλληλες μεθόδους και τα μέσα για την πρόληψη και αποκατάστασή τους.

Επαγγελματικά Δικαιώματα

Π.Δ. 90/1994 (Φ.Ε.Κ.53/8-3-95/τ.Α')

Τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων του Τμήματος Φυσικοθεραπείας ορίζονται από το ως άνω Π.Δ., που προβλέπει ότι οι απόφοιτοι αυτοί φέρουν τον επαγγελματικό τίτλο «Φυσικοθεραπευτές ή Φυσιοθεραπευτές» και απασχολούνται, είτε αυτοδύναμα, είτε σε συνεργασία με τους γιατρούς, μετά από σχετική ιατρική διάγνωση, με την πρόληψη, βελτίωση και αποκατάσταση παθολογικών καταστάσεων, συγγενών και επίκτητων, καθώς και τραυματικών βλαβών που προκαλούν διαταραχές στο ερειστικό, μυϊκό, νευρικό, αναπνευστικό και καρδιαγγειακό σύστημα.

Έχουν δικαίωμα απασχόλησης στο δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, στον ιδιωτικό τομέα ή ως ελεύθεροι επαγγελματίες, μπορούν δε να ιδρύσουν ιδιωτικά εργαστήρια Φυσικοθεραπείας κατά τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας (Π.Δ.29/87). Η άσκηση του επαγγέλματος προϋποθέτει απόκτηση άδειας ασκήσεως επαγγέλματος, που χορηγείται από τις υπηρεσίες του Υπουργείου Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Διεθνείς δραστηριότητες

Το Τμήμα Φυσικοθεραπείας έχει σταθερή συνεργασία τα τελευταία χρόνια σε επίπεδο ανταλλαγής εκπαιδευτικού προσωπικού και φοιτητών με τα αντίστοιχα τμήματα των πανεπιστημίων: Karolinska της Σουηδίας, HogeschoolVanAmsterdam της Ολλανδίας, Gent του Βελγίου. Σκοπεύει δε να αναπτύξει ακόμη περισσότερο αυτή τη δραστηριότητα. Στο πλαίσιο της συνεργασίας αυτής, εκπαιδευτικοί και πολλοί φοιτητές του Τμήματος έχουν

πραγματοποιήσει σχετικές μετακινήσεις.

Επιπλέον, το Τμήμα Φυσικοθεραπείας τον Οκτώβριο του 1999 συμμετείχε στο Εντατικό Διαπανεπιστημιακό Σεμινάριο (IntensiveCourse) μεταξύ εννέα πανεπιστημίων της Ευρώπης, διάρκειας μιας εβδομάδας με θέμα "Ανθρώπινη στάση - κίνηση", το οποίο διεξήχθη στο Τμήμα Φυσικοθεραπείας του πανεπιστημίου του Naestved της Δανίας. Μετά από επιτυχή έκβαση του Σεμιναρίου υπήρξε, από μέρους των συμμετεχόντων, διαβεβαίωση συνέχειας του IntensiveCourse κατά τα προσεχή έτη.Επιπρόσθετα, το Τμήμα Φυσικοθεραπείας συμμετέχει, στο πλαίσιο του II Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, με δύο ερευνητικές ενέργειες που αφορούν στην "Αποτίμηση του Εκπαιδευτικού έργου και παρεχόμενων υπηρεσιών του Τμήματος Φυσικοθεραπείας του Τ.Ε.Ι.Θ." και στην "Αναμόρφωση εκπαιδευτικών προγραμμάτων Φυσικοθεραπείας του Τ.Ε.Ι.Θ".

Μαθήματα

Το πρόγραμμα σπουδών περιλαμβάνει:

Μαθήματα γενικής υποδομής: Βιοχημεία, Βιοφυσική, Βιομετρία - Βιοστατιστική, Κοινωνιολογία, Στοιχεία Πληθυσμιακής Υγιεινής και Ψυχολογία, για να εξασφαλίζεται ένα διευρυμένο επίπεδο γνώσεων.

Μαθήματα ειδικής υποδομής: Ανατομική, Φυσιολογία, Ορθοπαιδική, Χειρουργική, Παθολογία, Νοσολογία, Νευρολογία, Νευροφυσιολογία, Εργοφυσιολογία, Παθοφυσιολογία, Αθλητιατρική, Στοιχεία Ακτινολογίας, που αποτελούν θεμέλια για τη σταδιακή ανάπτυξη των εξειδικευμένων γνώσεων.

Μαθήματα ειδικότητας: Κινησιοθεραπεία, Κινησιολογία, Αποκατάσταση νευρολογικών παθήσεων, Μάλαξη, Φυσικοθεραπεία σε παθήσεις των αγγείων της καρδιάς, Φυσικοθεραπεία σε παθήσεις - κακώσεις του Μυοσκελετικού Συστήματος, Υδροθεραπεία, Αναπνευστική Φυσικοθεραπεία, Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση, Κλινική Άσκηση. Τέλος, υπάρχουν και τα μαθήματα ανθρωπιστικών σπουδών, όπως η Κοινωνιολογία.

Επιλογή σχολής

Τι να σπουδάσω; Αυτό το ερώτημα απασχολεί πια σχεδόν όλους τους νέους και τις νέες, μιας και φθάσαμε σε μια εποχή όπου η τριτοβάθμια εκπαίδευση θεωρείται μάλλον αυτονόητη. Εδώ θα συζητήσουμε το θέμα της επιλογής σχολής.

Η επιλογή σχολής, είναι καλό να γίνεται σύμφωνα με δύο κριτήρια: Πρώτον, μου αρέσει αυτό το θέμα, αυτό το αντικείμενο (-και επίσης, είμαι ικανός να αντεπεξέλθω στις απαιτήσεις της σχολής); Δεύτερον, αν τελειώσω αυτή τη σχολή, θα έχω καλές πιθανότητες εργοδότησης; Έχεις κάνει καλή επιλογή όταν και στις δύο πιο πάνω ερωτήσεις μπορείς να απαντήσεις θετικά.

Τα πρώτο κριτήριο έχει να κάνει περισσότερο με σένα: Με τις δικές σου κλίσεις, τα δικά σου ταλέντα, τα δικά σου οράματα. Το τι θέλω και το τι μπορώ, είναι καταστάσεις που είναι αλληλένδετες χωρίς όμως πάντοτε να ταυτίζονται. Όταν θέλεις κάτι, πιο πρόθυμα καταβάλλεις τον κόπο που χρειάζεται ώστε να το "μπορέσεις". Η αντίστροφα, όταν σε κάτι τα καταφέρνεις καλά, αυτό το κάτι σου φαίνεται έπειτα πιο

ευχάριστο, πιο επιθυμητό. Υπάρχει όμως και η περίπτωση όπου – με βάση κάποια επιθυμία δική μας ή κάποιων άλλων – βάζουμε ένα στόχο που είναι πέραν των δικών μας δυνατοτήτων, είτε διότι δεν έχουμε τα απαιτούμενα “τάλαντα” (- ο κάθε άνθρωπος είναι προικισμένος με τα δικά του χαρίσματα), είτε διότι κατά βάθος δεν είναι κάτι που επιθυμούμε.

Εδώ είναι καλό να θυμηθούμε ότι τελικά εμείς είμαστε που θα υποστούμε τις συνέπειες των επιλογών μας, τόσο στα χρόνια των σπουδών όσο και έπειτα στην επαγγελματική μας σταδιοδρομία, και όχι οι γονείς μας ή οποιαδήποτε άλλα τυχόν πρόσωπα προσπαθούμε να ευχαριστήσουμε επιλέγοντας τη σχολή που εκείνοι θα ήθελαν να ακολουθήσουμε. Διάλεξε λοιπόν τη σχολή που ανταποκρίνεται στους δικούς σου πόθους και στα δικά σου χαρίσματα, χωρίς περιττές τύψεις ότι δήθεν έτσι “στενοχωρείς” τους δικούς σου. Όποιες φιλοδοξίες και αν έχουν για μας οι γονείς μας, πάνω απ’ όλα θέλουν να μας βλέπουν ευτυχισμένους. Αν εσύ καταλήξεις αύριο να δυστυχείς διότι βρέθηκες να είσαι εγκλωβισμένος σε ένα επάγγελμα που δε σε εκφράζει, τότε είναι που οι γονείς σου θα στενοχωρηθούν πραγματικά. Άκουσε λοιπόν αν θέλεις, τη γνώμη των γονιών σου ή και άλλων ανθρώπων που σε γνωρίζουν καλά, γνωρίζοντας όμως ότι η ευθύνη της τελικής απόφασης βαρύνει αποκλειστικά εσένα.

Το δεύτερο κριτήριο που θέσαμε πιο πάνω – το να μπορώ με αυτή τη σχολή να βρω στο μέλλον εργοδότηση – δεν έχει να κάνει τόσο πολύ με σένα, όπως το πρώτο κριτήριο, όσο έχει να κάνει με τις πραγματικότητες της κοινωνίας που ζούμε σήμερα. Προσπάθησε λοιπόν να έχεις τα μάτια σου ανοιχτά από νωρίς σε αυτό το ζήτημα, βλέποντας όχι μόνο ποιοι τομείς προσφέρουν σήμερα εργοδότηση, αλλά επίσης ποια είναι η τάση για το μέλλον: Μερικοί τομείς μπορεί να προσέφεραν τα τελευταία χρόνια πολλές θέσεις εργασίας, αλλά τώρα να έχουν κορεσθεί. Άλλοι τομείς μπορεί να μην έχουν δώσει ακόμη πολλές δουλειές, να παρουσιάζουν όμως αυξητική τάση και άρα να υπόσχονται πολλά για το μέλλον. Για να αποκτήσεις αυτές τις πληροφορίες, καλό είναι να μπεις στη συνήθεια να συζητάς με το Σύμβουλο Καθοδήγησης στο σχολείο σου, του οποίου δουλειά είναι να γνωρίζει τι περίπου προσφέρεται έξω στην κοινωνία στον τομέα της εργοδότησης. Πέραν τούτου, έχεις να μάθεις πολλά συζητώντας γύρω από αυτό το θέμα με τους μεγαλύτερούς σου γενικότερα, με όσους ήδη “παλεύουν” στον κόσμο της καθημερινότητας. Χρήσιμο επίσης θα ήταν να μάθεις να κοιτάζεις και στις εφημερίδες, στις σελίδες όπου υπάρχουν αγγελίες με προσφερόμενες θέσεις, ώστε να πάρεις μια ιδέα του τι περίπου ζητείται.

Ιδιαίτερη προσοχή χρειάζεται, αν σκοπεύεις να σπουδάσεις σε σχολή του εξωτερικού. Τα κριτήρια αναγνώρισης ξένων πτυχίων είναι πολλές φορές πολύπλοκα, και υπάρχει ο κίνδυνος, αν δε μεριμνήσεις να μάθεις τι γίνεται από την αρχή, να βρεθείς κάποια μέρα με ένα πτυχίο στο χέρι για το οποίο εσύ κοπίασες, αλλά που - για τις επίσημες αρχές του κράτους - να μη θεωρείται αναγνωρισμένο για σκοπούς εργοδότησης. Και

σε αυτό το θέμα μπορεί να σου δώσει περισσότερες πληροφορίες ο Σύμβουλος Καθοδήγησης στο σχολείο σου.

Όταν έχεις ξεκαθαρίσει αφ' ενός τι είναι αυτό που εσύ θα επιθυμούσες να σπουδάσεις και αφ' ετέρου τι είναι αυτό για το οποίο υπάρχει ζήτηση στο χώρο της εργασίας, τότε θα είσαι σε θέση να βρεις το “σημείο” όπου αυτοί οι παράγοντες συναντιούνται. Για παράδειγμα, αν έχεις ξεκαθαρίσει ότι θα σου άρεσε να κάνεις κάτι δημιουργικό, τότε το μόνο που απομένει είναι να ρωτήσεις τον εαυτό σου ποιες είναι οι προσφερόμενες εργασίες όπου αυτή η δημιουργικότητά σου θα μπορούσε να εκφραστεί, και ποια είναι η σπουδή που θα σε οδηγήσει σε αυτό τον εργασιακό χώρο. Αν, στην επιλογή σχολής που θα κάνεις, τηρήσεις αυτή την ισορροπία μεταξύ “οραματισμού” και “ρεαλισμού”, θα έχεις καλύτερες προοπτικές ευτυχίας και επιτυχίας παρά αν αφεθείς και δεις το πρόβλημα μόνο “ρεαλιστικά”, ως υπόθεση εξεύρεσης εργασίας και τίποτε άλλο, ή μόνο ως ένα όνειρο, ως υπόθεση ικανοποίησης προσωπικών πόθων/επιδιώξεων και τίποτε άλλο.

Στέλιος Σεργίδης

Διασκευασμένο κείμενο

ΠΗΓΕΣ

1. <http://www.aerologio.gr/%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%B7%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CF%80%CE%BF%CE%BB%CE%B9%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CE%BF%CE%B9%CE%BA%CE%BF%CE%BD%CE%BF%CE%BC%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CE%BA%CF%81%CE%AF%CF%83%CE%B7-%CE%B5/>
2. http://logioshermes.blogspot.com/2012/09/blog-post_9143.html#ixzz2MERbRwIe
3. http://el.wikibooks.org/wiki/%CE%9F%CE%B9_%CE%BF%CE%B9%CE%BA%CE%BF%CE%BD%CE%BF%CE%BC%CE%B9%CE%BA%CE%AD%CF%82_%CE%BA%CF%81%CE%AF%CF%83%CE%B5%CE%B9%CF%82_%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BD_%CE%95%CE%BB%CE%BB%CE%AC%CE%B4%CE%B1_%CE%B1%CF%80%CF%8C_%CF%84%CE%B7%CE%BD_%CE%B1%CF%80%CE%B5%CE%BB%CE%B5%CF%85%CE%B8%CE%AD%CF%81%CF%89%CF%83%CE%B7_%CE%AD%CF%89%CF%82_%CF%83%CE%AE%CE%BC%CE%B5%CF%81%CE%B1
4. <http://www.help-net.gr/Themes/Spoudes.htm>

